

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Bc. Věry Šmídové a Ing. Jiřího Stodůlky po provedeném hlavním líčení dne 16. února 2022

takto:

Podle § 226 písm. a) trestního řádu se obžalovaní:

1. **J.N.**, narozený XXXXX, OSVČ, bytem XXXXX,
2. **J.N.**, narozená XXXXX, zaměstnankyně slovenské společnosti XXXXX, bytem XXXXX,

zprošťují od obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně sp. zn. 3 KZV 46/2015, která byla Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, doručena dne 7. 6. 2017, pro skutek že:

obviněný J.N. po předchozím neúspěšném uplatňování pohledávky vůči společnosti XXXXX, IČ XXXXX, vzniklé na základě Smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 2. 1. 2013, ale splatné až 31. 8. 2020, a dále poté, co mu byl dne 17. 2. 2014 zrušen pracovní poměr ve společnosti XXXXX, IČ XXXXX, se záměrem vynutit si předčasné vyplacení nárokované částky ve výši 376.133.280 Kč a obnovit své postavení ve společnosti XXXXX, nejprve vytvořil nebo nechal vytvořit dopis datovaný dnem 15. 8. 2014, mající vzbudit zdání, že P.B., nar. XXXXX, který obě jmenované společnosti fakticky vedl, se obviněnému omlouvá za své předchozí jednání a vyhovuje všem jeho požadavkům, dopis si následně nechal doporučeně zaslat poštou na adresu svého bydliště, dále pak v průběhu měsíce září 2014 nechal vyhotovit níže uvedené smlouvy a další dokumenty, aniž by P.B., příp. jiným osobám oprávněným jednat za tyto společnosti, umožnil se k nim vyjádřit,

za účelem zajištění fyzické přítomnosti poškozeného a jeho přinucení k podpisu takto vytvořených dokumentů v přesně nezjištěné době a za přesně nezjištěných okolností najal obviněné A.Ž., R.S. a M.J., kteří podle jeho pokynů předem zmapovali obvyklou denní činnost P.B., následně dne 7. 10. 2014 v době od 18:05 hod. poškozeného sledovali v jeho osobním vozidle zn. Volkswagen Touran, RZ XXXXX, po trase z Uherského Hradiště směrem k obci Prakšice, na účelové komunikaci mezi obcemi Paršovice a Prakšice, za pomoci světelného nápisu „STOP“ umístěného v zadní části jejich vozidla zn. Škoda Superb, bílé barvy, nezjištěné RZ, přinutili poškozeného k zastavení, oblečení ve stejnokrojích Policie ČR přistoupili k jeho vozidlu, odebrali mu mobilní telefon a příruční tašku s osobními doklady, za použití hrubého fyzického násilí ve formě úderů pěstmi a intenzivního škrcení na krku jej přesunuli na místo spolujezdce, na ruce mu nasadili kovová pouta a poté ho v jeho vlastním vozidle eskortovali do místa bydliště obviněného J.N. na adrese XXXXX, kde ho drželi po dobu asi jedné hodiny v prostorách garáže,

přičemž obviněný J.N. v průběhu jeho zadržování, za účelem zajištění důvěryhodnosti legendy o iniciativě poškozeného, odeslal z jeho mobilního telefonu v časech 19:23:41 hod. a 19:34:26 hod. dvě SMS zprávy s dotazy, zda za obviněným může přijet, a za účelem legalizace této činnosti v čase 19:39:44 hod. povolal k sobě domů předem domluveného advokáta J.Š., aby na připravených dokumentech ověřil podpisy smluvních stran,

v době kolem 20:00 hod. pak obviněný J.N. nechal poškozeného předvést do jídelny, kde mu předložil k podpisu následující písemnosti:

1. „Odvolání okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem XXXXX“, ve formě osobního dopisu datovaného dnem 7. 10. 2014, který je adresován obviněnému J.N. a v němž P.B. jako zmocněný zástupce společnosti XXXXX odvolává okamžité rozvázání pracovního poměru ze dne 14. 2. 2014 se závazkem společnosti nahradit obviněnému úslou mzdu, sociální a zdravotní pojištění a náklady soudního řízení ve věci žaloby o určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru,
2. „Dohoda o úhradě peněžitého závazku“, datovaná dnem 7. 10. 2014, v níž poškozený mj. uznává peněžitý závazek ve výši 376.133.280 Kč a jeho splatnost ode dne 31. 8. 2014 a zavazuje se uhradit jej obviněnému ve splátkách,
3. „Příloha č. 1 k dohodě o úhradě peněžitého závazku“, taktéž datovaná dnem 7. 10. 2014, v níž se poškozený zavazuje uhradit dluh i s úroky v 38 splátkách do 20. 11. 2017,
4. „Dohoda o vyplňovacím právu směnečném“, také datovaná dnem 7. 10. 2014, která blíže upravuje zajištění úhrady dluhu poškozeného prostřednictvím blankosměnky,
5. „Dodatek č. 1 k Dohodě o postoupení pohledávky“, datovaný dnem 29. 1. 2013, který stanoví úplatu za postoupení pohledávky na 570.753.280 Kč a zkracuje její splatnost do 31. 8. 2014 a podle něhož poškozený přistupuje jako fyzická osoba k závazkům společnosti XXXXX, akceptuje započtení všech pohledávek vůči obviněnému a uznává dluh ve výši 376.133.280 Kč,

a když poškozený odmítl tyto dokumenty podepsat, obviněný J.N. si jejich podpis vynucoval tím, že poškozenému vyhrožoval fyzickou likvidací jeho osoby a osob mu blízkých, přičemž obviněný R.S. poškozenému přiložil k hlavě pistoli a další doposud neustanovený maskovaný muž ho ohrožoval injekční stříkačkou s jehlou, kterou mu držel u krku, což v poškozeném vyvolalo obavy o život a zdraví jeho i osob blízkých, takže předložené písemnosti dle pokynů obviněného J.N. podepsal, po příchodu advokáta Š. se podrobil proceduře ověřování svých podpisů u listin označených pod body 2 až 4 a nakonec vlastní rukou vypsál i předloženou blankosměnku bez uvedení směnečné částky,

obviněná J.N.D., též se záměrem opatřit neoprávněný prospěch pro sebe a pro svého manžela, se na tomto skutku podílela tím, že ho pomáhala plánovat a dne 7. 10. 2014 poté, co byl poškozený P.B. proti své vůli přivezen do jejich domu, zapojovala se do vyhrožování poškozenému, řídila činnost maskovaných mužů v domě, aktivně se podílela na ověřování podpisů poškozeného advokátem a na vypisování jeho blankosměnky a v následujících dnech i na doručení ověřených dokumentů poškozenému,

poškozený v důsledku jednání obviněných utrpěl lehká poranění na těle, která si vyžádala lékařské ošetření bez nutnosti další léčby, a majetková škoda mu dosud nevznikla jen proto, že vynucované finanční plnění odmítl a včas podal žalobu na určení neplatnosti podepsaných smluvních dokumentů,

tedy

měli se dopustit jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím a pohrůžkou násilí nutili, aby něco konal, čin spáchali jako členové organizované skupiny, nejméně se dvěma osobami a se zbraní a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž měli spáchat

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

protože nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou obžalovaní stíháni.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození P.B. a Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl po provedených hlavních líčeních a vyhodnocení důkazu, jak jednotlivě tak v souvislostech, způsobem, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku, přičemž vycházel především z výpovědí obžalovaných, svědků, listinných důkazů a znaleckých posudků, kdy tyto důkazy budou uvedeny níže.
2. Nalézací soud nejprve uvádí, že v dané trestní věci rozhodl již 2x, přičemž předcházející rozhodnutí byly zrušeny vrchním soudem. Nejprve rozhodl Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozsudkem ze dne 29. 3. 2018, č. j. 61 T 5/2017-5381, v rámci kterého byli obžalovaní J.N., A.Ž. a R.S. společně uznáni vinnými zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, kdy jednání se měli dopustit ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a obžalovaná J.N. byla uznána vinnou zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jako účastník podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Předmětný rozsudek byl zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 5. 2019, č. j. 5 To 44/2018-5958, a to částečně ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 trestního řádu, kdy zrušení se týká v celém rozsahu rozsudku u obžalovaných J.N., J.N.D., A.Ž. a R.S.. Podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla vrácena věc soudu I. stupně. Citovaným rozsudkem

Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 29. 3. 2019 pak byl oproti odsuzující části rozsudku obžalovaný M.J. podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně sp. zn. 3 KZV 46/2015. Proti tomuto rozhodnutí žádná z procesních stran nepodala odvolání a zprošťující část rozsudku nabyla právní moci.

3. Následně Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně rozhodl ve věci rozsudkem ze dne 17. 12. 2019, v rámci kterého byli obžalovaní J.N., a J.N., uznáni vinnými zločinem vydírání ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 175 odst. 1 odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 trestního zákoníku u obžalovaného J.N. spáchaný ve spolupachatelství, dle § 23 trestního zákoníku a u obžalované J.N.D. spáchaný jako účastníkem podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Za danou trestnou činnost byli odsouzeni, a to obžalovaný J.N. dle § 175 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 7 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou; podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen peněžitý trest zde výměře 500 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 5 000 Kč, což představuje celkem 2 500 000 Kč, a podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému stanoví pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 500 dnů. Obžalovaná J.N.D. byla odsouzena podle § 175 odst. 3 trestního zákoníku ve smyslu § 58 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř let a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byla obžalovaná pro výkon trestu odnětí svobody zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byli oba obžalovaní povinni společně a nerozdílně zaplatit na náhradu škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku 913 Kč a podle § 229 odst. 1 trestního řádu byl poškozený P.B. odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Oproti odsuzující části rozsudku pak byli obžalovaní A.Ž. a R.S. podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěni od obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně sp. zn. 3 KZV 46/2015, který byl doručen Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 7. 6. 2017, přičemž proti tomuto rozhodnutí žádná z procesních stran nepodala odvolání a zprošťující část rozsudku nabyla právní moci.
4. Nalézací soud nejprve uvede převážnou část důkazů, které byly provedeny u předcházejících hlavních líčení a které mají vztah k obžalovaným manželům N.. V rámci těchto důkazů uvede i výpovědi pravomocně zproštěných M.J., A.Ž. a R.S., s ohledem na obhajobu obžalovaných manželů N., oproti tomu neuvede výpovědi osob majících vztah k těmto pravomocně zproštěným, když výpovědi těchto osob nemají přímý nebo nepřímý vztah k jednání obžalovaných manželů N..
5. **Obžalovaný J.N.** spáchání předmětného skutku popřel, ničeho takového se nedopustil ani on, ani členové jeho rodiny. Spoluobžalované ze Slovenska nezná, nikdy je neviděl. Popsal svoji činnost v inkriminovaný den s tím, že kolem 18:30 hod. kvůli své dceři volal Š., zda bude zítra u sebe v kanceláři. Asi za 20 minut mu manželka řekla o SMS, která přišla na jeho telefon a v níž P.B. projevil zájem se zastavit. Odepsal mu, že může, a šel se osprchovat. Mezitím mu došly další dvě zprávy, i na ty poškozenému odpověděl. Pak ještě požádal Š., aby se u nich zastavil. Když odcházel od bazénu, manželka mu oznámila příjezd P.B.. Od hlavních dveří viděl, jak poškozený zaparkoval na dvoře, když ho pustil do domu, přivítala se s ním i jeho manželka. Ta chtěla jít rovnou nahoru, kde již čekal Š., potřebovali však s P.B. probrat ty smlouvy, tak s ním zůstal sám v jídelně. Smlouvy mu předložil, poškozený si je prolistoval a přečetl. Trvalo to asi 10 minut, nějaké závažné připomínky z jeho strany nebyly, ihned mu podepsal zpětvzetí okamžitého ukončení pracovního poměru. Pak zavolal manželku, že Š. může přijít ověřit jejich podpisy. Shora přišla manželka, Š. dcera B.D., která měla jako koncipientka sledovat průběh tohoto ověřování. Š.se ještě jednou zeptal, zda jsou dohodnutí, načež zkontroloval jejich občanské průkazy (P.B. požádal manželku obžalovaného, aby mu průkaz přinesla z auta) a dohlížel na podepisování všech tří smluv, každé ve trojím vyhotovení,

a záznamů v ověřovací knize. Š. jim následně sdělil, že doklady s ověřovacími doložkami jim zašle poštou, a rozloučil se s nimi s tím, že na něho venku čeká manželka. Obžalovaná N. ho šla vyprovodit. Jakmile odešli, předložil P.B. k vyplnění směnku, bylo to součástí jedné z těch dohod. Jakmile ji vyplnil, chtěli to oslavit. P.B. se ptal, co mají na pití, rozhodl se pít rum, obžalovaný si chtěl dát vodku. Dcera jim donesla obojí, poškozený jí pomáhal s otevřením lahve rumu, nechtěl vodu na zapití. Pak se k nim připojila manželka, popíjeli a bavili se o různých osobních rodinných věcech. Poškozený posléze prohlásil, že s ním bude pít vodku. Pak chtěl volat svojí přítelkyni, nešlo mu to, a proto mu manželka nabídla, aby si zavolal z jejího telefonu. Číslo jí poškozený sám nadiktoval, své přítelkyni vysvětlil, že se zdržel na jednání a nemá na něho čekat (chtěl si také do svého telefonu uložit číslo jeho manželky). Mezitím už vypili 5 nebo 6 štamprlí, P.B. naléval sobě i jemu, a protože s ním obžalovaný nemohl držet krok, nejméně ve 3 případech si alkohol vyměnil za vodu. O jídlo z jejich strany nebyl zájem. Další debata byla provázena výčitkami, on i manželka se ho ptali, proč je chtěl takovým způsobem připravit o majetek. Poškozený tvrdil, že se nechal ovlivnit lidmi kolem, že to byla blbost a že toho lituje. Ujist'oval ho, že dá vše do pořádku, žádal, aby to zůstalo jen mezi nimi. Když se měl P.B. vrátit domů, chtěl řídit sám, protože nemá s policií problémy, že když ho chytí, tak mu to odpustí, že tam má známé. To mu rozmluvili, načež poškozený přišel s nápadem, že ho domů zaveze jeho manželka. Chtěl, aby ho zavezla jeho autem, dcera měla jet druhým autem za nimi a manželku potom svézt domů. Vzhledem k pokročilé době chtěla manželka popíjení ukončit, nalila jim ještě po skleničce Metaxy, po které se poškozený zvedl k odchodu. Místo ke vchodovým dveřím však zamířil do garáže, kde ho našel sedět na zemi. Snažil se ho zdvihnout, což se mu zprvu nedařilo, a když ho postavili, padal zády na regál. To sice nějak ustál, ale opřel se o roh garáže a chtěl zvracet. Vyzval ho, aby šel zvracet do trávy, manželka se mezitím pokoušela vyjet s jeho autem. Pak zjistil, že poškozený je znovu na zemi, opět se ho snažil zvednout, pak znovu zvracel. Obžalovaný chtěl sám autem vyjet, poškozeného tedy vyzval, aby si přisedl. Při nasedání do auta se mu opět udělalo zle, vystoupil a chtěl znovu zvracet. Asi 4× znovu upadl a zvracel, až potom se obžalovanému podařilo nastrkat ho do auta. Dcera v té chvíli stála vedle svého auta a čekala na ně. Když s jeho vozidlem vyjel, ptal se manželky, zda to zvládne. Nabízel, že pojedou s nimi, což poškozený odmítl. Zůstal tedy doma, sledoval televizi a usnul. Probudil se kolem 01:00 hod., zaslal manželce krátkou SMS a pak jí i volal. Dlouho mu to nebrala, což nebývá obvyklé, pak se ozvala s tím, že už jedou. Když se vrátily, manželka byla nervózní, vypadalo to, jako kdyby plakala. Tvrdila, že se jí špatně řídilo, chtěla jít spát. Na druhý den se probudil až kolem 11. nebo 12. hodiny, krátce nato přijela manželka s tím, že byla někde v obchodě. S P.B. byli dohodnuti, že v 14:00 hodin přijedou na firmu (poškozený původně chtěl, aby manželka přijela dříve, že jí uvaří). Tam jim pan J. sdělil, že o poškozeném neví, marně se mu pokoušeli dovolat na telefon. Po hodině a půl odjeli domů s tím, že se s P.B. setkají následujícího dne na firemní akci. Ani tam se však poškozeného nedočkali. I dalšího dne se mu pokoušeli dovolat, manželce a dceři, které mu měly doručit ověřené dokumenty, poškozený neotvíral. Tuto situaci obžalovaný nechápal. Teprve v Chorvatsku se od manželky dozvěděl, že ji poškozený v autě obtěžoval a osahával. Po svém návratu zašel do firmy, aby si to s ním vyjasnil, poškozený se však o ničem bavit nechtěl. Až od policie se dozvěděl, z čeho je P.B. obvinil. Obžalovaný dále využil svého práva a odmítl odpovídat na dotazy policejního orgánu.

6. Obžalovaný se k trestní věci obsáhle vyjádřil písemně a své písemné vyjádření doložil doklady, které mají prokazovat jeho tvrzení. Písemné vyjádření obžalovaného je založeno ve spisovém materiálu pod přílohou č. 3. Obžalovaný nejprve podrobně rozebírá své vztahy k holdingu společnosti XXXXX, jakožto i vztahy týkající se obchodní činnosti s poškozeným. Poškozený se dlouhodobě podle obžalovaného snaží vyvázat ze svého závazku uhradit obžalovanému částku 575.753.280 Kč v rámci prodeje podílu obžalovaného ve společnosti XXXXX. Poukazuje zde na dodatek smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 25. 8. 2010, na základě které došlo ke změně splatnosti kupní ceny vůči obžalovanému z původního 31. 8. 2011 na 31. 8. 2010. S prvotními smlouvami pak souvisely další smlouvy včetně smlouvy o úschově cenných papírů ze dne 27. 10. 2010, kdy u Č.

bylo uschováno 100 ks akcií společnosti XXXXX, kterou P.B. zajistil dluh společnosti XXXXX vůči obžalovanému, jakožto i smlouvy následující. Ke konci roku 2011 však P.B. z pozice jediného akcionáře navýšil základní kapitál ve společnosti XXXXX, kdy účast na zvýšení základního kapitálu převzal v celém rozsahu právě poškozený P.B., a to přes původní smlouvy. V rámci navýšení základního kapitálu došlo ke znehodnocení zajištění pohledávky obžalovaného, který místo akcií odpovídajících 100 % základního kapitálu společnosti XXXXX najednou měl zajištění odpovídající 10 % základního kapitálu. Současně ke dni 31. 12. 2011 činil dluh na splátkách 52 mil. Kč a 5. 3. 2012 pak dluh byl již navýšen na částku 69.500.000 Kč. Podle obžalovaného tyto kroky jednoznačně svědčí o snaze P.B. poškodit obžalovaného a snažit se vyhnout, resp. částečně vyhnout plnění závazku vůči obžalovanému. V roce 2012 dále dle obžalovaného probíhala mezi jeho osobou a P.B. komunikace týkající se neplnění závazku. V únoru a březnu se jednalo o e-mailovou komunikaci a 16. 5. 2012 byl k rukám P.B. zaslán přípis B., advokáta zastupujícího obžalovaného. Dne 13. 8. 2012 byl advokátem Mgr. Burianem, který zastupuje obžalovaného, zaslán přípis M.Š., který vystupoval jako obecný zmocněnec společnosti XXXXX. V září 2012 byl Š. zaslán B. přípis ze dne 10. 9. 2012 označený jako „odstoupení od smlouvy o postoupení pohledávky“ ze dne 27. 10. 2010. Dne 21. 12. 2012 pak obžalovaný zaslal P.B. a v kopii Č. e-mail se sdělením, že obžalovaný akceptuje odstoupení P.B. od dané smlouvy, což považuje za platné. Dne 2. 1. 2013 obžalovaný jako postupitel a společník XXXXX uzavřel s P.B. jako postupníkem novou smlouvu o postoupení pohledávky, na jejímž základě obžalovaný své pohledávky postoupil za úplatu ve výši 570.753.820 Kč se splatností do 31. 8. 2020. Dne 29. 1. 2013 byl pak uzavřen dodatek č. 1 k této smlouvě a dne 30. 1. 2013 byla uzavřena řada navazujících smluv, které obžalovaný podrobně uvedl. Tyto kroky podle obžalovaného směřovaly k narovnání vztahu mezi obžalovaným a P.B., došlo však opětovně k neserióznímu jednání ze strany P.B., které je nutno vyhodnotit jako snahu vynutit si značné finanční ústupky na obžalovaném. Jednak nedošlo ke snížení základního kapitálu společnosti XXXXX, dále dne 17. 2. 2014 na valné hromadě, která byla organizována poškozeným, bylo obžalovanému doručeno okamžité rozvázání pracovního poměru se společností XXXXX, zastoupené P.B., ze dne 14. 2. 2014 a následně 5. 6. 2014 došlo v rámci notářského zápisu ke změně společenské smlouvy společnosti XXXXX. Vzhledem k těmto snahám poškozeného, který navrhoval obžalovanému uhradit částku toliko 150 mil. Kč s tím, že jinak bude na společnost XXXXX podán návrh na insolvenční řízení, obžalovaný se snažil s poškozeným narovnat vztahy, ke kterému došlo 7. 10. 2014 v rámci uzavření dohody o úhradě peněžitého závazku mezi obžalovaným jako věřitelem a P.B. jako dlužníkem, v rámci kterého byl sjednán závazek P.B. splatit úplatu za postoupení pohledávky ve výši 376.133.280 Kč ve splátkách do 20. 11. 2017, dále dohodou o vyplňovacím právu směnečném mezi obžalovaným jako remitentem a P.B. jako výstavcem, k vyplnění a podpisu blanco směnky P.B. jako výstavcem ve prospěch obžalovaného jako remitenta a k odvolání okamžitého zrušení pracovního poměru. Přes dané narovnání se však poškozený nadále snaží obžalovaného poškodit, a to především vykonstruovaným obviněním obžalovaného z údajné trestné činnosti. Poškozený se tak snaží obžalovaného reálně připravit o částku přesahující 220 mil. Kč. Pokud poškozený uvádí, že v době rozhodné neměl dostatek finančních prostředků na uhrazení částky 373 mil. Kč, ale měl toliko k dispozici částku 150 mil. Kč, pak tato skutečnost není pravdivá, protože v době rozhodné obžalovaný zakoupil nemovitosti ve výši přibližně 220 mil. Kč. Obžalovaný zde přesně popsal, o jaké nemovitosti se jedná a za jakou částku byly zakoupeny. Dále poukazuje na majetkový vstup P.B. do společnosti XXXXX v částce převyšující 200 mil. Kč a poskytnutí finančních prostředků různým osobám ve výši přibližně 90 mil. Kč. Je tedy zřejmé, že poškozený měl dostatek finančních prostředků. Poškozený také poukazoval na zavedení loterijní daně, která měla výrazně snížit výnosnost činnosti společnosti XXXXX. Obžalovaný zde poukazuje na znalecký posudek Ostravské znalecké a. s., podle kterého navýšení odvodových povinností snížilo výnosnost přibližně o 6,5 %. Současně přiložil znalecký posudek Ostravské znalecké a. s. Pokud se týká údajné absence jednání mezi obžalovaným a P.B., pak poukazuje obžalovaný na výpověď svědka O., který smluvní dokumentaci vypracoval a průběžně opravoval podle pokynů obžalovaného v rámci

návaznosti na výsledky komunikace mezi obžalovaným a P.B.. Dále poukazuje na ověřovací doložku notářky JUDr. Hany Jankovičové ze dne 15. 5. 2013, která se nachází v příručním spise O.. Je tedy zřejmé, že mezi obžalovaným a poškozeným probíhalo jednání a poškozený P.B. obsah smluvní dokumentace, kterou dne 7. 10. 2014 podepsal, znal a nemusel se tak s ní na místě seznamovat. Skutečnost seznámení se poškozeného s dokumentací mohou potvrdit svědkové V., M.S. a M.H.. Podle obžalovaného tedy jednání poškozeného P.B. spočívající v kriminalizaci obžalovaného je pokračováním snahy snížit doplatek kupní ceny a poškodit tak obžalovaného.

7. Obžalovaný se k trestné činnosti obsáhle vyjádřil v rámci závěrečné řeči (č. l. 5341-5355). Obžalovaný opětovně jednoznačně popřel svoji vinu. Nejprve obsáhle rozebral ukončení podnikatelské činnosti s poškozeným P.B. v roce 2010, v rámci které dne 27. 10. 2010 mezi obžalovaným a poškozeným byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávky v rámci sjednané úplaty ve výši 533 mil. Kč. Poškozený následně v rozporu se smlouvami dne 8. 8. 2011 navýšil základní jmění společnosti XXXXX o 18 mil. Kč, čímž obžalovaného dostal do pozice minoritního vlastníka a následně pak poškozený žádal snížení dohodnuté kupní ceny. Poškozený jednal zjevně ve snaze finančně poškodit obžalovaného. V této souvislosti obžalovaný zpochybňuje právní kvalifikaci, která je uvedena v obžalobě, protože poškozený P.B. prokazatelně částku, která je uvedena v obžalobě, dluží, přitom policie a státní zastupitelství tento dluh vydávají za škodu, která mu mohla vzniknout a za škodu považují i smluvní úroky a smluvní pokuty. Poškozený měl přitom dostatek finančních prostředků, aby svůj dluh uhradil a řádně splnil podmínky původně uzavřené smlouvy. S ohledem na jednání poškozeného obžalovaný připravoval na jeho osobu trestní oznámení, což poškozenému vícekrát sdělil. Následně proběhlo jednání, v rámci kterého došlo k určité dohodě. Během jednání byly vypracovány smlouvy, které měl poškozený k dispozici a následně po předchozí domluvě se poškozený dne 7. 10. 2014 dostavil do domu obžalovaného a za přítomnosti advokáta J.Š. smlouvy, jejichž znění předem znal, podepsal a podpisy byly ze strany Š. ověřeny. Obžalovaný rozhodně popřel jakékoliv násilí na poškozeném, případně účast jiných osob na tomto násilí, či dokonce únos poškozeného. Spolupachatele ze Slovenska obžalovaný nikdy neviděl před trestním řízením a jejich obvinění je absurdní. Podle obžalovaného pravděpodobně jména osob, které se měly zúčastnit údajné trestné činnosti, byla vygenerována na základě spolupráce poškozeného s R.V. a s P.L., který měl velmi dobré vztahy s policií ve Zlíně a pravděpodobně i s Policií Slovenské republiky. V této souvislosti současně obžalovaný poukazuje na práci Policie České republiky, kterou nepovažuje za nestrannou, ale jejíž činnost je vedena snahou pomoci poškozenému. Takto poukazuje na pozdní domovní prohlídku jejich domu, která se odehrála až 11. 12. 2014, kdy v tuto dobu již nebyly k dispozici záznamy z bezpečnostních kamer u domu obžalovaného, ze kterých by bylo patrné, že poškozený přijel sám. Tyto záznamy byly automaticky přehrány dne 7. 11. 2014. Samotná domovní prohlídka pak byla provedena mimo dobu, která byla uvedena v povolení prohlídky. Rovněž selekce kamerových záznamů ze dne 14. 10. 2014 je pro obžalovaného nepochopitelná. Obžalovaný současně poukazuje na snahu poškozeného zajistit důkazy, které by měly prokazovat údajné přepadení, o čemž hovořil svědek P.H., odměňování policie, tak jak plyne ze zvukového záznamu, který zhotovil svědek K. v rámci svého hovoru s poškozeným a odměnění svědka Š. ze strany poškozeného, pravděpodobně v souvislosti s jeho výpovědí. Obžalovaný zde podotýká, že svědek Š. je absolventem Právnické fakulty UP Olomouc a rovněž státní zástupce je absolventem Právnické fakulty UP Olomouc (viz č. l. 5349) – v této souvislosti soud podotýká, že se jedná o zcela nemístné konstatace ze strany obžalovaného, které pravděpodobně mají naznačovat možnost ovlivnění státního zástupce ve věci. Obžalovaný poté poukazuje na odposlechy, které dle jeho názoru byly povoleny na základě nepravdivých informací, rekognice, která nebyla provedena v souladu s trestním řádem, stejně jako odběr pachových stop, kdy dvěma podezřelým byly odebrány pachové stopy jedním policistou, což není přípustné. Obžalovaný následně podrobně popisuje skutečnosti, které mají svědčit o nevěrohodnosti poškozeného, především se zde zaměřuje na měnící se popisy pachatelů trestné činnosti ze strany poškozeného. Rovněž zpochybňuje závěry orgánů činných v přípravném řízení

týkající se tzv. sledování automobilu poškozeného jinými automobily. Podle obžalovaného v průběhu trestního řízení byla jeho osoba stíhána jen na základě spekulací a nesprávně vyvozených záměrů, které kromě lživého tvrzení poškozeného nejsou podloženy žádnými reálnými důkazy. Nesprávná právní kvalifikace byla záměrně zvolena, aby byla zachována místní i věcná příslušnost policie Zlín a věc mohli vyšetřovat lidé P.B., které poškozený prokazatelně motivoval. Pro obžalovaného je nepochopitelná možnost trestního stíhání bez řádného a objektivního vyšetření případu, přičemž není v lidských silách proti takovému jednání bojovat. Obžalovaný zdůraznil svoji nevinu a požádal, aby byl obžaloby v plném rozsahu zproštěn.

8. Také **obžalovaná J.N.D.** spáchání skutku popřela, ani ona spoluobžalované ze Slovenska nezná. Potvrdila manželovu verzi s tím, že v domě byla inkriminovaného dne i její matka. Š. přijel kolem 19:30 hod., vyšla před bránu, aby přeparkoval, paní Š. zvala dovnitř na kávu, ale odmítla, chtěla počkat v autě. Š. doprovodila do pracovny, kde mu uvařila kávu, vzápětí dojel i P.B.. Toho požádala, aby vjel autem dovnitř, a bránu za ním zavřela. Manželovi oznámila jeho příjezd, pak je oba viděla dole, nabídla jim kávu a vodu a vrátila se nahoru do pracovny. Po 10 minutách ji manžel zavolal s tím, že se dohodli a že Š. může jít dolů. Dolů šli všichni tři, jejich dcera se měla dívat, jak se ověřují smlouvy. V průběhu ověřování podpisů byla P.B. požádána, aby mu z auta donesla doklady a cigarety, v pracovně pak kopírovala jeho osobní doklady. Když si její matka sešla dolů pro vodu, zašla do špajzu a podala jí vodu. Po ověření podpisů šla Š. vyprovodit, když se vrátila, dcera oběma pánům nalévala alkohol, P.B. pil rum, obžalovaný vodku. Na stole už žádné dokumenty nebyly. Obžalovaná dále potvrdila, že se s poškozeným bavili o jeho rodině, že z jejího telefonu volal své přítelkyni a že si chtěl do svého telefonu uložit její číslo. Dále se popíjel alkohol, poškozený už pil vodku a sám určoval tempo pití. Pořád vyžadoval její přítomnost. Potvrdila i jejich výčitky vůči němu, poškozený se styděl, že se nechal jinými ovlivnit, ujišťoval je, že dá vše do pořádku. Když byli oba opilí, začala s dcerou řešit, jak se P.B. dostane domů. Nejprve chtěli zavolat taxi, ale poškozený vyžadoval, aby ho ona odvezla jeho autem, dcera měla jet za nimi a odvézt ji zpět. Manžel měl zůstat doma a jít spát. Následně, když řešili schůzku na další den, po ní P.B. chtěl, aby přijela dříve než on, že jí navaří dobrý oběd. Neřešila to, připisovala to množství vypitého alkoholu, nakonec se dohodli, že se všichni na firmě sejdou v 14:00 hodin. Pak chtěl poškozený ještě skleničku; vodka byla dopitá, rum nechtěl, tak jim dala na stůl Metaxu. Poškozený si nalil, ale požádal ji současně o lék na vysoký krevní tlak, poté vypil další dvě nebo tři skleničky. Při odchodu ztratil orientaci a dostal se k nim do garáže, kde upadl, manžel mu pomáhal se zvednout. Cestu poškozeného do auta popsala stejně jako obžalovaný N. s tím, že oba byli opilí a opakovaně padali přes sebe. Podrobně popsala, jak ji P.B. v autě dělal nemravné návrhy, když dojezdi k jeho domu, osahával ji a obtěžoval, musela se mu vysmeknout a utéct (stihla ovšem ještě zazvonit na jeho přítelkyni). Byla z jeho jednání v šoku, zcela neschopná komunikovat, přitom ještě při cestě domů musela jeho přítelkyni po telefonu vysvětlovat, kde celou dobu byli. Po tomto telefonátu se rozplakala, doma dokonce zvracela. Nechtěla, aby ji manžel v tomto stavu viděl, proto s dcerou znovu odjely. Po cestě se trásla, nemohla o tom mluvit, asi dvakrát zastavovaly, protože se jí těžko dýchalo a znovu zvracela. Řídila dcera, obžalovaná si cestu nepamatuje (mohly však překročit česko-slovenskou hranici). Až když jí zavolal manžel, vrátily se domů, bylo to kolem 01:30 hodiny. Manželovi tvrdila, že se nic nestalo, ale v noci nemohla spát, a proto, ještě než se ráno vzbudil, vyhledala psychologickou pomoc u Č. na Slovensku. Přesto následujícího dne doprovázela manžela; čekala, že se P.B. podle dohody na firmu dostaví a že si s ním o tom promluví, nebyla si jistá, zda si na to bude pamatovat. Poškozený se však nedostavil, a tak dne 9. 10. 2014 se ho s dcerou snažila vyhledat u něj doma, neotevřel jim. I následujícího dne se mu pokoušela dovolat, ale nezvedal jí telefon. Až v Chorvatsku se manželovi svěčila a po návratu domů na poškozeného podala trestní oznámení. Kvůli této traumatizující události pravidelně navštěvuje svoji psycholožku, bere prášky na uklidnění a dosud má problémy se spánkem. Vše prohloubilo předvolání ve věci trestního oznámení P.B. a v říjnu 2015 incident, při němž P.B. a S. svými auty vytlačovali jejich děti ze silnice. Obžalovaná popřela, že by se podílela na tvorbě některého z dokumentů podepsaných

dne 7. 10. 2014, o jejich obsahu nic neví. Rovněž popřela, že by měla konflikt s někým na firmě ve dnech 8. a 9. 10. 2014, pouze nepodala ruku panu V., který se podle ní podílel na vyhození jejího manžela.

9. Obžalovaná se dále vyjádřila k trestní věci v rámci své závěrečné řeči (č. l. 5356-5358). Obžalovaná opětovně jednoznačně popřela jakékoliv spáchání trestné činnosti. Podle obžalované v průběhu dokazování nebyl předložen žádný důkaz, který by prokazoval její účast na plánování akcí, které měly směřovat proti poškozenému; jak se měla zapojovat do vyhrožování, případně řízení údajných maskovaných mužů. Také neoprávněný prospěch, který měl vzniknout daným jednáním, je obžalované nejasný, protože podpisem smluv byla jen řešena vzniklá situace a manžel dokonce poškozenému vyšel v rámci těchto smluv vstříc. Obžalovaná poukazuje na měnění výpovědí ze strany poškozeného. Sama nespáchala žádnou trestnou činnost; spoluobžalované, vyjma manžela, nezná, nikdy je neviděla. Nechápe, proč je trestně stíhána, kdy samotné trestní stíhání je podle obžalované zcela absurdní. Obžalovaná je nevinna a žádá, aby byla v plné rozsahu obžaloby zproštěna.
10. **Obžalovaný A.Ž.** u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Obžalovaný celou věc považuje za nedorozumění a žádné trestné činnosti se nedopustil. Spoluobžalované nezná, dne 7. 10. 2014 ležel doma s otřesem mozku. Je vlastníkem osobního automobilu Toyota Corolla, RZ XXXXX, občas jezdí za přáteli do Prahy, ale inkriminovaného dne je měl půjčené ukrajinský známý jeho otce O. A.. Tomu ho půjčil dne 3. 10. 2014, sepsal mu k tomu i čestné prohlášení, k předání i k vrácení vozidla došlo u domu obžalovaného. Vozidlo půjčoval i jiným lidem. Na Ukrajinu dne 4. 10. 2014 cestoval svým druhým autem s manželkou a dcerou, kvůli otřesu mozku si ho v tamní nemocnici chtěli nechat, ale manželka ho ještě v ten den odvezla zpět s tím, že na Slovensku to bude lepší. Na Ukrajině byl vyšetřen i dne 9. 10. 2014, téhož dne mu bylo vráceno i vozidlo Toyota Corolla. Pokud ho poškozený při rekognicích poznal, musel se zmýlit, vůbec tuto osobu nezná. U hlavního líčení obžalovaný dále uvedl, že automobil půjčil na žádost svého otce, se kterým se setkal několik dní předem v Užhorodě, přesné datum si ale nepamatuje. Jakým způsobem se s otcem na schůzce domlouvali, si rovněž nepamatuje. V tomto období se jeho otec zdržoval v pravoslavném klášteře, který je přibližně 100 km od Užhorodu. Jak se jmenuje tento klášter, obžalovaný neví. Jakým způsobem se kontaktoval s osobou, které zapůjčil automobil, si obžalovaný také přesně nepamatuje. Záruku za půjčení automobilu nechtěl a nežádal ani žádnou úplatu, jednalo se o známého jeho otce, takže to byl nějaký člověk se vztahem k náboženství, přičemž obžalovaný uváděl, že se jednalo možná o světce. V rámci popisu obžalovaný uváděl, že muž byl malý, měl lysinu, následně uvedl, že se jednalo o muže středního vzrůstu, který měl přibližně 40 – 50 let, možná 52, možná i 56 let, přesně neví. Při zapůjčení si pořídil kopii pasu tohoto muže. Auto zapůjčil obžalovaný na Slovensku; nejprve v rámci hlavního líčení, uváděl, že se jednalo o zapůjčení doma na Ukrajině. Obžalovaný poté popsal své zranění, které se mělo odehrát doma na Ukrajině v jeho bytě, kde dne 4. 10. 2014 prováděl opravy a v rámci těchto oprav spadl ze židle, přičemž se uhodil do hlavy. Následně jej bolela hlava, asi měl otřes mozku, chtělo se mu zvracet a točila se mu hlava a zvracel. Posléze byl na ošetření na Ukrajině, ale na doporučení manželky byl odvezen domů na Slovensko. Kromě otřesu mozku neví, zda měl na těle další zranění, na hlavě neměl krvácející zranění, protože hlavu neměl obvázanou, možná měl nějaké škrábance. Při ošetření lékaři provedli veškeré vyšetření, včetně CT hlavy. Na žádost soudu obžalovaný vydal svůj cestovní pas, který dle svého vyjádření má jen jeden a k dotazu soudu uvedl, že do pasu byla dávana razítka při odjezdu ze Slovenska, při odjezdu z Ukrajiny asi do pasu celní služba razítka nedávala. Z pasu č. EP 659799, který je vystaven na jméno obžalovaného, soud zjistil, že z roku 2014 jsou razítka na stránkách 27 – 31. Pokud se týče razítek z října 2014, nacházejí se na straně 28 a nachází se zde razítko ze 4. 10. 2014 N., další razítko 4. 10. 2014 N., další razítko 9. 10. 2014 N. a další razítko 10. 12. 2014 N.. K dotazu soudu, proč se v pase nachází dvakrát razítko ze 4. 10. 2014 N., obžalovaný uvedl, že pravděpodobně vyjel a opětovně přijel a blíže tuto

skutečnost nerozváděl. K období října roku 2014 obžalovaný uvedl, že pracoval v horách s benzínovou pilou, kromě toho měl ještě dvě nebo tři podnikání na Ukrajině odkud také dostával finanční prostředky.

11. **Obžalovaný R.S.** u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení a účast na trestné činnosti jednoznačně popřel. Ze spoluobžalovaných zná pouze od vidění A.Ž. a, se kterým se vzájemně v městě Brezně zdraví, ale v tomto městě jej zná skoro každý. Poprvé v životě s ním mluvil teprve před hlavním líčením, které se konalo dne 20. 7. 2017, když den předtím se domlouvali, v kolik hodin se setkají. Dne 7. 10. 2014 byl v práci, do které přichází přibližně ve čtvrt na sedm a odchází po půl třetí odpoledne. V práci je elektronická evidence s přístrojem umístěným na šatně, který občas kontroluje vedoucí. Dne 7. 10. odcházel z práce po ukončení pracovní doby. Následně odešel domů, kde za pomoci sestry a bratra připravoval přibližně do půl šesté večer rošt na položení podlahy. V tuto dobu dále tchán (budoucí tchán) prováděl v rodinném domku omítky. Obžalovaný si z dané doby pořídil fotodokumentaci, což je zcela běžné, neboť při každé práci v rámci rekonstrukce rodinného domu si pořizuje fotodokumentaci a současně v rámci poznámek se připravoval na další den, přičemž poznámky s ohledem na praktičnost píše do služebního počítače. Následně přišla jeho družka, se kterou trávil obžalovaný zbytek večera. Obžalovaný R.S. v rámci své závěrečné řeči poukazoval na nesrovnalosti v jednotlivých výpovědích poškozeného B., především co se týče popisu jeho osoby. Oproti výpovědi poškozeného má výrazně tetované předloktí, což soudu v rámci své závěrečné řeči ukázal.
12. **Obžalovaný M.J.** u hlavního líčení odmítl vypovídat a jeho výpověď byla u hlavního líčení čtena. Z výpovědi bylo zjištěno, že obžalovaný jednoznačně popírá spáchání trestné činnosti a nechápe, proč je s touto věcí spojován. Nikoho ze spoluobžalovaných, ani poškozeného nezná, Česko navštívil naposledy v roce 2000. Dne 7. 10. 2014 byl v práci, s kamarádem pak poslouchali zesilovač a zašli na pivo. Ve své firmě bývá minimálně do 19:30 hodin a navíc poblíž bývají problémy s Cikány, plynovou pistolí si pořídil výhradně pro vlastní obranu. Jeho obvinění mohlo být způsobeno záměnou jmen, lidé si ho pletou s R.J., který bydlí ve stejném domě. Domovní prohlídka u něj vyvolala psychické problémy, dlouho žil ve strachu, nemohl spát.
13. **Poškozený P.B.** u hlavního líčení vypovídal shodně jako v přípravném řízení, ve kterém uváděl, že dne 7. 10. 2014 ho po cestě z práce zastavilo auto. Bylo to v obci Drslavice; bílé kombi ho prudce předjelo a vzadu se na něm rozsvítilo světlo „STOP POLICIE“. Z vozidla vystoupili tři uniformovaní lidé a chtěli po něm občanský průkaz. Bylo mu divné, že mu obstoupili auto, proto se snažil zavřít okno, jeden z nich se však do okénka zapřel, a to samo sjelo dolů. Ten člověk otevřel dveře u řidiče a požádal ho, aby vystoupil, což odmítl, hned poté mu vzali peněženku a telefon. Z peněženky vytáhli jeho občanský průkaz, zkontrolovali jeho totožnost a pak ho začali fyzicky napadat. Tahali ho z auta, pak zase do auta, a když jim to nešlo, jeden z nich vlezl do zadní části jeho auta a přidusil ho drátem. Tímto způsobem ho dostrkali na sedadlo spolujezdce, jeho nohy zůstaly na sedadle řidiče. Ten muž, co ho legitimoval, si mu sedl na nohy, a protože se bránil nasazení pout, opět proti němu použili ten drát. Třetí muž asistoval u dveří spolujezdce. Toto celé trvalo asi 20 minut; registroval několik projíždějících aut a máváním se na sebe snažil upozornit. V těchto situacích muž stojící u dveří řidiče k projíždějícím autům chodil a popoháněl je. Když už seděl na místě spolujezdce (zčásti) a měl nasazena pouta, navlékli mu na hlavu nějaký černý hadr. Dva si sedli do jeho auta, ten třetí odjel bílým autem směrem na obec Prakšice. Poškozený s sebou házel a kopal, tvrdil jim, že potřebuje světlo, nakonec mu hadr sundali a dali mu na hlavu místo něj policejní bundu. Mohl tak částečně vnímat cestu, jelo se do Prakšic k družstvu, pak se obě auta otočila a vrátila se do Drslavic. Poté pravděpodobně jeli po staré cestě do obce Hradčovice až na hlavní cestu k Veletinám. V Mikovicích nebo v Podolí odbočili na starou cestou a pokračovali až do Kunovic, kde plynule zajeli až do garáže domu obžalovaného N.. Řidič po celou dobu telefonoval, byl silně nervózní, muž sedící za ním na něj pořád mířil zbraní. V garáži ho drželi

zhruba hodinu nebo dvě, chodili už jen v kuklách a jeden z nich ho neustále hlídal se zbraní v ruce (zbraň si půjčovali). Přítomen byl i nějaký jiný muž, který se prvotního přepadení neúčastnil, ten na rozdíl od ostatních působil jistě, radil mu, aby nebyl hloupý, že když udělá, co po něm chtějí, užije si dlouhého života. Z jeho z auta postupně vynosili všechny věci, jeho také prošacovali a posadili dozadu na sedadlo za řidičem, kde ho připoutali k opěrce hlavy. V té době už věděl, kde se nachází, slyšel tlumené hlasy obžalovaných N., kteří se s muži na něčem domlouvali. Pak ti muži přišli a začali mu auto důkladně čistit nějakou chemikálií. V této chvíli poplival podlahu a skopnul hlínu uchycenou na předních dveřích u spolujezdce. Po nějaké době ho z auta vytáhli, znovu nasadili na hlavu nějakou kuklu a předvedli ho do jídelny, kde ho posadili ke stolu. Když mu kuklu sundali, stáli před ním obžalovaný N., na stole ležela kniha. Pak se začali dohadovat, obžalovaný N. mu tvrdil, že ho chtěl nechat zastřelit, chtěl po něm podepsat nějaké dokumenty, k podpisu ho přesvědčovala i obžalovaná N.. Z dokumentů letmo zjistil, jak jsou pro něj nevýhodné, proto je podepsat odmítl. Na to obžalovaný prohlásil, že ho ti tři muži odvedou za Kunovice do pole, kde ho zastřelí, a potom si pojedou pro jeho děti. Na toto zareagoval ostře, křičel na ně; situaci se snažila zklidnit obžalovaná N.. Ti zakuklenci ovšem vytáhli injekční stříkačku a znovu tu devítku (zbraň). Pod těmito výhrůžkami zcela rezignoval a vše jim podepsal. Schválně však volil jiný podpis, než běžně používá. Po podpisu prvních dokumentů obžalovaná N. poslala ty tři muže pryč a zavolala Š. a svoji dceru, kteří se nacházeli v pracovně a jeho křik museli slyšet. Š. ověřil jeho podpisy do knihy, se kterou si po celou dobu hrála obžalovaná N., pak odešel s tím, že jako advokát má povinnost mlčenlivosti. Neřekl mu ani slovo, ale i z otlaků pout na zápěstí mu muselo být jasné, že tato situace není standardní. Vrátili mu sice peněženku a telefon, ale ani poté mu nebylo umožněno z domu odejít. Když chtěl zavolat své přítelkyni, že se zdrží, jeho telefon nefungoval, museli její číslo vytočit z jejich telefonu. Obžalovaný N. pak chtěli slavit, a protože si nebyl jistý, zda ti zakuklenci tam pořád nejsou, nakonec souhlasil. Výmluvy na nemoc mu nepomohly, snažil se to proto celé zlehčit, aby odtamtud mohl co nejdříve vypadnout. Je přesvědčen, že mu obžalovaní do pití přidali nějaké prášky na spaní nebo něco podobného, protože ze skleničky vodky by se určitě neopil, navíc zvracel a chtělo se mu hrozně spát. Pak si pamatuje, že ho obžalovaná N. odvážela z jejich domu, do auta nasedal před garáží, s jeho autem na ulici vyjížděl obžalovaný N.. Po celou cestu spal, vyjma těch okamžiků, kdy do něj obžalovaná drcla, aby jí poradil cestu nebo aby jí otevřel bránu u jeho domu. Když ho tam dovezla, ihned přestoupila do druhého auta za svojí dcerou, která jela za nimi. Události, které se odehrály před podáním trestního oznámení, zná jen z vyprávění jeho přítelkyně. Dál to bylo tak, že obžalovaní začali docházet na firmu, atakovali pány J. a V. a tvrdili jim, že se s ním dohodli. Koncipientka Š. se mu o dva nebo tři dny později snažila doručit nějaké písemnosti, obžalovaný N. mu psal nějaké SMS, na radu policie však s nimi nekomunikoval. Zásilku poté obdržel poštou a neporušenou ji odevzdal policii, opisy dokumentů dostal do ruky až za několik týdnů. Obžalovanému N. poté napsal, že tyto dokumenty byly podepsány pod nátlakem, a varoval ho před jejich použitím. Obžalovaný N. to označil za výmysl, najal si právníky a pohledávky z těchto smluv aktivně vymáhá. Kromě toho se po celou dobu snaží jeho osobu pomlouvat a očeňovat v různých trestních oznámeních, navíc ho neustále sledují, jezdí kolem jeho domu a prostřednictvím různých osob mu vyhrožují. Dále upřesnil, že inkriminovaného dne odjížděl z práce v Uherském Hradišti kolem 18:00 hodiny, směřoval přes Vésky na hlavní cestu, pak odbočil do Drslavic. Je to nejkratší a jeho obvyklá trasa ze zaměstnání. Během cesty domů nezastavoval, ani když telefonoval s panem J., pospíchal domů k těhotné přítelkyni. Muži, kteří ho přepadli, byli oblečení v černých policejních blůzách a kalhotách, pochybnosti pojal z jejich přízvuku, který byl takový zvláštní, východní. Bílou škodovku řídil mladší černovlasý muž střední postavy, který potom stál u dveří spolujezdce a snažil se ho vystřkat ze sedadla řidiče. Potom tam byl muž střední postavy, šlachovitý, měl křivý nos a byl ostříhaný na ježka. Ten manipuloval s tou pistolí a škrtil ho drátem, seděl vzadu nebo se zdržoval u zadních dveří. Třetí muž byl také střední postavy, měl kulatý obličej, na první pohled se jednalo o Ukrajince nebo Rusa. Ten stál u dveří řidiče, snažil se ho legitimovat, taky měl v ruce pistolí a dával příkazy těm ostatním. Později řídil jeho auto, byl ve stresu a pořád telefonoval, mluvil východním

dialektem. V domě N. ho oslovovali P., což se používá na středním a východním Slovensku, jinak se snažili mluvit lámaně česky. K podpisu dokumentů dále uvedl, že směnku mu pomáhala vyplnit obžalovaná N. a její dcera. S obsahem dalších dokumentů tehdy neměl možnost se seznámit. Cílem obžalovaného N. bylo podle něj připravit ho jako fyzickou osobu o majetek. Pokud jde o použitou zbraň, muselo se podle něj jednat o starší typ pistole CZ 75, byla černá a ocelová. Měl ji několikrát přiloženou na spánku nebo na krku, viděl ji a cítil. Popřel, že by jednání v domě obžalovaných N. inicioval sám. S obžalovaným N. se odmítal bavit, měl ho dokonce zakázaného ve svém telefonu. Panu Š., kterého pověřil zprostředkováním dohody s ním, doporučil, aby pokud možno komunikoval s jeho právním zástupcem. Obžalovaný N. jim dlužil cca 200 mil. Kč a hrozilo promlčení této pohledávky, proto se snažil najít smírné řešení, jinak by museli věc zažalovat. V měsících září a říjnu 2014 byla situace taková, že právní zástupce obžalovaného měl od nich nachystané návrhy smluv, poškozeného nic nenutilo iniciovat jednání a podepisovat dokumenty v domě obžalovaných dne 7. 10. 2014. Poškozený popřel, že by obžalovanému N. toho dne psal z okolí firmy XXXXX nějaké SMS zprávy. Telefon mu byl odebrán hned v Drslavicích, tuto komunikaci v něm dohledal až následně a ihned o tom informoval policii, která v něm navíc musela vypnout režim letadla. Zadokumentovaná zranění utrpěl v souvislosti s fyzickým napadáním ze strany zakuklenců, dále se jednalo o následky použití pout a škrcení drátem. Škrcení se bránil tím, že mezi ohryzek a drát vložil prsty, vše se seběhlo hodně rychle, a když nemohl dýchat, přestal se bránit. Obžalovaná N. byla jako oheň a voda, chvilku tlačila, chvilku vyčítala a chvilku vyhrožovala. Společně se svým manželem vyhrožovala újmou na jeho dětech a trestními oznámeními. Aktivně mluvila s těmi zakuklenci, dávala jim příkazy, než zašla pro Š., tyto muže odvolala. Předkládala poškozenému smlouvy, listovala v nich a ukazovala, kde je má podepsat, následně ho nechala vypisovat i směnku. Když mu s ostatními vyčítala různé věci, příkyvoval, nechť situaci hrotit. Byla u podpisů a jejich ověřování až do konce, když se pak naléval alkohol, s dcerou se pohybovala kolem. Snažili se ho opít, proto začal nalévat i obžalovanému N.. Jejich dcera B.D. se do jednání nezapojovala, při ověřování podpisů jen seděla u stolu, dívala se a poslouchala. Aktivně se zapojila až do vyhotovení směnky a manipulace s listinami. V přítomnosti cizích mužů ji nezaregistroval, stejně jako Š. však musela v pracovně slyšet jeho křik. Směnka byla vypisována až na závěr, po odchodu Š.. Obžalovaný N. sice seděl u stolu, ale do tohoto se nijak nezapojoval. Ze strany obžalovaného N. mu bylo vyhrožováno násilím už dříve, snažil se ho přimět ke zkrácení splatnosti jeho pohledávek s tím, že na peníze nemůže čekat tak dlouho. Vyhrožoval mu i trestním oznámením. V roce 2013 mu dokonce podstrčil k podpisu dokument, ve kterém se splatnost jeho pohledávky zkracovala. Dále se poškozený podrobně vyjádřil k dokumentům podepsaným dne 7. 10. 2014, popsal i jejich účinky, které pro něj a pro jeho firmu byly krajně nevýhodné, až likvidační. Dopis datovaný dnem 15. 8. 2014 nepsal, podpis na něm také není jeho. V srpnu 2014 nevznikla situace vyžadující řešení pohledávky obžalovaného N. naznačeným způsobem, finanční částky použité v dopisu mu v té době nemohly být známy. Byť je v dopise příslib, že se ozve do 14 dnů, k žádné komunikaci mezi ním a obžalovaným nedošlo. Po 7. 10. 2014 ho obžalovaný N. navštívil v kanceláři, ale vyhodil ho, poté si vyměnili několik SMS zpráv, k jiné komunikaci mezi nimi nedošlo. Jednu z osob, které poznával při rekognici podle fotografií, viděl zhruba dva nebo tři měsíce před svým přepadením, jezdila kolem areálu jejich firmy v Uherském Hradišti v bílém vozidle Škoda Octavia nebo Škoda Superb v provedení kombi. Muž popojížděl až k bráně, fotil a dělal si poznámky, když se k němu chtěl přiblížit, prudce z místa odjel. Asi po 10 dnech do něj v Uherském Hradišti najíždělo vozidlo Škoda Octavia černé barvy, podle záběrů z čerpací stanice se mohlo jednat o muže, kteří ho později přepadli. Jemu jako fyzické osobě mohla jednáním obžalovaných vzniknout škoda zhruba 600 mil. Kč, v souvislosti se skutkem mu nebylo způsobeno zranění, které by vyžadovalo léčení. Lékaře navštívil dne 8. 10. 2014, byl o to požádán policií, která ho také do nemocnice odvezla.

14. Poškozený u hlavního líčení dne 20. 7. 2017 dále uvedl, že před trestnou činností ze dne 7. 10. 2014 pravděpodobně viděl jezdit kolem své firmy v automobilu Škoda Combi obžalovaného M.J., kterého popsal v době rozhodné jako mladého, černovlasého muže běžné postavy. V současné době obžalovaný poněkud zestárl a přibral. Obžalovaný před samotnou trestnou činností v blízkosti firmy fotografoval, dělal si nějaké poznámky, a když se poškozený snažil tuto osobu oslovit, rychle ujel. K události došlo někdy o prázdninách roku 2014. Poškozený dále uvedl, že obžalované jednoznačně ztotožňuje s osobami, které se vůči jeho osobě dopustily trestného jednání popsaného v obžalobě. Poškozený uvedl popis pachatelů trestné činnosti, kteří jej přepadli na cestě, byli oblečení do oděvů označených nápisem „policie“, následně jej násilím převezli do rodinného domu manželů N.. Poškozený měl možnost si obžalované prohlédnout přibližně po dobu dvaceti minut z bezprostřední blízkosti během doby svého přepadení a pachatele, tedy obžalované, bez jakýchkoliv pochybností poznal. Poškozený opětovně popsal přepadení a fyzické napadení na cestě z práce domů, kdy jej pachatelé po zápase a následném škrčení blíže nezjištěným lankem přemístili na vedlejší sedadlo a odvezli do domu manželů N.. Během převozu měl na hlavě nějaký černý pytel, následně po důrazné obraně a sdělení, že poškozený je klaustrofobik, mu dali na hlavu policejní bundu. Později jej odvezli do garáže, kde poškozeného nechali přibližně hodinu a dále v domě manželů N. jej pak do obytných prostor převedli maskovaní muži, z nichž jeden se s vysokou pravděpodobností s ohledem na svoji postavu nezúčastnil přepadení na silnici. Tito muži pak v součinnosti především s obžalovaným N. mu vyhrožovali, zastrášovali injekční stříkačkou, po jejíž aplikaci by poškozený měl údajně zemřít a následně jej donutili k podpisu listin, které mu byly předloženy. V době podpisu těchto listin již maskovaní muži v obytných částech domu nebyli přítomni, ale poškozený nevěděl, zda dům opustili nebo jen z těchto prostor odešli a ze strachu před dalším jednáním ze strany těchto mužů listiny podepsal. Samotné přepadení na cestě včetně pacifikace poškozeného mohlo trvat přibližně 20 minut, transport do domu manželů N. rovněž 20 minut, následně byl držen přibližně 1 hodinu v garáži, pak následovalo čekání v obytných místnostech za přítomnosti maskovaných mužů, později podpisy pod smlouvami bez přítomnosti maskovaných mužů za přítomnosti advokáta J.Š. a jeho koncipientky, která je dcerou obžalované N., B.D., což trvalo jen několik minut, následně chtěl poškozený dům opustit, byl však nucen požívat alkoholické nápoje a později byl odvezen obžalovanou N. do svého bydliště.
15. Poškozený P.B. dále vypovídal u hlavního líčení dne 27. 7. 2017. K dotazům státního zástupce svědek uvedl, že z dokumentů podepsaných dne 7. 10. 2014 si pamatuje jen dokument, který byl antidatován, jedná se o dodatek č. 1 ke smlouvě z 29. 1. 2013. Při podepisování první listinu podepsal poškozený podpisem, který byl jeho běžnému nejpodobnější. Tento podpis pak kontrolovala obžalovaná N., která na dotaz obžalovaného N. potvrdila shodnost s běžnými popisy. Následně se začal poškozený podepisovat podpisem, kterým se běžně nepodepisuje, aby bylo poznat, že se jedná o odlišný podpis. Listiny podepisoval pod hrozbou zabití své osoby a svých dětí, která byla ze strany obžalovaného N.. Před trestnou činností s obžalovaným N. poškozený nekomunikoval od poloviny roku 2013, kdy si obžalovaného zablokoval v telefonu, takže se mu obžalovaný nemohl dovolat a veškeré jednání s obžalovaným svěřil Š.. Jednalo se o výpověď obžalovaného N. z firmy, jakožto i finanční problematiku odkupu firmy. Teprve po předání dokumentů, které podepsal pod nátlakem dne 7. 10. 2014, zjistil, že má na základě těchto dokladů dlužit obžalovanému N. jako fyzická osoba částku 370.000.000 Kč s 10 % úrokem a sankčním úrokem 20 %. Pokud se týká údajného dopisu, který měl poslat obžalovanému dne 15. 8. 2014, tento dopis viděl až delší dobu po trestné činnosti, kdy mu byl předložen policií. Tuto listinu v žádném případě nepodepsal, zda ji pod nátlakem podepsal dne 7. 10. 2014, poškozený neví, protože nečetl všechny listiny, které podepisoval. Již v předcházejícím období, kdy obžalovaného N. znovu vzal do firmy jako ředitele, se mu obžalovaný snažil podstrčit k podpisům listiny tipu zkracování splatnosti pohledávky, takže si dával pozor, co podepisuje a například tuto listinu odmítl podepsat.

16. K dotazům obhájce JUDr. Filipa Opatřila, poškozený B. uvedl další skutečnosti. Dne 7. 10. 2014 odjížděl ze zaměstnání zhruba okolo 18:00 hodiny. V tuto dobu měl oblečeny rifle, černé tričko, svetr a kožené boty. Po dobu cesty měl peněženku a mobilní telefon uloženy v přihrádce dveří u řidiče. Po přepadení mu byly mobil i peněženka odňaty, následně u N. posléze vráceny, ale bylo zřejmé, že peněženka byla prohledána a mobil v režimu tzv. letadlo. Při přepadení obžalovaný Ž. v peněžence hledal pravděpodobně občanský průkaz. Poškozený popsal, kde došlo k přepadení, kdy pachatelé měli oblečeny tmavé policejní stejnokroje do pasu s nápisy na horní straně rukávů bez pokrývky hlavy nebo zakrytí obličejů. Při napadení na poškozeného postupně obžalovaný Ž. a dále obžalovaný S. mířili zbraní (obžalovaní měli jednu zbraň) a dále byl použit provaz nebo lanko na dušení, přičemž s provazem manipuloval obžalovaný S., který seděl vzadu a snažil se ho pomocí škrtidla nadzvednout. V tuto dobu měl poškozený svetr s límcem a dal si pod škrtidlo prsty. Celkem byl škrcen dvakrát, nejprve před přemístěním na sedadlo spolujezdce, následně při nasazování pout. V důsledku škrcení vědomí neztrácel, ani neměl problémy s dýcháním, jen poškozeného bolel ohryzek. Při přepadení se pachatelé snažili dostat z auta, a to pomocí tahání, kopání, bytí a obžalovaný Ž. mu v době napadení dokonce strkal prsty do pusy. Během napadení projela přibližně čtyři auta, v tuto dobu obžalovaný Ž. se snažil řídit dopravu s tím, aby auta ihned odjela, neboť se provádí policejní zásah. Během přepadení byl obžalovaný Ž. podle poškozeného pravděpodobně šéfem akce, protože rozdával příkazy, říkal, co kdo má dělat, telefonoval. Obžalovanému také následně nasadil pouta, která pak v domě N. povolila. V době, kdy poškozený i automobil byli v garáži, tak pachatelé čistili automobil nějakou aromatickou látkou. Poškozený podrobně popsal přesun jeho osoby na místo spolujezdce, když nejprve tento přesun se útočníkům nepodařilo realizovat. Teprve při dušení pomocí drátu byl poškozený jednak přidušen, jednak tažen nahoru až se musel začít stavět na nohy. V tuto dobu jej obžalovaný Ž. zatlačil od dveří řidiče na sedadlo spolujezdce, a to v součinnosti s obžalovaným J.. Povedlo se jim však přetlačit pouze trup poškozeného, jeho nohy zůstaly na místě řidiče, přičemž poškozený měl nejprve hlavu na sedadle, po zavření dveří, pak hlavu měl opřenou o polstrování dveří. Zadek měl pak zhruba mezi sedadly. K dotazu obžalovaný uvedl, že měří 196 cm a váží přibližně 150 kg, kdy v době rozhodné vážil o něco méně, ale jednalo se také o váhu zhruba 150 kg. Při odvozu do domu N. řídil obžalovaný Ž.. Po dobu jízdy se jej snažil poškozený nohama, na kterých mu obžalovaný seděl, kopat, případně s nimi vrtět. Když řídil, byl opřen o nohu poškozeného a sedadlo řidiče zůstalo v poloze, kterou měl nastaveno poškozený, tedy nejniž a nejdál od volantu. Při jízdě před vozidlem poškozeného jelo bílé auto. V samotném vozidle jel obžalovaný Ž. se S.. Po dobu jízdy obžalovaní mezi sebou komunikovali, pravděpodobně východoslovenským nářečím nebo ukrajinštinou, případně ruštinou. Obsah hovoru poškozený nezaznamenal. Během jízdy obžalovaný Ž. telefonoval, byly to asi dva hovory. Po dojezdu do domu N. byl poškozený v garáži přibližně 1 – 2 hodiny, později byl předveden před N. a bylo mu vyhrožováno. V tuto dobu zde byli tři maskovaní pachatelé, manželé N. a na stole ležela ověřovací kniha Š.. Poškozený nejprve nevěděl, o jakou knihu se jedná, teprve poté, co Š. vešel do místnosti, začal do této knihy ověřovat podpisy. Kniha byla asi hnědá, o něco větší formát než A4, poškozený si nevzpomíná, jaký byl nápis na deskách. Š. byl v době vyhrožování poškozenému pravděpodobně nahoře s dcerou obžalované N., následně po sestupu Š. a B.D. poškozený podepsal přibližně dvacet listin, kdy samotné podepisování trvalo jen několik minut. V době podpisů byli v místnosti přítomni i tři maskovaní muži, v době ověřování, tedy za doby přítomnosti Š. a B.D., pak v místnosti již maskovaní muži nebyli přítomni a byli zde přítomni jen manželé N.. Poškozený po odchodu Š. za přítomnosti manželů N. a B. D. podepsal a vypsál směnku, kde nebyla napsána finanční částka. Směnku vyplňoval vícekrát, protože chtěl, aby jeho rukopis byl výrazně odlišný od běžného, což nebylo akceptováno. Následně mu byla vrácena peněženka a mobilní telefon, který ale nefungoval, byl mu poskytnut jiný telefon, vytočeno číslo přítelkyně poškozené, které sdělil, že je u N. a přijede později. Blíže se vyjadřovat poškozený nechtěl. Následně byl donucen s obžalovaným N. popíjet alkohol, zjevně aby se poškozený dostal do podnapilého stavu. Pravděpodobně do alkoholu byla přimíchána nějaká látka, protože

poškozenému se chtělo spát a měl problémy s motorikou, což u něho je zcela neobvyklé. Při odchodu z domu N. si poškozený zcela jednoznačně pamatuje, že odešel hlavním vchodem, nikoliv přes garáž. Také jej obžalovaný N. netahal za ruce. Při odchodu se poškozený vyzvracel do růží, následně nasedl do auta, které řídila paní N.. Jednalo se o jeho automobil a odjeli do jeho bydliště. Za nimi jela bílým Mercedesem B.D.. Příjezd si přesně nepamatuje, ale jeho přítelkyně poškozenému následně sdělila, že po příjezdu mluvil o Ukrajincích, N. a podpisech a chtěl volat policii. Po vzbuzení odjel na policii do Zlína, kde chtěl podat trestní oznámení. Na policii v průběhu přípravného řízení sestavoval i identikit, který však byl spíše kompilátem všech tří obžalovaných. Po několika dnech po událostech ze dne 7. 10. 2014 proti poškozenému při cestě do práce zprudka vyjela Octavie, pravděpodobně s polskými poznávacími značkami, následně se dozvěděl, že tři podivné osoby byly na stanici CNG, kde je kamerový záznam a byly i v tuto dobu nějaké ruský mluvící osoby v hospodě. Záznamy z restaurace a stanice CNG následně předal policii.

17. K dotazům obhájce JUDr. Tomáše Štípka poškozený uvedl, že dne 8. 10. 2014 se probudil přibližně ve 4 hodiny ráno, jel na Policii Zlín (pravděpodobně krajské ředitelství), kde čekal na otevření kanceláří a následně byl odkázán na policejní služebnu, která je u divadla. Byl přivezen a doprovázen svojí přítelkyní slečnou B.. Na policii se podrobil dechové zkoušce na alkohol v krvi. Pokud se týká pana K., byl po trestné činnosti touto osobou osloven s tím, že má dokumenty od lidí, kteří chtějí, aby vystupoval proti poškozenému. Sjednal si s touto osobou schůzku, kterou oznámil i policii a na schůzce K. tvrdil, že dostal nabídku 1.000.000 Kč za tvrzení o podílu poškozeného při zneužití dotací v trestní věci pana K.. V této trestní věci poškozený svědčil, jednoznačně u hlavního líčení uvedl, že žádné trestné činnosti se nedopustil, v této věci stíhán nebyl, v předcházejícím období nebyl nikdy odsouzen a nebyl vyšetřován pro trestnou činnost. S obžalovaným N. má poškozený majetkové spory související s prodejem v části firmy obžalovaným N.. Před vytykávaným jednáním poškozený nabízel obžalovanému N. za postoupení pohledávky ve výši 350.000.000 Kč částku 150.000.000 Kč a jednáním pověřil Š., sám s obžalovaným nejednal.
18. K dotazům JUDr. Adély Lovašš poškozený uvedl skutečnosti týkající se přepadení v automobilu, ke kterým se již vyjadřoval dříve. Pokud se týká rekognic v přípravném řízení, pak jedna z rekognic byla na základě fotografií za účasti soudkyně a státního zástupce. Poškozený obdržel fotografie a v rámci časového limitu měl určit pachatele. Poškozený ukázal na fotografie tří osob. Při rekognici tzv. naživo bylo pět nebo šest lidí v řadě a poškozený měl poznat pachatele. Poškozený dále uvedl, že na jeho osobu byla podána celá řada trestních oznámení.
19. K dotazům JUDr. Jaroslava Lovašše poškozený uvedl, že při zastavení automobilu v rámci přepadení nejprve zastavil, vypnul motor, zatáhl ruční brzdu. Poté, když zpozoroval podezřelé okolnosti, chtěl automobilem odjet, chtěl zavřít okno, nastartovat, povolit ruční brzdu a zařadit zpátečku, což se mu však nepodařilo. Při přepadení byl bit do břicha, žeber, do nohou. Tyto údery však neměly výraznější intenzitu. Obžalovaný S. poškozeného škrtil pomocí škrtidla. Po dobu přesunu do rodinného domu obžalovaných N. neměl škrtidlo na krku.
20. K dalším dotazům poškozený uvedl, že při trestním oznámení uváděl pravdu. Pokud se týče SMS, pak při psaní SMS poškozený vynechává diakritiku zatímco SMS, které byly zaslány pachateli z jeho mobilu, diakritika byla a je zřejmé, že se nejedná o SMS, které by zaslal poškozený. Poškozenému byl předložen na žádost státního zástupce, dopis, který je uložen na č. l. 1102 spisového materiálu a poškozený uvedl po prohlídce, že přesně neví, zda daný text podepsal nebo nikoliv. Nejedná se však o jeho klasický podpis a poté, co mu byla předložena plná moc na č. l. 1055, poškozený uvedl, že na podpisech, ke kterým byl donucen dne 7. 10. 2014, vynechával tečku a písmeno „P“. K jednání manželů N. po předvedení poškozeného do obytné části domu poškozený uvedl, že

obžalovaná N. sice poškozenému nevyhrožovala, ale řídila maskované osoby, zatímco obžalovaný N. poškozenému vyhrožoval zastřelením jeho osoby a dětí. Po podpisu směnky následně poškozený vypil přibližně sedmičku nebo dvě sedmičky alkoholu, když obžalovaní se jej snažili opít a pravděpodobně do pití dali nějaké prášky. V rámci předcházejícího jednání s obžalovaným N., které vedl Š. přes pana B., byla domluvena částka 150.000.000 Kč jako reálná částka v rámci odkupu podílu obžalovaného N.. Nebyl žádný důvod, aby v rámci sporu poškozený za tuto částku ručil jako fyzická osoba. V předcházející době pak za poškozeného jednala Č., která však měla v úschově akcie obžalovaného N. a z tohoto důvodu byl pověřen jednáním Š.. Poškozený pak jednoznačně uvedl nereálnost podpisu smlouvy dne 29. 1. 2014, protože pokud by tento dokument byl k tomuto datu podepsán, mohl obžalovaný N. podat návrh na insolvenční řízení a nemusely být podepisovány žádné dodatky. Poškozený jednoznačně popřel jakékoliv nadstandardní vztahy s policií, případně kamarádské vztahy k příslušníkům policie. Sám poškozený nemá právní vzdělání.

21. S ohledem na znalecké posudky a nové skutečnosti uváděné obžalovaným S., byl opětovně vyslechnut svědek P.B., který uvedl, že osoby měly při napadení dlouhý rukáv a tetováže si nevšiml. Soud upozorňuje, že tyto skutečnosti uváděl již při své výpovědi u hlavního líčení dne 27. 7. 2017, č. l. 4614. K dotazu obhajoby na rozpoznání pachatelů svědek dále uváděl, že zpočátku na policii nechtěl říkat, že osoby poznal na 100 %, protože se bál, že ukáže na někoho nepravého. Následně v rámci rekognic na fotkách a rekognice in natura, když obžalované uviděl, tak se mu rozsvítilo, protože se jedná o výrazné typy. Obžalovaného Ž. v rámci trestné činnosti viděl na minimální vzdálenost přibližně 50 cm. Obžalovaný se posléze poškozeného dotázal, proč neuvedl, že má na tváři jizvy. V této souvislosti soud konstatuje, že obžalovaný Ž. má viditelné jizvičky po spalničkách, z nichž jedna větší je v řádech milimetrů na pravé straně a má drobnější jizvičky na čele, které jsou zřetelně viditelné. Svědek k tomuto dotazu uvedl, že i díky těmto jizvičkám obžalovaného při rekognici poznal. Obžalovaný Ž. pak zdůraznil, že poškozený B. se v přípravném řízení, ani u hlavního líčení o těchto jizvách nikdy nezmiňoval. K dotazu soudu pak poškozený potvrdil, že opravdu se o těchto jizvách v rámci popisu pachatelů nikdy nezmiňoval. V této souvislosti soud taktéž konstatuje, že obžalovaný v rámci popisu pachatelů nehovořil o typově výrazných osobách.
22. Další část dotazů na poškozeného směřovala k valné hromadě společnosti XXXXX ze dne 22. 3. 2019, kde byl navržen jako člen představenstva J.F.. Tato osoba byla navržena poškozenému panem V.; sám poškozený tuto osobu předem neznal. Po námitce ohledně této osoby pak došlo ke změně stanoviska poškozeného. Podle obhajoby, a to obhájce Mgr. Kandalce, osoba J.F. měla být v pozici bílého koně a pravděpodobně se jednalo o prvotní krok, který měl vést k vytunelování firmy, protože se mělo jednat o jediného člena představenstva, přičemž obhájce současně předložil výpis z evidence exekucí na Slovensku, ze kterého je zřejmé, že J.F. má dvě exekuce na adrese svého trvalého pobytu. Poškozený se vyjádřil k těmto informacím a uvedl, že tato osoba byla doporučena od pana V. a před návrhem sám poškozený viděl výpis z rejstříku trestů, kde nebyl žádný záznam; na exekuce se u této osoby neptal, sám se s touto osobou nesetkal. Následně, když byly přineseny rejstříky exekucí, okamžitě J.F. odvolal z představenstva a požádal obchodní soud, aby byl jmenován do představenstva sám, tedy sám poškozený. J.F. tak nebyl nikdy jmenován jako předseda představenstva. Poškozený jednoznačně odmítl snahu o tunelování společnosti; uváděl, že funkci předsedy představenstva nabízel panu Š., J., S., ale všichni odmítli. Současné jmění společnosti XXXXX přesně nezná. Jsou zde i závazky ve stamilionech Kč. Poškozený rozhodně odmítl snahu, která by měla vést k tunelování společnosti, či ke snížení majetku společnosti.
23. **Svědčce M.B.** ve své výpovědi (č. l. 4718-4719) uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědkyně je družka poškozeného P.B. a uvedla, že obžalovaný N. ji přede dnem 7. 10. 2014 telefonicky opakovaně žádali o schůzku s poškozeným. Většinou jen předávala vzkaz, ale žádosti se opakovaly. Několikrát byli i u jejich domu, ale nikdy se jim poškozeného zastihnout nepodařilo.

Potom si v telefonu zablokovala jejich čísla tak, aby se jí už nemohli dovolat. Toho dne se poškozený nevrátil domů v obvyklou dobu. Zkoušela ho kontaktovat telefonicky, ale měl telefon vypnutý. Až navečer jí telefonoval z cizího čísla a řekl jí, že se zdrží, že má schůzku a že na něho nemá čekat. V noci jí vzbudil zvonek od brány, šla tedy ke zvonku a tam viděla obžalovanou N., jak ještě jednou zvoní, nasedá do auta a odjíždí pryč. Vyšla ven, protože auto svítilo a mělo otevřené dveře. Našla v něm poškozeného, byl opilý a hodně rozrušený. Doma v obýváku se jí snažil něco vysvětlit o obžalovaném N. o nějakých smlouvách a o tom, že ho přepadli nějakí Ukrajinci, ale nerozuměla mu. Volala tedy obžalované N. (číslo na ni našla v jeho mobilu, který byl v modu „letadlo“), která jí potvrdila, že ho přivezla jeho autem, podle ní bylo všechno dobrovolné. Dále si na tento hovor nevzpomíná. Nad ránem se poškozený probрал a chtěl jet ihned na policii. Po cestě jí řekl, co se mu stalo. O jeho vztazích s obžalovaným N. byla informována jen okrajově, neví přesně, o co mezi nimi šlo. Měsíce před inkriminovaným dnem se poškozený vracel z práce více ve stresu, nic konkrétního však nesděloval. Již dříve jí řekl, že se s obžalovaným N. rozchází ve zlém. Toho dne byl hodně podnapilý, z auta mu pomáhala, ale chůzi jinak zvládal. Vůbec mu nebylo rozumět, v obývacím pokoji zvracel. Když ho začala vysvlékat, všimla si podlitin na rukou v místech nad loktem a na obou zápěstích. Dále měl podlitiny na krku, jakoby pruh po škrcení. Jeho poranění vyfotila svým mobilním telefonem. Na druhý den se ve společnosti XXXXX konala společenská akce, oba obžalovaní se zúčastnili, ale nemluvila s nimi. K telefonátu od obžalované N. ze dne 8. 10. 2014 dále uvedla, že byla povýšená a arogantní jako vždycky, smála se jí, že nezná vlastního muže. Nepamatuje si, že by v jejím projevu zaznamenala nějaké rozrušení.

24. U hlavního líčení svědkyně dále uvedla, že před jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku její partner (poškozený B.) nehovořil o jakémkoli jednání s obžalovaným N., případně o přebírání nějakých návrhů a pokud svědkyně ví, tak si spolu netelefonovali. Svědkyně dále popisovala podrobně příjezd poškozeného s obžalovanou N., kdy k bráně k domu, kde bydlí, je dálkový ovladač, který má 4 tlačítka. Když se otevře brána, posléze do minuty se zavírá, takže obžalovaná N. mohla být ve vozidle jen jednu minutu, neboť by se poté nedostala přes bránu. Tato skutečnost pak podle svědkyně svědčí o nevěrohodnosti obžalované N. týkající se údajného obtěžování její osoby ze strany poškozeného. Samotný poškozený po příjezdu byl sice zraněný, ale nejednalo se o zranění, které by mohlo ohrožovat život a s ohledem na jeho stav proto jeho zdravotní problémy chtěla svědkyně vyřešit ráno. V ranních hodinách po vystřízlivění pak jí partner uvedl skutečnosti týkající se trestné činnosti, tedy únos, vyhrožování jeho osobě a donucení k podpisu různých dokladů, které přesně nemohl specifikovat. Následně se především snažil ochránit svoji rodinu a své děti z předcházejícího manželství. Před jednáním uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku se obžalovaný N. snažili s poškozeným přes svědkyni spojit, poškozený však uváděl, že si vše vyřídí sám, a to prostřednictvím svých právníků.
25. **Svědék S.K.** (č. l. 4695-4696) uváděl u hlavního líčení skutečnosti shodné jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že na podzim roku 2014 jeli po Drslavské, přičemž v zatáčce uprostřed cesty stálo auto, bylo to tam úzké, musel jet opatrně. O kus dál stála další dvě auta a dva policajti. Jeden z nich jim ukazoval, ať jedou dál, druhý vypadal, jako kdyby někoho vytahoval z auta, nebo ho tam držel. Až následně se dozvěděli, že tam někdo zmlátil toho B.. Toho dne se s O.P. vraceli z tréninku z Boršic, auto řídil on, P. seděl na místě spolujezdce. V místě, kde stálo červené auto, jel pomalu, na jedničku vnitřkem zatáčky, neboť tam bylo málo prostoru. U tohoto auta byli dva borci, telefonovali, jeden stál před autem, druhý koukal k levému zadnímu kolu. Mohli být oblečení sportovně, ale je to hodně dávno a navíc si dával spíše pozor na to, aby jim neodřel auto. Značku auta si nepamatuje, jednalo se však o malé auto. U dalších dvou aut uviděl policajty, a proto skoro zastavil. Když na ně jeden z nich začal mávat, aby jeli, pokračoval v jízdě. Měli zavřená okna a puštěnou hudbu, neslyšel tedy, co říká. Musel jet až u druhé krajnice, protože první vozidlo mělo otevřené dveře. Policista, který na ně mával, měl na sobě vestu policie nebo reflexní vestu, bílou košili a modré kalhoty. Mohl mít blondřaté vlasy, ale do obličeje mu neviděl. Druhý policista neměl vestu, pouze tu modrou až

černou kombinézu (policejní mundūr), byl do poloviny těla zalezlý v tom autě. Tato dvě vozidla stála za sebou směrem na Prakšice, obě byla bílé barvy, jednalo se o Touran a novou Škodu Superb. Neuvědomuje si, že by potkali nějaká další auta, cyklisty nebo chodce. Osobu sedící v Touranu vůbec neviděl, výhled mu zakrýval ten druhý policista. Poškozeného P.B. zná jako majitele společnosti XXXXX, bydlí v zatáčce před Prakšicemi, předtím bydlel v Pašovicích, kde dělal hospodského. Nemá s ním nic společného, ani s jeho firmami není nijak spojen. Nikdy s ním nemluvil a pořádně ani neví, jak vypadá. V té době byl zaměstnán v Autoservisu Kura, společnost XXXXX k nim vozila svá auta k technickým prohlídkám. Událost, kterou popsal, se mohla odehrát mezi 19. a 20. hodinou. Je členem motokrosového klubu Březolupy, do areálu v Boršicích jezdí pouze trénovat, na schůze klubu nechodí, o jeho sponzoringu nic neví. Nikdo ho v této záležitosti neovlivňoval. U hlavního líčení svědek dále uváděl, že první auto, které stálo uprostřed silnice, podjeli, a další auto mohlo být ve vzdálenosti asi 100 metrů. Svědek se věnoval řízení, takže si dva policisty blíže neprohližel a v současné době by tyto osoby nepoznal. Podle jeho názoru mohl mít jeden z údajných policistů přibližně 30 let, do obličeje mu však neviděl. U druhého automobilu, který byl označený jako policejní auto, viděl dvě osoby oblečené jako policisti, z nichž jeden jakoby někoho tahal z automobilu. U prvního automobilu byli dva muži v civilním oblečení. K dotazu obhajoby svědek dále uvedl, že v době rozhodné cestovali vozidlem Citroën Jumper a přesnou hodinu, kdy projížděli kolem automobilu, si nepamatuje, mohlo to být mezi 6 až 8 hodinou odpolední, kdy jeli domů po motokrosovém tréninku, který se odehrával v Boršicích u Buchlovic. O trestné činnosti vůči poškozenému B. se následně dozvěděl od svědka P., který mu tuto skutečnost zavolal. Následně svědkovi volali policisté ohledně výsledku. Svědek opětovně uvedl, že poškozeného B. osobně nezná, M. B. také nezná, ale nevyklučuje, že jej někdy osobně viděl.

26. **Svědka O.P.** (č. l. 4697-4698) ve své výpovědi uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení, přičemž potvrzoval výpověď svědka S.K.. K věci uvedl, že nejprve projížděli kolem červeného auta pomalou rychlostí a dvě osoby, které u něj byly, pravděpodobně do nádrže nalivaly benzín, protože nádrž byla otevřená a byl zde kanystr postavený u kola. Jednalo se asi o dvě, možná tři osoby, které měly civilní oblečení. Následně dojeli k dalším dvěma autům, zde byl muž v policejní uniformě, který proti nim vyběhl a verbálně (česky je posílal „do prdele“) i gesty je posílal rychle pryč. Druhý muž v policejním oblečení v automobilu Touran někoho mlátil. První byl vysoký asi jako on (měří 170 cm), druhý vypadal větší, byl to vazoun. Oba měli černé policejní oblečení s nášivkami na zádech. Až v práci se dozvěděl, že tam přepadli P.B., jejich auta k nim jezdí na technickou. Cestou potkali nějaká auta ve směru na Drslavice, chodce nebo cyklisty nikoliv. Poškozeného zná od vidění, je z Pašovic, ani on s ním a s jeho firmami nemá nic společného. Je členem motokrosového klubu Prakšice, sponzory si nepamatuje. O události mluvil s M.B., který k nim jezdí do práce s vozidly na STK, podrobně však nic neprobírali. Nikdo ho v této záležitosti neovlivňoval. U hlavního líčení pak svědek dále uvedl, že osoby, které se pohybovaly kolem obou automobilů, by v současné době nepoznal, protože kolem jen projížděli a viděli je krátkou dobu. Osoba v policejní uniformě, která utíkala proti nim a snažila se je dostat rychle pryč, byla normálně vysoká, kolik měly tyto osoby let, svědek neví. Druhá osoba byla nahnutá v autě a mlátila pravděpodobně řidiče do těla. Řidiče neviděl, jen jeho část, řidič měl vytažené triko a vypadal jako osoba s nadváhou. O události hovořil s M. B.; neví, jaký je vztah mezi M. a P. B.. Poškozeného P.B. zná od vidění, ví, že sponzoroval motokros. Zda se jednalo o osobu, která byla bita, svědek neví. Policie jej kontaktovala druhý den po události večer a pozvali jej k výsledku včetně osoby, která s ním jela v automobilu (svědek K.). K dotazům obhajoby svědek uvedl, že při průjezdu kolem předmětných automobilů jeli z tréninku motokrosu, který skončil v podvečerních hodinách a odehrával se v Boršicích. Jízda zpět trvá přibližně 20 minut. Vozidla, která míjeli, si přesně neprohližel, všiml si Touranu, který měl nalepeno něco vzadu na kufra a byly u něj otevřeny dveře u řidiče a spolujezdce. Dvě osoby, které byly u Touranu, měly policejní oblečení. Oblečení osob u prvního vozidla si svědek nepamatuje, jednalo se asi o civilní oblečení. Při průjezdu kolem automobilu svědek neslyšel volání o pomoc ze strany řidiče, celou věc se svědkem K. považovali za divnou, ale nikomu tuto událost

nehlásili. O události se bavil s M. B., který byl druhý den v jeho zaměstnání na STK, na základě předem domluvené prohlídky.

27. **Svědék I.Č.**(č. l. 4696-4697) ve své výpovědi uváděl skutečnosti shodně jako v přípravném řízení. K věci uvedl, že předmětného dne jeli s M.M. na noční směnu, přičemž na družstevní cestě mezi Prakšicemi a Drslavicemi museli objíždět policejní auto stojící na nevhodném místě. Toto vozidlo nemělo maják, pouze nástřik policie. Kolem něj se pohybovaly dvě osoby, jeden něco hledal v otevřeném kufru, druhý ležel na druhé straně v poli na břiše a měl něco v ruce, oba byli oblečení v kombinézách s označením policie na zádech. Jeden byl otočený zády k nim, druhý byl rezavě hnědý, krátce střižený, ani jednoho v životě neviděl. Během jízdy je nikdo z nich nezastavoval a neudílel jim žádné pokyny. O incidentu, který se měl na místě odehrát, se dozvěděl od policistů z Brodu. V hospodě se povídalo, že u bývalého JZD v Prakšicích toto policejní auto stálo již dříve, kolem 3. nebo 4. hodiny. Nikdo ho v této záležitosti neovlivňoval. Poškozeného P.B. zná, bydlel jako on v Pašovicích, nestýkají se však; s jeho firmami nemá nic společného. Je důchodce, v pekárně Javor v Drslavicích vypomáhá jako brigádník. Dne 7. 10. 2014 přišel na směnu v 17:45 hodin, končili až v 5:00 hodin ráno následujícího dne. Ze strany policie byl poprvé kontaktován dne 8. 10. 2014 kolem 19:00 hodiny, v té době byl na další směně. Svědek toliko oproti přípravnému řízení si nebyl jistý, kdy byl po skutku navštíven policistou, který se jej ptal na danou událost. V průběhu hlavního líčení nejprve uvedl, že se jednalo o shodný den, kdy přijel do práce. Následně, po předstření výpovědi z přípravného řízení uvedl, že jej v den, kdy přijeli do práce, policisté nekontaktovali, ale posléze za ním přišel švagr s osobou, která uvedla, že je od kriminálky. Přesně, kdy to bylo, si již nepamatuje. Informace o události měla policie pravděpodobně od švagra, kterému o policejním autě, které viděli při cestě do práce, svědek řekl. Do práce cestoval se svědkyní M. zeleným Favoritem a zmiňované policejní auto stálo směrem na Drslavice. Svědek ho považoval za normální policejní automobil. Uvnitř automobilu svědek nic nebo nikoho neviděl.
28. **Svědék M.D.** (č. l. 3033) ve své výpovědi uvedl, že v době, kdy byl někdo přepaden mezi Drslavicemi a Prakšicemi, měl v Drslavicích hospodu. Zde se jej nějakí lidé z kriminálky ptali, zda se zde nepohybovaly nějaké cizí osoby a zda tudy v tu dobu nemohl někdo jet. Svědek jim sdělil, že touto cestou jezdí z Pašovic pan Č. do pekárny. Až následně se dozvěděl o přepadení pana B.. Skutečnosti zjišťoval z kriminálky ve Zlíně pan D., který je z Drslavic. Svědek si již nevybaví, zda přijel odpoledne nebo vpoledvečer. K přepadení mělo dojít v odpoledních hodinách a policista údajně za svědkem přišel v ten den, kdy k přepadení mělo dojít. Svědek si nevzpomíná, zda policistu D. předával kontakt na Č., ale on za ním byl určitě v pekárně. S Č. se o věci nebavili a svědek také nebyl dále v rámci této věci činný.
29. **Svědkyně P.Š.** (č. l. 4698-4699) ve své výpovědi u hlavního líčení uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení, kdy uvedla, že z obžalovaných zná pouze manžele N.. Obžalovaného N. poznala v kanceláři svého manžela, obžalovanou viděla až 7. 10. 2014. Nestýkají se. Toho dne přišel manžel z práce domů, povečeřel a lehl si k televizi, cítil se unavený. Zanedlouho mu zazvonil telefon a krátce s někým hovořil. Poté přišel s tím, že mu přišla SMS, jestli by ho nezavezla do Kunovic k obžalovanému N. ověřit podpisy. Nechtěl řídit, protože po večeri vypil pivo. Oblékla se, nasedla do jejího auta a manžel ji navigoval do Kunovic, nevěděla, kde mají N. svůj dům. Po příjezdu ani nechtěla jít z auta ven, ale manžel ji přemluvil, aby se alespoň přivítala. Šli tedy k brance, manžel zazvonil a přišla otevřít obžalovaná N.. Manžel ji představil, podaly si ruce, ale její pozvání dál odmítla, protože byla jen v domácím oblečení. Vrátila se zpátky do auta a na žádost obžalované N. popojela dál, aby nestála na vjezdu do domu. Zanedlouho přijelo k domu vyšší bílé auto, z něho vystoupil pán a šel k brance, asi zazvonit. Pak se vrátil do svého auta, a když se otevřela brána, zajel dovnitř, brána se za ním zase zavřela. Nikdo další už tam nepříjel, nezaregistrovala tam vůbec žádný pohyb, po návratu manžela jeli domů. Cesta do Kunovic jim trvala 5 až 10 minut,

na manžela mohla čekat v autě asi půl hodiny. Muž, kterého pozorovala před domem N. (ve zpětných zrcátkách), byl určitě větší než její manžel a robustnější, blíže ho popsat nedokáže.

30. U hlavního líčení svědkyně dále uváděla, že její manžel Š. z práce chodívá většinou okolo 17:00 hodiny, případně 17:30 hodiny. S manželem bydlí v Mařaticích v rodinném domě a večere se podává v obývacím pokoji, který je spojen s kuchyňským koutem. Před odjezdem měl manžel krátký telefonický hovor, následně mu přišla SMS, na základě které manžel svědkyni požádal o odvoz. Při odjezdu v televizi ještě probíhaly televizní noviny. Po příjezdu před dům manželů N. svědkyně zaparkovala před domem, po přivítání ji paní N. požádala, aby auto přeparkovala s ohledem na blokaci vjezdu. Svědkyně provedla přeparkování a stála kousek od vjezdu. Manžel jako důvod jízdy k manželům N. uvedl, že pojedou ověřit podpisy. V rámci těchto příležitostí svědkyně několikrát do roka svého manžela takto vozí. Po odchodu manžela do domu přijel bílým automobilem vyšší robustnější muž, který vážil jistě přes 100 kg. Svědkyně jej viděla ve zpětném zrcátku a ze zvědavosti jej sledovala, takže ví, že muž vystoupil, zazvonil, brána se otevřela a automobil vjel dovnitř, následně se brána zavřela. Jiný pohyb před domem svědkyně neviděla. Svědkyně muži neviděla do obličeje, tak jej nedovede přesně popsat a nezná jeho stáří. Manžel následně přišel přibližně za půl hodiny, svědkyně jej zaregistrovala, až byl u automobilu, následně odjeli domů. S manželem se před výpovědí o událostech nebavili a svědkyně nebyla nikým ovlivňována.
31. **Svědék J.Š.**(č. l. 4699-4701) ve své výpovědi u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení a potvrdil, že dne 7. 10. 2014 kolem 19.45 hod. přijel se svou manželkou do Kunovic před dům obžalovaného N., bylo to na základě obdržené SMS zprávy. Důvodem jeho cesty bylo ověření podpisů na listinách, které si obžalovaný N. nechal vypracovat. Po zaparkování vozidla vystoupil z místa spolujezdce a zazvonil na zvonek. Přišla mu otevřít obžalovaná N., která zvala dovnitř i jeho paní. Ta ovšem pozvání odmítla, protože byla jen v domácím oblečení. Odešel tedy s obžalovanou N. k nim do domu, bylo mu řečeno, že P.B. ještě nepřišel. Zavedla ho do pracovny v prvním poschodí, kde se setkal se svojí koncipientkou D.. Zhruba po 15 minutách pro něj obžalovaná přišla a požádala ho, aby sešel dolů za jejím manželem a P.B. provést ověření podpisů na připravených listinách. Když sešel dolů do jídelny, oba aktéři již seděli u stolu a listiny připravené k ověřování měli před sebou. Oba dva potvrdili, že jsou připraveni listiny podepsat. Ze služebního kufříku tedy vytáhl ověřovací knihu a přistoupil k provedení požadovaného právního úkonu. Svědkyně nabídl, že může sledovat ověřování podpisů v praxi. Ani ona, ani obžalovaná N. do provádění tohoto úkonu žádným způsobem nezasahovaly. K podpisu byly připraveny celkem 3 dokumenty, každý ve trojím vyhotovení. Nejprve se před ním podepisoval obžalovaný N., následně stejným způsobem P.B.. Když požadoval předložení fotokopii občanských průkazů, obžalovaný N. ji měl připravenou, P.B. ji k jeho žádosti vyhotovila obžalovaná N.. Poté jim vysvětlil, že následujícího dne provede vyhotovení ověřovacích doložek, dokumenty sešije, opatří pečeti a předá jim je. Obžalovanému N. osobně, P.B. doporučeným dopisem. Poté se se všemi přítomnými rozloučil, podal ruku i P.B., a nechal se vyprovodit z domu obžalovanou N.. Když s manželkou odjížděli, viděl ještě obžalovanou N. stát ve dveřích a mávat. Ověřování podpisů mohlo trvat 15 minut, odchod z domu obžalovaných dalších 5 minut. Dále uvedl, že dne 2. 12. 2014 ve večerních hodinách došlo ke vloupání do jejich domu, někdo důkladně prohledal jeho pracovnu a pracovní stůl. Zloději museli hledat nějaké dokumenty, rodinné zlato jeho manželky bylo podle něj odcizeno jen pro zastření pravého důvodu vloupání. Věc byla oznámena policii a šetřena pod sp. zn. KRPZ- 128174/TČ-2014-151171. S obsahem ověřovaných dokumentů nikdy nebyl seznámen, jeho advokátní kancelář se touto problematikou nezabývá. Vytvoření předmětných dokumentů nezajišťoval, je mu však známo, že dokumenty vytvořil jeho kolega O.. Tento advokát u něho kdysi pracoval jako koncipient, nyní má zřízenou pobočku své kanceláře ve stejné budově jako on. Má také souhlas využívat vybavení jeho kanceláře. Obžalovaný N. ho již dříve požádal, zda by byl v případě potřeby ochoten podle svých časových

možností přijet ověřit podpisy na dokumentech k němu domů. Tuto službu mu přislíbil. K SMS komunikaci ze dne 7. 10. 2014 dále uvedl, že to pochopil tak, že je zván k ověření podpisů. Předtím mu obžalovaný N. volal, ptal se ho, jestli ho může následujícího dne navštívit v kanceláři jeho koncipientka D.. P.B. se při podepisování listin choval až stoicky klidně, nic nijak nekomentoval. Žádné zranění na něm neviděl. Svědek popřel, že by se jakkoliv podílel na tvorbě dokumentu označeného jako Dodatek č. 1 smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 29. ledna 2013. Pokud byl vytvořen na jeho pracovním počítači, musel tak učinit O., který k němu měl přístup. V dané trestní věci se nijak neangažuje. Svědek u hlavního líčení na základě žádosti soudu předložil knihu, ve které ověřuje podpisy. Jedná se o knihu v tmavomodrých deskách o velikosti přibližně A4 s označením na přední straně „Kniha o prohlášeních o pravosti podpisu“, kdy na hraně a přední straně je znak a nápis Česká advokátní komora. Kniha byla vydána dne 5. 3. 2009 a jsou zde záznamy od 26. 3. 2009 do 12. 5. 2017. V záznamech jsou uvedeny dny ověření podpisu bez bližšího určení času. Kniha byla po zjištění těchto skutečností vrácena svědkovi. K dotazu soudu svědek uvedl, že provozuje advokátní kancelář v domě, který patří obžalovanému N., který v tomto domě má také svoji kancelář. Obžalovaného N. zná svědek od dětství, tedy velmi dlouhou dobu. V minulosti svědek zastupoval firmu, ve které se angažoval obžalovaný, ale plné moci svědkovi podepisoval poškozený B.. Jednalo se o vymáhání pohledávek. O možnosti ověřování podpisů mimo advokátní kancelář se s obžalovaným bavil přibližně dva až tři měsíce před událostí, následně s odstupem několika dnů před událostí. Před odjezdem do domu obžalovaných manželů N. nejprve svědkovi volal obžalovaný s dotazem, zda bude následující den v kanceláři, protože by se svědkem ráda mluvila jeho koncipientka, následně přišla SMS, ve které byla jen zpráva „můžeš dojet“, z které vyrozuměl, že se jedná o žádost o ověření podpisů, neboť s obžalovaným N. se na jiné záležitosti nedomlouvali, a proto s manželkou odjel do domu manželů N.. Po příjezdu jim otevřela paní N., která pozvala jeho manželku dále, manželka však s ohledem na své oblečení odmítla. Následně manželka na žádost obžalované N. přeparkovala vozidlo. Obžalovaná N. svědku zavedla do pracovny v prvním patře a nabídla mu kávu. V pracovně byl svědek asi 15 minut. V pracovně byla svědkyně D., koncipientka svědku, a paní N., která odcházela s ohledem na vaření kávy. Svědek se bavil se svojí koncipientkou. Následně byl zavolán, aby šel do dolních prostor domu, kde seděl obžalovaný N. a na druhé straně poškozený B.. Svědek si sedl proti poškozenému B., vytáhl knihu na ověřování podpisů, zeptal se, zda jsou připraveni k tomuto úkonu a následně se přistoupilo k podpisu listin. Byly podepsány tři dokumenty a svědek se neptal obžalovaného N. a poškozeného B., zda obsah těchto dokladů znají a souhlasí s nimi, neboť je nevypracovával. V rámci kopií daných dokumentů bylo celkem asi podepsáno 12 listin a svědek ověřoval celkem 6 podpisů, takže od poškozeného a obžalovaného N. vždy 3 podpisy. Před svědkem jmenované osoby již nepodepisovali žádné jiné listiny a celé ověřování trvalo přibližně 15 minut. Před vstupem do místnosti, kde byl obžalovaný s poškozeným, svědek neslyšel žádné hlasy jiných osob. Z pracovny neviděl na dvůr, kde se parkuje, a kromě osob, které výše jmenoval, nikoho dalšího v domě N. neviděl. Svědek byl v domě N. podle svého odhadu přibližně půl hodiny. Manželku u prvotního výslechu jako osobu, která jej vezla, neuvedl, protože se na tuto skutečnost svědku nikdo neptal. Svědek uvedl, že se výhradně věnuje trestnímu právu a k dotazu obžalovaného N. na obchodní problematiku mu tuto skutečnost sdělil. Posléze obžalovaný N. svědkovi uvedl, že na danou oblast sjednal B. z Brna. Dokumenty, které ověřoval, vypracoval podle svědku O., což se dozvěděl svědek dodatečně právě od O.. Skutečnost však O. ještě sdělil před ověřováním podpisů, blíže se k věci nebavili. O. je bývalý advokátní koncipient svědku, míval detašované pracoviště v kanceláři svědku a měl zde přístup k jeho počítači, na kterém občas pracoval. K dotazům obhajoby svědek uvedl, že ověřovací knihu přinesl v pracovním kufří. Listiny, které byly ověřeny, nejprve nechal označit ověřovacími doložkami v kanceláři druhý den, následně je předal obžalovanému N. a posléze poškozenému B. je zaslal poštou. Při příchodu do domu manželů N. viděl v garáži SUV se znakem Mercedes, dále vedle menší bílé auto a ještě jeden automobil, takže celkem zde stály 3 vozidla. Po dobu pobytu u manželů N. v domě neslyšel žádné hádky nebo křik. Na poškozeném si nevšiml žádné zranění. Při podepisování viděl zápěstí poškozeného a rovněž si

na těchto místech těla poškozeného nevšiml jakéhokoliv zranění. S poškozeným před ověřováním podpisu se nebavili, že se bude jednat o ověřování podpisu i poškozeného B.. Kontakty svědka s obžalovaným N. před danou událostí nebyly časté. V domě, kde má kancelář, se nepotkali třeba měsíc a málokdy si volali. Kolikrát si v období před danou událostí volali, svědek neví. Tyto skutečnosti svědek uváděl na žádost zmocněnce poškozeného, kdy mu následně předestřel výpisy telefonických hovorů (č. l. 1233-1234), kde v srpnu 2014 se svědek s obžalovaným N. spojil telefonicky nebo prostřednictvím SMS celkem ve 28 případech. Svědek k této skutečnosti uvedl, že si již s ohledem na časový odstup na události nepamatuje. Rovněž si nepamatuje, zda mimo listin, které ověřoval, byly na stole případně další listiny. K telefonickým hovorům se vyjádřil obžalovaný N., který uvedl, že z jeho telefonu často volala svědkovi jeho dcera B. D., která byla koncipientka svědka a se svědkem se domlouvala pravděpodobně na pracovní problematice. V této době měla slovenský telefon. Obžalovaná N. uvedla, že její dcera pravděpodobně měla i telefon na českou síť, ale dcera, pokud byla doma, tak volala buď z jejího, nebo manželova telefonu a se svědkem volala z důvodu své koncipientské činnosti, přičemž obžalovaná potvrdila rozhovory mezi dcerou a svědkem.

32. **Svědék M.Š.** ve své výpovědi (č. l. 4711-4716) uvedl u hlavního líčení shodné skutečnosti jako v přípravném řízení. Svědek je právním poradcem poškozeného a členem představenstva společnosti XXXXX a ve své výpovědi popisoval vývoj obchodních vztahů mezi obžalovaným N. a P. B., resp. jím ovládanými obchodními společnostmi, v letech 2010 až 2014 s tím, že předmětem posledních právních jednání v této rovině bylo úplatné postoupení pohledávek obžalovaného a započtení všech částek, které obžalovaný do té doby obdržel. V červenci 2014 návrhy těchto dokumentů odeslal právnímu zástupci obžalovaného B., ale v září 2014, když u něj urgoval odpověď, mu bylo řečeno, že obžalovaného už nezastupuje. Až dne 8. 10. 2014 ve večerních hodinách obdržel e-mail od P.B., že byl obžalovaným donucen podepsat nějaké dokumenty, poškozený jej žádal, aby za ním s Č. přijeli. Když se s těmito dokumenty postupně seznámil, zjistil, že P.B. byl donucen podepsat osobní přistoupení k závazku vůči obžalovanému N., zajistit tento závazek směnkou a převést klíčové majetkové podíly v holdingu na obžalovaného s tím, že v případě nesplnění těchto závazků mu hrozily vysoké sankce a uplatnění směnky. S poškozeným ihned iniciovali obranu, poškozený jako osoba spoluzavázaná, svědek jako člen představenstva druhého dlužníka – společnosti XXXXX Společně podali žalobu na neplatnost dohody o úhradě peněžitého závazku a P.B. navíc proti směnce. Tyto dokumenty ve spojení s dodatkem č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013 (s jehož obsahem byli seznámeni až v červenci 2015) by pro poškozeného znamenaly ekonomickou sebevraždu a pro společnost XXXXX riziko platební neschopnosti nebo dokonce úpadku. Na obsahu těchto dokumentů se svědek nijak nepodílel, ani nevěděl, že by se někdy připravovaly. Nedovede si představit, že by poškozený bez jakéhokoliv projednání změnil názor o 180 stupňů, protože v letech 2012 a 2013 vytrvale odmítal, že by se měl osobně zaručovat za závazky holdingu vůči obžalovanému, zvláště když je hazardní podnikání neustále omezováno a jeho výnosy se snižují. Už v roce 2012 zahájili jednání o snížení celkové výše úplaty i splátek obžalovanému z původních 6.800.000 Kč, neboť reálně hrozilo, že společnost XXXXX je nebude schopna splácet. V dohodě o úhradě peněžitého závazku, kterou byl poškozený donucen podepsat, byly měsíční splátky nastaveny na 10.000.000 Kč, což by bylo nereálné už v roce 2010. Svědek sestavil souhrn splátek, které obžalovaný N. v letech 2010 až 2013 obdržel a které jsou nyní na jeho straně bezdůvodným obohacením, ten zaslal v červenci 2014 B. v rámci vyjednávání, byl však využit pouze při sestavování listin, které byl poškozený donucen podepsat (a které nikdy nebyly zahrnuty do účetnictví spol. XXXXX). Dále uvedl, že veškeré dokumenty zásadní povahy, týkající se holdingu XXXXX, sestavovala a sestavuje Č.. I v rámci jednání s B. v roce 2014 se se svědkem spolupodílela na přípravě navrhovaných dohod. Je naprosto nemyslitelné, aby poškozeným podepsané listiny předtím neprošly pod rukama Č.. V souvislosti s jejich podpisem vznikla společnosti XXXXX majetková škoda. Jednak byla zkrácena splatnost závazku ve výši asi 570 mil. Kč, což společnost

vystavuje platební neschopnosti, přímá škoda pak vznikla v důsledku úročení dlužných částek a smluvních pokut v řádu desítek milionů korun. Obžalovaný N. si navíc proti této dosud nesplatné pohledávce započel částky, které od společnosti již obdržel nebo které z ní neoprávněně odčerpal. Svědek dále uvedl, že tzv. dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013 je zcela jistě falešný, poukazuje zde na výpověď Č., dle které samotná smlouva byla podepsána až 30. 1. 2013, takže dodatek by předcházel podpisu této smlouvy. Po podpisu smlouvy dne 30. 1. 2013 byl obžalovaný N. jmenován do funkce představenstva. Poškozený B. již v představenstvu nebyl, takže by neměl oprávnění dodatek podepsat. Přední strana dodatku je pak vyhotovena ve třech různých verzích, což svědčí o falzifikaci tohoto dodatku, který nebyl reálně uzavřen. Svědek dále poukazyval na skutečnost, že obžalovaný N. dodatek nikdy nezmiňoval a v době, kdy byl předsedou představenstva, tuto listinu nezaložil do účetnictví, ač by to bylo zcela logické a pro obžalovaného velmi výhodné. Je rovněž zcela nepochopitelné, aby v případě reálnosti dodatku byly podepisovány další smlouvy a vedl jednání o změně plateb, pokud by mu stačilo počkat několik měsíců a nastala by splatnost pohledávky ve výši přibližně půl miliardy Kč, což by znamenalo převzetí celé společnosti. S ohledem na tyto skutečnosti je zcela zřejmé, že tzv. dodatek nebyl reálně uzavřen. K samotné trestné činnosti svědek uvedl, že se o ní dozvěděl dne 8. 10. 2014 z mailu obžalovaného. Posléze při jednání s poškozeným B. podle svědka byl poškozený zjevně psychicky narušen a měl neustálou snahu řešit ochrany své rodiny, především dětí. Jen v menším časovém úseku řešil svědek společně s Č. poškozeným samotné podpisy na listinách, ke kterým byl poškozený donucen. Svědek jednoznačně věří skutečnostem, které mu poškozený uvedl. Při prvotním jednání neměli k dispozici žádné listiny, a protože poškozený obálku, která mu byla zaslána, předal policii a teprve s určitým časovým odstupem byly listiny předány poškozenému zpět. Samotná smlouva, kterou poškozený podepsal, je velmi složitá, jen přečtení trvalo svědkovi přibližně hodinu a nad smlouvou musel velmi přemýšlet. Pokud se týče splatnosti úroků a úroků z prodlení, pak v případě uplatnění těchto údajných závazků by v případě 10 % smluvního úroku a 10 % úroku z prodlení bez započítání případné smluvní pokuty ve výši 20 %, by jen tyto úroky činily z částky 370 milionů řádově přibližně více než 60 milionů Kč, přitom poškozený B. již v roce 2012, když došlo ke změně ziskovosti holdingu, se dostal do prodlení se splátkami, které činily 6,8 milionů Kč měsíčně, a tyto splátky nebyl schopen splácet. Podpis dané smlouvy by byl zcela ekonomicky zničující jak pro firmu, tak poškozeného B., který po celou dobu jednání rezolutně odmítal ručení svým majetkem. Tyto skutečnosti a skutečnost, že poškozený se před údajným dobrovolným podpisem smlouvy neporadil s žádným ze svých právních zástupců, dokladují nereálnost dobrovolnosti podpisu. Pokud se týče důvodu snížení ziskovosti společnosti, poškozený si před trestnou činností vyžádal podklady od účetní paní H., která uvedla důvody poklesu zisku s ohledem na zvýšení daňové zátěže a to s rozdílem ziskovosti ve výši desítek až stovek milionů Kč. Svědek rovněž uvedl, že poškozený nebyl přesně informován o veškerých platbách a neměl detailní informace, kolik finančních prostředků bylo obžalovanému N. v předcházejícím období uhrazeno. Tyto skutečnosti zjistil svědek opětovně až na základě informací ze strany svědkyně H..

33. **Svědék O.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 4716-4718) uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek potvrdil, že dohodu o vyplňovacím právu že dohodu o vyplňovacím právu směnečném a s ní spojenou dohodu o úhradě peněžitého závazku připravoval on, navrhované znění předal obžalovanému N., případné pozdější úpravy byly jeho záležitostí. P.B. nezná, fyzicky ho nikdy neviděl, ani v průběhu vypracovávání smluvních dokumentů s ním nebyl v kontaktu. S požadavkem na jejich vytvoření byl osloven v srpnu 2014, obžalovaný N. mu popsal problém s P. B., a jak se s ním dohodl na řešení některých sporných záležitostí. Mělo se jednat o narovnání vztahů souvisejících s ukončením účasti obžalovaného N. ve společnostech XXXXX. Obžalovaný mu předložil listiny, které se této záležitosti týkaly, ty ještě později doplňoval. Svědek nebyl přítomen jednáním mezi obžalovaným N. a P. B.. Byl mu ukázán dopis, z něhož vyplývalo, že P.B. se k obžalovanému N. nechoval korektně a že chce tyto záležitosti dořešit. Předmětné dokumenty vytvořil na notebooku v kanceláři ve Zlíně a na pracovním notebooku a dodělával je

na počítači v advokátní kanceláři Š.. V tomto případě se mu vybila baterie v notebooku, jeho techniku občas využívá. Dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky, pokud s ním pracoval, musel být součástí dokumentace, kterou mu předložil obžalovaný. Zpracované dokumenty a všechny poskytnuté materiály předal obžalovanému asi dne 12. 9. 2014, o jejich dalším zpracování nic neví. Š. se v přípravě předmětných dokumentů pro obžalovaného nijak neangažoval, věnuje se pouze k trestnímu právu. Není mu nic známo o tom, že by se Š. účastnil jednání mezi ním a obžalovaným N.. Dokumenty pro obžalovaného vznikaly postupně, společně je konzultovali. Obžalovaný ho neinformoval, že v červenci a srpnu 2014 probíhalo jednání mezi jejich právními zástupci B. a Š..

34. Svědek dále uvedl, že v přecházející době pro obžalovaného N. obdobně smlouvy nevyhotovoval. Smlouva byla komplikovaná na přípravu, ale nejednalo se o věcně problematickou smlouvu. S protistranou svědek nejednal a pracoval jen na základě zadání obžalovaného N.. Svědek uvedl, že obžalovaný následně za provedené služby zaplatil na základě vyhotovené faktury, kterou svědek přislíbil dodat soudu do 3 dnů. Podle svědka s ním obžalovaný nekonzultoval dodatek č. 1, ale byl tento dodatek pravděpodobně součástí nějaké dokumentace, kterou však svědek následně po vypracování smluv vrátil. Zda tento dodatek má několik verzí, svědek neví. Pokud se týče konce trestního oznámení na poškozeného B., který byl nalezen v počítači, pak o tomto dokumentu nic neví. V rámci vypracování smluv na vícekrát svědek od obžalovaného dostal podklady včetně dopisu, který poškozený měl zaslat obžalovanému N.. Samotné smlouvy zpracovával na počítači i Š., neboť v době rozhodné měl svědek potíže se svým notebookem a možnost práce na tomto počítači byla dlouhodobě domluvená. Pokud se týče dokumentace, na základě této zpracoval smlouvu, co se týče dodatku, pak si nepamatuje, že dodatek byl jakkoliv problematický. Svědek nezná skutečnosti, na základě kterých byly smlouvy předloženy poškozenému.
35. **Svědčce J.Č.** ve své výpovědi uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení (č. l. 4719-4720). Pokud se týče trestné činnosti, svědkyně uvedla, že trestnou činnost, která se měla udát dne 7. 10. 2014, zná z popisu poškozeného P.B., který dne 8. 10. 2014 v pozdních večerních hodinách poslal email, kde uvedl, že byl nucen něco podepsat a přibližně za týden se následně sešli a věc probírali. Poškozeného zastupovala vůči obžalovanému N.. Uvedla, že incident ze dne 7. 10. 2014 zná pouze z vyprávění P.B.. Toho zastupovala vůči obžalovanému N. již od roku 2010, kdy se dohodli na ukončení účasti obžalovaného N. v holdingu XXXXX Popsala uzavření dohod mezi nimi a svoji roli v tomto případě tím, že další zastupování poškozeného odmítla z důvodu možného střetu zájmů. Až v lednu 2013 byla znovu oslovena a začaly se projednávat podmínky nového nastavení vztahu mezi nimi. Smlouvy se připravovaly postupně, každá strana k nim měla připomínky, které do nich zapracovala, a dne 25. 1. 2013 poslala oběma stranám konečné návrhy. Bylo dohodnuto, že k podpisům dojde až 30. 1. 2013, byť dokumenty byly datovány dnem 2. 1. 2013. Další jednání již probíhala bez její přítomnosti, o vývoji ji informoval P.B.. Už v té době se obžalovaný dožadoval plnění za postoupenou pohledávku, chtěl kratší lhůtu splatnosti, dokonce měl P.B. podstrčit v šanonu dokumentů k podpisu jinou smlouvu. V únoru 2014 ji P.B. informoval, že obžalovaný neoprávněně nakládá s firemními penězi a bez souhlasu si vyplatil asi 5 milionů Kč, už ho ve společnosti XXXXX nechtěl. Dostala od něj plnou moc a na valné hromadě obžalovaného odvolala z představenstva, byla přítomna i u toho, když byla obžalovanému předávána výpověď z pracovního poměru u XXXXX Nadále mezi nimi pokračovala nějaká jednání, v nichž P.B. pomáhal Š., který se stal jediným členem představenstva XXXXX Asi v červenci roku 2014 ji P.B. informoval, že se vše bude narovnávat a ukázal jí dohodu připravenou Š., která byla později zaslána právnímu zástupci obžalovaného. O incidentu ze dne 7. 10. 2014 ji poškozený informoval e-mailem hned následujícího dne, pak jí někdo poslal výpověď, kterou učinil na policii. Sešli se společně s Š. a řešili, jakým způsobem obžalovanému zabránit, aby uplatňoval práva z podepsaných dokumentů. V té době totiž vůbec nebylo jasné, co všechno poškozený toho dne podepsal. Dokumenty, které poškozený obdržel od Š., nikdy předtím neviděla, ani

nepřipravovala. Svědkyně nevěří tomu, že by P.B. něco takového dobrovolně podepsal. Rovněž upozornila na to, že dodatek k dohodě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013 nebylo možné podepsat před podpisem vlastní smlouvy. P.B. byl vždy opatrný k tomu, co podepisoval, věci s ní konzultoval, i když smluvní dokumenty připravoval Š.. Postup uzavírání smluv v holdingu byl takový, že poškozený všechny smlouvy nechal předem připravit, konzultoval je s právníky a vždy k nim měl připomínky. Smlouvy se upravovaly, doplňovaly a předělávaly. Až když se e-mailem odsouhlasila příslušná verze, přistoupilo se k podpisům. Svědkyně nikdy nezažila nějaké podepisování večer a u alkoholu. Svědkyně se také podrobně vyjádřila ke sporným dokumentům, včetně dopisu ze dne 15. 8. 2014, jejichž pravost z mnoha důvodů zpochybnila. Svědkyně u hlavního líčení dále uvedla, že tzv. dodatek č. 1, který je datován 29. 1. 2013, poprvé viděla v létě 2015. Tento dodatek byl vypracován podle vzoru, aby vypadal, jakoby jej vytvořila svědkyně, ale tento dokument nikdy neviděla a nikdy by poškozenému B. nedoporučila tento doplněk podepsat. Svědkyně nevěří, že by mohl tento doplněk poškozený B. dobrovolně podepsat, protože si vždy hlídal, aby se nedostal do insolvence a jistě by nepodepsal žádný doklad o platbách, které nemohl reálně uskutečnit. Naopak když se chystala smlouva o postoupení pohledávky s datem 2. 1. 2013, která byla fakticky podepsána dne 30. 1. 2013 (tedy po vyhotovení údajného dodatku), pak obžalovaný N. žádal zkrácení splatnosti, což vyplývá z emailové korespondence. Svědkyně tento postup poškozenému B. nedoporučovala a poškozeného by ani nenapadlo zkrátit splatnost svých závazků. Svědkyně zdůraznila, že s poškozeným B. spolupracuje dlouhodobě a nikdy nezažila, aby právní problematiku neprojednával s právníky. V případě právních problémů najímal odborné pracovníky a vždy konkretizoval své požadavky. Svědkyně nevěří, že v případě smlouvy v hodnotě 500 milionů Kč by si nenajmul odborníky, kteří by mu smlouvu pohlídali.

36. **Svědčynie J. H.** ve své výpovědi uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení s tím, že pro holding XXXXX jakožto i pro obžalovaného jako fyzickou osobu pracuje jako externí účetní už od roku 1997. Potvrdila, že žádný z dokumentů podepsaných dne 7. 10. 2014 v účetnictví nemá, nikdy předtím tyto dokumenty neviděla. Dodatek ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013 jí nebyl předán k zaúčtování, přitom jiné dodatky této smlouvy byly vždy do účetnictví společnosti XXXXX vloženy. Rovněž nebyla informována o existenci dohody o započtení ze dne 11. 2. 2014. Svědkyně také potvrdila, že obžalovaný N. neoprávněně vyplatil podíl na zisku společnosti, svůj podíl pak nevrátil, což také vedlo k jeho odvolání z funkce předsedy představenstva XXXXX. Pokud by bylo plněno podle dohod podepsaných dne 7. 10. 2014, společnost by to podle ní přivedlo do vážných ekonomických problémů. Svědkyně u hlavního líčení dále uvedla, že veškeré smlouvy sestavovala Č. a pokud se týká dokumentu nazvanému Dohoda o započtení ze dne 11. 2. 2014, tento dokument jí není znám. Není zaúčtován v účetnictví společnosti a v účetnictví je jen dohoda o postoupení pohledávky z ledna 2013. Svědkyně zpracovává účetnictví i poškozenému jako fyzické osobě, ale jeho majetkové poměry nezná. Svědkyně se nepodílela na přípravě podkladů k navýšení základního kapitálu společnosti XXXXX a nezná změnu podílu vlastníků v důsledku tohoto navýšení. Svědkyně zpracovávala přehledy týkající se vývoje daňového zatížení k podnikání, která se vztahuje k firmě XXXXX a to v rámci změny loterijního zákona. Do změny loterijního zákona společnost neplatila daň z příjmu, ale platila jen výtěžek, což byla částka určená na veřejně prospěšné účely. Po změně zákona se už neplatil výtěžek, ale platila se daň z příjmu, správní poplatky, přičemž změně loterijního zákona byla výrazně v neprospěch společnosti, neboť došlo ke zvýšení daňového zatížení. Podle svědkyně se jedná o výrazné zvýšení daňového zatížení. Finanční situaci firmě svědkyně nezná a nevzpomíná si na částky z posledního daňového přiznání. Do 7. 10. 2014 poškozený B. v několika měsících před tímto datem ne žádal od svědkyně účetní doklady týkající se společnosti XXXXX typu závěrek, výsledovek apod.

37. Hlavní líčení, které se mělo konat dne 14. 9. 2017, bylo na základě žádosti JUDr. Jaroslava Lovašše prostřednictvím Mgr. Martina Grepla odročeno, a to z důvodu zdravotní indispozice JUDr. Jaroslava Lovašše, který utrpěl dne 13. 9. 2017 plicní embolií. Omluva byla soudu doručena v ranních hodinách dne 14. 9. 2017 a soud proto s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení přistoupil k výsledku převážné většiny svědků do protokolu mimo hlavní líčení za účasti procesních stran, vyjma JUDr. Jaroslava Lovašše, JUDr. Adély Lovašš, obžalovaného R.S. a M.J.. Posléze byly výpovědi svědků se souhlasem procesních stran čteny.
38. **Svědkyň M.M.** (č. l. 4756) ve své výpovědi uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení, kde uvedla, že dne 7. 10. 2014 do práce vezla kolegu I.Č.. Mezi 17:00 až 17:30 hodinou projížděli zkratkou mezi Drslavicemi a Prakšicemi a viděli tam v zatáčce „blbě odstavené“ policejní auto. Jeden policista stál nad autem na kopečku, rozhlížel se, měl na sobě černou kombinézu s nápisem na kapsičce v přední části. Během cesty nezaznamenali žádná auta v protisměru, jen bylo po cestě zaparkované nějaké jiné vozidlo kousek od toho policejního. K popisu vozidla uvedla, že mohlo být bílé barvy a dlouhé, asi Škoda Octavia. Na místě měl být přepaden P.B., jeho dcery chodily s jejími dětmi do školy, zná také jeho bývalou manželku. Poté, co na cestě viděli policejní vozidlo a policistu, pokračovali do práce, ale během dvou hodin už jejího kolegu kontaktovali nějakí lidé a ptali se, jestli tam v čase přepadení někdo nebyl. Že došlo k přepadení nějakého podnikatele, se od I. Č. dozvěděla asi za 14 dní, o podrobnostech se nebavili. Nikdo ji neovlivňoval. Svědkyně dále uváděla, že v době rozhodné jela rychlostí přibližně 40-50 km/h a osoby, které byly u automobilu, by nepoznala. Viděla jednoho muže v policejní uniformě, přesněji neví, kolik mu mohlo být let. S odstupem doby byla kontaktována policií a následně na policii vyslýchána, když před tím dostala předvolání, aby se dostavila na policii do Zlína. Bylo to přibližně jeden rok s odstupem od samotné události.
39. **Svědka J.K.** vypovídal před soudem shodně jako v přípravném řízení, v rámci kterého předložil k věci videonahrávku pořízenou v červnu roku 2016 na nádvoří společnosti XXXXX v Uherském Brodě. Potkal poškozeného P.B. náhodou a bavil se s ním mimo jiné o trestním stíhání obžalovaného N.. Již v září 2015 se setkal s poškozeným B. a svědkem J., kdy se slavilo obvinění J.N., i svědek J. z toho měl značnou radost. Svědek nechtěl sdělit důvod, proč nahrávku pořídil, uvedl pouze, že jejich rozhovor trval asi 30 minut a že nahrál asi polovinu jejich komunikace, přičemž policejnímu orgánu poskytl pouze část této nahrávky. Nechtěl se vyjádřit k otázce, zda nahrávku poskytl obžalovanému N. nebo jeho obhájčům. Videonahrávka vznikla na jeho popud, osobně napomáhá vyšetřit trestnou činnost P.B. spočívající v praní špinavých peněz. Svědek odmítl vyšetřujícímu policejnímu orgánu vydat originál nahrávky s tím, že mu to nebylo doporučeno v souběžném řízení vedeném Generální inspekcí bezpečnostních sborů a protikorupční policií (kterým rovněž poskytl pouze sekvence z této nahrávky). Vyjádřil se také ke svému čestnému prohlášení ze dne 28. 6. 2016, v němž uvedl, že záměrem P.B. bylo uvést obžalovaného N. v omyl při rozdělení a vyplacení podílu firmy XXXXX, opakovaně mu tvrdil, že jejich vzájemnou dohodu nedodrží, a měl ze své přetvářky samolibou radost. P.B. mu měl dne 16. 11. 2014 celou záležitost vylíčit s úlevou, že tímto způsobem se dokonale zbaví požadavků obžalovaného N. a celou záležitost si ohlídá. V září 2015 mu měl oznámit, že pan N. je i s chotí obviněn a že očekává brzké uzavření spisu. Hovořil s ním v červnu 2016 a nezištně pořídil videonahrávku, v níž P.B. konstatuje, že zainteresované policejní důstojníky objasňující jejich vzájemný spor motivuje k další spolupráci i v civilním životě. Podle jeho názoru se chce P.B. obžalovaného jako společníka zbavit za každou cenu a tím ho i společensky znemožnit. Od M. B., s nímž má mít P.B. od roku 2012 obchodní spor, se dozvěděl, že tento měl přemlouvat nějaké lidi k dosvědčení jeho verze, aby se poškozenému zalíbil. Svědek dále před soudem uvedl, že na žádost P. N., který pracuje u Policie Zlín, tuto osobu seznámil s P.B. v polovině roku 2011. P. N. chtěl u P.B. získat zaměstnání pro svoji manželku. Poškozený B. žádal jako protislužbu získání informací na pana K., svého tehdejšího

obchodního partnera. Svědek měl kontakt na P.N. od jara 2011, kdy P.N. svědka navštívil u něj doma, naznačil jeho odposlouchávání a žádal za tzv. „výpalné“ částku 10.000 až 20.000 Kč měsíčně. V tuto dobu svědek s M. B. hodlal otevřít noční podnik a úplatky byly P.N. skutečně předány. Po seznámení P.B. s P.N. mezi nimi vznikl bližší vztah a P. N. pomáhal s dehonestací obžalovaného N.. Dokonce byla i oslava po zahájení trestního stíhání obžalovaného N., na které P.B. se svědkem J. vyjádřili spokojenost s postupem policie. Oslava se konala 1. 9. 2015 v obci Hradčovice za účasti P.B., expřítele družky P.B., R. J. a svědek je po oslavě osobně vezl domů. Svědek se dále obsáhle vyjadřoval o své spolupráci s GIBS Praha a jejími pracovníky H. B., P., dále s pracovníkem policie L.T., poukazoval na vztahy mezi P.B. a bývalým šéfem dozoru nad loteriemi panem K., přičemž P.B. měl dlouhodobě osoby, které mu mohly býti ku prospěchu, ovlivňovat a poskytovat jim finanční příp. nefinanční požítky. P.B. se měl vícekrát vyjádřit, že se bude snažit obžalovaného N. zbavit, protože je neodbytný a poptává svůj podíl ve firmě. P.B. osobně sdělil svědkovi o možném využití M. B. ke svědectví v rámci vykompenzování dluhu a zajišťoval svědky v rámci trestního stíhání N. prostřednictvím pana J.. Jedním z těchto svědků měl být svědek P. a tuto skutečnost sdělil svědkovi osobně P.B.. Svědek se kamarádil s P.B. do roku 2016. V dubnu 2016 byl svědek osloven ze strany GIBS Praha k možné trestné činnosti ze strany firmy XXXXX a svědek počal spolupracovat s policií. K dotazu soudu svědek uvedl, že v roce 1999 byl stíhán za držení padělaných peněz a odsouzen Krajským soudem v Ostravě v roce 2001 k trestu odnětí svobody v trvání 4 let. V červnu 2016 byl ze strany P.B. obviněn ze zpronevěry nebo podvodu a na základě tohoto obvinění je proti němu vedeno trestní stíhání. Od prosince 2016 je rovněž stíhán na základě obvinění expřítelkyně ze znásilnění. Svědek v této souvislosti poukázal na skutečnost, že jeho bývalá přítelkyně byla 6 let v dozorčí radě firmy XXXXX a je tedy jasná souvislost s P.B.. Podle svědka celé trestní stíhání je manipulace ze strany P.B. ve snaze, aby nemusel vyplatit podíl za firmu XXXXX obžalovanému N..

40. S ohledem na výpovědi svědků P.K. a K.E. požádala obhajoba o opětovný výslech J.K. a soud tuto žádost akceptoval. Svědek J. K. ve své výpovědi (č. l. 5032-5033) uvedl, že P.K. zná asi 25 let, K.E. viděl jen 2x v životě při schůzkách, které zajišťoval P.K.. Pokud se týká těchto schůzek, v lednu 2017 byl osloven K., zda by mohl kontaktovat obžalovaného N., který je v aktuálním sporu s vedením XXXXX. Jednalo se o schůzku organizovanou K.E., který, jak si svědek ověřil, měl pracovat pro V. V., obchodní partnerku P.B.. Svědek se sešel nejprve s K. a s E. v hotelu XXXXX, a to ještě v lednu 2017. E. zde předestřel nabídku, kterou dostal od pana J., a to s vědomím P.B.. Mělo se jednat o zařízení dohody s obžalovaným N. o snížení požadavků na vyrovnání v řádech stamilionů Kč za zrušení trestního oznámení. Svědek domluvil s obžalovaným N. schůzku, která se odehrála v březnu nebo v dubnu 2017 ve Zlíně v Bar terase u parkoviště Zlaté Jablko. Na schůzce byli svědkové E., K. i svědek K., který seděl opodál, ale schůzku na telefon nahrával. Dále se zúčastnil schůzky obžalovaný N., který jednal jen s K.E.. Svědek pak předal nahrávku policii GIBS, kde mu následně bylo řečeno, že s touto nahrávkou nebudou nic dělat, a to i na základě pokynu dozorujícího státního zástupce JUDr. Malúše. Obžalovaný N. uvedl, že si dá určitý čas na rozmyšlení, asi 2 – 3 dny po schůzce se následně svědek K. dozvěděl od svědka K., že J. s B. vadí jeho osoba, protože je nebezpečný, takže následně asi zvolili jinou cestu. Tuto skutečnost potvrdil svědkovi i jeho bratr, který spolupracoval s B. 5 let a svědkovi sděloval skutečnosti, které se od B. dozvěděl. Na schůzce si E. udělal také fotografii s N., aby měl doklad pro objednatele o uskutečnění schůzky. Pokud se týká nahrávky, samotným obsahem schůzky byla nabídka o zastavení trestního stíhání, pokud obžalovaný N. sníží své nároky na finanční kompenzaci za prodej firmy. Svědek přislíbil soudu nahrávku dodat. Za dojednání snížení nároku obžalovaného N. byla domluvena provize, která měla být předána prostředníkům, a to především V.V., K.E. a P.K.. Jednalo se přibližně o 10 % z částky, o kterou by obžalovaný N. slevil, tedy z částky v rozmezí od 150 do 290 milionů. V době, kdy se schůzka odehrála, se podle svědka svědek E. často potkával s J. a B.. Svědek po schůzce nahrávku předal také obžalovanému N.. Zda obžalovaný N. zná bydliště svědka, svědek neví. Obžalovaný se však nikdy svědka na jeho bydliště neptal. K dotazu

soudu – jak zjistil adresu svědka, obžalovaný uvedl, že po schůzce mu byl předán telefon na E. a K. a následně v rámci telefonátu zjistil jejich adresy, které uvedl do návrhu na výslech svědků soudu. Bydliště svědka K. zjistil z internetu; ví, že svědek bydlí v Uherském Brodě.

41. **Svědék M.B.** před soudem vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Uvedl, že P.B. zná nejméně 8 let, pronajímá mu hernu v Uherském Brodě, v minulosti pracoval pro nějakou firmu, kterou řídil. Jinak spolu nemají nic společného. Ze svědků přepadení zná pouze O.P., pracuje na STK v Březolupech, kam jezdí s vozidly na kontroly. Zná nějakého K., pracuje v pneuservisu v Uherském Brodě. Zná také R. J., což je podle něj spolupracovník poškozeného. Nepamatuje si, zda se ho v říjnu 2014 ptal na přepadení P.B. (v roce 2015 měl nehodu, při níž utrpěl otřes mozku, dodnes trpí výpadky paměti). Na svědka J. má telefonní číslo, řeší s ním záležitosti kolem pronájmu herny. Před soudem svědek dále vypověděl, že v současné době si již na události lépe pamatuje. V době, kdy byl na STK, se svědek P. svědka ptal, zda se nestalo něco s P. B.. V tuto dobu svědek nic nevěděl a zavola R.J., který je partner nebo zaměstnanec P.B. a svědkovi řekl, že se P.B. něco stalo. S ohledem na tuto skutečnost byla svědkovi předestřena jeho výpověď z 22. 2. 2016, kde o těchto skutečnostech nehovořil a svědek uvedl, že si to v současné době již pamatuje a P. hovořil o nějakém přepadení, které viděl, když jeli z tréninku a museli objíždět nějaké auto, u kterého se to mělo odehrávat a vše bylo nějaké divné. Posléze mu volal J. zpět, zda by byl P. ochoten vypovídat. Svědek se na tuto skutečnost zeptal, svědek P. přisvědčil s tím, že věc půjde nahlásit na policii. Zda sám svědek policistům uváděl nějaké svědky, si již nevzpomíná. S P.B. svědek spolupracoval a spolupracuje i v současnosti. P.B. má od svědka v Uherském Hradišti pronajatou část nemovitosti, kde provozuje hernu. Svědka J.K. svědek zná od dětství, znají si přibližně 15 let. Svědek M. B. vlastní mj. nemovitost v Drslavicích, kterou na počátku provozování pronajal právě K. jako klub s hernou a ubytováním a K. pak nazval tuto provozovnu harém, mj. zde byly i automaty od firmy XXXXX a byly zde i reklamy na tuto firmu. J.K. provozoval klub s hernou a s ubytováním přibližně půl roku, následně vypověděl smlouvu. Poškozený P.B. se finančně nepodílel na zakoupení případně rekonstrukci této nemovitosti a svědek s P.B. nemá žádné závazkové vztahy a nic mu nedluží. Nedluží ani jiným osobám. Svědek je vlastníkem tří větších nemovitostí a je bez jakýchkoliv finančních závazků.
42. S ohledem na vyjádření z Ministerstva dopravy, dle kterého svědek M.B. neprobíhá evidencí ministerstva o technické kontrole dne 8. 10. 2014 (resp. jeho automobil), požádala obhajoba o opětovný výslech svědka. Svědek ve své výpovědi (č. l. 5031) soudu předložil originál technického průkazu vozidla 4Z8 6719, v rámci kterého soud konstatoval provedení technické prohlídky tohoto vozidla dne 8. 10. 2014 v rámci protokolu č. 1410302. S ohledem na jednoznačnost tohoto potvrzení na svědka nebyly další otázky.
43. U hlavního líčení dne 5. 10. 2017 byly se souhlasem procesních stran **čteny výpovědi svědků** (č. l. 4889) R.V. a E.D..
44. Z výpovědi **svědka R.V.** z přípravného řízení soud zjistil, že svědek je jednatelem slovenské společnosti XXXXX, a ve věci vypověděl, že se v roce 2014 na dni otevřených dveří v Uherském Hradišti potkal s obžalovanými N., chtěli s ním hovořit, obžalovaný N. mu ukázal listinu, podle níž se měl vrátit do firmy. Chtěl po něm vědět, jak se bude dál postupovat, obžalovaný ho však odkázal na P.B.. Ptal se ho, proč mu to udělal, obžalovaná N. na něho zaútočila, že o všem věděl. Svědek však netušil, o čem ti dva mluví. Než se s nimi potkal, pokoušel se P.B. najít, aby ho představil slovenským partnerům, svědek J. se divil, že ještě o ničem neví. V rozhovoru mu obžalovaný vyčetl, že má nové auto, musel tedy vědět, o posledních smlouvách mezi českou a slovenskou firmou, kdy slovenská firma si od české najala nové auto. Překvapilo ho to, protože tuto smlouvu podepsal s P.B. den předtím. Když obžalovaný odešel telefonovat nějakému J., obžalovaná N. se do něj pustila, tvrdila, že se s P.B. na něčem podílel. Řekla mu, že má štěstí, že je manžel takové dobračisko,

být to na ní, tak by jeho, B., J. a celou budovu vyhodila do vzduchu. Byla nepřátelsky naladěná a agresivní. Když se obžalovaný vrátil, uklidňoval ji, že to nemá smysl a že mu nemá nic říkat. Až svědek J. mu prozradil, že byl P.B. unesen, což ho přimělo k tomu, aby odešel domů, v takové atmosféře být nechtěl. P.B. za několik dní osobně navštívil, protože se mu nemohl dovolat, P.B. mu potvrdil, že smlouvu o novém autě měl ve svém vozidle, když ho přepadli. Popsal mu podrobně průběh útoku, ještě na jeho rukou viděl podlitiny. Popřel, že by se podílel na vytváření dokumentů podepsaných dne 7. 10. 2014. S P.B. nebyl v tak častém kontaktu, aby u něj v měsících červenci až září 2014 poznal případnou změnu postoje k uhrazení pohledávky vůči obžalovanému N..

45. Z výpovědi **svědkyně E.D.**, matky obžalované N.D., soud zjistil, že svědkyně od roku 2010 bydlí v Uherském Hradišti, přičemž v podzimních a zimních měsících se zdržuje v domě obžalovaných N.. Dne 7. 10. 2014 s nimi také byla v domě, v čase televizních novin se nacházela ve svém pokoji a zaslechla zvonek. Až po chvíli si šla do pracovny v prvním patře zakouřit a viděla svoji dceru a vnučku v přítomnosti pána, který jí byl později představen jako Š.. Do pracovny jen nahlédla a vrátila se do svého pokoje, pán seděl zády ke dveřím a nemohl ji vidět. Pak znovu uslyšela zvonek, otevřenými dveřmi viděla, jak dcera přes domácí telefon s někým mluví. Pak slyšela hlas obžalovaného N., který křičel do vrchního patra, že už mohou jít dolů. Šla si do pracovny pro minerálku, ale žádná tam nebyla, tak sešla dolů. Dcera ji uslyšela na schodišti, zeptala se, co potřebuje, a podala jí vodu. Pak se vrátila nahoru. V obývacím pokoji viděla kromě obžalovaných a vnučky dva pány, jeden z nich byl silnější a mělo se jednat o pana B., byli soustředěni na papíry na stole před nimi. V průběhu večera si několikrát zašla do pracovny zakouřit. Slyšela družné debaty, cinkání skleničkami, pak si nahoru přišla zakouřit i dcera s vnučkou a vrátily se do obývacího pokoje. Kolem 23:00 hod. svědkyně provedla osobní hygienu a odešla spát, nic dalšího neslyšela. Dne 7. 10. 2014 se z domu obžalovaných N. nevzdálila, byla s ostatními nebo sama ve svém pokoji. Ráno druhého dne se sešla v pracovně s obžalovaným N. a s vnučkou, dceru potkala až kolem oběda, tvrdila jí, že byla ve městě. S dcerou si každý den opakovaně volají, někdy se prozvánějí, i když jsou obě v domě. O trestním oznámení P.B. se dozvěděla až po domovní prohlídce, dříve o tom s dcerou nemluvila. Po 7. 10. 2014 s ní už nekomunikovala jako předtím, dcera byla velmi plačtivá, změnila se jí nálada a stěžovala si, že nemůže spávat. Později, po návratu z Chorvatska se jí svěřila, že jí P.B. dělal nemravné návrhy, obtěžoval ji a že jím byla skoro znásilněna.
46. **Svědék F.J.** (č. l. 4946-4947), který byl vyslechnut u hlavního líčení na základě žádosti obhajoby, uvedl, že z obžalovaných zná manžele N. a dále zná poškozeného B., kterého zná z doby, kdy pracoval ve firmě XXXXX, s obžalovaným N. se zná od 80. let. O údajné trestné činnosti se dozvěděl přibližně měsíc po údajné události od syna obžalovaného N.. K datu předmětné události byl s vozidlem N. zn. Mercedes Benz v servisu ve firmě Samohýl ve Zlíně a na svoji návštěvu servisu si dobře pamatuje. Samotná prohlídka automobilu trvala delší dobu, takže vozidlo přivezl manželům N. zpět mezi 16 a 17 hodinou. Následně byl pozván na kávu a po rozhovoru s obžalovaným N. odcházel přibližně před půl sedmou večer. V době, kdy přijel k N., v domě byla ještě obžalovaná N. s dcerou a babičkou. Svědek se dle vlastního vyjádření s obžalovaným N. vídal v roce 2014 přibližně 1x až 2x měsíčně. Nebyl nikdy přítomen jednání mezi N. a B., ale jednou při hovoru přijal obžalovaný N. telefon od B., a jelikož svědek očekával delší dobu telefonování, tak odešel a dobu hovoru neví. S obžalovaným N. se i po skutku stýkal, pomáhal mu s rekonstrukcemi staveb v Hodoníně příp. v Uherském Hradišti. S obžalovaným si svědek tyká.
47. **Svědék P. K.** (č. l. 4947-4948), který byl u hlavního líčení vyslechnut na žádost obhajoby, uvedl, že z obžalovaných zná pouze manžele N. a dále zná poškozeného B.. Obžalovaného N. zná ze schůzky, kterou domlouval někdy v březnu, dubnu 2017 ohledně smíru mezi N. a B.. Mělo se jednat o vypořádání pro svědka blíže neznámé pohledávky a účelem této schůzky mělo být snížení ceny této pohledávky ze 150 na 100 mil. Kč. O uskutečnění schůzky svědka požádal kolega K., jehož příjmení svědek nezná, u hlavního líčení uvedl telefonní číslo a dále, že tato osoba sedí před jednací

siní a bude slyšena. Svědek měl zajistit účast obžalovaného N. na dané schůzce. Z tohoto důvodu oslovil svého známého, který se původně jmenoval K.M. a je z Uherského Brodu. Je možné, že tato osoba má nové jméno a jmenuje se K.K.. Tuto osobu svědek oslovil, protože věděl o jeho činnosti ve firmě XXXXX. Tato osoba se domluvila s N. na účasti na schůzce. V době schůzky bylo obžalovanému N. předestřeno možné řešení celého problému s tím, že cena pohledávky se sníží na 100 mil. Kč, přičemž podmínkou bylo stažení trestního oznámení. Tuto podmínku sdělil obžalovaný N.. Schůzka probíhala za účasti obžalovaného N., dále osoby, kterou svědek označuje jako K.. Sám svědek seděl u vedlejšího stolu. Za zkontaktování schůzky byla svědkovi slíbena provize. Celkově měla být provize ve výši asi 10 mil. Kč a tato provize by se rozdělila mezi K., svědka a K. (J.K.). Provize byla údajně K. přislíbena ze strany pana J.. Kromě výše uvedených osob svědek s jinými osobami v rámci daného jednání o snížení hodnoty pohledávky nejednal, ani se s nimi nesešel. Svědek zná osobu jménem K. přibližně 10 až 15 let a vídal se s ním přibližně 1x za půl roku. Jednu dobu ho asi 2 roky neviděl. O této osobě nevěděl, že by byla trestně stíhána. Ví však z jeho hovoru, že se jednalo o kamaráda B. a měl mít kontakt na obžalovaného N. přes firmu XXXXX. Svědek uvedl, že je oblastním prodejcem firmy Dream Plus elektrické regulátory s výdělkem přibližně 25.000 Kč. Svědek k dotazu obhajoby dále uvedl, že v přesně neurčené době po schůzce potkal ve Zlíně policistu, kterého zná přibližně 20 let a policista se jej ptal, zda něco ví ohledně schůzky s N., která měla proběhnout v XXXXX. Pokud se týká schůzky v XXXXX, svědek konstatoval, že zde se setkal jen s K. a na této schůzce N. přítomen nebyl. K dotazu zmocněnce svědek dále uvedl, že s poškozeným B. nikdy nejednal. Viděl ho možná naposledy před 15 lety. Rovněž s N. se svědek neznal a viděl jej jen na schůzce, která se odehrála mezi březnem a květnem 2017. Svědek podle vlastního vyjádření byl doposud 1x soudně trestán, přibližně před 30 lety byl odsouzen za padělání poštovních poukázek k trestu odnětí svobody v trvání 4 let.

48. **Svědék K.E.** (č. l. 4948-4949), občan Ruské federace, který byl vyslechnut u hlavního líčení na základě žádosti obhajoby, uvedl, že z obžalovaných se zná jen s obžalovaným N., se kterým byl přibližně před 4 až 5 měsíci na schůzce a během této schůzky se s obžalovaným i fotil. Soudu předložil fotografii na mobilním telefonu ze dne 27. 3. 2017 v 12.02 hodin. Soud konstatuje, že z daného snímku nelze zjistit, ze kterého prostředí byl snímek pořízen. Svědek se s obžalovaným N. před touto schůzkou neviděl a schůzku domluvil jeho kamarád P., jehož příjmení ale svědek nezná. S P. se seznámil přes kamarády z Brna. Svědek zná dle svého vyjádření spoustu osob, protože dříve pracoval jako řidič pro pana K. nejmladšího z Prahy. Ve věci jej kontaktovala V.V. ze Slavkova s tím, zda by u N. zajistil urovnání konfliktu a snížení pohledávky z částky 400 mil. Kč o 100-150 mil. Kč, tedy na částku 250-300 mil. Kč, za což bylo svědkovi přislíbena finanční ohodnocení – provize ve výši 10 mil. Kč. Veškeré náležitosti byly projednány jen ústně. Sám svědek nemá žádné právní vzdělání a netuší, proč se V. V. obrátila na jeho osobu. Svědek v předcházející době nikdy mediátora v obchodních věcech nedělal. Finanční částku by svědkovi měl předat B., se kterým však svědek nejednal a mluvil jen s jeho ředitelem R.J.. S B. však jednal prostřednictvím SMS a svědek soudu přislíbil zaslání SMS zpráv do 3 dnů od výslechu u hlavního líčení. K dotazu obhajoby, z jakého důvodu měl obžalovaný přistoupit na snížení své pohledávky, svědek uvedl, že se jedná o staršího pána, takže by mu tato částka mohla stačit, neboť již má jachtu a bude si užívat. K dalšímu dotazu, zda zná nějaké bližší skutečnosti, proč měl obžalovaný N. slevit, svědek uvedl, že R. J. a poškozený B. by mohli odvolat soudní proces, pokud by se přistoupilo na slevu, což svědkovi měl sdělit J.. K dotazu obžalovaného N. následně sdělil, že měl obžalovanému v rámci pověření ze strany J. slíbit zastavení trestního stíhání. Na schůzce byl obžalovaný N. vstřícný, deklaroval svoji ochotu domluvit se, ale s ohledem na soudní řízení vyžadoval nejprve vyřešit tento problém a následně by se s B. domluvil. K dotazu soudu uvedl, že slíbených 10 mil. Kč by rozdělil a část, přesně neví jakou výši, by dal P.. Nikomu dalšímu by již nic nedal, a to ani K., protože to nebyl jeho partner a viděl jej jen jednou.

49. **Svědék J.J.** (č. l. 4949-4951), který byl u hlavního líčení slyšen na žádost obhajoby, uvedl, že k dané trestní věci byl přidělen přibližně druhý nebo třetí den po oznámení. Zúčastnil se domovní prohlídky konané v prosinci 2014 u manželů N., na Slovensku na žádných prohlídkách nebyl. S poškozeným B. byl v telefonickém kontaktu v rámci vyšetřování, jednalo se toliko o úřední telefonický kontakt, přičemž u poškozeného nadále trvá ochranné opatření. Svědek nebyl činný v rámci spolupráce se slovenskou policií. Obecně uvedl, že spolupráce byla konána přes oddělení Holič na mezinárodním kontaktním centru a došlo ke ztotožnění určitých osob, přičemž veškeré skutečnosti jsou součástí spisu. V rámci trestní věci byli činní rovněž kolegové P., Z. a P.. Pokud se týká kamerových systémů, zajištění u poškozeného B. učinila výjezdová skupina, u obžalovaných N. došlo k zajištění v rámci domovní prohlídky konané dne 11. 12. 2014. Pokud se týká vyšetřovacího pokusu, jednalo se o činnost vyšetřovatele. Byla snaha zajistit další skutečnosti od možných dostupných kamerových systémů v okolí. Pokud se týká zajištěných kamerových záznamů, v rámci vyšetřování nebylo nic zkracováno nebo vytrhováno z kontextu. Co bylo zajištěno, bylo založeno ve spisovém materiálu. Svědek nebyl účasten rekognice a svědek opětovně zdůraznil kontakt s poškozeným B. jen v rámci úředních povinností, přičemž v průběhu vyšetřování byly dodržovány veškeré normy trestního zákoníku a trestního řádu. Poškozeného rozhodně svědek neinformoval o budoucích úkonech trestního řízení. Pokud se týče svědka P. K., tuto osobu zná přibližně 10-15 let. Také svědkovi se dostala informace, že svědek K. byl přítomen nějakého rozhovoru na hotelu XXXXX (schůzka mezi N. a svědky E. a K. se měla odehrát v kavárně na terase ve Zlatém jablku ve Zlíně). Svědka K. potkal přibližně před několika týdny před termínem hlavního líčení a svědkovi sdělil, že se doslechl o nějaké skutečnosti, kde by měl být svědek zainteresován a chtěl svědka posleze k těmto skutečnostem vyslechnout. Samotná schůzka měla mít souvislost s poškozeným B. a jednáním, které by mělo směřovat proti jeho osobě. Jednalo se tedy o informace mající souvislost s ochranou poškozeného. K dotazu obhajoby týkající se domovních prohlídek svědek uvedl, že příkaz k domovní prohlídce měl u sebe zpracovatel trestní věci a podle svědka se jednalo o platný příkaz.
50. **Svědék L.Z.** (č. l. 4951-4954) byl vyslechnut u hlavního líčení na žádost obhajoby. Svědek dle svého vyjádření v trestní věci pracoval jako vyšetřovatel a věc mu byla předána vedoucím P. několik dnů od oznámení. Ve věci prováděl procesní úkony a zjišťoval skutkový stav věci, přičemž materiály, které byly shromážděny, byly zakládány do spisového materiálu. Před přidělením svědka jako vyšetřovatele ve věci byly prováděny prvotní úkony v rámci operačního šetření, a to po dobu přibližně 1 týdně. Vytipování obžalovaných Ž., S. a J. bylo učiněno na základě šetření slovenské policie a informace o podílu slovenských občanů byly ověřovány právě slovenskou stranou, přičemž tyto úvahy se odvíjely od zjištěného vozidla, které mohlo mít účast na trestné činnosti (vozidla obžalovaného Ž.). Dokumentace ze strany slovenské policie je založena ve spise. Kamerové systémy u obžalovaných N. byly zajištěny při domovní prohlídce, pokud se týče kamerových systémů u poškozeného B., o tyto se policie zajímala na podnět obhajoby, protože v předcházející době nebyl důvod zajišťovat kamerový systém poškozeného B. s ohledem na samotný skutek. Svědek zdůraznil, že při vyšetřování byly dodržovány veškeré zákony, případně zákonné normy policie a s poškozeným nebyly jakékoliv nadstandardní vztahy. Podklady k rekognici, která se uskutečnila 21. 11. 2014, obstarala skupina operativců a dokumentace vycházela ze šetření ze Slovenska. Rekognice byla učiněna v rámci fotografií jako neodkladný úkon, a to za účasti soudce. Odběry pachových stop u obžalovaných Ž., J. a S. byly prováděny cestou právní pomoci v rámci výslechu těchto osob a domovních prohlídek na Slovensku. Svědek se zúčastnil těchto úkonů u obžalovaného J., kdy snímání pachových stop a srovnávacího materiálu u všech obžalovaných prováděli výhradně kriminalističtí technici slovenské strany. V průběhu vyšetřování, kdy byly shromažďovány různé důkazy, včetně důkazů v neprospěch obžalovaného N., se začaly podle svědka množit podněty k prošetření orgánů činných v trestním řízení, byly činěny podněty na inspekci apod. Z uskutečněných odposlechů svědek zjistil, že za danými stížnostmi stojí osoba znalá policejních poměrů a byla zde snaha, aby věc přebrala jiná osoba. Podle

svědka se pravděpodobně jedná o J., bývalého policistu. Sám svědek v určité fázi řízení dokonce pojal důvodnou obavu z možného ohrožení vlastní osoby. Podle svědka se J. pravděpodobně chtěl zavděčit obžalovanému N., ale jaké byly činěny kroky ze strany obžalovaného N., svědek neví. Podle svědka se jednalo o zcela ojedinělou věc, kterou po dobu své 30leté služby u policie nikdy nezažil, a to i v případě, kdy vyšetřoval nebezpečné zločinecké skupiny. Svědek činnost u policie ukončil dne 31. 7. 2016 a v současné době nepůsobí u policie, ani v oblasti justice. K dotazu obhajoby svědek uvedl, že poškozený měl v rámci svých zákonných oprávnění možnost k nahlédnutí do spisu. Sám svědek měl přístup ke spisům, které byly vedeny na osoby mající vztah k této trestní věci, ale vyjma svého spisového materiálu, do vyšetřování v jiných trestních věcech nemohl jakkoliv zasahovat a neměl ani důvod cokoliv v těchto věcech činit. K informacím týkajících se poškozeného B., které byly založeny do spisu, pak svědek neměl přístup. Svědek v průběhu svého výslechu zdůraznil svoji nestrannost v rámci přípravného řízení a dodržování veškerých zákonných norem.

51. Nálezací soud s ohledem na znalecký posudek J.B., který byl obhajobou dodán po prvním rozhodnutí nálezacího soudu, opětovně vyslechl svědka L.Z.. Svědek ve své výpovědi (č. l. 6279 až 6284) uvedl, že při domovní prohlídce u obžalovaného N. byly mimo jiné zajištěny počítače, paměťové disky a disk z hlavního kamerového systému, přičemž tyto prostředky byly předány skupině analytiků, kteří stahují kopie z těchto elektronických zařízení za přítomnosti podezřelých a z bytových kopií poté vyhodnocují záznamy. Veškeré postupy jsou zadokumentovány ve spisech. Pokud se týče dopisu, který byl předmětem šetření, pak dopis byl zjištěn pouze u jednoho z médií, svědek si již nepamatuje u kterého, kdy originál tohoto dopisu nebyl předložen a přes žádosti podezřelými, následně obviněnými, nebyl vydán. Takže policie měla k dispozici jen dokument, který byl zjištěn některým z těchto médií. Následně bylo zjišťováno jak a kdy se s tímto dokumentem pracovalo. Bližší okolnosti si svědek již nepamatuje a odkazuje na údaje uvedené ve spise, které odpovídají zjištěným skutečnostem při zajištěných médiích a vyhotovené bytové kopie. Svědek opětovně v průběhu výpovědi zdůraznil, že obžalování přes výzvy, nevydali originál dopisu. Pokud se týká věcí, které byly ze zajištěných médií zkoumány, pak se jedná o doklady, které mají nebo mohly by mít vztah k předmětným smlouvám podepsaným dne 7. 10. 2014. Ostatními soubory, kterých bylo velké množství, se policie nezabývala. K dotazům procesních stran následně svědek uvedl, že policie obžalovanému N. předala mnoho výzev k vydání dopisu, ale vydání bylo odmítnuto s odůvodněním, že by mohlo dojít ke znehodnocení tohoto důkazu a do konce trestního řízení u policie nebyl tento dokument vydán. Pokud by byl vydán originál dopisu, byl by podroben zkoumání. Bytové kopie ze zajištěných médií dle svědka dělala skupina analytiků Krajského ředitelství policie ČR. Svědek se aktivně podílel na vyhledávání zájmových souborů, případně některé úkony činili pracovníci operativy. Při stahování bytových kopií byly vždy staženy veškeré informace z celého média, aby byla zajištěna záruka objektivnosti. U všech stažení bytových kopií svědek nebyl přítomen, avšak podmínky stahování byly takové, aby byla zajišťována objektivnost postupu, kdy je interně jednoznačně stanoven postup při stažení těchto elektronických médií a postup jakým způsobem se následně informace vyhodnocují. Svědkovi byl předložen obsah listu, který je založen ve spise na čísle listu 1350, přičemž svědek potvrdil svůj podpis a vyhotovení dokumentů. Z tohoto dokumentu je zřejmé, že 19. 8. 2014 byla v počítači obžalovaného založena složka, do které byly dokumenty vloženy, a to dle počítače dne 7. 11. 2014. Jedná se o vložení celého souboru ke dni 7. 11. 2014, přičemž veškeré skutečnosti jsou uvedeny v dokumentu, který zpracoval svědek. Svědek potvrdil možnost ukládání dokumentů v různých časových intervalech. Složka pak byla, jak je uvedeno, vytvořena v srpnu 2014. V počítači byly taktéž soubory, které byly smazány. Pokud se týká smazaných dat, tyto skutečnosti vyhodnotil analytický odbor. K dotazu týkající se položky 2014-1007, pak tato položka byla zkoumána a zjištěné skutečnosti jsou uvedeny ve spise. Samotná data jednotlivých položek, případně vložení, pak vychází ze skutečností zjištěných z bytových kopií. Svědek rovněž opětovně vypovídal k samotnému trestnímu řízení v přípravném řízení, tedy k šetření ze strany policie, které bylo prováděno na základě trestního

oznámení poškozené, přičemž byly šetřeny různé verze a ověřována hodnověrnost tvrzení. Svědek opětovně potvrdil i předání dokumentů poškozenému P.B. dne 21. 10. 2014, které poškozený velmi urgentně potřeboval. Jedná se o vcelku běžný procesní postup. Svědek zdůraznil zákonnost a nestrannost trestního řízení v dané trestní věci. Pokud se týká samotného trestního řízení, bylo prováděno v součinnosti s dalšími pracovníky policie, včetně operativy. Členové operativy, například svědek kapitán B., však nebyli v podřízeném postavení vůči svědkovi a svědek je nemohl úkolovat. Činnost operativy byla řízena v rámci jejich vedení a vycházela z porad, kde bylo domluveno, jak úkony operativa zajistí. Svědek v předcházejícím období neznal osobně S.J. o kterém věděl, že se jedná o osobu z policejní rodiny. Odposlechy, kde hovořil J., svědek znal, avšak při výslechu obsah odposlechlů s ohledem na fázi odposlechlů, nemohl vyslýchanému předestřít. Svědek v průběhu výpovědi, ale i v předcházejících výpovědích jednoznačně zdůraznil nestrannost trestního řízení, přičemž při vyšetřování svědek nebyl ze žádné strany ovlivňován.

52. **Svědék M.H.**, který byl vyslechnut na základě žádosti obhajoby (č. l. 5025-5026) ve své výpovědi uvedl, že obžalovaného N. a poškozeného B. zná z firmy XXXXX, kde pracoval přibližně 8 let. Obžalovaného N. zná déle, protože to byl přítel jeho nevlastního otce. V roce 2014 na přelomu srpna a září byl navštívit rodinu obžalovaného N., protože se chtěl poradit s obžalovanou N. ohledně studia na vysoké škole v Dubnici nad Váhom; jméno školy si již svědek nepamatuje. Svědek se radil ohledně přihlášky, jednalo se o studium v pobočce vysoké školy v Dubnici nad Váhom, která byla umístěna ve Strážnici na Moravě. Svědek zde byl přijat na obor podnikání; do školy však chodil přibližně jen dva měsíce a školu nedokončil z časových důvodů. V průběhu návštěvy jej obžalovaný N. požádal o doručení písemností poškozenému B.. Před jeho očima vložil do velké obálky nějaké smlouvy, obálku poté zalepil a předal svědkovi. Potvrzení od poškozeného nechtěl. Svědek pak v rámci svých běžných pracovních povinností, kdy do firmy chodil přibližně 1x za 14 dní s vyúčtováním z provozoven, které řídil, na chodbě potkal náhodou poškozeného B. a zde mu předal obálku, kterou mu svěřil obžalovaný N.. B. se zeptal, zda má počkat na odpověď. Svědek již neví, z jakého důvodu se jej ptal. Běžné písemnosti pro poškozeného se předávaly podle svědka buď jeho sekretářce, nebo se nechávaly na recepci, případně se mohly doručit poškozenému přímo. Dokumenty předal poškozenému svědek koncem srpna nebo začátkem září roku 2014 na chodbě centrály firmy XXXXX a tomuto předání nebyla přítomna žádná jiná osoba. Jak poškozený na předání reagoval, si svědek již nepamatuje. Svědek ve firmě XXXXX skončil pracovní poměr asi v září roku 2014, neboť firma XXXXX rušila část provozoven a případné jiné pracovní zařazení svědkovi nevyhovovalo. Svědek se o termínu hlavního líčení dozvěděl z telefonátu obžalovaného N., který mu jen sdělil, aby se dostavil k hlavnímu líčení, bez určení předmětu výslechu. K dotazu soudu – jak obžalovaný N. zjistil kontakt na svědka, obžalovaný uvedl, že svědek bydlí v Dolním Němčí v domě, kde bydlel přítel obžalovaného J. M. (nevlastní otec svědka) a adresu obžalovaný zjistil na webu po zadání jména svědka a jména vesnice – Dolní Němčí. Soud se pokusil obdobným způsobem na webu zjistit bližší kontakt na svědka.
53. **Svědék J.P.**, který byl slyšen na základě žádosti obhajoby (č. l. 5030-5031) ve své výpovědi uvedl, že pracuje na Odboru obecné kriminality ve Zlíně a s ohledem na skutečnost, že v době rozhodné měl službu, společně se svými kolegy zpracovávali trestní oznámení poškozeného B.. Nejprve v rámci ověřování údajů začalo vytěžování kamerových záznamů okolo cesty, po které jel poškozený domů. Kamerové záznamy byly zajištěny na benzinových čerpacích stanicích a ve firmě XXXXX. Svědek v rámci svého působení v trestní věci nečinil žádné úkony k zajištění kamerového záznamu z domu P.B. a dle své výpovědi neměl ani informaci o kamerovém systému umístěném u tohoto domu. Pokud se týká kamerového systému u domu manželů N., tato informace byla získána, ale záznamy byly zajišťovány až při domovní prohlídce. Ze záznamů na benzinové stanici byl zjištěn podezřelý automobil značky Toyota červené barvy se slovenskou poznávací značkou, proto svědek zavolał svému kolegovi policistovi z Povážské Bystrice, se kterým obdobné případy řeší, a požádal jej o lustraci vozidla. Bylo zjištěno, že vozidlo vlastní ukrajinský občan (A.Ž.) a proto

svědek požádal formou právní pomoci o bližší skutečnosti týkající se této osoby, případně osob souvisejících. V rámci právní pomoci a spolupráce s ÚOOZ, kdy svědek na dotaz obhajoby uvedl, že jejím pracovníkem by mohl být M., byly policii postupem času zaslány fotografie podezřelých osob, z nichž bylo vyhotoveno fotoalbum, a poškozený v rámci poznávacího řízení označil osoby, které jednoznačně poznal jakožto osoby zúčastňující se trestné činnosti. Zbytek osob pak byl vyřazen, neboť se nejednalo o osoby, které by obžalovaný poznal jakožto osoby zúčastňující se trestné činnosti. Svědek kromě kontaktu na osobu pracující v pekárně (svědkyně M.) nevytěžoval osoby mající souvislost s trestnou činností. Pokud se týká spolupráce se slovenskou stranou, probíhala prostřednictvím právní pomoci; byla rovněž spolupráce s ÚOOZ a veškeré doklady týkající se těchto komunikací jsou založeny ve spisovém materiálu. Svědek jednoznačně vyloučil možnost odebírání pachových stop jakémukoliv obžalovanému na Slovensku a poukázal zde na protokoly týkající se těchto úkonů (obžalovaný A.Ž. označil svědka za osobu, která mu ve Slovenské republice odebírala pachovou stopu – tato skutečnost však z protokolu nevyplývá a s ohledem na platné zákony by tento postup byl nezákonný). K dotazu soudu svědek uvedl, že v rámci vyšetřování nebyly porušovány žádné zákonné předpisy a neprobíhalo ovlivňování vyšetřování; toliko v rámci odposlechů bylo zjištěno, že některé osoby se prostřednictvím bývalých policejních důstojníků snaží tuto trestní věc určitým způsobem řešit. Svědek J.P. byl u hlavního líčení vyslechnut opětovně (č. l. 6238 až 6239), přičemž k samotné trestní věci a počátku vyšetřování uvedl, že poškozený B. přijel na policii, kde čekal do ranních hodin. Následně byl zaslán na obvodní oddělení, kde jej vyslechli, zavolali okresní výjezd, který věc přebíral, a začali poškozeného vyslýchat. Zjistili možný vznik větší škody, proto věc předali krajskému výjezdu, neboť okresní výjezd zjistil, že tato věc nepatří do jeho věcné příslušnosti. Krajská výjezdová skupina pak v odpoledních hodinách vyjela na místo činu, tedy na místo, kde mělo dojít k zastavení vozidla P.B. a k jeho násilnému odvozu do domu obžalovaného N.. Do domu N. se nejelo s ohledem na vyšetřovací plán, kdy nejprve byla snaha pomocí odposlechů telefonu obžalovaného zjistit skutečnosti týkající se trestné činnosti. Jedná se o běžnou policejní praxi. V této souvislosti svědek poukazyval na skutečnost, že druhý nebo třetí den volala obžalovaná N. se svojí matkou a matce uvedla, že B. věc oznámil na policii. Přesto obžalování neuschovali záznamy z kamer, které byly umístěny v domě a před domem, přičemž je však možné, že kamerové záznamy ani nefungovaly, protože obžalovaný N. si u firmy objednával díly k opravě a říkal, že kamerový systém nefunguje. Svědek zdůraznil, že v rámci šetření byly dodrženy zákonné postupy a pokud se týká později provedené domovní prohlídky, jedná se o běžný policejní postup v rámci snahy získat co nejvíc důkazů jinými metodami, a to především odposlechy. Jedná se přitom o běžnou procesní taktiku.

54. **Svědčce M.S.**(č. l. 5072) ve své výpovědi uvedla, že zná manžele N. asi 9 let, pracovala pro ně příležitostně, kdy občas pomáhala s úklidem, hlídala dceru apod. S prací u N. skončila v říjnu 2017; do té doby by se dalo říci, že zde vypomáhala jako hospodyně a vlastnila i klíče od domu. Obžalovaným N. takto vypomáhala přibližně 2 - 3x týdně a v rámci této činnosti v domě viděla několikrát poškozeného B., který zde byl na návštěvě. Poté, co obžalovaný N. skončil ve firmě XXXXX, poškozeného B. viděla jen 1x, a to v září 2014, v období, kdy slavila svědkyně své šedesátiny. Před návštěvou poškozeného bylo svědkyni řečeno, svědkyně již neví přesně kým, asi půl hodiny před jeho příchodem, že přijde pan B., ať jej pustí nahoru do pracovny. Jak tato informace byla zjištěna, svědkyně neví, asi bylo telefonováno. Následně svědkyně poškozeného neviděla. V domě manželů N. je kamerový systém a prostor před domem se zobrazuje na monitoru, který je v kuchyni. Zda u kamerového systému fungovalo i záznamové zařízení, svědkyně neví.

55. **Svědék M.** (č. l. 5069) ve své výpovědi uvedl, že v roce 2014 působil na ÚOOZ Brno, a to do června 2015. V současné době pracuje na 1. oddělení obecné kriminality Brno. Pokud se týká dané trestní věci, podle svědka asi ÚOOZ získávalo informace týkající se únosu nějakého podnikatele ve Zlíně (poškozeného B.). Komunikace probíhala s kriminálním oddělením policie Zlín, a to kapitánem J.. V této souvislosti svědek odkázal na úřední záznamy ve věci, které jsou založeny ve spise, případně na emailovou korespondenci. Na ÚOOZ danou trestní věc měl na starosti jen svědek a informace získával tak, jak je uvedeno v úředních záznamech. Pokud se týká operativních zdrojů, tak tyto svědek s ohledem na utajení nemůže jmenovat. Svědek v rámci svých pracovních povinností působil asi rok na Slovensku v mezinárodním týmu a má mnoho kontaktů na policisty na Slovensku. Na Slovensku má i zdroje informací, ale v současné době si již nepamatuje, od koho informace získával, případně na koho se obracel. V rámci věci si vzpomíná na osobu jménem K., která zde měla mít nějakou souvislost; podle svědka se jedná o osobu ze Slovenska z kriminálního prostředí, tzv. „větší rybu“, která se zabývala různorodou trestnou činností. Jména osob a firem, které byly svědkovi předestřeny obhájcem, svědkovi nic neříkají, rovněž si nepamatuje na konkrétní úřední záznamy, protože obdobných záznamů vypracuje přibližně 15 týdně. Zda daná věc byla řešena pod jedním číslem jednacím nebo tato věc byla spojena s jinou věcí, svědek již neví. Svědek si také nepamatuje, jaké přesně informace posílal do Zlína, případně podrobnosti týkající se tohoto šetření.
56. **Svědék V.B.** (č. l. 5071) ve své výpovědi uvedl, že do roku 2015 pracoval na ÚOOZ Brno, kde se však nezabýval danou trestní věcí. Následně přešel na Kriminální policii ve Zlíně a zde spolupracoval na vyšetřování této trestní věci na základě pokynů vyšetřovatele. Takto se podílel na vytěžování odposlechů, byl přítomen u právní pomoci na Slovensku, kde byl přítomen dílčím úkonům souvisejícím s domovní prohlídkou obžalovaného S. a výslechu paní Z.. Sám však do činnosti Policie Slovenské republiky nezasahoval, neboť to zákon neumožňuje. V rámci svého zařazení vykonával i administrativní činnost, např. doručování písemností obžalovaným N.. Ze jmen, na která se ptala obhajoba, si svědek vzpomněl na R.S., který byl asi v pozici prověřovaného. Pokud se týče I.M., jednalo se o kolegu z Brna z ÚOOZ. V souvislosti s danou trestní věcí spolu nic neřešili. U Kriminální policie Zlín je zařazen jako tzv. operativce, nikoliv jako kriminalistický technik.
57. Na žádost obhajoby byl u hlavního líčení ve věci vyslechnut **svědek F. J.** (č. l. 4946-4947). Svědek dle své výpovědi z obžalovaných zná jen manžele N., ostatní obžalované nezná. Pana N. zná od osmdesátých let, kdy spolu pracovali v jedné firmě. Poškozeného B. zná z doby, kdy pracoval ve firmě XXXXX. Paní N. zná z pozdějšího období. Svědek skončil zaměstnání ve společnosti XXXXX asi v dubnu 2012 a pro obžalovaného N. občas provádí různé práce. O údajné trestné činnosti se dozvěděl zhruba měsíc po té události od syna obžalovaného N.. V den, kdy mělo dojít k údajné trestné činnosti, byl svědek s vozidlem N. zn. Mercedes Benz v servisu ve Zlíně-Loukách a na daný den si dobře pamatuje. Auto do servisu přivezl kolem poledne, oprava trvala velmi dlouho a zpět vozidlo zavezl manželům N. mezi 16:00 a 17:00 hodinou, přičemž vozidlo zaparkoval do garáže. Následně byl pozván na kávu a po rozhovoru odešel přibližně před půl sedmou. Kávu měl v pracovně, která je v prvním podlaží. V domě, kromě N., se kterým si povídal u kávy, byla paní N. s dcerou a babičkou. V roce 2014 se s N. vídával přibližně 1 – 2x měsíčně a byl zaměstnán u firmy obžalovaného N. v Hodoníně. V roce 2014 nebyl u žádného osobního kontaktu mezi N. a B., ale pravděpodobně byl u telefonického kontaktu, protože když byl u obžalovaného N. v rámci diskuse ohledně nějaké stavby, tak N. přijal telefon od B. a jelikož svědek předpokládal delší dobu telefonování, odešel. Co bylo podstatou telefonátu, svědek neví. P.B. viděl naposledy při domluvě o ukončení pracovního poměru svědka. V současné době svědek provádí pro obžalovaného N. stavební dozor v rámci jeho firmy XXXXX. Do servisu s auty rodiny N. nejzdí; na opravu jel s auty přibližně 2x, jednou s Mercedesem a jednou s Audi. S Audi jel na opravu do Kyjova, jednalo se o stahování dat; přesné datum a okolnosti si již nepamatuje. S obžalovaným N. se setkal

naposledy přibližně před dvěma měsíci v Uherském Hradišti v odpoledních hodinách mezi 13:00 a 14:00 hodinou, datum si již rovněž nepamatuje. Pokud se týká dne 7. 10. 2014, k dotazu zmocněnce svědek uvedl, že po návratu s autem ze servisu, obžalovaný N. seděl v pracovně, pil kávu a kouřil. Svědek přijel kolem páté hodiny a od N. odjížděl mezi šestou a půl sedmou večer. V době, kdy hovořil s N., obžalovaný kouřil a popíjeli spolu kávu, současně hovořili. Obžalovaný se nacházel v pracovně po celou dobu přítomnosti svědka v pracovně, tedy přibližně více než jednu hodinu.

58. Na žádost obhajoby byl vyslechnut **svědek E.V.** (č. l. 5266). Svědek ve své výpovědi uvedl, že obžalovanému N. v předcházející době 2x poskytl odbornou radu a přibližně celkem 4x navštívil manžele N. v jejich bydlišti. Poprvé byl u manželů N. v září roku 2014, kdy společně s obžalovaným řešili problematiku konkursu jedné společnosti, a v rámci této návštěvy v domě u manželů N. viděl poškozeného B.. Při návštěvě mu otevřela obžalovaná N.. Společně šli do pracovny, kde seděl obžalovaný s poškozeným B., společně něco probírali, takže svědek šel s obžalovanou N. do jiné místnosti, kde si dali kávu. Po nějakém čase přišel obžalovaný N., řekl, že se jedná o jeho bývalého společníka a ptal se svědka na jeho názor v rámci sporu s poškozeným. Svědek navrhoval uzavřít dohodu, která je vždy levnější, než jakýkoliv spor. Jedná se o jeho neměnnou radu v obdobných situacích. Poškozeného při návštěvě viděl ze vzdálenosti asi 3 – 4 metrů, nebyli si vzájemně představeni a zapamatoval si jeho osobu s ohledem na netypickou velikost. Následně poškozeného viděl v průběhu hlavních líčení u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, kde se zúčastnil dvou hlavních líčení jako veřejnost. Svědek tak viděl poškozeného celkem 3x.
59. **Znalec Ing. Ladislav Mandák, PhD.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 4882-4883) setrval na závěrech z vypracovaného znaleckého posudku. Znalecký posudek z oboru dopravy, který byl vypracován na žádost obhajoby, se zabývá identifikací zájmových vozidel ze zajištěných kamerových záznamů ze dne 7. 10. 2014. Podle znalce nelze potvrdit, zda vozidlo Toyota Corola RZ XXXXX zachycená kamerovým systémem firmy XXXXX je totožné s červeným vozidlem zaznamenaným kamerovým systémem firmy XXXXX a XXXXX. Také v případě vozidla VW Touran RZ XXXXX lze primárně využít pouze obsah videozáznamu od firmy XXXXX. Místo incidentu, jak jej popsal poškozený, není v rozporu s prostorovým uspořádáním komunikace v tomto místě. Podle znalce však deklarovaná poloha poškozeného vozidla po incidentu je sice teoreticky možná, ale usazení další osoby na místě řidiče a jízda za těchto podmínek není v reálném provozu proveditelná. Jako technicky obtížné se znalci jeví neustálé telefonování řidiče nebo jeho svlékání z bundy. U hlavního líčení k dotazu státního zástupce znalec uvedl nemožnost identifikace vozidel na kamerových systémech XXXXX a XXXXX s tím, že nelze vyloučit, ani potvrdit variantu, že by na těchto kamerových systémech projelo vozidlo Toyota Corola RZ XXXXX, tedy nelze potvrdit totožnost bílého a červeného vozidla s vozidly Toyota Corola a VW Touran poškozeného. Následně byl promítnut videozáznam, který předložil poškozený prostřednictvím zmocněnce a v rámci kterého je celkem na šesti oddělených záznamech provedena rekonstrukce trestné činnosti ze dne 7. 10. 2014 v době po 18:00 hodině, kdy poškozený P.B. byl zastaven na účelové komunikaci mezi obcemi Pašovice a Prakšice osobami, které byly oblečeny ve stejnokrojích Policie ČR, následně byl za použití hrubého fyzického násilí přesunut na místo spolujezdce a odvezen do bydliště obžalovaného J.N.. Znalec po promítnutí a zhlédnutí všech šesti částí videozáznamu uvedl, že první, ani druhý záznam neobsahuje skutečnosti, které jsou v rozporu s jeho znaleckým posudkem, protože v tomto znaleckém posudku nebylo řešeno škrcení poškozeného. Co se týče videozáznamu v částech 3 – 6, kde poškozený předvádí, jak byl přesunut na místo spolujezdce, jakým způsobem seděl řidič, který s vozidlem odjel do místa bydliště obžalovaného N., znalec uvedl, že v rámci experimentů, které prováděl při vypracování znaleckého posudku, vycházel z výpovědi poškozeného B. z přípravného řízení, kde uváděl jinou polohu hlavy, než jak je uvedeno na videozáznamu. Dále na videozáznamu řidič nesedí na nohách poškozeného, ale vedle jeho nohou. K dotazu zmocněnce poté uvedl, že v přípravném řízení poškozený polohu nohou definoval obecně, a také poloha hlavy nebyla jednoznačně určena. V rámci vypracování

znaleckého posudku sice byly zkoušeny některé alternativy, ale nebyla zkoušena alternativa, kterou realizovala obhajoba v rámci experimentu. Při vypracování znaleckého posudku se znalec snažil vycházet z polohy, kterou popsal poškozený ve své výpovědi z 11. 11. 2014. Znalec k dotazu zmocněnce následně uvedl, že promítnutý videozáznam jednoznačně dokazuje realizaci rekonstrukce, která je technicky přijatelná. Úkolem znalce není posuzovat, která výpověď je pravdivější, přičemž sám v rámci vypracování znaleckého posudku vycházel z jiných podmínek.

60. **Znalec Ing. Jiří Bernatík** ve znaleckém posudku, ve kterém ověřoval totožnost osobního vozidla Toyota Corolla, RZ XXXXX, na fotografiích pořízených ze zajištěných kamerových záznamů, dospěl k závěru, že metodou forenzní datové analýzy scény a způsobem porovnání rozměrů či barevnosti objektu nelze totožnost vozidla na obou záběrech prokázat. Ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 4884-4885) setrval na závěrech svého znaleckého posudku, který vypracoval na žádost obhajoby. Znalec v rámci znaleckého posudku pořídil úplný obraz dat z mobilního telefonu svědkyně D. a vyhledal audionahrávky ze dne 7. 10. 2014 a pořídil jejich doslovný přepis. V mobilním telefonu nenalezl nahrávku New Recording 13, a to ani ve formě smazaného záznamu. Znalec dospěl k závěru nahrání nahrávek právě mobilním telefonem, který mu byl předložen ke zkoumání, když podle znalce byla uživatelkou použita ruční čísla z čísel standardně nabízených názvem New Recording. Znalec potvrdil smazání audionahrávek v mobilním telefonu, které byly uvedeny pod č. 1 – 10 a byly pořízeny v jiných dnech, ale celkový výčet pořízených a smazaných souborů ve znaleckém posudku nebyl podán. Znalec k dotazům státního zástupce u hlavního líčení dále uvedl, že pokud se týká záznamu ze dne 7. 10. 2014, pak s ohledem na údaje uvedené na mobilním telefonu lze dospět k závěru, který hraničí s jistotou, že dané záznamy byly vytvořeny na tomto mobilním telefonu. Teoreticky lze připustit možnost vytvoření stejného záznamu v totožném mobilním telefonu se stejným operačním systémem, tedy de facto v klonu mobilního telefonu a v přenosu takového záznamu na zkoumaný mobilní telefon. Jedná se však o možnost teoretickou, která je podle znalce skoro prakticky vyloučena. K dotazu na možnost modifikace mobilního telefonu pomocí tzv. Jailbreaku znalec uvedl, že v rámci použití podobné modifikace jsou v telefonu porušeny jisté struktury a dochází k modifikaci jeho obsahu. Soubory z mobilního telefonu jsou exportovatelné; samotná aplikace však neumožňuje import jiných souborů do tohoto adresáře. Možností transportu pomocí tzv. Jailbreaku se následně znalec zabýval v rámci doplnění znaleckého posudku, když takové zkoumání nebylo předmětem původního znaleckého posudku. Zmocněnec poškozeného u hlavního líčení žádal po znalci vysvětlení skutečnosti, z jakého důvodu se jeho osobě nedaří vymazat jen jeden znak, ale dochází k vymazání celého záznamu. Podle znalce vše záleží na operačním systému, a pokud se tlačítko podrží jen krátce, tak se smaže jeden znak. V případě podržení tlačítka delší dobu dochází k výmazu celého souboru. K dotazu obhajoby (JUDr. Opatřila) znalec uvedl, že mobilní telefony jsou obecně připojeny k síti GSM a z této sítě si berou údaje, včetně časových údajů. Obecně je tak čas generován ze sítě a přijímaný telefonem. V případě snahy činit kopie z telefonu pak by se na těchto záznamech měla projevit manipulace v časovém určení, a to v případě, pokud by byl telefon v korektním (v řádném) stavu a nebyl činn tzv. Jailbreak. Podle znalce pravděpodobně existují modifikace, které umí vyblokovat hodiny mobilního telefonu, ale lze dospět k závěru, pokud nebyl využit tzv. Jailbreak a mobilní telefon nebyl modifikován, pak by se projevil záznam v rámci změny časového určení. Znalec Ing. Jiří Bernatík u hlavního líčení setrval na závěrech znaleckého posudku a jeho dodatku a dále uvedl, že pokud se mobil vrací do tzv. továrního nastavení, ztratí se zde veškerá data, jakož i aplikace. Pokud by tento postup byl u mobilu použit, pak by to bylo na mobilu dohledatelné. Znalec dále uvádí, že co se týče znaleckého posudku týkajícího se automobilu, pak druhá fotografie na str. č. 5 mohla být účelově upravena, ale nelze konstatovat, zda k úpravě skutečně došlo. Tuto skutečnost znalec dovozuje s ohledem na čitelnost SPZ vedlejšího vozidla. Podle znalce snímek mohl být upraven tím, kdo jej předložil, v rámci procesu úprav fotografií. Sám obdobný postup nezkoušel. Podle znalce kromě jeho domněnky neexistují konkrétní skutečnosti, které svědčí o úpravě fotografie.

61. **Znalec Mgr. Radim Mončka** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 4885-4886) setrval na závěrech svého písemně zpracovaného posudku, který vyhotovil na žádost obhajoby. V rámci svého znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, specializace ruční písmo, znalec zkoumal podpisy P.B. na dokumentech datovaných dnem 7. 10. 2014 a dospěl k závěru, že podpisy nemají znaky svědčící o extrémních nebo nestandardních písařských podmínkách. Na podpisech ale chybí charakteristický horizontální tah, tzv. „obloukový obrat“, což považuje za cílevědomou činnost pisatele. U hlavního líčení k dotazům zmocněnce uvedl, že dané podpisy hodnotí jako spontánní, psané rychle, které nesou charakter úmyslného pozměňování. Jaká byla motivace pisatele, znalec neví a nedokáže tuto skutečnost posoudit; pravděpodobně však pozměňuje podpis pisatel, který v budoucnu se pokusí podpis znevěrohodnit. Při zkoumání podpisů není obvyklé, aby se znalec zabýval problematikou, zda byl pisatel k podpisu fyzicky nebo psychicky nucen, sám znalec obdobný znalecký posudek doposud nikdy, kromě tohoto posudku, nevyhotovil. K dotazu obhajoby znalec uvedl, že podpis je vlastně malý grafický útvar a podpisy jsou ovlivňovány velmi jemnou nervosvalovou motorickou činností, takže je patrné, zda pisatel podpisu daný podpis provádí za optimálních podmínek, nebo za situace, kdy je podpis proveden v silném rozrušení pisatele, což by se mělo projevit na nervosvalové koordinaci. K dotazu předsedy senátu, zda abnormální podmínky se na podpisu musí vždy projevit, znalec uvedl, že za vyložení extrémních podmínek, které měly předcházet podpisům, pak by se na podpisech tyto podmínky měly odrazit. Pokud je však člověk vycvičen podpisy psát v extrémní zátěži, pak by ovlivnění mohlo být nižší. K dotazům zmocněnce týkajících se podpisu na směnce, znalec uvedl, že na směnce jsou dva podpisy na sobě. Jedná se o mírně posunutý obraz podpisu. V rámci těchto podpisů je zachována plná dynamika a písařská rychlost, takže nepřipadá v úvahu, že by jeden podpis byl obtahován přes úvodní podpis. Neprojevila se zde ani změna tlaku, takže znalec nedochází k závěru, že by podpisy byly takto vyhotoveny z důvodu špatného psacího prostředku. S obdobným podpisem směnky se znalec nikdy v předcházejícím období nesetkal.
62. **Znalec MUDr. Igor Dvořáček, PhD.**, ve znaleckém posudku uvedl, že na základě lékařské dokumentace vyplývá, jaké zranění poškozený P.B. utrpěl v době rozhodné. Jedná se o povrchní zarudnutí až oděrky kůže doprovázené drobnými krevními výrony převážně plošného charakteru. Popsaná poranění mají charakter spíše plošného dření po povrchu těla, a to převážně v oblasti úhlu dolní čelisti vpravo a na přední straně krku mírně nad ohryzkem, znalec zde v rámci posudku vyhotovil i náčrtek (č. l. 4545), dále pak nad levým hlavovým kývačem. Jde o první komplex poranění na horní třetině krku a blíže dolní čelisti poškozeného. Druhý komplex téměř shodný s poraněním, tj. zarudnutí až oděrek kůže, je lokalizován nad pravým hlavovým kývačem přecházející na přední stranu krku, dále pak na levou stranu krku. Na přední straně pravého ramene jsou povrchní oděrky kůže se zarudnutím. Na přední straně trupu jsou jen špatně zřetelné spíše škrábcovitě oděrky kůže či zarudnutí v úrovni levého prsu a v oblasti na bříšku. Na vnitřní straně levého předloktí prosvítá podkožím krevní výron s povrchními oděrkami kůže na povrchu v rozsahu asi 10 x 10 cm. Na obou zápěstích jsou poměrně dobře patrná pruhovitá cirkulární zarudnutí až oděrky kůže. Na vnitřní straně malíku pravé ruky je poměrně výrazný krevní výron zasahující blíže k meziprstí. Na zadní straně levého podpaží je poměrně dobře zřetelná oděrka a krevní výron kruhovitěho charakteru, který směřuje zevně nahoru. Nad pravou lopatkou je povrchní drobné škrábcovitě sedření kůže. Podle znalce se jedná o zranění středně těžká s průměrnou dobou léčení 14 dnů. Podle znalce zranění vzniklo v rámci předpokládaného mechanismu tupého násilí malé, nejvýše střední intenzity směřující proti oblasti dolní čelisti a předního krku. Pokud jde o poranění horních končetin, především pak cirkulární oděrky, tyto lze vysvětlit fixací obou horních končetin pravděpodobně pouty. Další krevní výron na straně levého předloktí vznikl pravděpodobně působením tupého násilí malé intenzity síly. Pokud jde o podvrtnutí malíku pravé ruky, pak podobné zranění bývá v souvislosti se sebeobranou. V rámci škracení strunou vznikají obvykle nepřehlédnutelné strangulační rýhy. V tomto konkrétním případě mohlo dojít ke škracení i za použití škrtidla přes oděv, nebo také mohlo dojít ke škracení oděvem a

tahem. Změny na obou stranách krku blížící se k bradě pak mohou svědčit pro sesmeknutí škrtidla či pruhu, kterým byl vytvářen tlak na boční a přední strany krku poškozeného. Totéž lze uvést o pruhové oděrci v podpaží. Přesto v rámci úvodního posudku podle znalce použití struny či drátu jako škrtidla se znalci jeví jako nepravděpodobné. V rámci doplnění znaleckého posudku (č. l. 4524-4527) znalec uvedl, že po zhlédnutí všech předložených záznamů včetně fotografické dokumentace v rámci rekonstrukce napadení poškozeného činěné v součinnosti se zmocněncem, znalec uvedl, že vyšetřovacím pokusem byl předestřen možný mechanismus napadení poškozeného a jeho přemístění ve vozidle, přičemž znalec odkazuje na problematiku možného škrcezení strunou či podobným škrtidlem v případě, kdy je toto prováděno přes oděv, šálu, límec apod. Ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 4886-4888) setrval na závěrech znaleckého posudku, který vypracoval na žádost zmocněnce poškozeného v přípravném řízení. K dotazům procesních stran znalec uvedl, že v rámci znaleckého posudku měl k dispozici fotodokumentaci těla poškozeného a znalecký posudek doc. L. a MUDr. Freiwalda. Následně k doplnění znaleckého posudku byla znalci předložena zmocněncem varianta modelového pokusu, která byla zpracována na videozáznamu. Znalec měl k dispozici i výpovědi svědků, tak jak je uvedeno v nálezkové části znaleckého posudku. Pokud by znalec, dle svého vyjádření, neznal okolnosti a skutečnosti ze spisového materiálu a měl k dispozici pouze zdravotnickou dokumentaci nebo fotografickou dokumentaci, pak by učinil závěr, že proti krku směřovalo nebo tlačilo nějaké širší škrtidlo zezadu dopředu, tzn. - změny jsou na přední straně krku a na bočních stranách krku, což svědčí pro tah zezadu, přičemž by dospěl k závěru o možnosti použití širšího pruhu látky nebo pevného úchopu za límec, což jsou mechanismy způsobitelné zapříčinit dané zranění. Pokud by byl předestřen mechanismus s napadením ocelovým lankem, většinou se zde jedná o strunu, pak by toto napadení zanechalo hlubokou, někdy až řeznou ránu na přední straně krku, což jsou nepřehlédnutelné změny. Pokud je však krk kryt měkčí tkaninou, může dojít k výrazné změně škrťací linky, která tak nekoresponduje s použitými škrtidly. Je tedy rozdíl, jaké škrtidlo bylo použito a zda na krku poškozeného byla nějaká látka nebo nikoliv. K dotazu, po jak dlouhou dobu musela být nasazena pouta, aby způsobila zranění, jak plyne z fotografií poškozeného, znalec uvedl, že určení doby by byla z jeho strany spekulace. Pokud se týká výpovědi poškozeného z 11. 11. 2017, str. 11, resp. str. 38-39, pak znalec uvedl, že v případě útoku se obecně napadená osoba začne bránit, hledat únikové cesty a snaží se odstranit předmět, např. škrtidlo pomocí jakýchkoliv možností. Může si tak pomoci nohama, aby ulevil krku, tedy nadzvedává se a znalec zde poukázal na modelový pokus, který byl učiněn a který je přiložen v rámci videozáznamu. Ve znaleckém posudku, jak opětovně odkázal znalec u hlavního líčení, dospěl znalec k závěru, že bylo působeno proti krku malou, až střední intenzitou síly. Poškozený měl polykací potíže, což je jeden z prvních důkazů rdoušení. Tzv. nemožnost dýchat je subjektivní pocit vnímání každé osoby a jde o rozdílné pocity. Pokud poškozený se snažil vložit mezi škrtidlo prsty, pak poranění malíku, které je zadokumentováno v rámci fotodokumentace a je objektivní, lze vysvětlit tímto mechanismem. Nejde přitom odhlédnout, že škrcezení mohlo trvat delší dobu a nešlo o trvalý systematický tah, ale o určitý proces, v rámci kterého poškozený si snažil odlehčit při škrcezení přes dolní končetiny v rámci nadzvedávání a eventuálně mohl dostat prsty nebo prst pod škrtidlo. Pokud by se pod škrtidlo dostala celá ruka a jednalo by se o škrtidlo typu drátu, pak by bylo důvodné očekávat poranění i na dalších prstech. Podle znalce zranění na krku mohla vzniknout mechanismem, tak jak je zadokumentován na vyšetřovacím pokusu, který byl realizován v rámci rekonstrukce činu poškozeným, resp. zmocněncem. Předestřený mechanismus by znalec označil za reálný a možný. Oproti tomu zranění na zápěstí nebyla způsobena pravděpodobně držením rukou druhou osobou, neboť by zde byly s největší pravděpodobností rovněž zranění způsobená otlakem nehtů. Podle znalce tedy zranění na krku mohla být způsobena ocelovým lankem, pokud poškozený měl na krku límec a byl oblečen tak, jak je zachyceno na rekonstrukci. Znalec dále uvedl, že při útoku si osoba, na kterou je útočeno, nemusí pamatovat jednotlivé detaily, s ohledem na vyhrocenou situaci a jen se snaží uvolnit z tíživé pozice v rámci určitého zápasu, bez toho, aby si veškeré detaily pamatovala.

63. **Znalec MUDr. Jaromír Freiwald** (č. l. 4954-4956) setrval na závěrech vypracovaného znaleckého posudku. K dotazu obhajoby uvedl, že údaje poškozeného B. o ztíženém polykání jsou subjektivní a objektivně nebylo ničeho zjištěno, protože v rámci vyšetřování v Baťově nemocnici nebyly konstatovány známky poranění v hrdle. Znalci byl přehrán videozáznam předložený zmocněncem a po přehraní znalec k dotazům zmocněnce uvedl, že v případě vytažení poškozeného pomocí škrťacího drátu by se jednalo o vynaložení obrovské síly ze strany útočníka a na krku poškozeného by měla být škrťací rýha charakteru, který byl uveden v posudku, a to i v případě, že by krk poškozeného byl chráněn oděvem. Pokud by poškozený strčil ruku či část ruky mezi strunu a krk, pak by zde měla být zaznamenána stopa od tohoto drátu. Konstatované zhmoždění malíčku sice mohlo vzniknout v rámci obrany poškozeného, ale na malíčku není výrazná rýha a ke zranění mohlo dojít kdykoliv. Poškozený hovoří o svém tzv. „zvadnutí“ v průběhu útoku, které bylo způsobeno v rámci snížení přívodu vzduchu u poškozeného a při škrčení přívodných cév do mozku. Podle znalce, pokud poškozený uvádí nemožnost dýchání, pak na něj musela působit síla minimálně střední intenzity. Zde by sice nemuselo dojít ke zlomenině např. jazylky nebo poranění chrupavčité části hrtanu, ale je pravděpodobné, že by se našlo více známek k použití tohoto násilí zvláště při použití tenkého drátu jako škrťadla. Samotný subjektivní stav nemožnosti dýchání může být vyvolán i stresovou situací v rámci akutně panických ataků. Podle znalce však poškozeného s jeho výraznou tělesnou hmotností nejde přetáhnout z jedné na druhou sedačku v automobilu pouhým tažením drátu. K dotazům soudu znalec uvedl, že MUDr. Dvořáček je soudní znalec z Ostravy a znalec neslyšel jakékoliv pochybnosti o jeho posudcích. Podle znalce v oblasti krku na místech větvení zevní a vnitřní krkavice jsou body tzv. baroreceptory, v rámci tzv. chatových manévru může být osoba během okamžiku zastavena v případě oboustranné aktivace těchto bodů. Znalci byla předestřena část výpovědi MUDr. Dvořáčka ze dne 5. 10. 2017 a podle znalce i v rámci škrčení přes oděv by u poškozeného měla být zjištěna škrťací linka. K dotazu zmocněnce znalec uvedl, že je znalcem v odvětví traumatologie a v odvětví stanovení nemateriální újmy a není znalcem z oboru soudního lékařství. Znalcem z oboru soudního lékařství je znalec doc. MUDr. Loyka, který na znaleckém posudku spolupracoval.
64. **Znalec doc. MUDr. Svatopluk Loyka, CSc.** ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 5027-5029) setrval na závěrech znaleckého posudku v plném rozsahu. Znalec před svým výsledkem soudu předložil fotografie, které mají dokladovat rýhu po drátu. Po dotazu soudu se jedná o fotografie z patologie, a to oběti dokonané vraždy; jedná se tedy o zcela odlišnou situaci. Znalci byl u hlavního líčení přehrán videozáznam, který byl v předcházejícím řízení předložen zmocněncem jakožto rekonstrukce události tak, jak ji ve videozáznamu předváděl poškozený. Podle znalce je drát tenký předmět a je jedno, zda krk chrání oděv nebo nikoliv, takže na krku by měla být nějaká škrťací rýha. Znalec ve své padesátileté praxi nezažil zástavu dechu z psychických důvodů a rovněž vytahování poškozeného nahoru nemohlo zúžit nebo uzavřít dýchací cesty. Předpoklad škrťací rýhy je u poškozeného dále potencován jeho vysokou hmotností a tedy existencí tuku pod kůží v oblasti krku, což znamená větší množství měkkých tkání, do kterých se může zařezat lanko. Na ošetření poškozeného po údajné trestné činnosti nebyly zjištěny žádné obdobné skutečnosti a zdravotní postižení, které by znalec předpokládal po škrčení lankem. Co se týče podvrtnutí malíku pravé ruky, zde podle znalce je nejpravděpodobnější pádový mechanismus, jakožto vznik tohoto zranění. V případě škrčení lankem by zde měla být stopa od lanka na daném místě. Stopy po škrčení hedvábnou škrťací šňůrou znalec nezná a obdobným mechanismem se nikdy nezabýval. Znalec poukázal, že v lékařské zprávě je konstatována jen zarudlá kůže na krku a subjektivní vyjádření poškozeného o špatném polykání, což mohlo být způsobeno i jinými mechanismy, jako např. nadměrným kouřením nebo zvracením. K dotazu soudu na znalce MUDr. Dvořáčka znalec uvedl, že jej velmi dobře zná; znalec MUDr. Dvořáček byl jeho žákem. Podle znalce MUDr. Dvořáček dokáže sám sebe přesvědčit, že má pravdu. Toto vyjádření znalec blíže nerozvedl. Znalec dále uvedl, že v rámci své znalecké praxe vyšetřoval toliko případy, kde došlo k útoku druhé osoby za účelem poškození této osoby, nikoliv za účelem, aby tuto osobu druhá osoba k něčemu

donutila, přičemž tuto osobu nechtěla poškodit na zdraví. Obdobný případ tak znalec nikdy ve své profesi nezkoumal.

65. Obhajoba ve věci v průběhu trestního řízení nechala vypracovat **revizní znalecký posudek znaleckým ústavem z oboru zdravotnictví a v oboru kriminalistiky Nemocnice Na Bulovce**, který byl u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čten. Znalecký ústav dospěl k závěru, že lze souhlasit se závěry znalců doc. MUDr. S. L., CSc. a MUDr. Jaromíra Freiwalda týkající se jak zranění na zápěstí poškozeného, tak údajných známek škracení drátem u poškozeného, když dle revizního znaleckého posudku nebyly objektivně zjištěny známky škracení drátem s úchyty (viz str. 19 tohoto posudku).
66. Na návrh obhajoby byl dále vypracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odpovědi klinická psychologie** (č. l. 3734), podle kterého je obecná věrohodnost obžalovaného N. dobrá. Posuzovaný neměl zvýšené tzv. lži skóre a obžalovaný nemá sklony k patologické lhavosti.
67. Stejně závěry pak byly soudem zjištěny z obdobného znaleckého posudku, který byl vypracován na základě zadání obhajoby na obžalovanou J.N. (č. l. 3767).
68. Na žádost obhajoby byl rovněž vypracován znalecký posudek na poškozeného P.B.. U hlavního líčení však nebyl čten, neboť s tímto postupem nesouhlasila obhajoba a podle názoru soudu ve věci s ohledem na důkazní situaci není nutné provést tento důkaz.
69. Ve věci byl dále vyhotoven na základě žádosti obhajoby **znalecký posudek ve věci odhadu hodnoty společnosti XXXXX, a. s. od Národohospodářské fakulty Vysoké školy ekonomické v Praze**, která určila hodnotu společnosti XXXXX, a. s. se sídlem XXXXX k datu 1. 1. 2013 na částku 1.173.507.000 Kč (viz č. l. 4335), přičemž ve svém znaleckém posudku podrobně uvedla, z jakých skutečností při stanovení hodnoty společnosti vyšla (viz č. l. 4275-4334).
70. V rámci znaleckého posudku vyhotoveného **znalkyní PhDr. Václavou Musilovou** (č. l. 4528-4536) znalkyně dospěla k závěru (č. l. 4536), že jako autor sporné písemnosti byl znalkyní identifikován autor srovnávacích textů, tj. obžalovaný J.N.. Znalkyně ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 4888) setrvala na závěrech znaleckého posudku. U hlavního líčení znalkyně k dotazu obhajoby uvedla, že na základě porovnání vylučuje možnost jiného autorství předmětného dopisu, než autorství obžalovaného N.. Podle znalkyně tento dopis jednoznačně psal obžalovaný N. a tento dopis nemohla napsat jiná osoba. K dotazu soudu, zda by dopis, kde by byly znaky tvůrce obžalovaného N., mohla napsat osoba znalá stylistiky, případně znalec z jejího oboru, uvedla, že podle jejího názoru by to nebylo možné a sama znalkyně by takový dopis nezvládla napsat.
71. Obhajoba u hlavního líčení předložila **znalecký posudek z oboru kybernetiky** (č. l. 5082-5104), v rámci kterého znalci Ing. Jířimu Bernatíkovi byly předloženy ke zkoumání 4 fotografie, kdy účelem posudku bylo posouzení a zodpovězení otázek, zda fotografie nacházející se na č. l. 831 trestního spisu byla použita jako podklad pro vytvoření fotografie nacházející se na č. l. 819, případně zda byla fotografie na č. l. 831 nějakým způsobem upravována. Dále, zda fotografie nacházející se na č. l. 838 byla použita jako podklad pro vytvoření fotografie nacházející se na č. l. 824, případně zda fotografie na č. l. 838 byla nějakým způsobem upravována. Znalec podrobně rozebral danou problematiku v rámci kopírování, porovnávání snímků, porovnávání barevných a černobílých snímků a dospěl k závěru, že se nepodařilo nade vší pochybnost prokázat, že by předkládané černobílé snímky na č. l. 819 nevznikly z příslušných barevných příloh na č. l. 831. Znalec si je téměř jist, že tyto barevné snímky tváří byly použity pro vytvoření jejich černobílých kopií. Rovněž se nepodařilo prokázat úmyslný retušovací zásah do těchto barevných snímků. Stejně závěry učinil znalec v rámci snímků, které jsou na č. l. 824 a 838.

72. Znalec se v rámci dalšího znaleckého posudku zabýval opětovně fotografiemi, přičemž byl zde odkaz na již výše citovaný znalecký posudek a zadavatel zde položil otázku, zda barevné snímky na č. l. 831 a 838 trestního spisu byly použity pro vytvoření jejich černobílých kopií, které se nachází na č. l. 819 a 824 trestního spisu a zda černobílé kopie byly nějakým způsobem opraveny. Znalec opětovně podrobně popsal samotné zkoumání a dospěl k závěru, že se nepodařilo nade vši pochybnost prokázat, že by předkládané černobílé snímky na č. l. 819 a 824 byly úmyslně nějakým způsobem upravovány. Znalec si je téměř jist, že případné viditelné vady v textuře obrázků nejsou projevem úmyslného zásahu, ale důsledkem nekvalitního tisku. Pro úplnost znalec uvedl prokázaný nesoulad mezi barevnými fotografiemi a jejich černobílými zmenšeninami, kdy tento nesoulad se ovšem netýká shodnosti podob obličejů, ale pouze textů obsažených právě jen na barevných snímcích. To, že na černobílých snímcích není po zmíněných textech ani stopy, znamená, že tyto texty mohly být např. vyretušovány, ale téměř s jistotou lze konstatovat, že pro vznik černobílých předložených fotografií byly použity barevné fotografie. Nelze s jistotou prokázat, zda k této úpravě, tj. vyretušování textu, došlo již na barevné fotografii nebo až na její černobílé kopii.
73. Obhajoba dále předložila soudu **znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo**, dále dokument týkající se jazykové expertízy v kriminalistice týkající se standardního pracovního postupu a stanovisko znalce (Mgr. Márií Zelenkové) k žádosti o konzultaci a poskytnutí informací (č. l. 5106-5145). Samotný obsah tohoto posudku je zcela obecná konstatace postupu při vypracování znaleckých posudků z oboru písmoznalectví, ukázky z jednotlivých znaleckých posudků, které však nemají vztah k dané trestní věci, přičemž se konstatuje, že při kriminalistickém zkoumání ručního písma jde většinou o porovnání sporného písma s písmem konkrétní osoby, přičemž porovnávací materiál musí být v určité kvalitě a kvantitě. Jedná se tedy zcela o obecné skutečnosti, které jsou uvedeny v běžné literatuře vztahující se k písmoznalectví, a v této souvislosti soud konstatuje, že k vypracování znaleckého posudku z daného oboru je nutné mít k dispozici originály daných listin a nikoliv kopie daných listin. Nelze přehlédnout, že obžalovaný N. k trestnímu řízení nevydal originál dopisu údajně zaslaného poškozeným, který tento měl sám podepsat a poskytl orgánům činným v trestním řízení toliko kopii, která však nemůže býtí podkladem pro znalecké zkoumání. V tomto směru soud rovněž upozorňuje na provedené odposlechy, v rámci kterých lze dovodit, že poškozený daný dopis nepodepsal. Ostatně, pokud by daný dopis byl skutečně podepsán poškozeným B., soud nenachází jediný logický důvod, proč obžalovaný nevydal originál daného dopisu, ale orgánům činným v přípravném řízení předal toliko kopii.
74. Obdobně vyjádření k postupu při vypracování jazykové expertízy, který jest také zpracován **znalkyní Mgr. Márií Zelenkovou** a je nazván jazyková expertíza v kriminalistice, standardní pracovní postup (č. l. 5145-5149) je obecným textem vycházejícím z odborné literatury, bez vztahu k dané trestní věci. Podle autorky je jazyková expertíza v kriminalistice standardní proces související s expertním zkoumáním významově ucelených projevů, které mají souvislost s trestným činem a u nichž autor není známý nebo je sporný. Cílem jazykové expertízy je obsahová jazyková analýza, na základě které lze uvést pravděpodobné údaje o osobě autora, např. věk, povolání, sociální příslušnost apod. V rámci porovnání více sporných materiálů je možno zjistit, zda autorem je jedna osoba, případně individuálně identifikovat autora sporného materiálu. Porovnávací materiál se dělí na jazykové ukázky, tedy texty z běžné praxe autora, které vznikly bez vědomí autora a budou zkoumané, a jazykové zkoušky, které jsou vyhotoveny na požádání orgánů činných v trestním řízení. Bývá používána analytická metoda, která je chápána jako analýza obsahu formy a jazyka, kdy výsledkem analýzy je určení znaků zkoumaného objektu. Dále bývá používána porovnávací metoda a syntetická metoda. Pokud se týká interpretace výsledků, lze dojít k jednoznačnému kladnému závěru, pokud bylo zjištěno relativně dostatek shodných identifikačních známek, které se nacházejí v porovnávacích textech a vylučují možnost náhodné

shody. Případné zjištěné rozdílné znaky je možno vysvětlit žánrovou rozdílností porovnávacích textů. Jednoznačný záporný závěr je při zjištění rozdílných identifikačních znaků, případně je možno dojít k pravděpodobným závěrům v rámci určité míry nejistoty. Při porovnávání textů lze porovnávat jen texty, které jsou adekvátní, což znamená – pokud je porovnáván anonymní list, pak musí být srovnáván s osobní korespondencí, která má obdobný účel. Porovnávací materiál by měl být z časově blízkého období vzniku sporného materiálu. Rozsah porovnávacího materiálu určuje rozsah sporného materiálu. Nestačí zajistit jen jeden text, který by rozsahem a stylem odpovídal spornému textu. Lze konstatovat, že čím více je kvalitního porovnávacího materiálu, tím je větší předpoklad stanovení závěru zkoumání. V žádném případě by neměl být počet porovnávacích materiálů menší, než 5 textů rozsahem a obsahem odpovídající spornému materiálu. Přesnost a správnost výsledků zkoumání jednoho experta je možno ověřit nezávislým opakovaným zkoumáním jiným expertem s jazykovým vzděláním. Znalce Mgr. Mária Zelenková se rovněž vyjádřila k žádosti obhájce JUDr. Jaroslava Lovašše o možnost konzultace (č. l. 5106-5115), v rámci které znalkyně konstatuje, že pokud je zkoumán sporný dopis, pak znalkyně zdůrazňuje nutnost zkoumání originálu (soud zde opětovně upozorňuje, že obžalovaný neposkytl originál údajného dopisu poškozeného). Následně by tento doklad měl být zkoumán dvěma znaleckými posudky, a to z odvětví grafické diagnostiky a z odvětví písmoznalectví, případně z odvětví jazykové expertízy nebo jazykové analýzy. Pokud se týká jazykové expertízy, tak dle znalkyně tato oblast patří k nejnáročnějším znaleckým zkoumáním, neboť pisatelé s vyšší vzdělaností a jazykovou úrovní dokáží metodou kompilace vytvořit jazykové projevy, které budou záměrně vykazovat znaky jiného autora, a to zvláště, pokud falšovatel má k dispozici původní autorské projevy osoby, kterou se snaží napodobit. Podle znalkyně je zásadní otázkou, na kterou by měl znalec klást velký důraz, zda zkoumání bude porovnávat právě porovnávací materiály a nebudou předloženy podklady, které vyhovují jen zamyšlenému výsledku znaleckého zkoumání. Podle znalkyně emailové zprávy, pokud na zkoumání nejsou předloženy žádné jiné porovnávací materiály, na porovnání s dopisem nevyhovují. Podle znalkyně při porovnávání dopisů je nutno přistoupit ke kompletnímu zkoumání, včetně obálky a listu, v rámci znaleckého zkoumání z více znaleckých odvětví. Jazyková expertíza by měla navázat na zkoumání znalce z grafické diagnostiky, na zkoumání písmoznalce, a je třeba klást důraz, zda byly poskytnuty právě porovnávací materiály.

75. V souvislosti s výše uvedenými dokumenty, které vypracovala znalkyně Mgr. Mária Zelenková, soud konstatuje, že se jedná o dokumenty vypracované sice znalkyní, avšak znalkyní, která není znalkyně zapsaná v České republice. Znalkyně odpovídala zcela obecně, nebyly jí poskytnuty jakékoliv materiály týkající se předmětné trestní věci. Znalkyně sice uvedla, že nelze porovnávat daný doklad na základě emailových zpráv, ale sama znalkyně nespecifikuje, co jest dle jejího názoru emailová zpráva. V současné době běžně bývají mezi fyzickými osobami emailem zasílány druhým osobám zaslána veškerá písemná vyjádření, včetně korespondence týkající se osobních událostí, pracovních událostí, takže podle názoru nalézacího soudu – pokud je k dispozici ucelená emailová korespondence dané osoby, soud v souladu se znalkyní, která vypracovala znalecký posudek na žádost zmocněnce, lze na základě takto poskytnutých materiálů, které podle názoru soudu jsou zcela nepochybnitelného původu, dospět k validním znaleckým závěrům.
76. Také zmocněnec ke konci hlavního líčení předložil znalecký posudek, a to **znalce Ing. Jaroslava Martínka**, který je znalcem z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, speciální programové vybavení počítačové sítě, ochrana elektronických informací hardware, software. Ze znaleckého posudku (č. l. 5238) a výpovědi znalce u hlavního líčení (č. l. 5265) soud zjistil, že fotografie, které jsou na č. l. 819, 824, 831, 838 spisového materiálu, jsou fotografie, u kterých nelze objektivně zjistit, kdy byly pořízeny. Pokud se týká fotografií na č. l. 831 a 838, jedná se o barevné výtisky fotografií; v obrazu fotografie je mimo jiné uveden text – vytištěný dokument souhlasí s digitálním originálem 2. 12. 2014 v 10:19 B.H., což pravděpodobně jest datum a čas ověření uvedených výtisků s jejich digitálními originály. Podle znalce je s ohledem ke špatné obrazové kvalitě

černobílých zmenšenin nemožné určit, zda byly vytvořeny za použití barevných fotografií. Pokud znalec Ing. Jiří Bernatík uvádí, že s vysokou mírou pravděpodobnosti byly barevné snímky použity pro vytvoření jejich černobílých kopií, pak znalec se s tímto závěrem nemůže ztotožnit, protože barevné fotografie na č. l. 831 a 838 jsou jen dalšími výtisky snímků provedených v tomto případě na barevné tiskárně a nelze tak jednoznačně je považovat za originály. Podle znalce jest mnohem pravděpodobnější, že jak černobílé fotografie na č. l. 819 a 824, tak fotografie barevné na č. l. 831 a 838, byly do spisového materiálu vytištěny ze stejných zdrojových digitálních souborů, a to původních souborů pořízených digitálním fotoaparátem, tedy skutečných originálů posuzovaných fotografií. Znalec rovněž dále poukazuje na závěry znaleckého posudku Ing. Jiřího Bernatíka, ve kterém se uvádí, že se nepodařilo prokázat úmyslný retušovaný zásah do barevných snímků a také se nepodařilo nadevší pochybnost prokázat, že by předpokládané černobílé snímky byly úmyslně nějakým způsobem upravovány. Z výše uvedeného vyplývá, že sám Ing. Jiří Bernatík neprokázal retušovací zásah za účelem odstranění textu o shodě s digitálním originálem a dvou černých koleček (stop po proděravění papíru za účelem sešití) nacházejících se na barevných snímcích, které však na černobílých zmenšeninách nejsou patrné. Přitom, jak je zřejmé z porovnání barevné a černobílé fotografie (viz č. l. 5245) k vytvoření černobílé zmenšeniny z uvedeného barevného výtisku fotografie by bylo třeba provést zvýrazněné retušované zásahy, které však nelze prokázat. Nelze proto s jistotou tvrdit, že by barevné fotografie na č. l. 831 a 838 byly použity pro vytvoření černobílých kopií na č. l. 819 a 824.

77. **Svědkyň B.K.**, dcera obžalované N.D. u hlavního líčení uváděla skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Potvrdila, že inkriminovaného dne byla v domě obviněných N. i s babičkou E.D.. Její výpověď zcela koresponduje s verzí obviněných N.. Byla přítomna podepisování dokumentů a jejich ověřování, když pak začali slavit a řešit rodinné záležitosti, odešla nahoru do pracovny za babičkou, později tam za nimi přišla i její matka. Po nějaké době sešla dolů pro vodu a zaslechla P.B., jak vyčítá obviněnému N., že ho chtěl obrát o firmu, začala proto jejich rozhovor nahrávat. Nenahrávala ovšem všechno, protože se bavili i o rodinných záležitostech a také vulgárně. I odchod P.B. z jejich domu popsala stejně jako obvinění N., podrobněji popsala jeho pády v garáži a před domem a pokusy obviněného N. ho zvednout a naložit do auta. Když poškozeného dovezly před jeho dům, za jeho vozidlem se zavřela brána. Dveře u řidiče se otevřely, ale její matka dlouho nevystupovala. Svědkyně dostala strach, nevěděla, co se děje. Pak se brána otevřela, matka ještě zazvonila u domu a běžela směrem k jejímu autu. Cestou domů byla rozrušená, plakala, nedokázala souvisle mluvit, že to prý byla její nejhorší cesta v životě. Navíc jí pak volala družka P.B.. V takovém stavu ji obviněný N. nemohl vidět, a protože po jejich návratu domů nespál, odjeli matčiným vozidlem směrem na Dolní Němčí. Sama toto vozidlo řídila podruhé v životě, navíc v noci, a její matka byla silně rozrušená, proto mohly nevědomky přejet slovenské hranice. Po cestě asi 3x stály, matka zvracela a ona se jí snažila uklidnit. Když jí zavolal obviněný N., matka trvala na tom, že se vrátí domů. Svědkyně potvrdila, že se s matkou dne 9. 10. 2014 pokoušely P.B. osobně doručit ověřené dokumenty, ten se však zapíral, nezvedal jí telefon a pak se vymluvil na to, že se necítí dobře a že se potkají následující den. To už zase telefony nezvedal, proto listiny vrátila Š.. Svědkyně popsala, jak jí a jejího bratra dne 8. 10. 2015 pronásledovala na cestě do Prakšic a dál nějaká vozidla a snažila se je vytlačit z cesty. Podala v této věci trestní oznámení a domnívá se, že tento incident má s projednávanou věcí souvislost. Má vážnou obavu o svůj život a o život své rodiny. Svědkyně bydlí na adrese svého trvalého pobytu v Bratislavě, v domě obviněných N. se zdržuje, když na to má prostor, má tam pokoj pro sebe a pro své věci. Š. je jejím zaměstnavatelem, pracuje jako advokátní koncipientka v jeho kanceláři v B.. Tuto advokátní činnost vykovává jen na území Slovenské republiky. Obě svá telefonní čísla, české i slovenské, používá také pro tyto účely. Obviněné Ž.S. a J. nezná. O sporu obviněného a P.B. věděla, ale detailně se o tom nebavili. Věděla o dopise od poškozeného, obviněný N. to komentoval slovy „Konečně se umoudřil“. Obsah jejich jednání, když byla nahoře v pracovně, neslyšela, jednalo se však o normální rozhovor, dveře pracovny byly otevřené. O vzniku dokumentů, které byly inkriminovaného dne podepsány, jí není

nic známo, až ze spisu zjistila, že je vyhotovil O.. Obviněný N. s ní konzultoval některé právní listiny, na Odvolání okamžitého zrušení pracovního poměru si nepamatuje, jeho podepsání dne 7. 10. 2014 přítomna nebyla. Směnku vypisoval P.B. sám, nikdo mu do toho nezasahoval. Vypisování směnky nijak nekomentoval, choval se úplně normálně, nemusel vypisovat druhou. Nahrávky rozhovoru mezi obviněným N. a P.B. pořizovala na svém mobilním telefonu, nikdo o nahrávání nevěděl, až pár dní poté je zaslala e-mailem obviněnému N.. Všechny nahrávky poskytla i policejnímu orgánu, jiné nahrávky z toho večera nebyly. Když se s matkou vrátily domů, mohlo být 01:30 nebo 02:00 hodin, obě už zůstaly doma až do rána. Když ráno vstala, matka nebyla doma, později se dozvěděla, že byla u psycholožky. Obviněný N. ji nenaváděl, jak má vypovídat, jako rodina se o této věci samozřejmě baví. U hlavního líčení svědkyně B.K. (č. l. 4841 až 4844) dále uvedla, že nahrát schůzku obžalovaného N. a poškozeného P.B., byl její nápad. Běžně si nahrává i přednášky, někdy i samu sebe. Nejprve hovor nahrávala, když byla sama, následně, jelikož šlo o zajímavý rozhovor, šla blíže k hovoru, byly i pasáže o manželkách a rodinných vztazích. Nahrávku dala obžalovanému N. pár dní po schůzce obžalovaného s P. B.. V domě v tuto dobu byla i babička svědkyně, E.. Pokud se týká několika minutového rozhovoru mezi babičkou a matkou v ten den, pak dle svědkyně je běžné, že s ohledem na velikost domu, si zde telefonují. V rámci telefonátů například k Š., svědkyně používala i otcův telefon (obžalovaného N.). Do domu rodičů přijela večer dne 6. 10. 2014. Dne 7. 10. 2014 v domě byl pan J., který otci pomáhá s automobilem. Následně večer přijel Š., v tuto dobu otec opravoval čerpadlo a otec byl ve sprše v přízemí. Následně byla svědkyně s Š. přibližně patnáct až dvacet minut. Byli v pracovně v prvním patře. Babička byla sice rovněž v prvním patře, ale nebyla s nimi. Následně společně s Š. šla svědkyně z pracovny dolů. Na stole již byly listiny k podpisu, svědkyně obsah listin neznala, seznámila se s nimi následně až ze spisového materiálu. Když přišli s Š. do přízemí, tak zde již za stolem seděl P.B. a obžalovaný N.. P.B. vypadal jako obvykle, nevyšla si žádné abnormality. Š. poté ověřil podpisy, jednalo se o tři smlouvy. První podepisoval otec, následně se to předalo P.B.. Š. požádal o občanské průkazy k ověření. Otec měl občanský průkaz u sebe, ale P.B. ne a požádal matku svědkyně, aby zašla do auta pro příruční tašku, kde měl občanský průkaz. Následně jej pak šla matka nafotit. Proces ověření podpisu trval asi patnáct minut. Pak Š. odešel vyprovozen matkou svědkyně. Směnka se vypisovala po odchodu Š.. Obsah směnky svědkyně nezná. Následně pak společně s matkou odvezli P.B. v pozdních nočních hodinách domů, kdy matka jela jeho automobilem a svědkyně jela vlastním automobilem, aby mohla matku odvézt zpět. Při cestě zpět volala družka P.B., obsah hovoru svědkyně neslyšela. V tuto dobu byla matka rozrušená, plakala a po příjezdu domů se svědkyně šla podívat, zda otec spí a následně se s matkou jely projet s ohledem na její stav. Při první výpovědi svědkyně neuváděla přítomnost babičky v domě, protože se jí nikdo na tuto skutečnost neptal a jí ani nenapadlo tuto skutečnost uvádět. Rozhovory nahrávala na svůj telefon iPhone v rámci běžného zmáčknutí funkce nahrávání. Následně jej vypnula a uložila. Je pravděpodobné, že zde zadávala i čísla jako u ostatních nahrávek. P.B. odešel přibližně mezi 23:00 až 23:30 hodinou, kdy se s babičkou bavili o trestním oznámení, přesně již neví. Svědkyně oproti tomu ví o návštěvě matky u psycholožky a to s ohledem na jednání poškozeného k její osobě během jízdy do domu poškozeného. Svědkyně, pokud se týče následující projížďky po příjezdu domů s matkou, si přesně nepamatuje, kde se projížďka a po kterých místech, případně zda i po Slovenské republice, uskutečnila.

78. V souladu s pokynem vrchního soudu (viz usnesení ze dne 28. 5. 2019, č. j. 5 To 44/2018-5958), nalézací soud vyslechl **svědkyni H.J.** (č. l. 6233 až 6234). Svědkyně u hlavního líčení uvedla, že s ohledem na odstup času si na události z roku 2015, nepamatuje. Obecně pak hovořila o ověřování listin. Podle svědkyně, pokud do kanceláře přijde zletilá fyzická osoba, předloží originál listiny a požádá o ověření, pak buď přímo v kanceláři se udělá kopie, případně se ověří kopie s originálem. Kopie se označí „opis“, dole na listinu se dá razítko a podpis ověřující osoby. Nezjišťuje se totožnost osoby, která přijde požádat o ověření listiny a ověření listiny se nikde nezapisuje, protože se nevedou žádné ověřovací knihy. Ověřovací kniha se vede pouze u ověřování podpisů.

Ověřování buď provádí sama notářka, H.J. nebo tajemnice. Je zde také možnost, že tajemnice připraví věc notáře, která po zkontrolování se podepíše jako ověřující osoba. Svědkyně se zná s JUDr. Petrem Svatošem z doby jeho činnosti jako koncipienta na Státním notářství v Ostravě v období, kdy byl advokátní koncipient. Netykají si. Jinak obžalované ani poškozeného, svědkyně nezná.

79. Po prvním rozhodnutí nalézacího soudu ze dne 29. 3. 2018, č. j. 61 T 5/2017-5381, obhajoba předložila další celou řadu důkazů. Mimo jiné tři nové znalecké posudky, a to znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl vypracován Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady, jakožto znalecký ústav k vypracování revizního znaleckého posudku (č. l. 5823-5869), včetně doplňku tohoto znaleckého posudku (č. l. 5870-5873), znalecký posudek z oboru kybernetiky, který vyhotovil Ing. Jiří Bernatík (č. l. 5894-5908) a znalecký posudek z oboru kriminalistika, specializace kriminalistická odorologie (č. l. 5913-5928), který vypracoval Doc. JUDr. Kloubek Ph.D.. Znalecký posudek z oboru kriminalistika, byl se souhlasem všech procesních stran, u hlavního líčení čten. Nalézací soud v této souvislosti zdůrazňuje, že znalec Doc. JUDr. Kloubek Ph.D. v oboru požívá vysoké vážnosti a je autorem monografie týkající se kriminalistické odorologie. Soud nemá jakékoliv pochybnosti o erudici tohoto znalce. Znalec podrobně rozebírá kriminalistickou ófaktoriku, která bývá v policejní praxi označována jako metoda pachové identifikace osob a mimo jiné poukazuje na skutečnost, že v posuzovaném případě nelze přehlédnout, že mikro stopy, které se odpařují nebo sublimují odoranty, jsou lipofilní a jsou proto rozpustné v detergentech, což znamená odmašťovacích látkách, případně látkách, které tuky degradují. Jedná se například o běžně používané čisticí a dezinfekční prostředky, které pachovou stopu zcela degradují. Pokud se týká využití policejních psů, kteří jsou speciálně cvičeni, pak znalec uvádí, že k nesprávnému výsledku při ztotožňování pachových vzorků může dojít především v důsledku lidského činitele, a to nesprávným postupem při snímání OPS, odběrem PVO nebo vedením psa při pachové komparaci. Podle znalce, jak vyplývá z tabulek snímání OPS uvedených v nálezu, znalec se pro chybějící informace nemůže zaručit, že závazné standardy byly skutečně dodrženy (soud v rámci tohoto závěru poukazuje na výpověď svědka B., dle které nebyl řádně proškolen na snímání OPS). Znalec dále rozebírá další konkrétní skutečnosti, přičemž závěr, který je pro důkazní situaci důležitý, je takový, že podle znalce, jak vyplývá z předchozího rozboru včetně obsahu odpovědí z objektivních i subjektivních důvodů, nejsou z hlediska kriminalistické ófaktoriky zkoumané výsledky pachové komparace, způsobilé pro dokazování v trestním řízení.
80. U hlavního líčení byl slyšen znalec z oboru kybernetiky, Ing. Jiří Bernatík, který se plně ztotožnil se závěry svého znaleckého posudku. Znalecký posudek se zabývá bytovou kopií, zhotovenou Policií ČR, kdy součástí dat zajištěných z uvedeného osobního počítače Notebook značky ACER, je složka označená jako 2014.08.19 „dopis pro B.“, která obsahuje následující dva soubory: JPEG – dopis od B. 001 (dále jen soubor 1),
JPEG – dopis od B. obálka (dále jen soubor 2).
- Znalec se měl vyjádřit, kdy byly uvedené soubory 1. a 2. vytvořeny. Znalec popsal způsoby, jakými při zkoumání postupoval, dále kde soubory byly nalezeny a znalecký posudek doplnil i obrazovou částí. Podle znalce byly soubory 1. a 2. vytvořeny dne 7. 11. 2004 v čase 12:13:06. Podle znalce z laického hlediska může být podezřelé, že oba výše uvedené soubory byly vytvořeny ve zcela stejném čase, a to s přesností na sekundu. Takto vytvořené soubory měly ale opravdu zcela totožný čas vytvoření, přičemž existuje spousta naprosto konkrétních operací, které toto legálně umožňují provést. Znalec následně dokumentuje tuto možnost na dvou vzorových souborech s názvy „nový Excel“ a „nový Word“. Podle znalce jde takto vytvořit soubory s běžnou uživatelskou znalostí práce na PC a zcela běžnými prostředky, například v nejběžnějším operačním systému MS Windows. Znalec Ing. Jiří Bernatík dále u hlavního líčení (č. l. 6278 až 6279) uvedl, že podle jeho názoru je datový zdroj, ze kterého vycházel, totožný s datovým zdrojem, který předala policie advokátům, což je potvrzeno jak ve spise, tak v úředním záznamu a je dokumentováno ve

znaleckém posudku. Znalec se zabývá jen výše uvedenými předmětnými soubory, dalšími soubory se nezabýval. Takže další zkoumání neprováděl. Podle znalce policie stáhla veškerý obsah počítače a jedná se tak o úplný obsah disku daného počítače.

81. Zpracovatel znaleckého posudku, Fakultní nemocnice Královské Vinohrady, **primář MUDr. Jiří Hladík**, u hlavního líčení setrval na závěrech znaleckého posudku i dodatku tohoto posudku (č. l. 5823 až 5873). Ve znaleckém posudku jsou nejprve opětovně konstatována veškerá zranění, kdy se jedná o pohmoždění kůže krku a v rámci protokolu o prohlídce těla PČR ze dne 8. 10. 2014 je toto zranění popsáno jako nepravidelný podkožní krevní výron o rozměru 3 x 3 cm v oblasti krku vpředu, pod bradou, nepravidelné škrábance kůže v délce 7 cm na levé straně krku až po oblast levé klíční kosti, nepravidelné škrábance rozměru 7 x 2 cm na pravé straně krku, dále oděrky na zádech, krevní výron na levém rameni, krevní výrony a zarudnutí obou zápěstí, tržně zhmožděné rány ústní sliznice vlevo, podkožní krevní výron a otok prvního mezičlánekového skloubení malíku pravé ruky, podkožní krevní výron na dlaňové ploše levého předloktí na ploše 10 x 10 cm, přičemž opětovně z již citovaného protokolu jsou tato zranění popsána jako tři škrábance o rozměrech 8 x 7 cm a nepravidelné škrábance v oblasti pravého ramene, nepravidelné škrábance rozměru 4,5 x 5 cm na pravé paži, drobná oděrka rozměru 1 x 2 cm na vnitřní straně pravé paže, podkožní krevní výron 9 x 7 cm v oblasti levé paže zezadu až do oblasti levé horní části zad, podkožní krevní výrony rozměru 12 x 9 cm na vnitřní straně předloktí levé horní končetiny, pruhovité zarudnutí kůže po celém obvodu na pravém a levém zápěstí šíře 0,5 až 3 cm. Nepravidelný podkožní krevní výron a sedřenina kůže o rozměru 2 x 4 cm na vnitřní straně levého zápěstí, otok v oblasti kloubu malíku pravé horní končetiny, podkožní krevní výron na přední straně hrudníku v blízkosti pravé prsní bradavky rozměru 8 x 2 cm, podkožní krevní výron 3 x 5 cm na přední ploše hrudníku uprostřed, zhruba v oblasti mečovitého výběžku hrudní kosti, škrábance kůže rozměru 0,5 x 6,5 cm na zádech v oblasti pravé lopatky, přičemž mechanismus zranění znalecký posudek hodnotí jako působením tupého násilí malé až střední intenzity na tělo poškozeného P.B.. Krevní výrony po těle znalecký posudek vysvětluje opakovanými pády na pevnou podložku, opakovanými nárazy do pevně stojících předmětů, případně opakovanými údery pěstí a podobně. Podkožní krevní výron na dlaňové ploše levého předloktí a podkožní krevní výron a otok prvního mezičlánekového skloubení malíku pravé ruky mohly vzniknout pádem na pevnou podložku, nárazem do pevně stojícího předmětu, ale také například vykrýváním útoku zdviženými horními končetinami. Podkožní krevní výron a zarudnutí obou zápěstí lze vysvětlit cirkulárním působením tupého násilí, například zmáčknutím zápěstí rukou, obtočením měkkým textilním předmětem, lze připustit nasazení kovových pout, avšak bez jejich pevného zatažení na charakter poranění odpovídá jejich působení na zápěstí spíše po kratší dobu. Pohmoždění kůže krku lze vysvětlit uchopením za krk rukou či rukama, chycením do kravaty, takzvané „rdoušení či škrcení“, zatažením měkkého poddajného škrtidla kolem krku poškozeného, například pásku, šátku, nikoliv úzkého tvrdého škrtidla, charakteru například drátu a struny. Podle znaleckého posudku je reálně nemožné strčení prstů rukou pod drát, to znamená, že pokud by na krk působilo škrtidlo, nemohlo být zataženo střední či větší silou, když poškozený pod něj byl schopen vložit prsty rukou. Zranění znalecký posudek hodnotí jako lehká. Pokud se týká škrtidla či použití drátu jako škrtidla, vzniká typicky hluboká úzká škrťací rýha, vodorovně orientovaná, vzhledem k použitému materiálu, obvykle uzavřena. Objektivně zjištěná poranění na krku P.B. s největší pravděpodobností vylučují působení drátu použitého jako škrtidlo na krk poškozeného. Poranění obou zápěstí poškozeného mohla vzniknout nasazením kovových pout, ale bez jejich pevného zatažení. Znalecký posudek konstatoval, že znalcům nepřísluší vyjadřovat se k předešlým vypracovaným znaleckým posudkům. Znalecký posudek se pak zabývá takzvaným vyšetřovacím pokusem, kdy P.B. znázornil, že měl drát obtočený kolem krku přes mikinu s límcem, přitažený zezadu za hlavovou opěrku. Dal pak pod drát jednu ruku, pak ji dal pryč. Na příkaz dal ruce na volant, tlak se uvolnil. Poté pachatel drát opět zatahl, táhl ho směrem nahoru a k přednímu sedadlu spolujezdce. Poškozený se začal zvedat a poté se překulil na sedadlo spolujezdce, přičemž po dalších přesunech, jeden z pachatelů si mu sedl na

dolní končetiny. Znázorněným způsobem, to je působením škrtidla drátu přes oděv na krku poškozeného, nelze vznik objektivně zjištěných poranění na krku vysvětlit. Hodnocení hypotetického působení drátu na krk při spolupráci poškozeného s útočníkem a jeho aktivním přisedáním na sedadlo není relevantní pro posouzení ve znaleckém posudku. Uváděným mechanismem by takové škrcení na krku nezanechalo pravděpodobně žádné zranění. Následně znalecký ústav vydal doplněk posudku týkající se zranění na zápěstích s tím, že v případě pevného zatažení pout trvajících delší dobu a při svěšených horních končetinách by došlo k otokům měkkých tkání prstů ruky, projevující se nemožností plně sevřít kuku v pěst, případně bolestivostí. Charakter poranění odpovídá, případně lze připustit nasazení kovových pout, ale bez pevného zatažení a spíše po kratší dobu. Znalecký posudek se dále zabývá škrtidlem, použitým přes mikinu s límcem, který je materiálem měkkým a i v případě použití přes materiál, pak by zanechal obdobné znaky, jako kdyby byl nasazen na obnaženou kůži, tedy vznikla by škrtící rýha na krku. V případě, že by byl límec z pevného materiálu, pak by došlo k rozložení tlaku, kdy by rýha nebyla hluboká a úzká, ale široká. U hlavního líčení znalec uvedl (č. l. 6415-6417) uvedl, že při škrcení drátem, pokud je použita značná síla, může dojít k částečné dekapitaci. Pro kluzké škrtidlo je typická strangulační rýha a čím je užší škrtidlo, tím je rýha hlubší. Pro dušení jsou u poškozeného typické následné změny, a to krevní výrony kůže obličejové a krevní výrony pod spojivkami, což v rámci lékařské prohlídky u poškozeného nebylo konstatováno. Pokud poškozený uváděl vložení ruky pod škrtící drát, tak tento drát nemohl být pevně zatažen a nedošlo by ke škrcení a vzniku strangulační rýhy. Poškozený však dle znalce uváděl, že škrtidlo bylo zataženo vši silou, takže dle znalce zde nemohl poškozený pod škrtidlo dát ruku. V případě oděvu s límcem by měl být u poškozeného alespoň náznak strangulační rýhy, což zjištěno nebylo. V rámci škrcení přes takový oděv by mohlo dojít i k oděrkám na krku. Pokud u poškozeného nebyla zjištěna škrtící rýha, tak dle znalce nelze hovořit o škrcení. Při škrcení, a to ať škrtidlem, či rukama, dochází ke stlačení hlubokých krčních tepen, k uzavěru dýchacích cest, tzv. průdušnice, a může dojít k poruše vědomí v řádu několika málo desítek vteřin; jde však o škrcení velkou silou a opětovně by zde byly následky odpovídající nálezu krevních výronů na kůži a krevních výronů ve spojivkách, což není ve zdravotní dokumentaci uvedeno. Podle znalce k přerušení vědomí nemůže dojít v rámci šoku. Znalec dále popisuje přerušení vědomí při tlaku na tzv. nervovou pletěň; jedná se o tzv. reflexní smrt a k poruše vědomí stačí malá síla. Sám znalec se však s tímto jevem setkal přibližně 2x za svou kariéru. Znalec rovněž potvrdil možnost přerušení vědomí při podráždění tzv. bloudivého nervu, což se však velmi těžko prokazuje. Znalec rovněž nevyločil možnost takového cíleného útoku v rámci znalosti bojových sportů. Pokud se týká rozpoznání škrtidla, pak podle znalce by napadený pravděpodobně poznal drát, s ohledem na pocit chladu na krku, pokud by došlo ke škrcení přes límec, pak rozpoznání by bylo obtížné. V případě škrcení drátem s úchyty je škrcení jednodušší a vesměs intenzivnější. Škrcení může být provedeno i chytím za límec, což by mělo za následek překrvení kůže a zarudnutí. Znalec opětovně zdůraznil, že v případě škrcení úzkým škrtidlem musí dojít ke strangulační rýze. Pokud by škrtidlo bylo použito demonstrativně, tedy s malou silou, pak by zanechalo otlak a nemusí zanechat strangulační rýhu. V případě v rámci předstíraného škrcení nemusí škrtidlo zanechat žádnou stopu. Strangulační rýha bude zanechána při škrcení větší silou. Pokud v rámci násilí dojde k zarudnutí kůže, pak mechanismus, který toto zranění způsobil, byl na poškozenou osobu vyvinut v řádech desítek minut, či několika hodin před způsobením zranění. K dotazu obžalovaného N., zda zranění poškozeného, které bylo zachyceno na fotografiích, mohlo být způsobeno vahou poškozeného a případně pocením, pak znalec uvedl, že takový mechanismus není možný, co se týče zranění na ruku poškozeného, pak toto zranění by odpovídalo přiložení pout, případně elektrikařské pásky nebo provazu. Takový mechanismus pak může zanechat zjištělné zranění v řádech i desítek hodin.

82. Již v přípravném řízení orgány činné v trestním řízení shromáždily celou řadu listinných důkazů, které byly procesním stranám předloženy ve smyslu § 213 trestního řádu a takto zprocesněny a z těchto listinných důkazů lze při dokazování vycházet. Soud nyní uvede nejdůležitější **listinné důkazy**:
83. V rámci prověření činnosti poškozeného dne 7. 10. 2014 v době kolem oznámeného přepadení, v rámci šetření v areálu firmy XXXXX v Uherském Hradišti a ze záznamů kamerových systémů instalovaných po trase z Uherského Hradiště směrem k aktuálnímu bydlišti poškozeného v Prakšicích byly zjištěny následující skutečnosti. Poškozený odešel z pracoviště v čase 18:05 hod., v čase 18:10:30 hod. byl zaznamenán průjezd jeho vozidla ulicí Za Olšávkou, auto směřovalo ke křižovatce s ulicí Solná cesta a odbočilo vpravo na městskou část Sady (směrem na obec Prakšice). Buňky mobilního operátora registrovaly telefon poškozeného nejprve na adrese Uherské Hradiště, Za Olšávkou, později na adrese Uherské Hradiště, Podolí. Poškozený tedy nejel do Kunovic za obžalovaným N., ale směrem domů do obce Prakšice. Předtím v čase 18:07:40 hod. byl na kamerovém záznamu firmy Auto XXXXX zaznamenán průjezd červeného vozidla Toyota Corolla, toto vozidlo pomalu projelo ulicí za Olšávkou směrem od areálu společnosti XXXXX a odbočilo vpravo na benzinovou čerpací stanici XXXXX. Tamní kamerový systém zaznamenal i registrační značku vozidla XXXXX, byť čerpací stanicí jen projelo (se sklopenými stínítky u řidiče i spolujezdce). Ze záznamu z kamerového systému firmy XXXXX v obci Drslavice byl v čase 18:24 hod. zjištěn průjezd vozidla typově shodného s vozidlem poškozeného, následovaného bílým vozidlem v provedení kombi a červeným vozidlem podobným vozidlu Toyota Corolla (včetně světlého stínítka umístěného na okně pravých zadních dveří). Jako majitel osobního vozidla zn. Toyota Corolla, RZ XXXXX, byl ustanoven A. Ž., nar. XXXXX, bytem XXXXX.
84. Dne 8. 10. 2014 byla policejním orgánem dle § 114 odst. 1 trestního řádu provedena prohlídka těla poškozeného P.B. a podle policejního protokolu byly zjištěny hematom a škrábance na krku, škrábanec v obličeji, hematomy a škrábance na obou pažích, otok na malíku pravé ruky, hematom na přední straně hrudníku a škrábance na zádech. Poškozený se téhož dne podrobil vyšetření v chirurgické ambulanci Krajské nemocnice Tomáše Bati ve Zlíně, v lékařské zprávě jsou zaznamenány tržně zhmožděné rány na bukalní sliznici vlevo, zarudlá kůže na krku, omezená rotace a úklony, omezené polykání, povrchové škrábance na zádech, podkožní hematom na levém rameni, hematomy a zarudnutí na obou zápěstích, větší hematom na předloktí vlevo, otok a hematom na malíku pravé ruky (s omezenou hybností). Uvedená poranění si vyžádala pouze ambulantní ošetření bez nutnosti hospitalizace, pracovní neschopnosti, případně další léčby.
85. Dechovou zkouškou na přístroji Dräger byly poškozenému P.B. dne 8. 10. 2014 v časech 05:59 a 06:04 hod. naměřeny hodnoty 0,82 a 0,77 ‰.
86. Na základě výpovědi poškozeného P.B. a svědků jeho přepadení bylo ustanoveno místo činu, které se nachází na silnici mezi obcemi Drslavice a Prakšice, okres Uherské Hradiště. Jeho ohledáním podle § 113 odst. 1 trestního řádu byly zajištěny kriminalistické (trasologické) stopy. Postupem podle § 113 odst. 1 trestního řádu bylo ohledáno osobní vozidlo poškozeného VW Touran, RZ XXXXX, přičemž byly zajištěny pachové, biologické, trasologické, daktyloskopické a věcné stopy, přestože některé vnější a vnitřní části vozidla byly postříkány neznámou chemickou látkou a očištěny. Na vozidle byl zjištěn otěr nečistot ve spodním rohu pravých předních dveří (na místě, kde mělo být v době napadení odstaveno, byl nalezen otisk rámu dveří). Ve vozidle poškozeného byly nalezeny mj. písemnosti týkající se koupě a pronájmu nového vozidla BMW, které obžalovaný N. okomentoval před svědkem V. dne 9. 10. 2014.

87. Operativním šetřením policejního orgánu, s využitím informací získaných od Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, expozitury v Brně, a od Národní kriminální agentury Slovenské republiky, byly vytipovány osoby, které se měly dne 7. 10. 2014 podílet na přepadení poškozeného P.B.. Jednalo se o R. S., nar. XXXXX, bytem XXXXX, M.J., nar. XXXXX, bytem XXXXX, L.N. (původně zjištěné jméno R.J. bylo k této osobě přiřazeno omylem) a J.T., nar. XXXXX, bytem XXXXX, dodatečně byl do této skupiny zařazen i R.S., nar. XXXXX, bytem XXXXX.
88. Na základě výše uvedených informací byly od slovenské policie vyžádány fotografie podezřelých a s poškozeným P.B. provedena rekognice podle fotografií (za podmínek § 158a trestního řádu). Poškozený označil za pachatele svého přepadení A.Ž., R.S. a M.J., a to s 90% jistotou. Po zahájení trestního stíhání (se zhruba ročním časovým odstupem) byly s poškozeným P.B. provedeny rekognice in natura, při nichž znovu tyto tři obžalované označil za pachatele. Lze odkázat na podrobné protokoly o rekognicích podle § 104b trestního řádu ze dnů 21. 11. 2014, 12. 11. 2015, 25. 11. 2015 a 7. 12. 2015.
89. U osob A.Ž., R.S. a M.J. byly ještě před zahájením trestního stíhání v rámci právní pomoci na Slovensku realizovány domovní prohlídky, přičemž v místě bydliště u osoby M.J. byl nalezen plastový kufřík se záručním listem k plynové pistoli EKOL Firat Compact, cal. 9 mm, se zásobníkem a 4 ks střeliva, a doklad o zakoupení opaskového pouzdra pro pistole CZ 75/85 Compact. Obžalovaný následně plynovou pistoli i se zásobníkem a střelivem vydal policejnímu orgánu. Pistole byla pořízena dne 25. 9. 2014, tedy necelé dva týdny před přepadením poškozeného P.B..
90. Osobám A.Ž., R.S. a M.J. byly odebrány srovnávací pachové vzorky, které byly v rámci odborného zkoumání v oboru metody pachové identifikace (MPI) porovnány s otisky pachových stop zajištěných v domě obžalovaných N., na plynové pistoli M. J., na těle poškozeného P.B., na jeho oblečení a v jeho vozidle. Shoda byla zjištěna v jediném případě, a to u otisků pachových stop na pravém zadním sedadle vozidla poškozeného a u srovnávací pachové konzervy R.S.. Odběr pachových stop z vozidla poškozeného B. bylo provedeno v rámci ohledání místa činu dne 8. 10.2014.
91. Při domovní prohlídce v rodinném domě obžalovaných N. na adrese XXXXX, byla zajištěna počítačová technika, mobilní telefony a datové nosiče. Analýzou v nich obsažených dat bylo zjištěno mnoho souborů týkajících se projednávané věci, ať už ve formě konceptů dokumentů či fotokopií již podepsaných dokumentů. U zájmových souborů byly zadkládovány údaje o jejich historii, tedy kdy byly vytvořeny a změněny a kdo je jejich autorem. V souborech byly zjištěny zálohy dokumentů podepsaných dne 7. 10. 2014 a dokumentů souvisejících, včetně těch, které se týkaly ukončení pracovního poměru obžalovaného N. ve společnosti XXXXX Na jednom ze zajištěných flashdisků uživatel shromáždil a chronologicky seřadil koncepty i finální verze dokumentů podepsaných dne 7. 10. 2014. Tyto textové soubory byly vytvořeny a měněny na počítačích v profilech užívaných Š.(„Š.“), O. („HP“) a obžalovaným N. („JN“ a „J.“), a to v několika fázích, zejména ve dnech 12. 9. 2014 a 30. 9. 2014. Poslední zaznamenaná změna zájmových souborů byla provedena dne 7. 10. 2014 v 11:33 hod. na počítači s označením profilu „JN“ (který byl zjištěn na jednom ze zajištěných počítačů Apple MacBook). Analýzou dat obsažených na zajištěné technice naopak nebyly zjištěny žádné záznamy či soubory, jež by nasvědčovaly tomu, že v období předcházejícím (nejméně od června 2014) došlo k jakékoliv komunikaci mezi obžalovaným N. a poškozeným B. ohledně připravovaných dokumentů. Dále na počítačích a dalších médiích obžalovaného byly nalezeny koncepty trestního oznámení ze dne 16. 6. 2014 vypracovaného O., které nikdy nebylo u policie podáno a ve kterém, přestože podrobně

popisuje historii vzájemných obchodních vztahů, není ani zmínka o dodatku č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013 nebo o dohodě o započtení ze dne 11. 2. 2014.

92. Ve spise jsou založeny doklady mající vztah k vzájemným obchodním vztahům mezi obžalovaným N. a poškozeným B..
93. Pohledávky, které jsou předmětem sporu, vznikly v roce 2010 prodejem 120 ks akcií společnosti XXXXX, IČO: XXXXX, společnosti XXXXX, IČO: XXXXX. Dne 25. 8. 2010 obžalovaný J.N. poškozený P.B. po vzájemné domluvě uzavřeli smlouvu o převodu cenných papírů, jejím předmětem byl převod akcií společnosti XXXXX (konkrétně 60 ks listinných akcií obžalovaného N. a 60 ks listinných akcií poškozeného B.) na společnost XXXXX. Akcie byly soudním znalcem oceněny na 1.151.506.560 Kč, na každého z akcionářů tedy připadala částka 575.753.280 Kč, splatnost byla stanovena do 31. 8. 2011. Dne 3. 9. 2010 byl uzavřen dodatek smlouvy o převodu cenných papírů, na základě kterého se společnost XXXXX zavázala obžalovanému N. v termínu do 31. 8. 2020 uhradit kupní cenu za jeho akcie ve výši 575.753.280 Kč. Dne 27. 10. 2010 obžalovaný N. a poškozený B. (jako statutární zástupce společnosti XXXXX, IČO: XXXXX) po vzájemné domluvě uzavřeli smlouvu o postoupení pohledávky obžalovaného N. na společnost XXXXX, podle níž měla tato společnost uhradit obžalovanému N. úplatu za postoupení pohledávky ve výši 533.120.000 Kč ve stanovených splátkách. Vedle této smlouvy byly uzavřeny i další, zejména pak vedlejší dohoda a smlouva o úschově cenných papírů, jimiž byl dluh společnosti XXXXX zajištěn akciemi poškozeného B.. Dne 8. 9. 2011 poškozený B. jako jediný akcionář společnosti XXXXX bez vědomí obžalovaného N. rozhodl o navýšení základního kapitálu ze 2.000.000 Kč na 20.000.000 Kč. V průběhu roku 2011 v důsledku změn v právní regulaci prostředí provozování hazardu v ČR majících vliv na hospodaření společnosti byla iniciována jednání o snížení výše pohledávky, z důvodu neústupnosti obžalovaného N. však k dohodě nedošlo. Dne 10. 9. 2012 společnost XXXXX od smlouvy o postoupení pohledávky odstoupila, v důsledku čehož se obžalovaný stal znovu věřitelem společnosti XXXXX s pohledávkou ve výši 570.753.280 Kč, zároveň mu však vznikla povinnost vrátit společnosti XXXXX již přijaté splátky ve výši 153.620.000 Kč. Na základě dalších jednání byla dne 2. 1. 2013 uzavřena nová smlouva o postoupení pohledávky, již byla pohledávka obžalovaného N. postoupena na společnost XXXXX, která měla obžalovanému do 31. 8. 2020 uhradit 570.753.280 Kč. Dne 30. 1. 2013 byla mezi jmenovanými uzavřena dohoda o narovnání, na jejímž základě obžalovaný N. potvrdil odstoupení společnosti XXXXX od smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 27. 10. 2010, bylo konstatováno uzavření nové smlouvy, byla také uzavřena smlouva o převodu cenných papírů, kterou poškozený B. převedl na obžalovaného N. všechny její akcie, a ty pak byly předány do úschovy advokátce Č.. Dne 30. 1. 2013 poškozený B. také rozhodl o snížení základního kapitálu společnosti XXXXX zpět na 2.000.000 Kč, jmenoval obžalovaného N. členem představenstva a obžalovanou N. členem dozorčí rady. Následně byl obžalovaný N. jmenován i ředitelem společnosti XXXXX. Výpovědi svědků a obsah emailové komunikace potvrzují, že obžalovaný N. se na tvorbě těchto dokumentů aktivně podílel a byly výsledkem vzájemných dohod. Začátkem roku 2014 bylo v účetnictví společnosti XXXXX zjištěno, že obžalovaný N. neoprávněně nařídil převod finanční částky 10.000.000 Kč z účtu společnosti na účet společnosti XXXXX a z tohoto účtu na účty dalších společností, částku 5.000.000 Kč z účtu XXXXX pak nechal převést na svůj soukromý účet. Na základě těchto zjištění byl zrušen jeho pracovní poměr ve společnosti XXXXX a valnou hromadou byl dne 17. 2. 2014 i se svou manželkou odvolán z funkcí této společnosti. Zhruba od května 2014 probíhala jednání mezi zmocněncem společnosti XXXXX a P.B. Š. a právním zástupcem obžalovaného N. Mgr. Burianem, na jejichž základě byly dne 21. 7. 2014 B. zaslány návrhy předjednaných smluv (nekompatibilní s dokumenty podepsanými dne 7. 10. 2014), k reakci už ovšem nedošlo, až do inkriminovaného dne žádná další jednání mezi spornými stranami neproběhla. V tomto období nebyl zaznamenán ani žádný telefonický či e-mailový kontakt mezi obžalovaným N. a poškozeným B..

94. Podpisu sporných dokumentů dne 7. 10. 2014 měl předcházet dopis P.B. ze dne 15. 8. 2014 adresovaný obžalovanému N.. Dopis byl odeslán poštou z Uherského Brodu dne 19. 8. 2014. Poškozený popřel, že by byl autorem tohoto dopisu a že by ho podepsal. Obžalovaný odmítl policejnímu orgánu vydat jeho originál k dalšímu zkoumání, zejména k ověření pravosti podpisu poškozeného. Fotokopie tohoto dopisu byla archivována v počítači obžalovaného a na datových nosičích společně s dalšími dokumenty podepsanými dne 7. 10. 2014, vytvořena byla pod datem 19. 8. 2014, tzn. den předtím, než byl dopis obžalovanému doručen.
95. Prvním z podepsaných dokumentů je dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013, jímž se významně zkracuje splatnost pohledávky obžalovaného (do 31. 8. 2014), upravují se finanční podmínky, jakož i další ustanovení smlouvy o postoupení pohledávky. Podle poškozeného se jedná o podvrh, účelově vytvořený pro účely vymáhání pohledávky způsobem uplatněným dne 7. 10. 2014, o takovýchto podmínkách nikdy jednáno nebylo. Rozborem e-mailové komunikace obžalovaného, poškozeného a jejich právních zástupců nebyla zjištěna ani zmínka o existenci takového dokumentu, nebyl nalezen ani v účetnictví XXXXX Dále bylo zjištěno, že dokument existuje ve třech různých variantách, s různým obsahem článků I a II, přední strana v žádné z nich není opatřena podpisy. Jedno vyhotovení bylo ověřeno notářkou JUDr. Hanou Jankovičovou, na jejím razítku je datum 15. 5. 2013, záznam o takovém ověření však v této notářské kanceláři nelze dohledat (o vidimaci nebyly pořizovány žádné záznamy, nepodařilo se dohledat ani příjmový doklad o zaplacení ze dne 15. 5. 2013 na jméno J.N.). V počítači a na datových nosičích obžalovaného N. byl tento dokument nalezen jak v konceptu bez podpisů s uvedením data 29. 1. 2013 (k vytvoření jeho obsahu došlo dne 12. 9. 2014), tak i ve fotokopii s podpisy. Fotokopie byla vytvořena na nezjištěném zařízení s datem nastaveným na den 13. 5. 2013 a archivována přesto, že na str. 1 obsahuje závažnou chybu (jako datum splatnosti pohledávky je na ní uveden neexistující den 31. 9. 2014). Nutno podotknout, že na zajištěných úložištích mezi pečlivě archivovanými dokumenty nebyly nalezeny další dvě verze dodatku, předložené obžalovaným N. v rámci tohoto trestního řízení, resp. jeho právní zástupcem JUDr. Svatošem v rámci řízení u Okresního soudu v Uherském Hradišti ve věci určení neplatnosti listin podepsaných dne 7. 10. 2014.
96. Dohoda o úhradě peněžitého závazku popisuje historii vzniku předmětné pohledávky i započítání dosud provedených úhrad, pohledávku vyčísluje na 376.133.280 Kč. Dále upravuje způsob úhrady dluhu, odkazuje na přílohu této dohody s uvedením splátkového kalendáře, dále sankce za nesplnění závazku apod. Upravuje také uspořádání statusových záležitostí a vlastnické struktury dotčených obchodních společností ve prospěch obžalovaného N.. Stanoví zajištění pohledávky ve formě smlouvy o vyplňovacím právu směnečném a blankosměnky. Příloha č. 1 této dohody upravuje závazek dlužníka uhradit dluh ve 38 splátkách v době od 20. 10. 2014 do 20. 11. 2017. Dohoda o vyplňovacím právu směnečném konkretizuje podmínky pro vyplnění blankosměnky. O souborech s těmito dokumenty nalezených na zajištěných počítačích a datových médiích obžalovaného je pojednáváno výše v souvislosti s provedenou domovní prohlídkou.
97. Odvolání okamžitého zrušení pracovního poměru zaměstnavatelem XXXXX má formu dopisu, který obžalovanému zasílá P.B. v plné moci za tuto společnost. Konstatuje se v něm, že pracovní poměr obžalovaného nadále trvá a že se zaměstnavatel zavazuje doplatit mu zdravotní a sociální pojištění, úslou mzdu a náklady na civilní řízení. Obžalovaný je současně požádán, aby u soudu stáhl svoji žalobu na určení neplatnosti zrušení jeho pracovního poměru. V rámci domovní prohlídky u obžalovaného byla nalezena datová úložiště se soubory týkajícími se vzniku tohoto dokumentu a jeho archivace. Jeden z textových souborů byl vytvořen dne 12. 9. 2014 (jako mnoho jiných) v uživatelském profilu „BIBI“ a upraven téhož dne v uživatelském profilu „J.“. I v tomto

případě poškozený popřel, že by se na jeho tvorbě jakkoliv podílel, byl mu obžalovaným předložen až dne 7. 10. 2014, těsně před podpisem listin týkajících se předmětné pohledávky.

98. Dohoda o započtení ze dne 11. 2. 2014 je dalším sporným dokumentem, byť nebyla podepsána v rámci vyšetřovaného skutku. Upravuje zápočet dosud provedených splátek ve vztahu obžalovaného N. (věřitele) a společnosti XXXXX (dlužníka). Obžalovaný ji podepsal za obě strany, jako svědek je označen člen dozorcí rady J.J.. I tento dokument byl předložen JUDr. Svatošem v rámci civilního řízení a byl rovněž ověřen notářkou JUDr. Jankovičovou, podle razítka dne 12. 2. 2014 (ani v tomto případě se v notářské kanceláři nepodařilo dohledat doklad o zaplacení na jméno J.N.). Dohoda se většinou odkazuje na dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013. Také nebyla nikdy založena do účetnictví jmenované společnosti, ani o ní nebylo informováno její vedení.
99. Do spisu byly v zájmu komplexního posouzení založeny dokumenty z civilních sporů, jakož i spisové materiály ze souvisejících trestních věcí.
100. Další část dotazů na poškozeného směřovala k valné hromadě společnosti XXXXX ze dne 22. 3. 2019, kde byl navržen jako člen představenstva J.F.. Tato osoba byla navrhována poškozenému panem V.; sám poškozený tuto osobu předem neznal. Po námitce ohledně této osoby pak došlo ke změně stanoviska poškozeného. Podle obhajoby, a to obhájce Mgr. Kandálce, osoba J.F. měla být v pozici bílého koně a pravděpodobně se jednalo o prvotní krok, který měl vést k vytunelování firmy, protože se mělo jednat o jediného člena představenstva, přičemž obhájce současně předložil výpis z evidence exekucí na Slovensku, ze kterého je zřejmé, že J.F. má dvě exekuce na adrese svého trvalého pobytu. Poškozený se vyjádřil k těmto informacím a uvedl, že tato osoba byla doporučena od pana V. a před návrhem sám poškozený viděl výpis z rejstříku trestů, kde nebyl žádný záznam; na exekuce se u této osoby neptal, sám se s touto osobou nesetkal. Následně, když byly přineseny rejstříky exekucí, okamžitě J.F. odvolal z představenstva a požádal obchodní soud, aby byl jmenován do představenstva sám, tedy sám poškozený. J.F. tak nebyl nikdy jmenován jako předseda představenstva. Poškozený jednoznačně odmítl snahu o tunelování společnosti; uváděl, že funkci předsedy představenstva nabízel panu Š., J., S., ale všichni odmítli. Současné jmění společnosti XXXXX přesně nezná. Jsou zde i závazky ve stamilionech Kč. Poškozený rozhodně odmítl snahu, která by měla vést k tunelování společnosti, či ke snížení majetku společnosti.
101. Po rozhodnutí vrchního soudu, jakožto soudu odvolacího, procesní strany předložily celou řadu listinných důkazů, rovněž nalézací soud na žádost převážně obhajoby vyžádal některé listinné důkazy. Na žádost obhajoby bylo dotázáno Ministerstvo dopravy (viz č. l. 6076-6077) o údaje týkající se technické kontroly vozidel v obci Březolupy na stanici technické kontroly, která je umístěna na adrese XXXXX. Ministerstvo nalézacímu soudu sdělilo, že žádost již v předcházející době podal žadatel J.N. D., a Ministerstvo dopravy žadateli poskytlo informace, které žádal, tzn. seznam registračních značek vozidel a údaje, kdy byla tato vozidla na stanici technické kontroly v obci Březolupy v období od 7. 10. do 31. 10. 2014, přičemž mimo jiné ministerstvo žadateli sdělilo, že vozidlo s registrační značkou XXXXX bylo dne 8. 10. 2014 přítomno na stanici technické prohlídky v obci Březolupy.
102. Obhájce JUDr. Filip Opatřil předložil soudu listinné důkazy (viz č. l. 6252-6277), a to popis možnosti parkování a možnosti výhledu před domem obžalovaných manželů N., včetně fotodokumentace tohoto prostoru.
103. Nalézací soud si vyžádal a do spisu založil odsuzující rozsudek svědka J.K., a to rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně, č. j. 6 To 226/2018 z 30. 10. 2018, viz č. l. 6286-6288, v rámci kterého byl J. K. odsouzen pro trestný čin vydírání dle § 175 odst. 1 trestního zákoníku

k podmíněnému trestu odnětí svobody, přičemž částečně bylo potvrzeno rozhodnutí Okresního soudu v Uherském Hradišti ze dne 14. 5. 2018, č. j. 18 T 67/2017-361, kterým byl J. K. odsouzen pro trestný čin nebezpečného pronásledování dle § 354 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, znásilnění dle § 185 odst. 1, 2 trestního zákoníku, přečin podvodu dle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku a zpronevěry dle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

104. Zmocněnec soudu zaslal stanovisko XXXXX týkající se znaleckých posudků na hodnotu společnosti (č. l. 6292-6293), dle kterého v roce 2012 činil dosažený čistý zisk společnosti pouze 31 % hodnoty z roku 2011; v roce 2013 pak 37 % hodnoty z roku 2011, přičemž tržby společnosti byly prakticky konstantní a oscilovaly kolem hodnoty 1,1 – 1,2 miliardy Kč. Legislativa loterijní činnosti z roku 2012 zapříčinila trvalý pokles příjmů, a to i v následujících letech, takže čistý zisk společnosti nikdy nepřekročil 9 % celkových příjmů společnosti. Od roku 2016 pak v souvislosti s dalším navýšením loterijní daně a souvisejícím omezením hazardu je pak patrný další zásadní pokles zisku i příjmů tržeb. Společnost XXXXX se dále vyjádřila k osobě M. H. (viz č. l. 6320), přičemž podle vyjádření (č. l. 6321-6322) byl jmenovaný zaměstnancem firmy do 18. 7. 2011, následně vykonával činnost obchodního zástupce a do sídla firmy chodil přibližně 1x za 14 dní. M. H. pracoval jako OSVČ a neměl oprávnění ke vstupu do administrativních nebo do výrobních prostor a stýkal se s pracovníky recepce při předávání dokladů. M. H. proto nemohl předat poškozenému B. jakékoliv doklady nebo dopis. Dále byl předložen notářský zápis, prohlášení D. H., účetní společnosti XXXXX týkající se finanční situace společnosti, pohledávek obžalovaného N., a to ve výši 373.134.321 Kč, přičemž jmenovaná prohlašuje, že J.N., ani P.B. v období od 17. 2. 2014 nepředávala podklady, z nichž by byly patrné částky závazků pana N. uvedené výše, zejména pak částka hotovostní pokladny společnosti ve výši 118.594 euro. Vzhledem ke skutečnosti, že od června 2014 nikomu nepředala finální stav pokladny a závazků mezi obžalovaným N. a společností XXXXX, které jmenovaná popsala, nedovede si vysvětlit, odkud byly čerpány přesné údaje splátek uvedené v listinách, které jsou datovány 29. 1. 2013, resp. 11. 2. 2014, a čestné prohlášení bylo sepsáno notářem Mgr. Bohumilem Kuncem, jakožto notářský zápis, přičemž přílohou byl popis dodatku č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky z 29. 1. 2013. Obhajobou byly dále předloženy doklady týkající se exekuce J.F. (č. l. 6339-6340). Zmocněnec soudu předložil vyhodnocení pohybu osob, resp. mobilních telefonů, a to uživatele J.N. v období od 17. 8. 2014 do 23. 8. 2014, přičemž ve dnech 17. 8. 2014 a 19. 8. 2014 byl telefon s číslem uživatele XXXXX – uživatele J.N. užíván na území České republiky v oblasti Jižní Moravy a dne 23. 8. 2014 ve 21:19 hodin uživatel tohoto telefonu pravděpodobně přejíždí do zahraničí, stejně jako ve stejný čas a lokalitě obžalovaná J.N., kdy telefon č. XXXXX – uživatel J.N. je rovněž ve dnech 17. 8. 2014 a 19. 8. 2014 užíván v České republice na území kraje Jižní Morava (viz č. l. 6341-6342). Doklady, které prokazují toto tvrzení, pak zmocněnec soudu předložil a jsou založeny na č. l. 6343-6385. Obhajoba dále předložila doklady týkající se valné hromady ze dne 22. 3. 2019, č. l. 6402-6404, v rámci které je J.F. zvolen členem představenstva a dále předložila fotografickou dokumentaci – viz č. l. 6407-6411, která se týká údajného bydliště J.F..
105. Obhajoba předložila smlouvu obžalovaného J.N. se společností XXXXX ze dne 19. 8. 2018, která byla uzavřena obžalovaným tohoto dne v Chorvatsku (viz č. l. 5821 překlad smlouvy). Tato smlouva dle obhajoby, má jednoznačně prokazovat, že obžalovaný minimálně v den uzavření smlouvy pobýval v Chorvatské republice.
106. Již v přípravném řízení doložila obhajoba ve věci znalecký posudek, týkající se posouzení psychiky B.D., vypracovaný znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie a dětská psychiatrie, který byl do spisového materiálu založen pod číslem listu 3911 až 3923. Nálezací soud se souhlasem procesních stran s ohledem pokyn Vrchního soudu České republiky znalecký posudek přečetl, přičemž zjistil ze znaleckého posudku, že posuzovaná B.D., se jeví jako nadprůměrně inteligentní, osobnostně průměrně dobře komponovaná, bez příznaků

psychopatologie. V profilu osobnosti byla zjištěna psychická a emocionální zralost, mírná neagresivní povaha, dobrá úroveň sociálních schopností a dovedností a dobře vyjádřená schopnost sebekontroly. Posuzovaná je schopná správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, a to jak obecně, tak i vzhledem k vyšetřované události. Obecná věrohodnost se jeví jako průměrně dobrá. Znalec nezjistil její ovlivnění jinou osobou a její výpověď posuzuje jako reprodukci skutečně prožitých událostí. U posuzované nezjistil přítomnost patologické lhavosti, tendence k záměrnému účelovému blokování nebo zkreslování skutečností, ani ovlivnění její výpovědi jinými faktory.

107. Před podáním obžaloby byl ve věci na žádost zmocněnce poškozeného vyhotoven znalecký posudek na poškozeného P.B. znalcem PhDr. Zdeňkem Libíčkem, znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých, který byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení. U hlavního líčení se znalec plně ztotožnil se závěry písemného vyhotovení znaleckého posudku (č. l. 4549 až 4560). Podle znalce u poškozeného P.B. nebyla zjištěna žádná porucha vnímání, úroveň jeho rozumových schopností je průměrná, úroveň paměti až nadprůměrná. Z tohoto pohledu je posuzovaný schopen správně vnímat, zapamatovat si a následně reprodukovat prožité jevy a události, a to nejenom v podstatných a určujících rysech, ale také poměrně strukturovaně a detailizovaně, a to obecně i vzhledem k vyšetřované události. Znalec konstatoval, že životnost a barevnost paměťového uchování informací se s postupujícím časem vytrácí a vzpomínka bledne. Obecná věrohodnost posuzovaného je dobrá a věrohodnost výpovědi P.B. v přípravném řízení se jeví z psychologického hlediska vysoká. Znalec nezjistil, že by tato výpověď byla ovlivněna jinou osobou a tuto výpověď je možno považovat za reprodukci skutečně prožitých událostí. Posuzovaný P.B. nemá sklony k patologické lhavosti, záměrnému a účelovému blokování nebo zkreslování skutečností a věrohodnost jeho výpovědi není snížena jinými faktory. U hlavního líčení (č. l. 6235 až 6236) znalec PhDr. Zdeněk Libíček k otázkám uvedl, že znalec se nevyjadřuje ke konkrétní pravdivosti, konkrétní výpovědi, ale specifické věrohodnosti zkoumané osoby na základě vyšetření. Obecně lze konstatovat, že jakákoliv osoba může cíleně lhát a v případě trénovaného a cvičeného člověka lze oklamat i takzvaný detektor lži. Pokud se týká samotné trestné činnosti, podrobné podklady znalec neměl k dispozici a nepamatuje si, jak se poškozený vyjadřoval k osobě takzvaných únosců. Obecně znalec konstatoval, že osoba si může událost, na kterou je dotazována s časovým odstupem, lépe vybavit, když v prvním momentu po nějakém traumatickém zážitku si člověk vše nevybaví a teprve poté, až se zklidní, mohou se mu některé obrazy objevovat, případně poté co osobu vidí, tak si uvědomí, že ji již viděl. Znalec zdůrazňuje, že v rámci znaleckého posouzení nemůže se vyjadřovat o věrohodnosti konkrétní výpovědi. Pokud se týká možného popisu osob, které jsou maskovány, pak obecně lze říci, že osoby se mohou identifikovat například podle pohybu, výšky, váhy a podobně. U poškozeného znalec nezjistil žádnou výraznou psychopatologii, jeho inteligence je normální, průměrná, má dobré organizační schopnosti. Znalec se doposud v rámci své velmi dlouhé znalecké kariéry nesetkal s organizovaným křivým nařčením v rámci podobné trestní věci. O možnosti, či nemožnosti reálně křivé nařčení připravit a realizovat, se však s ohledem na svou roli znalce, nemůže vyjádřit. Znalec pracuje v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých od roku 1978 a psychologii vykonává od roku 1974. Je psychologem jak pro děti, tak pro dospělé a stejně tak dělá posudky pro děti i pro dospělé, přičemž na obě kategorie vyhotovil již stovky posudků.
108. Zmocněnec poškozeného předložil u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 20. 11. 2019 znalecký posudek vypracovaný soudním znalcem Ing. Jaroslavem Martínkem a dále znalecký posudek vypracovaný soudním znalcem Mgr. Jiřím Krausem. Oba znalci byli nalézacím soudem vyslechnuti v hlavním líčení, přičemž především poukazovali na obsah písemných vyhotovení znaleckého posudku, na kterém setrvali. Soud se nejprve bude zabývat danými znaleckými posudky.

109. Znalecký posudek vypracovaný znalcem Ing. Jaroslavem Martínkem (č. l. 6435-6457), který byl zaslán obhajobě a následně, stejně jako druhý znalecký posudek, poskytnut znalci Ing. Bernatíkovi, se zabýval obsahem pevného disku notebooku ACER a USB flash disku fialové barvy, kdy se jednalo o bitové kopie, které byly pořízeny z materiálů zajištěných Policií ČR. Dále se znalec zabýval zálohami dat mobilních telefonů na č. l. 770 a 772 spisového materiálu. U bitových kopií byly ověřeny kontrolní sumy a SHA 256 vůči hodnotám uvedeným na protokolech o provedení bitových kopií, čímž byla ověřena neporušenost a neměnnost bitových kopií. Znalcem byly kompletně proskenovány a zaindexovány předané bitové kopie, zjištěn kompletní seznam souborů nacházejících se v bitových kopiích a následně bylo provedeno vyhledání souborů a složek dle uvedených klíčových slov s ohledem i na různé varianty dle použití diakritiky. Na pevném disku notebooku ACER byly nalezeny celkem tři soubory s uvedeným názvem „dopis Buran“, dále devět souborů s uvedeným názvem „dodatek č. 1“. Na pevném disku nebyl nalezen žádný soubor, ani složka s názvem „dohoda o započtu“. Na pevném disku nebyl nalezen žádný soubor, ani složka s názvem „pasovice“. Na prozkoumaném USB flash fialové barvy nebyl nalezen žádný soubor nebo složka s názvem „dopis buran“, byly nalezeny dva soubory s uvedeným názvem „dodatek č. 1“, nebyl nalezen žádný soubor, ani složka s názvy „dohoda o zápočtu“ a „Pasovice“. Znalec v rámci zadání také vyhledával text obsahující některé ze slov – dopis B., dodatek c. 1, dohoda o započtení, pasovice, ahoj j., loupežník, cepel, mrzí, podvodník, j. SMS, postoupení pohledávky, XXXXX. Na pevném disku notebooku ACER nebyl nalezen žádný soubor, který by obsahoval text „dopis Buran“. Bylo nalezeno 62 souborů s uvedeným textem Dodatek č. 1, 9 souborů s uvedeným textem Dohoda o započtení a 100 souborů s uvedeným slovem pasovice. Nebyl nalezen žádný soubor, který by obsahoval text Ahoj J., byly nalezeny 3 soubory s textem „loupeznik“, 25 souborů se slovem „cepel“, 7 souborů se slovem „mrzí“, 2 soubory v emailových přílohách obsahující slovo „podvodnik“. Nebyl nalezen žádný soubor obsahující slovo „J.“ a bylo nalezeno 40 souborů se slovem „SMS“. Slovní spojení postoupení pohledávky „XXXXX“ bylo nalezeno celkem v 80 souborech s uvedenými klíčovými slovy. Na USB flash fialovém nebyl nalezen žádný soubor s dopisem B., bylo nalezeno 34 souborů dodatek č. 1, nebyl nalezen žádný soubor obsahující dohoda o zápočtu, byly nalezeny 4 soubory obsahující slovo „pasovice“, nebyl nalezen žádný soubor obsahující „ahoj J.“ nebo „loupeznik“ nebo „mrzí“ nebo „podvodnik“ nebo „J.“ nebo „SMS“. Byly nalezeny 4 soubory obsahující slovo „cepel“ a 23 souborů obsahující „postoupení pohledávky XXXXX“. Znalec uvedl u výše uvedených souborů a složek datum vzniku, datum změn, datum tisky a datum mazání.
110. Znalecký posudek z oboru kriminalistiky, analýzy dat, zkoumání nosičů dat, který vypracoval Mgr. Jirí Kraus, se opětovně zabývá obsahem externího pevného disku zn. Transcend, na který byla PCR poskytnuta data z bitové kopie. Dle znalce disk nejevil žádné známky poškození a základní prohlídka byla fotograficky dokumentovaná, než bylo přistoupeno k prohlídce, viz č. l. 6462. Samotný znalecký posudek (č. l. 6460-6467) se měl zabývat vyhledáním textu, které obsahují slova či názvy: Dopis B., Dodatek c. 1, Dohoda o započtu, Pasovice, ahoj J., loupeznik, cepel, mrzí, podvodník, J.. U takto vyhledaných souborů a složek měl znalec popsat jejich umístění, data vzniku, data změn, data tisku a data mazání. Znalec následně na základě vyhledání souborů a složek pomocí textových řetězců z předložené bitové kopie USB flash disku vyexportoval zájmové soubory obsahující požadované textové řetězce. Tyto soubory byly rozříděny podle typu, a to na dokumenty a obrázky. Adresář, který se nachází v hlavním adresáři, je uložen na přílohovém DVD-R mediu, který tvoří přílohu č. 2 znaleckého posudku. Na základě vyhledání souborů a složek byly z předložené bitové kopie harddisku vyexportovány zájmové soubory obsahující požadované textové soubory a opětovně jsou uloženy na DVD-R mediu, které tvoří přílohu č. 2. Zkoumáním byly následně zajištěny i jiné dokumenty obsahující klíčová slova dle zadání zadavatele, kdy tyto byly spuštěny z paměťového media se seriovým číslem XXXXX. Seznam těchto souborů je také uvedené v souboru report.html, uložené v adresáři a tvoří přílohu č. 2. Znalec konstatoval, že na zkoumaném HDD se nacházejí fragmenty, tedy pozůstatky po výskytu aplikačního softwaru

Attribute Changer. Jedná o nástroj pro změnu vlastností různých druhů souboru a složek umožňující také změnit datum a čas vytvoření nebo aktualizace souboru. Datum a čas v počítači je nastaven uživatelem, a proto pokud jsou ve výpisech uváděny kalendářní a časové údaje, nemusí tyto odpovídat skutečným kalendářním a časovým údajům.

111. K daným znaleckým zjištěním se vyjádřil zmocněnec poškozeného (viz č. l. 6472-6484), přičemž poukazuje na zásadní skutečnosti, které jednoznačně prokazují spáchání trestné činnosti ze strany obžalovaného. Nalézací soud nebude uvádět všechny skutečnosti, na které poukazoval poškozený prostřednictvím svého zmocněnce, ale jen na skutečnosti, které zmocněnec považuje za zásadní.

Kopie mailu od B. 2.docx

Vytvořeno 26.7.2014 16:14,
naposledy upraveno 26.7.2014 16:59,
autor J., autor poslední změny J..

112. Jedná se obsahově o navazující mail na listinu „Kopie mailu od B.“ (viz výše), kdy N. reaguje na mail obdrženy od B. dne 24. 7. 2014 tímto textem:

From: J. N. [mailto:XXXXXX]
Sent: XXXXX, 2014 8:45 PM
To: L.B.
Subject: Re: dokumenty AG _B.N.

Dobry den.

Navrhují připravované doklady upravit ve vztahu k informacím které nam poskytli. Myslim tím ze vyse dluhu tedy cini částku 366.234.321,57,- Kč. to pak nemuzou zpochybnit.

Pokusim se to zkontrolovat, ale ja jsem Vam veskere platby od PB poslal, ale mrknu na to. Na druhou stranu, Urcite to spocitali presne, a taky zautovali aby jim to pasovalo na co nejmene. Takze bych to vzal jako OK, protoze nemame pristup k ucetnictvi.

Myslim ze vse ostatni je jasne, potrebuji dokumenty v duchu toho jak jsem Vam zdelil pri poslednim setkani.

Dekuji JN

113. Z obsahu je evidentní, že si p. N. není jistý výší plnění, které historicky obdržel a které je v návrhu dohody započítáváno na jeho pohledávku stejně tak si není jistý hodnotou pokladny XXXXX k uvedenému datu. Tato skutečnost je v přímém rozporu s obsahem Dodatku č. 1 ze dne 29. 1. 2013 i Dohody o započtení z 11. 2. 2014, kde jsou přesné částky uvedeny!!!! J.N. proto navrhuje částku 366.234.321,57 Kč použít jako základ pro tvorbu dalších dokumentů... Obsah tohoto mailu (vyjádření J.N.) tak prakticky popírá existenci jak Dodatku č. 1 ke Smlouvě o postoupení pohledávky z 2.1.2013, tak Dohody o započtení z 11.2.2014 v předmětné době, tzn. konci července 2014!

Dodatek č. 1 k Smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 2. 1. 2013 v3.docx

Vytvořeno 12.9.2014 13:06,
naposledy upraveno 12.9.2014 13:12,
autor J., autor poslední změny J.

Jedná se o koncept sporné listiny dodatek č. 1 ke Smlouvě o postoupení pohledávky z 2. 1. 2013, přičemž se jedná o verzi „I“ obsahující chybu v datu „31. září 2014“. Tuto verzi donutili N. a spol. podepsat P.B. dne 7. 10. 2014. Podle data vytvoření je zřejmé, že vznikla až v září 2014, nikoli 29. 1. 2013, jak tvrdí obžalovaný N..

V PC se nachází ještě jedna verze této listiny, která se obsahově shoduje, změna je pouze ve vlastnostech souboru, kdy tato verze byla vytvořena 12.9.2014 16:55, naposledy upravena 12. 9. 2014 16:55, autor J., autor poslední změny Š..

Foto firma PB upravené 3.docx

vytvořeno 22.7.2014 11.01

naposledy upraveno 22.7.2014 13:12

autor J., autor poslední změny J.

Tento dokument, připravený J. N., obsahuje údaje k osobě P. B., dále osobám kolem P. B. (B., J., Š., Č. atd.), a to kontaktní informace, telefony, emaily, adresy, dále auta, kterými každá z osob jezdí (včetně SPZ), schéma pracovních vztahů.

Na konci tohoto dokumentu je tento text:

Text SMS zprávy kterou mě pošlete z telefonu B.:

J. jsi doma rad bych ti vrátil ty akcie. pb

Já odpovím:

Pokud to není zase nějaký tvůj další podraz můžeš jsem doma. JN

S pravděpodobností hraničící s jistotou se jedná o dokument, který J.N. poskytl najatým pachatelům únosu, aby jim sdělil podstatné informace pro přípravu trestného činu únosu a nadto i výslovně určil, jaké SMS mají poslat poté, co se zmocní telefonu P. B., na telefon J.N., aby tím poskytl J.N. „alibi“ - legendu, že p. B. dojel dne 7.10.2014 do jeho domu dobrovolně podepsat přichystané dokumenty. Jak jinak si lze vysvětlit, že J.N. předpokládá, že bude mít on, či osoby, kterým tento dokument předal, mobilní telefon P.B. a žádá, aby z něj byly odeslány na jeho telefon výše uvedené SMS?

Kopie mailu od B. 3 poznámky.docx

vytvořeno 15.8.2014 16.14 (16.20),

naposledy změněno 15.8.16:20,

autor J., autor poslední změny J.

Jedná se o další mailovou komunikaci mezi B. a N., ze dne 1. 8. 2014

Podstatný obsah:

(mail od N. B.)

2) Nechapu proč by nemohl majitel, maj. akcionář těchto společností vystavit garance za tuto pohledávku formou smlouvy a směnky ze se za jejich splacení zavazuje celým svým osobním majetkem a zavazet se ke splátkám a k termínu splatnosti.

3) Nechapu proč by nemohla být smlouva o splat. pohledávky do roku 2020 nemohla být nahrazena novou se splatností napr. do října roku 2014.

(reakce B.)

ad 2) Smlouvy, které jsem zaslal, přesně Vámi zmíněné instituty obsahují. Pan B. k dluhu přistupuje, zaručuje se za něj, jako avalista ručí za směnku, to vše pod ztrátou výhodou splátek, atd. Podstatné je, že existence dluhu musí být bez jakékoli pochyby, proto je nezbytné uznání dluhu dlužníkem a s tím spojené formální úkony.

ad 3) Po celou dobu, tj. od r. 2010 se vždy jednalo o splátkách, neboť mezi stranami bylo známo to, že nejsou nakumulovány prostředky pro okamžitou úhradu. Ani nyní nemám informace od p. Š., že by tomu bylo jinak. Požadavek na uhrazení 300 mil Kč během dvou měsíců, bude jistě odmítnut a nepovede k posunu v jednání.

ad 5) Současný stav je takový, že splatnost pohledávky nezajištěná je v roce 2020. Změna na pevný splátkový kalendář, zajištěná pohledávka, je dle mého názoru přijatelná. Opět odkazuji na ad 3).

Pokud trváte na tom, aby byl splátkový kalendář vynechán, uvedu do splatnosti jakékoli datum, které určíte, např. 31. 10. 2014.

V současné době účinná smlouva není nijak zajištěna, pohledávka není splatná. Mám za to, že smlouva, která toto řeší, standardním způsobem zajišťuje pohledávku (spoludlužnictví, směnka, zástavní právo) je skutečným řešením. Dát do splácení řád podpořený ztrátou výhody splátek pro případ jejich nedodržení považuji i s horizontem roku 2020 za přijatelné

Z obsahu mailové komunikace výslovně vyplývá, že k danému datu neexistuje žádný Dodatek č. 1 ke Smlouvě o postoupení pohledávky z 29. 1. 2013, tzn. - pohledávka není splatná 31. 8. 2014 a není zajištěna P.B. formou přistoupení k dluhu XXXXX vůči p. N., jak z obsahu Dodatku č. 1 ze dne 29. 1. 2013 vyplývá.

Další podstatný obsah listiny:
k textu B.

ad 5) Současný stav je takový, že splatnost pohledávky nezajištěné je v roce 2020.

je uvedena – revize J. 15. 8. 2014:

Pokud by byl sepsán dodatek č. 1 ke Smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 2. 1. 2013 na kratší splatnost, např. k 31. 8. 2014 a následně uzavřeno mimosměnečné prohlášení se směnkou a uzavřena dohoda o splátkách?

k textu B.:

Pokud trváte na tom, aby byl splátkový kalendář vynechán

je uvedena revize J. 15. 8. 2014:

Nechci vynechat splátkový kalendář, ale jen chci kratší dobu splácení. 3 - 3,5 roku

k dalšímu textu B.:

...resp. pouze nesplacené závazky a zřejmě promlčený nárok na vydání bezdůvodného obohacení vůči Vám, je neúčelné takovou společnost získat.

je uvedena revize J. 15. 8. 2014

Netrvám na tom, že ji chci získat zpět, chci zajistit dluh a to přímo od B., směnkou s možností pevných splátek pod ztrátou výhody při jejich porušení.

Z logiky textu B. a revizí provedených J.N. je evidentní, že:

- N. uvažuje nad tím, jak by situaci s nesplacnou nezajištěnou pohledávkou změnila existence dodatku ke Smlouvě o postoupení pohledávky se zajištěním v podobě mimosměnečného prohlášení se směnkou a dohodou o splátkách, tzn. - naznačuje buď přípravu takových dokumentů, nebo minimálně úvahu je připravit;

- jedná se pouze o plán vytvořit takové listiny, nikoli o případ, že by J.N. měl takové listiny již k dispozici, neboť pokud by měl v dané době (minimálně) Dodatek č. 1 ze dne 29. 1. 2013 a Dohodu o započtení z 11. 2. 2014, byl by v pozici, že pohledávka přes 370 mil. Kč by byla splatná za 16 dní (31. 8. 2014) a byla by vysoce bonitní, neboť by byla vymahatelná i po P.B. a jeho veškerém majetku - pohledávka z titulu bezdůvodného obohacení vůči J.N. není v dané době započtena (ovšem podle tvrzení obžalovaného zanikla započtením již v důsledku Dodatku č. 1 ze dne 29. 1. 2013 a následně byl zápočet potvrzen a opraven Dohodou o zápočtu z 11. 2. 2014), což vyplývá přímo z komentáře B., který uvádí cit.: „zřejmě promlčený nárok na vydání bezdůvodného obohacení vůči Vám“

V dalším textu listiny je uvedeno:

1. 8. 2014 v 17:23, "L.B." <XXXXXX@XXXXXX>: ...

...V současné době účinná smlouva není nijak zajištěna, pohledávka není splatná. Mám za to, že smlouva, která toto řeší, standartním způsobem zajišťuje pohledávku (spoludlužnictví, směnka, zástavní právo) je skutečným řešením. Dát do splácení rád podpořený ztrátou výhody splátek pro případ jejich nedodržení považuji i s horizontem roku 2020 za přijatelné.

I na tomto místě hovoří (pravděpodobně) B. o tom, že pohledávka je nezajištěná a splatná v r. 2020.

V dalším textu listiny je uvedeno:

From: J.N., [mailto:XXXXXX@XXXXXX]

Sent: Friday, August 01, 2014 12:21 AM

To: L.B.

Subject: XXXXXX - postoupení pohledávky J.N. x P.B._poznámky

Dobrý večer pane B..

Komentář vepsán v textu, jen nechápu proč přistupovat na evidentní lži, jako třeba, že 17 mil. bylo vyplaceno na nákup akcií. Přiznám se, že jsem s toho trochu vedle. Dále, že prodám i zbývající akcie a budu čekat 7 let, než mě splatí, to je v podstatě do roku 2020, tak jak to bylo. Neočekávám, že budou akceptovat takovou, nebo podobnou nabídku a ani zajištění osobním majetkem, či směnkou.

J. N. výslovně zmiňuje, že požadavek na osobní zajištění pohledávky či směnku, bude odmítnut... Přitom pokud by měl v dané době již Dodatek č. 1, byla by pohledávka již zajištěna, a to přistoupením P. B. k závazku XXXXXX ....

V dalším textu mailu J. N. B. ze dne 1. 8. 2014 je uvedeno:

Mezitím se budu snažit dohodnout osobní setkání a proto Vás prosím o zaslání dokladů o které jsem žádal a na kterých jsme se dohodli. Víím, co jste mě říkal, ale nemám jinou možnost a hlavně na schůzce, která se uskuteční tak nebudu mít k dispozici potřebné doklady, které se mají podepsat a to bez ohledu na to, zda jich poté použiji či nikoliv. Naposledy jsme o tom hovořili, takže víte, co potřebuji.

Očividně požaduje J.N. plánuje schůzku a řešení, vůči kterému měl B. výhrady, ovšem považuje takové řešení za jedinou možnost, přičemž velmi vyhybavě (s ohledem na mailovou komunikaci) hovoří o podkladech, které požaduje po B. dodat a které se teprve budou podepisovat, bez ohledu na to, zda je v budoucnu J.N. použije či ne. Podklady přitom záměrně v mailu výslovně nspecifikuje a odkazuje na předchozí osobní jednání... Z tohoto textu je patrná příprava „jiného“ řešení pohledávky, jaké J.N. realizoval dne 7. 10. 2014...

N. J. dohoda o úhradě dluhu.docx

- vytvořeno 12.9.2014 14.41;

- naposledy upraveno 12.9.2014 15:08;

- autor Š., autor poslední změny J.

Jedná se o koncept jedné z listin, které byl P.B. donucen dne 7. 10. 2014 podepsat, a sice Dohody o úhradě peněžitého závazku.

Dokument obsahuje komentáře J.N. formou revizí dokumentu (všechny revize označeny „J. 12. září 2014“)

Splátkový kalendář v Příloze č. 1 počítá s první splátkou ve výši 10.000.000,- Kč v termínu do 30. 9. 2014

Tento dokument se vyskytuje na disku ve více verzích:

Verze 2 „N. J. dohoda o úhradě dluhu F.docx“

vytvořeno 12.9.2014 16:50

naposledy upraveno 12.9.2014 16:50

autor Š.

autor poslední změny Š.

V obsahu se zmiňuje existence Dodatku č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013, který ovšem v dané době neexistoval (podepsaný P.B.).

Splátkový kalendář tvořící Přílohu č. 1 počítá s první splátkou ve výši 10.000.000,- Kč do 30. 9. 2014

Verze 3 „N.J. dohoda o úhradě dluhu FX.docx“

vytvořeno 28.9.2014 12:49;

naposledy upraveno 28.9.2014 12:49;

autor Š., autor poslední změny J.

V této verzi je u splátkového kalendáře v Příloze č. 1 posunut splátkový kalendář o 1 měsíc, přičemž datum první splátky je nastaveno na 20. 10. 2014

N.J. textace doplnění do dodatku ze dne 29.1.2013.doc

vytvořeno 12.9.2014 10:58

naposledy změněno 12.9.2014 11:09

autor Š., autor poslední změny Š.

Jedná se o koncept části pasáže Dodatku č. 1 ke Smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013, který byl P.B. donucen dne 7. 10. 2014 podepsat, přičemž text doslovně souhlasí s obsahem Dodatku č. 1 v podepsané podobě, který předložil N., a který je opatřen vidimační doložkou JUDr. Jankovičové datované 15. 5. 2013. Dokument byl ovšem vytvořen až dne 12. 9. 2014!

SMS komunikace s B. – tabulka fotokopí SMS s telefonem.docx

vytvořeno 1.5.2014 18:26

naposledy upraveno 1.5.2014 18:27

autor J., autor poslední změny J.

Dokument obsahuje vkopírovanou SMS komunikaci mezi J.N. a P. B. v období 2012 – 2014, z níž jednoznačně vyplývá, že od 21.1.2014 P. B. nereaguje na SMS J.N. a počínaje 1.3.2014 měl P.B. zablokováno číslo J.N. v telefonu, takže SMS zaslané J.N. na mobilní telefon P.B. se vracely jako nedoručené.

114. Jak je výše uvedeno, znalci Ing. Jaroslav Martínek (č. l. 6494) a Mgr. Jiří Kraus (č. l. 6495) byli vyslechnuti u hlavního líčení. Znalec Ing. Jaroslav Martínek dle svého vyjádření dělá znalec přibližně 10 let. Pokud se týče dat souborů, tak jak jsou uvedeny ve znaleckém posudku, tak se jedná o datum vytvoření souboru, pokud s tímto datem nebylo manipulováno a nebylo měněno. Podle znalce se nedá stoprocentně tvrdit vznik souboru k přesnému datu, protože např. při kopírování se datum v podstatě může změnit, příp. se může změnit v rámci přesunu na jiné médium. U jiných souborů než dokumentů se metadata neukládají, přičemž metadata jsou

ve vlastnostech toho kterého souboru. Při klasickém kopírování se např. u systému Windows 7 datum vytvoření mění. Lze tedy konstatovat, pokud se týče dat, záleží na typu softwaru operačního programu. Je třeba se vždy zabývat vlastnostmi toho konkrétního operačního programu. K dotazu státního zástupce na atributy souboru „dopis B.“ ze dne 21. 5. 2014, kde je čas vytvoření 21. 8. 2014 a čas změny 21. 5. 2014, znalec uvedl, že změny se dají vysvětlit i např. kopírováním, kdy soubor se kopíruje z jednoho úložiště do druhého a dochází ke změně data, kdy na druhém úložišti se vytvoří nový datum. Pokud se datum vytvoření takto upraví, tak může dojít k situaci, kdy datum vytvoření je novější než datum původního produktu, nebo případně může dojít k úmyslné a účelové manipulaci, protože data jdou změnit programově, softwarově určitými nástroji. Pokud se týče posudku Ing. Bernátika, ve kterém je uvedeno, že došlo k vytvoření souboru v listopadu 2014, tak znalec poukázal právě na možnost změnu kopírováním příp. i změnu účelovou, např. nástrojem na změnu dat, přičemž poukazuje na skutečnosti, které byly nalezeny v počítači včetně doby, kdy došlo ke vzniku či změnám. Znalec sám není jednoznačně schopen říci, v jakém časovém období byl dopis B. vytvořen, protože data, která jsou ve složce uvedena, neodpovídají a datумы byly vytvořeny na vteřinu přesně, což neodpovídá možnosti uživatele, ale spíše to odpovídá použití programu. Pokud se týká dopisu, v rámci zkoumání byly zjištěny názvy složek s datумы vytvoření, ale která z těchto dat se dají považovat za relevantní, znalec není jednoznačně schopen sdělit. Znalec Mgr. Jiří Kraus uvedl ke své činnosti, že znalce dělá od roku 2008, přičemž od roku 2019 pracuje jako OSVČ, v předcházející době pracoval u PČR. Pokud se týká kopírování dat a dat vytvoření, shoduje se s Ing. Martínkem, protože existují nástroje, které mohou být cíleně voleny ke změně atributů, a to např. datumu. Znalec také obdobně vysvětlil možnost odlišné doby datumu vytvoření produktu v rámci kopírování. Zda datумы, které byly nalezeny na daných discích, byly měněny nebo nebyly měněny, znalec nemůže jednoznačně sdělit.

115. S ohledem na výše uvedené znalecké posudky a dotazy v průběhu hlavního líčení zmocněnec poškozeného zajistil vyhotovení dodatku znaleckého posudku od znalce Mgr. Jiřího Krause, který byl u hlavního líčení čten (č. l. 6522-6525). Znalec měl zjistit a zadokumentovat veškeré informace související se souborem „dopis od B.“, který se nacházel na kopii bitové kopie harddisku a které souvisí s jeho vznikem, manipulací, popř. aktivitou počítačového systému v souvislosti s tímto souborem. Podle znalce analýzou činnosti operačního systému Windows, který byl instalován na zkoumané bitové kopii, nebyla zjištěna žádná neobvyklá aktivita systému, a to na základě prověření registrů a protokolů událostí operačního systému. Zkoumáním bylo zjištěno, že na zkoumaném pevném disku se nacházejí pozůstatky po výskytu aplikačního softwaru Attribute Changer, kdy tento software se používá pro změny vlastností různých druhů souborů a složek umožňující také změnit datum a čas vytvoření nebo aktualizace souboru. Nalézací soud v rámci tohoto dodatku konstatuje, že daný dodatek nepřinesl žádné nové skutečnosti.
116. U hlavního líčení konaného dne 11. 12. 2019 se ve věci opětovně vyjádřil obžalovaný J.N., a to především k dokumentům předloženým zmocněncem poškozeného. Pokud se týče souboru fotografií poškozeného a sídla firmy, pak se jedná o fotografie pocházející z výstav konaných v roce 2008 a 2009 v rámci přípravy katalogu firem působících na českém trhu v oblasti výherních automatů, pro kterýžto katalog psal obžalovaný článek. Informace týkající se zaměstnanců a spolupracovníků firmy včetně vozidel byly shromážděny v rámci vyhození obžalovaného z firmy ze strany poškozeného, kdy v tuto dobu firmu obsadili tzv. slovenské gorily. Obžalovaný tehdy oslovil detektivní agenturu se žádostí, aby zjistila, které osoby firmu obsadily a které osoby pomáhaly s vyhazovem obžalovaného. Agentura z Brna, která tento úkol přijala, obžalovaného požádala, aby zjistil co nejvíce informací po nejbližších spolupracovnících a osobách okolo poškozeného, jejich automobily, telefony, adresy a za účelem tohoto pátrání obžalovaný dané informace shromáždil. Nejednalo se o shromažďování informací z důvodu plánování údajné trestné činnosti. S agenturou z Brna, jejíž jméno obžalovaný ve svém vyjádření neuvedl, se nakonec z důvodu finančních nároků nedohodl, ale shromážděné podklady zůstaly v počítači obžalovaného.

Pokud se týče textu SMS, které byly nalezeny v jeho počítači, tak obžalovaného koncem dubna 2014 navštívil nějaký pan Š., jehož jménem si obžalovaný není jistý. Osoba, která hovořila velmi zasvěceně, nabízela sjednání dohody mezi obžalovaným a poškozeným za provizi 1 % z ceny akcií. Muž navrhl, že po schůzce s poškozeným dá obžalovanému informace, ale obžalovaný neměl jistotu, zda s poškozeným tato osoba bude skutečně jednat a svou pochybnost jmenovanému sdělil. Dotyčný reagoval, že dané pochybnosti chápe, a proto, pokud bude s B. jednat, buď obžalovanému sám zavolá, nebo pošle SMS z telefonu poškozeného B.. S návrhem obžalovaný souhlasil a nastínil i text SMS, aby bylo jasné, že muž bude opravdu jednat s poškozeným B. o akciích. Následně si obžalovaný poznačil dohodu do počítače a zhruba po třech týdnech se muž ozval, že poškozený není ochoten jednat o navrácení akcií a pro obžalovaného celá věc skončila. Obžalovaný poukázal na skutečnost, že SMS je v dokumentu, který znalci zjistili, naposledy upraven dne 22. 7. 2014, a k údajnému únosu mělo dojít dne 7. 10. 2014. Časový odstup podle obžalovaného prokazuje absurditu vytváření alibi pro údajnou trestnou činnost a text SMS se nevztahuje k období, které se mělo odehrát v září 2014. Obžalovaný se dále vyjádřil k dodatku č. 1, ke kterému zmocněnec poškozeného uvádí, že vznikl pravděpodobně až v říjnu 2014. Podle obžalovaného měl dodatek č. 1 k dispozici jeho advokát O. již před říjnem roku 2014, což potvrzuje ověřená kopie od notářky JUDr. Jankovičové i svědek O.. K daným skutečnostem obžalovaný uvádí, že poté, co byl v únoru 2014 vyhozen z firmy, byl několik měsíců ve špatném psychickém stavu a z události se nemohl vzpamatovat. Obžalovaný s ohledem na tento stav nebyl schopen dojet do firmy a vyzvednout si své věci ze stolu v kanceláři, proto požádal na radu advokáta JUDr. Továřka přibrat ve věci notáře JUDr. Havlíčka, aby přebral věci zaznamenal. Nakonec i s manželkou obžalovaného přijeli dne 27. 2. 2014 do firmy XXXXX, kde je čekal již pan J., s dalšími muži slovenské národnosti. Byly přeneseny věci z trezoru, které byly nejprve kontrolovány v kanceláři, a část věcí nebyla osobám, které obžalovaný pověřil, předána. Vše bylo zaznamenáno v notářském zápisu dne 27. 2. 2014, který podepsal notář JUDr. Havlíček a tento notářský zápis včetně obrazových záznamů obžalovaný soudu předal. Obžalovaný se dle svého vyjádření vzpamatoval z události z února 2014 až v červnu 2014 a začal prohlížet dokumenty, které mu byly předány, přičemž zjistil, že nebylo vydáno vše. Podle jeho názoru dokumenty v trezoru byly již vytrženy a teprve v průběhu prázdnin roku 2014 obžalovaný našel v dokumentech založený dodatek č. 1. Podle názoru obžalovaného tento dokument, který byl uložen v trezoru v jeho kanceláři, byl před vydáním obsahu trezoru zlikvidován. Z tohoto důvodu nebylo s daným dokumentem po určitou dobu ani pracováno, ani jej neměl k dispozici. Po určitou dobu obžalovaného zastupoval advokát z Brna Mgr. Burián, který jej však řádně nezastupoval a podal chybnou žalobu týkající se výpovědi obžalovaného, proto obžalovaný zastoupení s B. ukončil. Tuto skutečnost obžalovaný doložil rozhodnutím Okresního soudu v Uherském Hradišti, viz č. l. 6583. Následně obžalovaného začal zastupovat O., který pro něj připravoval doklady včetně přípravy smluvní dokumentace, ke které mu obžalovaný poskytl podklady a mj. i dodatek č. 1, který v mezidobí dohledal. Pokud je mezi dokumenty nalezenými v počítači obžalovaného dohledána e-mailová komunikace, pak podle obžalovaného je zřejmé, že dodatek byl v minulosti uzavřen, ale sám obžalovaný jej nemůže dohledat a nemá ho k dispozici. Z tohoto důvodu používá vyjádření, pokud by byl sepsán dodatek (toto vyjádření obžalovaného soud nepovažuje za logické). Obžalovaný dále poukazuje na absurdnost tvrzení poškozeného B., který tvrdí, že dne 7. 10. 2014 podepsal dokumenty v domě obžalovaného pod nátlakem a mezi dokumenty byl jednak dodatek č. 1, jednak dohoda o úhradě peněžitého závazku s přílohou č. 1. Pokud by byla tato skutečnost pravdivá, tak je nesmyslné, aby byly podepisovány všechny uvedené dokumenty, protože stačilo podepsat pouze dodatek č. 1, kterým dochází ke stanovení splatnosti v termínu 31. 8. 2014, a současně poškozený jako fyzická osoba přistupuje k závazku. Obžalovaný by tak měl splatnou pohledávku a mohl přistoupit k exekuci. Nedává pak logiku, aby vedle dodatku č. 1 byla podepisována i dohoda o úhradě peněžitého závazku, která již splatnou pohledávku rozkládá do splátek končících až v roce 2017. Podle obžalovaného je absurdní, aby byly podepisovány dva rozdílné dokumenty, které sledují stejný cíl.

117. Ke znaleckým posudkům Ing. Martínka a Mgr. Krause včetně jejich výpovědi u hlavního líčení byl vyslechnut u hlavního líčení dne 11. 12. 2019 znalec Ing. Jiří Bernatík, který vyhotovil znalecké posudky na žádost obhajoby. Znalec potvrdil své seznámení s výše uvedenými znaleckými posudky, přičemž setrval na závěrech svého znaleckého posudku. K dotazům uvedl, že jako znalec působí 34 let a mj. zpracovával i znalecké posudky na základě žádosti policie. Z posledních větších znaleckých posudků pak poukazoval na trestní řízení v rámci poškozené společnosti Čepro Loukov, kdy trestní věc soudil senát 61 T Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně (tuto skutečnost nalézací soud potvrzuje a samotný znalecký posudek zpracovaný Ing. Bernatíkem v této trestní věci byl jedním ze zásadních důkazů svědčících o vině obžalovaných). Podle znalce Ing. Bernatíka zjištění, která uváděli ve svých znaleckých posudcích a u hlavního líčení znalci Mgr. Kraus a Ing. Martínek, nejsou rozporovatelná a znalec Ing. Bernatík se s danými závěry může ztotožnit. Pokud se týká programu, který Mgr. Kraus zmiňoval ve svém posudku, pak existuje celá řada programů, které mají podobné vlastnosti jako program Attribute Changer, přičemž tento program byl odinstalován v době před vznikem souborů, které byly uloženy na počítači a které zkoumal znalec Ing. Bernatík (jedná se o soubory z listopadu 2014). Ovlivňování data vytvoření souboru může uživatel snadno zajistit nastavením hodin na počítači na požadovanou dobu, přičemž nezanechá po sobě žádné stopy o manipulaci s daty souborů. Při kopírování souborů, např. když se označí více souborů najednou a přesunou se z jedné složky do druhé, v případě přesunu se vytvoří, resp. změní datum vytvoření, záleží však na programu, kterým je daný soubor vytvářen. Podle znalce dopis a obálka, které byly předmětem zkoumání, byly pravděpodobně vytvořeny skenerem, a to buď samostatným, nebo skenerem u kopírky. V této souvislosti znalec poukazuje na stranu 14 dodatku č. 2. Podle znalce není možno ověřit, zda dopis na počítači obžalovaného dr. N. resp. soubor, který dopis obsahuje, byl vytvořen před datem 7. 11. 2014, příp. zda vznikl zkopírováním do tohoto počítače k datu 7. 11. 2014. V této souvislosti poukazuje na stejné závěry znalců Ing. Martínka a Mgr. Krause. Pokud se týká možného připojení nezjištěné flashky, pak se jedná jen o hypotézu. K přenosům znalec položil dotaz na uživatele počítače, přičemž znalec dospěl k závěru, že zcela běžným uživatelským postupem v rámci kopírování je označení požadovaných souborů a pomocí myši přetáhnutí jednoho souboru z jedné složky do druhé. V rámci tohoto přetáhnutí se vytvoří nové datumy.
118. Znalec Ing. J. Martínek ve své výpovědi u hlavního líčení dne 11. 12. 2019, že dodatek zpracovaný znalcem Ing. Bernatíkem nepřináší žádná nová zjištění. Souhlasí se závěrem, že datum vytvoření souboru se může měnit různými postupy např. kopírováním, přenosem, různými programy, přičemž program Attribute Changer umožňuje datumy měnit hromadně, kdy si uživatel jednoduše vybere, které soubory v které složce na jaký datum chce změnit, a to včetně veškerých atributů. V tomto směru je tento program výhodný. Zda však tento program byl užit příp. k jakému, účelu se znaleckým zkoumáním nepodařilo zjistit. Lze konstatovat, že samotné datum nemusí značit, kdy uživatel konkrétně ten který naskenovaný dokument skutečně naskenoval a kdy byl vytvořen. Daný datum může být tedy změněn. Pokud se týká zájmových souborů, tak naposledy byl program spuštěn 11. 10. 2014 a poté na počítači nebylo nic zaznamenáno. K vyjádření znalce Ing. Martínka se vyjádřil znalec Ing. Bernatík, který dané vyjádření nerozporoval, toliko odkázal na stranu 15 svého dodatku č. 2, kde jsou kromě data vytvoření změny a otevření, i datum nabytí, což jsou parametry, které jsou konzistentní a v jednom témže datu a čase. Ing. Martínek s daným vyjádřením Ing. Bernatíka souhlasil s tím, že pokud se týká naskenovaného dokumentu, tam jsou datum vytvoření změny a přístupu.
119. Na základě údajů z výpisu telekomunikačního provozu účastnického telefonního čísla užívaného obžalovaným N. bylo ověřeno, že obžalovaný volal dne 7. 10. 2014 v 19:03 hod. Š.. V 19:24:37 hod. je zasláno z účastnického telefonního čísla užívaného poškozeným P.B.SMS, zda může přijít se domluvit a vyřešit ten problém. Z účastnického telefonního čísla užívaného obžalovaným N. je zaslána SMS v 19:39:44 hod. a adresována Š. s tím, že může dojet bez jakéhokoliv bližšího

zdůvodnění. Z protokolu o zpřístupnění dat mobilního telefonu P.B. lze zjistit, že SMS zprávy zaslané dne 7. 10. 2014 z čísla obžalovaného N. na číslo poškozeného nemohly být mobilním operátorem doručeny z důvodu zablokování čísla obžalovaného v mobilním telefonu poškozeného. SMS zprávy zasílané z tohoto mobilního telefonu nemohly být reakcí na SMS zprávy obžalovaného, protože na tento mobilní telefon tyto zprávy nebyly nikdy doručeny. Odblokování čísla obžalovaného na svém telefonu provedl sám poškozený na žádost policejního orgánu až dne 8. 10. 2014. Vyhodnocením telekomunikačního provozu účastnického telefonního čísla poškozeného B. bylo ověřeno, že poškozený dne 7. 10. 2014 v 18:12:36 hod. volal své dceři V. (hovor registrovala buňka mobilního operátora Uherské Hradiště, Za Olšávkou), v čase 18:15:11 hod. volal svědkovi R. J. (hovor registrovala buňka Uherské Hradiště, Podolí), když byly z jeho telefonu v časech 19:23:41 a 19:34:26 hod. odeslány SMS obžalovanému, provoz mobilního telefonu registrovala opět buňka Uherské Hradiště, Za Olšávkou. V čase 19:39:21 hod. byl provoz zaregistrován buňkou XXXXX, pak až dne 8. 10. 2014 v čase 06:58:36 hod. buňkou XXXXX. Mobilní telefon obžalovaného N. dne 7. 10. 2014 v časech 19:24:41 a 19:36:27 hod., kdy byly zaslány SMS zprávy na telefonní číslo poškozeného, a v časech 19:00:03 hod. a 19:39:44 hod., kdy obžalovaný komunikoval s Š., registrovala buňka Kunovice, Uherské Hradiště. Stejná buňka jej registrovala dne 8. 10. 2014 v čase 01:06:44 hod., když obžalovaný zaslal SMS obžalované N., telefonní hovor mezi oběma obžalovanými v čase 01:07:59 hod. registrovala buňka Uherské Hradiště, Podolí. Obžalovaný dne 8. 10. 2014 v čase 17:46:37 hod. odeslal SMS zprávu poškozenému, že ho s manželkou čekal na firmě, že mu vzal ty papíry, ať mu dá vědět, kdy se sejdou, v té době jeho mobilní telefon registrovala buňka Kunovice, nám. Svobody 1580. Z SMS zpráv zjištěných v mobilním telefonu poškozeného B. vyplývá, že tato komunikace pokračovala nejméně do 20. 1. 2015 (přičemž obžalovaný nijak neoponoval, když se poškozený dne 23. 10. 2014 zmínil o dohodách vynucených pod výhrůžkami smrti).

120. Dále byl vyhodnocen telekomunikační provoz účastnických čísel obžalované J.N.D. a svědkyně B.D.. Obžalovaná dne 07. 10. 2014 v čase 21:12:14 hodin volala na telefonní číslo družky poškozeného M. B., hovor registrovala buňka Uherské Hradiště, Kunovice. Od 23:40:12 do 00:26:32 hod. byl mobilní telefon obžalované registrován v buňkách po cestě z Kunovic do Prakšic a zpět (obžalovaná odvezla poškozeného domů a vrátila se zpět). Dne 8. 10. 2014 v 00:23:42 hod. zavolala na mobilní telefon obžalované M.B., v té době již poškozený byl ve svém domě. Od 00:35:48 hod. pak telefon obžalované registrovaly buňky v Uherském Hradišti, Hluku a Strání a od 01:04:53 hod. byl její telefon mimo záběr buněk českých mobilních operátorů, a to i při následné telefonické komunikaci s obžalovaným N.. Mobilní telefon obžalované se znovu objevuje v ČR až v čase 01:47:58 hod., a to v buňce Strání, Uherské Hradiště, přičemž, jak vyplývá z absence záznamu buněk v ČR, tak z SMS zpráv, jak obžalovaná J.N., tak svědkyně B.D. byly dne 8. 10. 2014 alespoň podle lokalizace jejich mobilních telefonů mimo území ČR. Následně je mobilní telefon J.N., a to od 8. 10. 2014 ve 2:05:34 hod. signalizován buňkou Hluk, okres Uherské Hradiště a v Kunovicích, náměstí Svobody 1580 je signalizován až v 14:12:08 hod. dne 8. 10. 2014.
121. Nálezací soud v souladu s odůvodněním usnesení vrchního soudu ze dne 28. 5. 2019, č. j. 5 To 44/2018-5958 nezahrnul do přehledu provedených důkazů odposlechy mezi obžalovaným J.N. a JUDr. Svatošem.
122. Nálezací soud s ohledem na charakter provedených odposlechů, jakožto i skutečností, které v těchto odposleších zazněly, uvede určité pasáže z provedených odposlechů, které mají vztah k projednávané věci.
123. Zapojení další osoby (soud nevyklučuje dalších osob) do jednání obžalovaných N. je prokazováno v rámci telefonického hovoru, který byl veden z mobilního telefonu B.D. dne 19. 8. 2015 v 10:06:03 hod., celková délka 14 minut 14 sekund. V tomto hovoru D. říká, že O. je v Rakousku;

D. se domlouvá s N., jestli může jít předložit telefon ke zkoumání. N. říká, že ne, že Generál říkal, že tam má být i O.. Řeší, jak se domluvit k úkonu u kapitána Z.. Mají počkat, až se N. vyspí a ten rozhodne. Baví se o tom, že Generál nemůže D. zastupovat a oni (policie) nemohou vědět, že Generál je za tím. N. pak mluví o právníkovi na B., který měl popřít, jak to bylo. N. říká, že našla nahrávku, že to tak bylo. Nahrávka má 1 hodinu 45 minut, nahrávala ji N. (viz č. l. 3026).

124. Domluvy na výpovědích na policii jsou zřejmé z telefonního hovoru, který byl veden z mobilního telefonu B. D. dne 19. 8. 2015 v 13:10:19 hod. o délce 27 minut 49 sekund. V rámci tohoto hovoru N. dává D. pokyny, jak má D. postupovat na policii při stahování nahrávek. D. se nemá k ničemu vyjadřovat, má pouze umožnit stažení nahrávek z jejího telefonu. Nemá bez advokáta k ničemu mluvit. N. jí radí, že D. má říct, že je advokátka a že v telefonu jsou věci podléhající advokátnímu tajemství. V závěru N. od D. zjišťuje, že nahrávka č. 13 je smazaná. Smazala ji D.. D. říká, že tam šum nebyl. Potom N. D. radí, co by mohla vypovědět (viz č. l. 3027).
125. K tomuto hovoru navazuje telefonát z 21. 8. 2015 v 12:22:06 hod. o délce 7 minut 13 sekund vedený z telefonu B.D.. V rámci tohoto hovoru D. informuje N. po návratu z policie, kde kopírovali nahrávky. D. na policii nechtěla poskytnout celý obsah z telefonu, má tam data podléhající mlčenlivosti. Potom popisuje průběh stahování a sepisování protokolu. Zhruba od páté minuty mluví o nahrávce č. 13. D. říká, že ji smazala. N. jí říká, že mohla uvést, že ji smazala omylem. D. říká, že ty nahrávky mohla klidně přejmenovat postupně za sebou. Říká, že má z toho stahování dva protokoly. N. je chce naskenovat. Potom je N. pošle XXXXX (viz č. l. 3029).
126. Velmi nadstandardní vztahy obžalovaného N. k některým policistům jsou zřejmé z odposlechů ze dne 20. 4. 2015 (viz č. l. 3107-3108), kde rovněž řeší podání na GIBS, které má znevěhodnit práci policie v této trestní věci.
127. Vztah svědka Š. k obžalovanému N. a svědkovi S.J. a případnou ovlivnitelnost Š. prokazují odposlechy ze dne 28. 5. 2015, č. l. 3109-3110. Obdobně v rámci odposlechů ze dne 8. 6. 2015 (č. l. 3115) lze vyhodnotit tzv. nahrávku hovoru, který se měl odehrát po podpisu smluv ze strany poškozených. V rámci tohoto odposlechu soud poukazuje na skutečnosti z odposlechu: „J. říká, že ta nahrávka byla majstrštic. N. říká, že tam je jak kokot ožralý. J. mu říká, ať se na to vykašle. Pokud se někdo bude ptát, proč ta nahrávka byla tak pozdě daná, tak z morálního hlediska se N. styděl, ale to není trestné.“ Dále v rámci tohoto odposlechu je znatelný zájem o informace ke státnímu zástupci: „Pak se baví o M., že je to pěkný lišák, kdy studoval, jestli ho nemůže někdo znát.“. Následně se opětovně J. s N. baví o Š..
128. Na odposleších ze dne 9. 6. 2015 se pak obžalovaný N. s obžalovanou N. baví o manipulaci s nahrávkami.
Na odposleších ze dne 16. 6. 2015 (č. l. 3119) obžalovaný N. telefonuje s osobou, kterou nazývá XXXXX a společně řeší, odkud vzal poškozený B. dodatek (k smlouvám, které jsou uvedeny v rámci výrokové části tohoto rozsudku).
Obžalovaný N. uvádí: A on (pravděpodobně B.) možná má ten dobrý a proto se spoléhá na ten náš špatný, který jsem já tenkrát špatně naskenoval. No to je jedno. Já to proberu teda tady s doktorem Š..
Z daného odposlechu je zřejmé, že dodatků bylo několik a zjevně byly vytvořeny v jinou dobu, než která je na dodatku uvedena.
K této problematice pak obžalovaný N. dále uvádí: „Kdyby to ten O. tak nezadrbal, nenapíše papír, který mu dám podepsat. Kurva, a on je na hovno napsaný.“
Obdobně o špatném skenování pak hovoří obžalovaný N. v rámci odposlechu ze dne 22. 6. 2015 (č. l. 3120), přičemž dále obžalovaný N. uvádí: „Ještě jsem mu říkal: P., toto bude jako zpětně. Tak

já mu dám podepsat zpětně, a on to tam kurva napočítá, jako kdyby to bylo v ten samý den. To se, čemu se divit.“

Z daného odposlechu je zřejmé, že tzv. dodatek v žádném případě nebyl vyhotoven k datu, které je na dodatku uvedeno a že tento dodatek byl poškozenému předložen k podepsání až v rámci trestné činnosti obžalovaných, tedy v rámci přinucení k podpisu.

Obžalovaný N. se dále baví v rámci odposlechu ze dne 22. 6. 2015 (č. l. 3120) k dopisu, kdy obžalovaný N. uvádí, že ten dopis, to je zkurveně vypočítané... ale to datum, jestli tam je v pořádku... další část není rozumět. N. dále říká, že to asi udělal aj. J. pokračuje, že to asi ten doktor udělal špatně, ale on, co jsem vám poslal já tu kopii emailem, tak to je to, co je na soudě a na policii s tím dobrým datumem, tak to je všechno v pořádku.

Z daného odposlechu je rovněž zřejmé, že dopis nevytvořil a nezaslal poškozený B..

129. Soud dále poukazuje na odposlech ze dne 14. 9. 2015, a to odposlech hovoru mezi J.N. a B.D.
130. (č. l. 3122). V rámci hovoru D. říká, že neví, že on se dušuje, že R.S. toho Ž. pozná 8 roků. Tam toho S. 25 a Ž. 8. Dále v rámci odposlechů není rozumět.
131. Ze dne 16. 9. 2017 pak z hovoru J.N. s B.D. soud zjišťuje následující: „D. říká, že se něco odehrálo; my jsme tam, Š., ty, já, J. a Š. nám to potvrdí; přímí svědkové a jeden přímý svědek je B. plus jeho úplné, co to jen slyšeli. N. odpovídá, že ty berou vážně, jeho milenka poví, že ona s ním žije tři roky, důvěryhodný svědek pro B.. Pak se baví o V., který se o tom pouze dozvěděl. D. říká, že oni tam byli všichni; i kdyby je brali jako rodinu, tak tam byl ještě Š., on potvrdil a zapsal sám, to je velká výpověď. N. říká, že ještě matku do toho. D. jí říká, že ne. N. říká, že když to bude nevyhnutelné. D. říká: A co ona potvrdí, chápeš? Pověz mi, jakou to bude mít velkou výpovědní hodnotu. N. odpovídá, že tam byli pouze oni, nic. Pak říká D., že když jí řeknou, ať poví, jak vypadali, tak neví. N. jí na to říká, že řekne, že dole nebyla, ale slyšela rozhovor – povídat J. s B.. D. pak říká něco o tom, že by mohla říct, že tam byl klid doma, že bylo ticho, žádný křik a byly slyšet hlasy, jak o něčem hovoří. Pak říkají, logický argument, proč ji neuváděli, že je stará, člověk, který počítá dny a připravuje se na smrt.“ Z daného odposlechu je zcela evidentní, že matka obžalované N. v domě při trestné činnosti nebyla a teprve na základě hovoru mezi obžalovanou N. a její dcerou bylo využito jejího falešného svědectví.
132. Dne 22. 9. 2015 (č. l. 3123) pak obžalovaná N. uvádí, že má problém telefonovat veřejně a ne ještě, když ji někdo odposlouchává. Možná, možná ne. Dále se baví o změně telefonních čísel s obžalovaným N.. N. později říká N., že mu pan N. říkal, že možná budou sledovat i jejich telefony. N. říká, že z toho má strach.
133. V rámci hovoru ze dne 12. 9. 2015 (č. l. 3125) mezi obžalovaným N. a B.D. obžalovaný N. uvádí, že ty Slováky sem nedostanem. Musí skončit na Hrozenkově. Oni je můžou maximálně napomenout a my budeme chtít konfrontaci. Následně se hovoří, že jeden je karatista (podle názoru nalézacího soudu se jedná o R.S.). Následně D. mluví nesrozumitelně o A.Ž.. N. dále říká D., že žádné domluvy na telefon, všechno oficiálně.
134. V rámci odposlechů ze 4. 11. 2015 se B.D. baví o jménech Ž. a S. (č. l. 3134) Téhož dne se pak baví o Slovácích s tím, že se musí vyřešit ti Slováci. N. říká, že kromě Slováků nic jiného nemají (č. l. 3135).
135. Dne 23. 11. 2015 pak obžalovaný N. s obžalovanou N. rozebírají, jak má obžalovaná N. vypovídat o B. občanském průkazu a peněžence, které měla vzít B. v automobilu. N. dále uvádí o zapojení matky N. do svědectví.

136. Dne 23. 11. 2015 (č. l. 3136) se pak N. s N. a D. domlouvají na scénáři výpovědi k událostem dne 7. 10. 2014, včetně skutečností, že B. měl při cestě zpět obtěžovat obžalovanou N.. Z daného odposlechu je zřejmá účelovost výpovědi obžalované N. i účelovost všech účastníků, vyjma poškozeného B., o skutečnostech, které se odehrály dne 7. 10. 2014 v domě manželů N..
137. Za důležitý odposlech soud považuje skutečnosti, které jsou uvedeny ke dni 6. 12. 2015 (č. l. 3139-3140). V rámci těchto odposlechů J. říká, že s tím S. by bylo potřeba promluvit mezi čtyřma očima, než začne to divadlo. Mluví o S., který tam má starou fotku a má tam devět svědků. J. říká, že neví, kde vytáhli ty tři borce. Naráz se objeví ten S. a N. má pocit, že byl tehdy mezi nimi.
138. Soud dále upozorňuje na odposlechy ze 14. 12. 2015 (č. l. 3142), kdy v rámci hovoru mezi obžalovaným N. a svědkem J. je debata o dopisu (pravděpodobně se jedná o údajný dopis poškozeného adresovaný obžalovanému). V rámci hovoru obžalovaný N. uvádí: „B. o tom dopisu nemluví; možná záměrně, možná, nevim z jakého důvodu.“
Svědka J.: „B. na to zapomněl. On byl ožralý.“
Obžalovaný N.: „Oni budou chtít dokázat, že ten originál není originál.“
Svědka J.: „Ale co můžou dokázat? Tam bude znalecký posudek. Jak dokážou, že originál není originál. Je tam podpis, je.“
J. dále obsáhleji komentuje možnost postupu B..
N. poté uvádí: „Vím, že ho podepisoval, jak to tam před něho poslal nepodepsané.“
J.: „Však já vím, ale to vím, ty to víš, já to vím a nikdo jiný... to neví. A tvoje. O tom neví nikdo z těch advokátů.“
N.: „O. o tom ví.“
J.: „O. už to zapomněl.“
139. Domluva na výpovědích je patrná z odposlechů ze dne 17. 2. 2015 (č. l. 3143), v rámci kterých N. uvádí: „My jim tam musíme poslat ty protokoly, aby to viděli, co mají vypovídat, co jak to potom všechno vzniklo. My jako obvinění můžeme lhát, takže já můžu pouze říct, že jsem slyšel, že to mělo být, že si to B. nachystal, že to mělo být tak, že přijde, podepíše, jako změni ten podpis, už na tom dopisu byl takový jako a že v podstatě se opije s nama, pojedou dom, nechá se zavézt dom, potom řekne, že jsme ho opili... aby nás znemožnil. A nepočítal s tím právníkem, že tam bude, takže pokračoval v tom plánu, nechal se opít, potom si jako vymyslel tuto věc, že ho přepadli, tam to nafingoval doma ty fotky. To, co má takové ty zranění, tak to tam jako jak jsme spolu zápasili a padal a tak dál. Některé ty zranění jsou staršího data. Jako že se někde bouchl nebo tak. Protože o žebrách, když ho kopali, tak tam vůbec ani nemluví, jo.“
140. V další fázi odposlechů obžalovaný N. uvádí: „Prostě já chcu, aby ten S. pustil mezi ty Slováky to, že údajně to B. si sám připravil a tak to namyslel. Aby se to dozvěděl a prostě ty lidi obvinil, protože tam bylo to auto BR aj ta vysoká pravděpodobnost jako nesvědčí v jeho prospěch.“ Mluví o tom, že jako obviněný může říkat, co chce. Dále říká, že kdyby s tou verzí začali pracovat na Slovensku, řekli by ano, je to pravděpodobně jako komplot B.... ten kluk byl náhodně tým autem.“
141. Domluva mezi obžalovaným N. a svědkem J. je pak patrná z odposlechu ze dne 20. 1. 2016 (č. l. 3148-3150). Téhož dne (č. l. 3150, poslední odstavec) J. konstatuje, že byli odposloucháváni. Obdobná konstatace o odposleších, tedy že policie má asi odposlechy, je zřejmá v rámci odposlechů ze dne 27. 1. 2016 (č. l. 3158).
142. Nalézací soud konstatuje, že odposlechy, které jsou zmíněny výše, jsou jen stručným výběrem. V úplných odposleších se často hovoří o ovlivňování různých osob, a to i osob, které vystupují v přípravném řízení, bývalých policistů, politiků, státních zástupců na nejvyšších místech apod. V rámci odposlechů je však jednoznačně patrné, že obžalovaný N. se snaží manipulovat s trestním

řízením, domlouvá charakter výpovědí u některých svědků, případně zajišťuje některé svědky (např. matka obžalované N.). Odposlechy podpůrně potvrzují spáchanou trestnou činnost tak, jak je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku.

143. Obhajoba (JUDr. Jiří Novák, v substituci JUDr. Filip Opatřil) v rámci závěrečné řeči na str. 57 (č. l. 5301) poukazuje na odposlechy telefonních hovorů mezi K. a jejím bratrem a obžalovanou N. a její matkou E.D., které mají popírat spáchaní trestné činnosti. K těmto hovorům soud konstatuje, že tyto hovory jsou v rozporu s ostatními odposlechy. Nelze přehlédnout, že obžalovaní věděli nebo tušili odposlouchávání svých telefonů, ale oproti tomu pravděpodobně nevěděli o prostorových odposleších. S ohledem na veškeré odposlechy tato část v žádném případě nepopírá vinu obžalovaných a tuto část podle názoru soudu nelze ani logicky vyložit ve prospěch obžalovaných, a to především s ohledem na skutečnosti, které zazněly v dalších odposleších a jsou v přímém rozporu s těmito hovory.
144. V přípravném řízení byly prováděny zákonně, tedy po předcházejícím povolení ze strany soudu, které bylo řádně odůvodněno, odposlechy telefonních čísel užívaných v ČR obžalovanými manželi N. a svědkyní D.. V této souvislosti lze poukázat na komunikaci mezi obžalovanou N. a její matkou, žádost obžalované N. o výmaz obsahu mobilního telefonu, hlášení obžalovaného N. o poruše kamerového systému v domě ke dni 4. 10. 2014, ač v předcházejícím období údajně nebyl pořízen žádný záznam o komunikaci mezi obžalovanými a dcerou obžalované N.. V přípravném řízení byly taktéž zákonně povoleny prostorové odposlechy, v rámci kterých je zjevná snaha o konspirativní jednání obžalovaných, snaha o domlouvání se na obsahu výpovědi u policie, snaha diskreditovat poškozeného P.B. a ovlivňovat práci policie.
145. V přípravném řízení předložila svědkyně B.D. v souborech New Recording 11, 12, 14, 15 nahrávky, které měla pořídit dne 7. 10. 2014 a na kterých jsou nahrány rozhovory obžalovaných N. a poškozeného P.B.. Spisový materiál obsahuje také doslovný přepis těchto rozhovorů. Nahrávka č. 13 nebyla policejnímu orgánu předložena, nebyla ani nalezena na mobilním telefonu svědkyně, který byl policejnímu orgánu vydán pouze za účelem přenesení zájmových souborů, kdy svědkyně nedala souhlas ke stažení celého obsahu svého mobilního telefonu s tím, že se v něm mohou nacházet údaje související s její advokátní praxí. Nahrávky 12 až 15 na sebe téměř navazují, je zde 6minutový odstup mezi nahrávkami č. 12 a 14, mezi nahrávkami č. 11 až 12 byl časový rozdíl v délce 58 minut. V souvislosti s nahrávkami obhajoba nechala vypracovat znalecký posudek, který je uveden výše a který vypracoval znalec Ing. Jiří Bernatík.
146. Již v přípravném řízení obhajoba předložila odborné vyjádření Ústavu radioelektroniky VÚT Brno, který byl u hlavního líčení proveden jakožto listinný důkaz. Z výsledků dvou provedených terénních měření, při nichž byla ověřována dostupnost buněk mobilních operátorů č. 15942 (Hluk) a č. 46212 (Moravský Písek) dne 21. 7. 2016 v domě na adrese XXXXX, nebo na trase Hluk - Kunovice. Z technického hlediska je možné, aby u dvou osob, které cestují společně v osobním motorovém vozidle a přijedou společně v nočních hodinách dne 8. 10. 2014 na uvedenou adresu, došlo k situaci, že mobilní telefon každé z těchto osob bude lokalizován jinou buňkou. Nelze tedy vyloučit, že mobilní telefony obžalované N. a svědkyně D. se dne 8. 10. 2014 v časných ranních hodinách nacházely na stejném místě. Nálezací soud se v rámci doplnění dokazování pokusil u hlavního líčení vyslechnout svědka S.J., který se však z hlavního líčení omluvil s poukázáním na svoji špatnou zdravotní situaci, což doložil lékařskými zprávami. Nálezací soud proto jeho výpověď se souhlasem procesních stran u hlavního líčení přečetl, přičemž tento postup je v souladu s pokyny Vrchního soudu. Svědek S.J. ve své výpovědi (č. l. 2176 až 2183) k věci uvedl, že obžalovaného doktora N. zná od počátku roku 2015 přes svého dlouholetého kamaráda J.Š., ale své vztahy k obžalovanému by rozhodně neoznačil za nadstandardní. Svědek byl rovněž informován o údajném přepadení poškozeného B. a s ohledem na svoji bývalou profesi, kdy třicet pět let pracoval

u Policie ČR, se o tento případ zajímal. Bližší okolnosti k této věci však svědkovi nebyly známy. Svědek dále popsal vyloupení advokátní kanceláře a rodinného domu Š., což s ohledem na svůj přátelský vztah k dotyčnému, svědka velmi rozzlobilo. Svědek byl rovněž informován o sporech mezi manžely N. a poškozeným B., kdy obžalovaný N. podal na poškozeného B. trestní oznámení a svědek zprostředkoval setkání mezi obžalovaným N. a JUDr. Svatošem, který jej v této kauze zastupoval jako zmocněnec poškozeného. JUDr. Svatoše zná svědek více než dvacet let a považuje jej za erudovanou a charakterní osobu. Při setkání obžalovaného N. s JUDr. Svatošem následně svědek zjistil, že obžalovaný a JUDr. Svatoš se znají více let a do kauzy svědek dále nezasahoval. Pokud se týká Š., svědek jej zná od roku 1979, kdy působil na Ministerstvu vnitra České republiky, detašované pracoviště Bratislava a Š. vykonával funkci prokurátora v Hodoníně. Svědek byl dotázán na dodatek číslo 1) ke smlouvě o postoupení pohledávky v roce 2013, přičemž svědek uvedl, že tuto problematiku nikdy neřešil a o dodatku slyší poprvé při výslechu. K dotazu, zda se osobně svědek angažoval při získávání informací o prověřování případu, svědek popřel jakoukoliv svou aktivitu a pokud se týká osoby V.Ř., který mu byl znám v době, kdy pracoval na policii jako člen Obvodního oddělení ve Zlíně, tak tato osoba jej vyhledala v roce 2015 s tím, že pracuje jako vysoký důstojník GIPS, zvláštního odboru v Praze a ptala se jej na okolnosti případu, k čemuž mu svědek však nic bližšího nemohl sdělit, protože bližší informace nemá. Soud s ohledem na výše uvedené odposlechy hodnotí výpověď svědka jako zavádějící a nehodnověrnou.

147. O účelovosti výpovědi svědka J. však svědčí celá řada dalších odposlechnů, které pocházejí z období od 20. 4. 2015 do 30. 1. 2016 (viz strana 3106 až 3159, kde jsou uvedeny přepisy těchto odposlechnů). Odposlechy byly realizovány v rámci umístění technického zařízení umožňujícího realizovat odposlech do vozidla obžalovaného N., když obžalovaní byli v předcházejícím období informováni, že jejich telefony jsou odposlouchávány. Svědek S.J. v tomto období v rámci svých hovorů uvádí, jaké kroky podnikl nebo hodlá podniknout v rámci ovlivnění policie ve snaze zastavit trestní řízení vůči obžalovaným, jaké kroky podnikl nebo hodlá podniknout ve snaze znevěrohodnit poškozeného P.B., a to především snahou kriminalizovat jeho osobu. Dále z odposlechnů plyne, jak se obžalovaní, případně další osoby, snažili domluvit na charakteru svých výpovědí u policie, jakým způsobem se snažili znevěrohodnit policejního vyšetřovatele, případně další pracovníky policie, kteří na dané kauze prováděli vyšetřování, přičemž z celkového obsahu odposlechu je zřejmé, že především obžalovaný N. a svědek S.J. společně s dalšími osobami se snažili, a to i pomocí finančních prostředků, ovlivnit vyšetřování trestní věci ve prospěch obžalovaných. Nálezací soud nebude uvádět veškeré odposlechy, které jsou obsáhlé a jednoznačně dokladují shora uvedené závěry soudu, uvede jen část těchto odposlechnů.
148. V rámci odposlechu ze dne 20. 4. 2015, jehož celková délka je padesát čtyři minut třicet sekund (číslo listu 3106), při hovoru v automobilu mezi obžalovaným N. a S.J. se hovoří o kontaktu s L., M. a snaze zajistit trestní stíhání poškozenému a snaze ukončit ten únos (zastavit trestní stíhání). Mimo jiné se hovoří o policejním odposlechu telefonu obžalovaného, dále o představitelích policie.
149. Při odposlechu ze dne 4. 5. 2015 o délce jedna hodina, deset minut, jedenáct sekund, obžalovaný J.N.se svědkem J. baví o pracovníku GIPSU a mimo jiné obžalovaný N. uvádí, že za stěžejní považuje, že se na toho hajzla (poškozeného), něco najde a začne ho ždímat jiné policejní oddělení nebo daňáci, o čemž je přesvědčen na 70% až 80%, poté ten (vyšetřovatel) z toho vycouvá, protože jestli je platí, tak si uvědomí, že může mít problém. Soud v tomto směru upozorňuje, že obžalovaný i J. v rámci odposlechnů často vyjadřují, že mají obavy z ovlivňování trestního řízení ze strany poškozeného a uplácení policie ze strany poškozeného. Tuto obavu se jim však, alespoň jak je uvedeno v rámci odposlechnů, nikdy nepodařilo ověřit.

150. Odposlech ze dne 28. 5. 2015 o délce jedna hodina, deset minut, deset sekund, realizovaný ve vozidle obžalovaného N., který v tuto dobu hovoří ve vozidle s S.J., mimo jiné zde hovoří o svědkovi Š., který jim vzkazoval o zájmu dříve odsouzených bratrů Miličků, o zničení P.B. a hodnotí věrohodnost Š., kdy mimo jiné obžalovaný N. uvádí, že Š. je perfektní chlap pokud se nejedná o peníze. J. se s ním začíná dohadovat a tvrdí, že není. J. říká, že mu kdysi řekl, že ho ty peníze dovezou do betonu, že ho jednou někdo zamorduje. Už prý měl na mále, když sebral Slovákům (dále je nesrozumitelný text), ti Slováci zůstali v kriminále, řekli mu, že až se vrátí zpět z kriminálu, tak ho podřežou. Pak rychle jel k jejich rodičům a peníze vracel. On těch průserů má víc, že už kdysi někdo k němu dal deset milionů do úschovy a nemohl je vrátit. N. mu sděluje, že i on mu půjčoval milion, že potřeboval něco vrátit, ale neříkej to nikomu, já jsem toho měl moc a on mi to vracel nějakou dobu. Dále se baví o Š. a jeho dětech, o přepisu majetku po smrti syna, a že nevrátil komusi peníze, peníze prý rozházeli. Dále řeší znalecký posudek, který jim měl platit M., že stál šest tisíc a že to řešil pan doktor. Dále hovoří o policistovi J.V., kdy J. říká, že V. je náš člověk.
151. Odposlech ze dne 29. 5. 2015 opětovně z velkého hovoru více jak jedna hodina, je především hovor mezi obžalovanými N. a N., kde mimo jiné se baví o V., který pravděpodobně podle policie, měl zabezpečit pro N. Slováky. Už to nejsou Ukrajinci ani Rusi, ale jsou to Slováci a N. zde uvádí, že nemají i žádné důkazy. Soud zde zdůrazňuje, že samotný odposlech v tomto směru neuvádí skutečnosti svědčící o spáchání trestné činnosti, jen obžalovaní komentují tyto skutečnosti, přičemž neuvádějí, že by únosy skrz V. zajistili. Obdobné skutečnosti jsou pak rozebírány v rámci hovoru, který byl veden v automobilu mezi obžalovanými N., N. a svědkyní D. ze dne 29. 5. 2015, přičemž se hovoří o možnosti výpovědi V. proti N.. Následně obžalovaný N. uvádí, že chce docílit toho, že jestli volala ona (myslí pravděpodobně družku B.), tak ta může potvrdit tu teorii, že on jí něco řekl ožralý a ona ho pak přinutila, aby když jí to tak ožralý řekl, že už to řekla na policii a on nemohl couvnout. Dále rozebírají, že budou poukazovat na logiku věci, především že obžalovaná N. přes údajný únos jej měla dovézt domů, což by mělo svědčit o nelogičnosti verze poškozeného.
152. V rámci hovoru v automobilu mezi J. a obžalovaným N. dne 8. 6. 2015 v délce opětovně přes jednu hodinu, J. navrhuje N., aby poslali trestní oznámení. N. nechce. V hovoru dále řeší, že Svatoš udělal několik chyb na písemnostech, na jedné napsal špatný datum. J. říká, že to není problém, že se to vysvětlí jako písařská chyba. N. dále uvádí, že vše prožívá od února 2014, popisuje, kolik právníků už v té věci angažoval a s jakým negativním výsledkem. J. doporučuje, že udělat to notářským zápisem, by to bylo nejčistší. Oba se nakonec shodují, že by to mohli udělat notářským zápisem a ne prohlášením s ověřením podpisu. N. říká, že by to mohli udělat i na závěr. J. doplňuje, že jestli tam má kámoše, tak to bude lepší. Dále uvádí, že v tom zápisu musí být to, že má reference o tom, že B. chce snižovat majetek. Dále se hovoří o Š. a Z.. Téhož dne (první odposlech začíná ve 13:06, následující 15:27) se J. ve vozidle N. s obžalovaným N. baví o L. s tím, že jede za čtrnáct dnů do Chorvatska, přičemž N. říká, že vydělané má na Chorvatsko za posudek. V této souvislosti soud dodává, že L. zpracoval posudek na zdravotní stav poškozeného B.. Společně se baví následně o možnosti podplacení svědků ze strany poškozeného, a zda by poškozený mohl zaplatit osoby, které by uvedly, že jej unesly. Hovoří o stopách v autě s tím, že automobil má mít špinavé dveře a kdesi návrhu nad sedadlem spolujezdce, což se měl dozvědět J., našli nějakou biologickou stopu, a to je asi jediné, co mají. J. dále hovoří, že nahrávka, to byl Meisterstück a N. říká, že tam je ožralý, na což mu J. říká, ať se na to vykašle a pokud se někdo bude ptát, proč ta nahrávka byla tak pozdě dána, pak z morálního hlediska, že se N. styděl, ale že to není trestné. Hovoří pak o státním zástupci a jiných trestních věcech, případně možném jednání s bratry M..

153. Obdobně je nahrávka řešena v rámci hovorů mezi obžalovaným N. a N. při odposlechu ze dne 9. 6. 2015. Při hovoru obžalovaná N. uvádí, že by bylo nejlepší, aby ona (D.) měla jeden iPhone, všechno by si tam přetáhla, pak by to měla vyčistit s tím, že by tam nechala jen nahrávky. Následně hovoří o možnosti pročištění, o důvodech proč nahrávka byla předána později a o důvodech nenahrání celého hovoru.
154. Velmi důležitý pro trestní řízení je podle názoru soudu nahraný hovor ze dne 11. 6. 2015, kdy nahrávka začíná v 17:00:20, v rámci kterého v automobilu hovoří spolu obžalovaný N. a svědek J.. Obžalovaný N. uvádí: „To je průser“, přičemž svědek J. se ptá: „Ten dodatek?“, obžalovaný N. uvádí: „A my jsme to věděli a O. to dobře říká, že pan N., on vám sice ty smlouvy podepíše, ale bude to na hovno, nepřistoupí k tomu jako firma, to musí podepsat v době, kdy byl předseda představenstva.“ „Tak napište nějaký papír, já mu to dám podepsat a on napsal toto a napsal tam debilní částku.“ Následně během hovoru a dále uvádějí, svědek J.: „Jasně, ale ta hrůza nesvědčí, žes mu nechal podepsat papír, žes ho nechal unést, nutil ho k něčemu, to je důležité.“ „Tady u M. to možná trošku zpochybní ty nároky, ale u Z. to nepřitíží, že když podepsal něco, že toto si podezřelý udělal.“ Obžalovaný N. na to reaguje: „P. je sice“, poté nesrozumitelná část, „ale toto pojebal“. V dalším hovoru opětovně řeší podepsané doklady. Obdobné skutečnosti se pak řeší v rámci hovoru mezi obžalovaným N. a svědkem J. dne 22. 6. 2015, kdy obžalovaný N. uvádí: „Jak z těch sraček ven?“ „Kdyby to ten O. tak nezdrbal, napíše papír, který mu dám podepsat a který je na hovno napsaný“, přičemž dále probírají různé varianty. Tentýž den, 22. 6. 2015 pak v dalším hovoru, kdy odposlech začíná 14:51:58, hovoří o stejném tématu, přičemž obžalovaný N. uvádí mimo jiné: „Ještě jsem mu říkal P., to bude jako zpětně, to já mu dám podepsat zpětně a jo, jo, a on potom kurva počítá, jako kdyby to bylo ten samý den.“ „To se čemu diví?“ Již před tím v rámci hovoru uvádí, že tam byl špatný přední list, když špatnou práci odvedl P.. Tentýž den, 22. 6. 2015, kdy nahrávka počíná 16:03:57, obžalovaný N. s J. řeší problematiku trestního stíhání a mimo jiné se řeší ověřená kopie, přičemž N. uvádí, že ověřená kopie bude seplá napevno, kdy notárka ověřila ty dva papíry a ona to sepla. J. říká, že tomu rozumí, N. posléze pokračuje, že když by Svatoš zalepil ty dva listy k sobě a šel to ověřovat, tak by to bylo poznat, že to je přelepované, než jsme to měli přelepene. Dále N. hodnotí poškozeného B., popisuje počátky společného podnikání a poukazuje na trestnou činnost, kterou měl poškozený spáchat, přičemž poukazuje na roli Č.. O dodatku a takzvaném „dobrém datumu“ se následně baví opětovně dne 22. 6. 2015 s počátkem odposlechu 17:14.
155. Z odposlechu ve vozidlech lze také vyhodnotit věrohodnost jednotlivých výpovědí, a to především obžalovaných a svědků, kteří ve prospěch obžalovaných vypovídali. Soud takto poukazuje na odposlech ze dne 16. 9. 2015 (č. l. 3122), kde se obžalovaná se svou dcerou B.D. domlouvají o důkazní situaci. Uvádí, že Š. (Š.) to potvrdil a zapsal sám, to je velká výpověď. Obžalovaná N. říká: „Ještě matku do toho“. Její dcera říká, že ne. N. říká: „Když to bude nevyhnutelné.“ D. říká: „A co ona potvrdí, chápeš, pověz mi, jakou to bude mít velkou výpovědní hodnotu.“ N. odpovídá, že tam byli pouze oni, nic. Pak říká D., že když jí řeknou, ať poví, jak vypadali, tak neví. N. jí na to říká, že řekne, že dole nebyla, ale slyšela rozhovor, povídat J. s B.. D. pak říká: „hlasy jak o něčem hovoří.“ Pak říkají logický argument, proč ji neuváděli, že je stará, člověk který počítá dny a připravuje se na smrt. Následně se baví, že poškozený si měl u M.B. objednat tři svědky. D. má takovou informaci, již neví, kdo jí to řekl. Dále se baví, že nejprve tam byli ti tři, pak až přišel čtvrtý. O tom, proč B. to neoznámil hned, ale šel se vyspat, doma se „poblil“ a družka mu vyprala tričko. N. říká, že je tam mnoho sporných věcí, ale všechno to nečetla. V rámci odposlechu ze dne 12. 9. 2015, ve kterém se baví obžalovaný N. se svědkyní D., obžalovaný uvádí, že bude tvrdit, že je to komplot, který naplánoval B. se spolupachateli Š., V. a s těma Slovákama, a že to měli namyšleno jinak, že B. přijede ke mně, podepíše to jenom tak a potom ho jako přepadnou a on půjde na policii, že jsem ho přepadl a dovedl k nám a nepočítal s tím, že tam ty podpisy někdo bude ověřovat.

„Začal s nama pít, ty flašky máme schované a pak by B. věděl, že jeho verze nevyšla a hodil by to na nás.“ „B. lže, v minulosti mi dával nějaký papír podepsat.“ N. uvádí, že toto bude tvrdit až po nějakém čase. Dne 8. 10. 2015 v rámci hovoru mezi J. a obžalovaným N., se hovoří o Slovácích. N. říká, že ti Slováci si najmou svoje právníky a dotáhnou jim nějaké svoje alibi, přece se nenechají s něčím spojit a oni na to hledí možná víc, než já. J. říká N., že pochopitelně, protože on je do té věci zasvěcený a oni do toho spadli jak do „sraček“ a neví, jak na ně došli. Pak se vrací k notářskému zápisu, protože notářský zápis použije „S.“ ve svých žalobách. Dne 13. 10. 2015 se obžalovaný J.N. domlouvá s B.D. ohledně důkazní situace, přičemž mimo jiné hovoří o kamerových záznamech. Obžalovaný N. uvádí, že ta kamera, co je nad tím pokojem pro hosty, že by možná viděla, jak on kličkuje. D. mu říká, že to blbě vypadá, že nemáme ty kamerové záznamy, takže povědí, že mají a nemají. N. říká, že můžou něco vytáhnout a říct, že mají nějaký problém, ale tomuto záznamu je velmi špatně rozumět. Dne 2. 11. 2015 se baví N. s J., mimo jiné mluví o vyloučení Slováků a N. říká, jak to udělají, když to nebudou oni. N. říká, že ví, že to nejsou oni, ale že je nepozná. N. říká, že když se vyloučí Slováci a bude posudek, že to auto nemůže být to auto, tak zůstane tvrzení B. proti tvrzení čtyř lidí. Mají svědka Š. a ještě mají babičku. J. říká, že to je důležitý svědek. Dne 6. 11. 2015 se baví N., že se musí vyřešit ti Slováci, přičemž obžalovaná N. říká, že kromě Slováků nic jiného nemají. Mluví o J. a N. říká, že je zbrklý, zatímco F. je rozvážný, agresivní a tvrdí.

156. Část odposlechlů se týká přímých instrukcí, jak kdo má vypovídat. V rámci odposlechu dne 23. 11. 2015 (12:10:15), N. probírají situaci, kdy měla být N. ve vozidle P.B.. N. N. poučuje, jak má vypovídat ke skutečnosti, že byla v B. autě a brala z něj nějaké věci. Říká jí, ať vypoví, že už neví přesně, kde v autě ty věci byly, možná v kastlíku, možná ve dveřích. D. to upřesňuje, že B. neuvedl ve výpovědi, kde ty věci měl. B. měl požádat N., aby zašla k němu do auta a donesla mu peněženku, kterou tam nechal. N. říká, že tam vzala peněženku a cigarety, za deset sekund se z auta vrátila a dala ty věci B., který vytáhl z peněženky občanku, kterou měl dát N. a ta jí šla okopírovat. N. mluví o zpochybnění věci. N. mluví o zapojení do svědectví matky N.. N. říká, že to je jejich rozhodnutí. Matka N. útočila na N., proč ji neuvedla jako svědka. N. říká, že ví, že v domě byla a že ji ale neviděl, protože byla asi za jeho zády. N. nabízí ještě variantu, že může říct, že se potom dozvěděl, že babka šla dolů, „ale řekl jsem manželce, ať ji do toho netahá, že má svoje roky“. Mluví o nějakém prohlášení, které má sepsané od N. matky. N. říká, že má z toho obavy. Bojí se, aby to nespletla. D. upřesňuje, co řekne, N. říká, že jí nepodceňuje a D. říká, že má zdravotní problémy, ale že to dá. N. v rámci odposlechu dne 23. 11. 2015 12:26:40 následně uvádí, že řekne, že o tom ani nevím, že tam babička byla, že ji zaznamenal odpoledne. Následně se baví o výpovědích dne 23. 11. 2015 14:05:17, kdy D. říká, že jí mrzí, že zapomněla na Š.. N. říká, že každý je vysazený na něco. N. říká N., že bude muset sakra dobře odpovídat. N. říká, že řeknou, že o tom nic neví. N. říká, jak dával B. první zpětvzetí výpovědi, tu podepsal a potom si přečetl ty listiny. N. říká, že doma si sednou a napíší si body, všichni – máma i N.. „Deset, dvanáct bodů, kterých se musí všichni držet a na které nesmí nikdo zapomnět a musíme je mít zafixované“. Navzájem se ujistí, že nemají uvádět detaily. V rámci odposlechu téhož dne, 23. 11. 2015 19:50:37 N. říká, že kdyby nebyla ta pouta, tak by byl přesvědčený o tom, že se nic nestalo. Mluví o P., který tam něco viděl, že něco bylo, skutečně tam stálo nějaké auto. Následná domluva je zachycena v rámci odposlechu z 23. 11. 2015 20:07:04 N. s N. a D. se domlouvali na scénáři k výpovědi k událostem dne 7. 10. 2014. N. říká, že Š. požádal zúčastněně o občanské průkazy před ověřováním listin. B. měl požádat N., aby mu zašla do jeho vozu pro doklady. N. je přinesla, šla průkaz okopírovat do pracovny, když zjistila, že jí dal řidičský průkaz a ne občanský průkaz, tak se vrátila a vzala si občanský průkaz. Mluví o tom, jak pořad B. padal a způsobil si zranění v opilosti. Poté probírají cestu B. domů, kdy měl obtěžovat N..
157. I část domluv se týká listinných důkazů. Soud zde poukazuje na odposlechl z vozidla ze dne 4. 12. 2015. V rámci hovorů J. a obžalovaného N., J. uvádí: „Oni se spoléhají na to, že kdybychom ten originál měli, už ho dávno předložíme, dali jsme jim kopii, proto jsi si to poslal sám a napsal sám, a do té kopie ten jeho podpis, do toho jeho dopisu jsme tam nějak přilepili.“ „Tak to

je jednoduché, vystříhneš, přilepíš, okopíruješ a nikdo to nepozná, a proto jsou to originály.“ „A to máme, a teď kdyby řekl, že to podepsal i s těma dokumentama pod tím nátlakem, tak to řekne, tak to už je vykonstruovaná lež.“ „Hotovo.“ Dále téhož dne odposlech 12:20:25 J. uvádí: „Musí se vyřešit kontakt na Svatoše před těma dvěma rokama, to už je jasný.“ „To už jsme domluvili.“ „Kontakt ti dal O., O. jsi znal už několik let, protože dělal koncipienta u doktora S., teda u doktora Š., ať to nespлетu.“ „A samozřejmě kancelář Š. je u tebe v budově.“ „Jsou u tebe v nájmu, tak jsi ho znal, a když jsi něco potřeboval něco obchodního, tak Š. řekl, obrať se na pana magistra O., takže on s tebou spolupracoval a ti doporučil pana doktora Svatoše, protože byl zaneprázdňený a tys za ním jel do Ostravy a Svatoš řekl, tady běžte, najděte nějakou notářku, hotovo.“ „Když už jste tady, běžte si to nechat ověřit a šmitec.“ Následně téhož dne v rámci odposlechu 12:36:51, v tuto dobu ve vozidle je ještě třetí muž, kterého J. oslovuje P. a uvádí: „P., jediný problém, který nám tam naskakuje, je ta vidimace u té doktorky, rozumíš?“ „No, víš o tom, že to bylo ověřené.“ „Oni prokazují, že to bylo zpětně antidatované.“ „To prokazují a prohlašují.“ „Ale neprokázali.“ „Oni prokázali prokazatelné, že nic neprokázali.“ „To jsou všechno jenom jejich domněnky.“ J. se následně muže ptá, jestli věděl o tom, že to bylo vidimované nebo nevěděl, to se musí domluvit. Vstupuje do toho N. a říká, že předložili tu původní verzi. J. následně uvádí, že podstata je ta, že vám jsem dal tu původní verzi omylem. Následně byly dokumenty v trezoru, kde je spousta dokumentů a že budou tvrdit, že až později si N. uvědomil, že ty dokumenty ověřoval, ale nevěděl, že je nemá a že nemůže zůstat, že zůstaly v té kanceláři a doma. Až po té domovní prohlídce všechny dokumenty začali procházet, prohledávat, a potom je teprve objevili, až v té době kdy doktor Svatoš dal na ten soud teprve ten papír poprvé, tak teprve tehdy je objevili. Tak to je jediná verze, jak se to dá vysvětlit. J. na to uvádí: „Tam akorát aby se nepopletlo datum ověření s tím časově, když jsme to .....“ Následně hovoří o různých datech.

158. Kromě výše uvedených odposlechů vztahujících se k Š., soud v rámci hodnověrnosti jeho a výpovědi poukazuje na další odposlechy. Jedná se o odposlech ze 14. 12. 2015 v 16:14. V rámci jízdy se J. a N. mimo jiné baví o Š. (Š.). N. říká: „Ten debil se fakt posral, ale aj ten F. ho odhadl.“ „J. říká, že ho zakrýval, že je to nedorozumění.“ „Mně to připadalo, že si chce dělat zadní vrátka nebo tam je otázka: Byly dveře otevřené, nebo zavřené? „Nebyla.“ „On nemá v ničem čisté svědomí, rozumíš?“ N.: „My všichni tvrdíme, že byly otevřené, že jich nezavíráme a hotovo.“ J.: „To je to, kdyby to řekl a šlo to dál, ale když začal zdůrazňovat, tak upozorňoval na to, že já muzikant.“ N.: „Však víš, jak on.“ „Já, já, aby mně, já, já, je posraný až za ušima.“ J.: „Však on byl vždycky první.“ Otázka domluvy na důkazech je zřejmá i z odposlechu ze dne 14. 12. 2015 v 17:03:33, kdy v rámci jízdy N. s J., J. uvádí: „Ten F. s těma posudkama má pravdu, narvat to tam až později, náraz, aby si oni nezačali dělat proti tomu obranu.“ V rámci hovorů z téhož dne pak hovoří o L. a J. říká, že tam napsal úplně nesmysly a jestli neměl zase vypité. Mluví o tom, že většina soudních lékařů je poznamenána alkoholem. V rámci hovorů ze dne 17. 12. 2015 v 11:19:20 pak N. říká, že budou uvádět, že se dozvěděli z podnikatelských kruhů informací, že to B. naplánoval tak, že přijede, podepíše to, opije se, pak řekne, že jsme ho opili a k podpisu jsme ho donutili, se podepsat a nevěděl, co podepsal a když tam byl ten právník, tak to změnil a udělal z toho jako únos a honem, honem si sehnal svědky. V rámci hovorů mezi N. a N. z téhož dne, pak N. nadává na Š. s ohledem na jeho výpověď. Dne 18. 1. 2016 se N. s N. během jízdy domlouvají ohledně důkazů a mimo jiné N. uvádí, že koncem února bude posudek z Prahy, ale oni potřebují zkraje února kolem nějakého pátého nebo osmého ho mít od L. a ten ho poslat do Prahy aby (zde není rozumět). Dále pokračuje, protože ten jejich revizní posudek musí odpovídat tomu závěru L. a oni se tam k tomu ještě něco přidají a pak už nemají, kdo by zkoumal ten zdravotní posudek. Nikdo jiný už v Česku není.
159. Obžalovaný N. a J. se rovněž domlouvali na obsahu výpovědi J. v přípravném řízení. Tato skutečnost je zřejmá z odposlechu ze dne 20. 1. 2016 v 8:23:51, kdy se baví na jaké skutečnosti se pravděpodobně J. budou ptát a J. uvádí: „No a s panem doktorem N. a s jeho paní, ženou,

docentkou, případně s paní nebo slečnou D. no tak asi, věděl jsem, že existuje jistý pan N. z okruhu známých a přátel doktora Š.“ „Vždy jsem si představoval, že to je pan N., který vlastní Hamé Babice, nikdy jsem nevěděl o žádném panu N. jménem J., až po náhodném měsíci březnu, kdy jsem mu byl představen na parkovišti.“ „To jsem zjistil, o koho se jedná.“ „Paní nebo slečnu D. jsem viděl jako koncipientku pana doktora Š. několikrát a vůbec jsem si nedával do žádných souvislostí, ke komu ona patří, protože D., N. a paní docentku N. jsem poznal později, kdy mně byla představena jako manželka pana N.“ „To je všechno.“ I v další části hovoru se domlouvají na obsahu výpovědi J. a nalézací soud v tomto směru upozorňuje, že skutečnosti, které si J. s obžalovaným N. připravovali, tak byly přímo ve výpovědi J. v přípravném řízení, které soud, jak je výše uvedeno, přečetl. V rámci hovorů ze dne 20. 1. 2016 v 16:20:34 pak J. uvádí, že tak od středy těžce onemocní, neví, co si vymyslí. N. mu říká, že by mohl spadnout, opařit si ruku. J. odpovídá, že s rukou může chodit, musí mít horečnaté stavy, přičemž J. poznamenává, že ze sebe udělá „blba“. Obžalovaný N.: „Ze sebe blba neuděláš tím, že budeš s úsměvem krátce mu odpovídat, on to z tebe ždímat a ty mu zas povíš, pane komisaři, tak to si teda nepamatuju, tak uděláš debila z něho.“

160. K tématu spoluobviněných ze Slovenska se obžalovaný N. a J. mimo jiné baví v rámci odposlechu, který byl pořízen dne 30. 1. 2016 v 16:19:01, kdy N. říká, že se má někdo s těma Slovákama spojit, když oni nemají zájem se spojit a když jsou kvůli nám údajně obvinění. J. říká něco o doplacení zakázky, kterou splnili. N. říká, že o to víc, by měli to Slováci razantněji tlačit a naši advokáti taky. J. říká, že ti Slováci by si měli ty alibi tam někde koupit. „To jsou blbci.“ N. říká, že jeden má osm lidí, kteří ho viděli, ten má to a ten tohle. J. říká, že měli ty lidi dávno navrhnout na svědky. N. říká, že byli ti lidi už vyslechnuti, ale kde to je? N. říká: „Na Slovensku.“
161. Nalézací soud v rámci výše uvedených odposlechnů upozorňuje, že v průběhu většiny odposlechnů se obžalovaný N. vesměs s J. domlouvali jakým způsobem zajistit angažování různých policistů k ovlivnění věci, jakým způsobem zcela znevěrohodnit vyšetřovatele Z., případně zajistit jeho trestní stíhání, zajistit zastavení trestního stíhání, znevěrohodnit poškozeného P.B., případně zajistit jeho trestní stíhání, které by poškozeného znevěrohodnilo. Obžalovaný s J. přemítají o různých strategiích a různých osobnostech, které jim mají zabezpečit právě tyto skutečnosti a zajistit především aby věc nebyla dále vyšetřována.
162. Nalézací soud výše uvedené důkazy hodnotil následujícím způsobem:
Soud považuje za zásadní prokázání reálnosti či nereálnosti sepsání dopisu poškozeným P.B., kdy dopis je datován 15. 8. 2014, adresován obžalovanému J.N. měl být poškozeným zaslán obžalovanému na adresu jeho trvalého bydliště. Objasnění, kdo tento dopis napsal, je úhelným kamenem veškerého dokazování a prokázání hodnověrnosti či nehodnověrnosti výpovědi obžalovaného J.N. a poškozeného P.B., v rámci sepsání tohoto dopisu je základní skutečností pro hodnověrnost nebo nehodnověrnost jejich výpovědi v rámci celého popisu skutku. Pokud by poškozený P.B. skutečně dopis datovaný dnem 15. 8. 2014 napsal, pak by se potvrdila obhajoba J.N. o dobrovolnosti příjezdu P.B. do domu obžalovaných manželů N. dne 7. 10. 2014, dobrovolnosti podpisu listin ze strany P.B. zde v tomto domě podepsaných a absenci jakékoliv trestné činnosti ze strany obžalovaných. Na straně druhé, pokud tento dopis nebyl sepsán P. B., pak P.B. neměl jakýkoliv důvod navštívit dne 7. 10. 2014 obžalované N., takže jeho přítomnost v tomto domě by zjevně byla na základě násilného přinucení a taktéž podpisy na dokladech, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, nejsou dobrovolnými podpisy P.B. a byly vynuceny opětovně v rámci donucení. Lze tedy konstatovat, že pokud dopis datovaný dnem 15. 8. 2014 nezaslal a nevytvořil P.B., pak v rámci zásady formální logiky je nutno jeho výpověď považovat za věrohodnou a oproti tomu je nutno považovat za nevěrohodnou výpověď obžalovaných N. i osob svědčících v jejich prospěch.

163. Nalézací soud se dalšími důkazy zabýval jen stručně. Obhajoba poukazovala na zasláné SMS z mobilního telefonu poškozeného B.. Obžalovaný N. ve své písemné výpovědi uvádí, že dne 7. 10. 2014 kolem 19:00 hodiny obdržel SMS zprávu od poškozeného, zda se může dostavit do jeho bydliště. Na základě obdržené zprávy telefonicky vyrozuměl Š., aby se dostavil k němu domů, což také učinil. Podle názoru soudu již samotné telefonické upozornění neodpovídá této skutečnosti a toliko logickou dedukcí o předcházející domluvě mezi obžalovaným a Š. na ověřování podpisů, kterážto skutečnost však oběma neměla být známa, lze vysvětlit dané vyrozumění. Jak vyplývá z vyhodnocení telekomunikačního provozu mobilního telefonu obžalovaného N. (č. l. 1240), obžalovaný v 19:24 hodin reaguje na SMS zaslou z telefonu poškozeného a odepisuje, že poškozeného očekává. Následně na další SMS zprávu z telefonu poškozeného reaguje zprávou, že volá právníka. Jak plyne z vyhodnocení telekomunikačního provozu mobilního telefonu poškozeného, tyto SMS (viz č. l. 124 a následující) mobilní telefon neobsahuje, protože poškozený měl telefonní číslo obžalovaného ve svém telefonu dlouhodobě zablokované, takže mobilní telefon nepřijímal volání obžalovaného i SMS obžalovaného. Charakter zpráv zasláných poškozeným je pak výrazně odlišný oproti běžným SMS zprávám, které poškozený psal (viz č. l. 1271, 1275, 1278, 1282 a další). Tyto skutečnosti potvrzují výpověď poškozeného o odnětí telefonu osobami, které jej přepadly a následně buď tyto osoby, nebo jiná pověřená osoba obžalovanému zaslala z mobilního telefonu poškozeného SMS zprávy. Nepřesvědčila se však tato osoba o zablokování čísla obžalovaného a tato skutečnost svědčí o promyšlenosti jednání ze strany obžalovaného, který právě zasláním SMS zprávy z mobilního telefonu poškozeného z místa, které určil, chtěl prokázat dobrovolnou návštěvu poškozeného a dobrovolnost podpisů výše uvedených listin. Absence SMS zpráv od obžalovaného v mobilním telefonu poškozeného však prokazuje přesný opak. V průběhu hlavního líčení v rámci dokazování i v rámci závěrečných zpráv obhajoba naznačovala, že svědkové, kteří byli vyslechnuti k situaci ze dne 7. 10. 2014 okolo 18:00 hodiny na předmětné účelové komunikaci, kdy se jedná o svědky S.K., O.P., M.M. a I.Č., jsou svědkové, kteří byli pravděpodobně ovlivněni poškozeným nebo snad policií, přičemž jejich výpovědi mají prokazovat nehodnověrnost výpovědi poškozeného. Nalézací soud konstatuje reálnou nejednotnost daných výpovědí, ale tuto skutečnost vyhodnocuje jako skutečnost potvrzující pravdivost těchto výpovědí. Nelze přehlédnout, že svědkové daným místem projížděli v rámci velmi krátkého časového úseku; situaci nepovažovali za zcela zásadní, takže celkem logicky zde nejsou výrazně zafixovány vzpomínky svědků na tuto situaci. Naopak, pokud by svědkové hovořili velmi obdobně, či dokonce stejně, tato skutečnost by svědčila o ovlivnění svědků a dalo by se logicky dovodit, že výpovědi svědků jsou činěny za úplatu, případně jiné výhody. Podle názoru soudu je zcela nesmyslný předpoklad, aby v případě úplaty za dané svědecké výpovědi byly svědecké výpovědi takto nejednotné a především jednoznačněji nepotvrzovaly výpověď poškozeného, resp. neuváděly shodné skutečnosti. S ohledem na toto logické vyhodnocení daných výpovědí soud dospívá k závěru, že výpovědi svědků logicky potvrzují verzi obžalovaného o násilném jednání vůči jeho osobě v daném místě a v předpokládaném čase.
164. Za velmi důležitý důkaz svědčící o údajné nevěrohodnosti poškozeného obhajoba považovala absenci výraznějších zranění u poškozeného, a to především v oblasti krku, přičemž poukazovala na vypracované znalecké posudky, které nechala ve věci vyhotovit. Rovněž zmocněnec poškozeného ve věci nechal vyhotovit znalecký posudek, kde znalec dospěl ke zcela odlišným závěrům. Z důvodu jednoznačnosti okolností tzv. dopisu poškozeného soud ve věci nenechal vyhotovit revizní znalecký posudek, protože tuto skutečnost považuje za nedůležitou, s ohledem na jasnost důkazní situace. Nalézací soud přesto považuje za nutné zdůraznit jednu zásadní skutečnost: v rámci násilného jednání vůči poškozenému pachatelé poškozeného v žádném případě neměli zranit, protože poškozený měl následně podepisovat pro obžalovaného N. velmi důležité doklady. Lze předpokládat, že násilné jednání ze strany pachatelů mělo být vedeno takovou intenzitou, aby na těle poškozeného zanechalo co nejmenší stopy s ohledem na případné možné trestní oznámení poškozeného. Samotný poškozený sice hovoří o škrčení pomocí pravděpodobně

drátu s úchytkou, ale samotný škrtkící předmět přesně nedefinuje a je všeobecně známou skutečností, že napadené osoby, ale případně i svědkové, kteří popisují nějakou událost, mohou běžně zkreslovat reálné události, kdy jsou ovlivněni např. úlekem, emoční vypjatostí dané situace, nečekaností dané situace, přičemž v žádném případě nemají v úmyslu uvádět nepravdivé skutečnosti. Tato problematika je velmi často řešena v rámci publikací organizace Bílý kruh bezpečí zabývající se problematikou poškozených v rámci násilné trestné činnosti.

165. Pokud se týká podpisu listin předložených obžalovaným poškozenému, pak soud konstatoval absenci kontaktu mezi obžalovaným a poškozeným před tímto podpisem, což je dokladováno nejenom okolnostmi týkajícími se údajného dopisu poškozeného, ale i zablokováním telefonního čísla obžalovaného v mobilním telefonu poškozeného, což při případném styku mezi těmito dvěma osobami by bylo zcela nelogické. Výpovědi osob, které na základě návrhu obžalovaných svědčili u soudu o údajném docházení poškozeného do domu obžalovaného a přebírání listin soud považuje za nevěrohodné, a to i s ohledem na skutečnost, že poškozený nekonzultoval své případné kroky, které by směřovaly k usmíření s obžalovanými, se svými právníky, přičemž absence tohoto jednání z důvodu výše předmětných finančních závazků i předcházejícího jednání poškozeného, který všechny své kroky konzultoval s erudovanými právníky, je nemyslitelná. Mezi obžalovaným a poškozeným byly reálné dlouhodobé spory a jedna ani druhá strana neměla k sobě důvěru. Za této situace by bylo rovněž nepochopitelné, aby poškozený, i v případě předcházející domluvy na určitém právním postupu, se blíže neseznámil s listinami, které podepisuje. Rovněž tato skutečnost jednoznačně svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozeného a účelovosti výpovědi obžalovaného N., obžalované N. i svědků, kteří popisují události týkající se podpisu listin poškozeným. Mezi listinami, které poškozený byl dne 7. 10. 2014 donucen podepsat, byl také dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 2. 10. 2013 obsahující datum uzavření dne 29. 1. 2014. Dokument je opatřen vidimační doložkou s datem 15. 5. 2013, kterou vyhotovila notářka JUDr. Jankovičová. Analýzou obsahu zajištěných počítačů obžalovaného N. však bylo zjištěno, že tento dokument byl vyhotoven v odlišném čase. Nelze přehlédnout, že smlouva o postoupení pohledávky datovaná 2. 1. 2013 byla fakticky po dohodě smluvních stran podepsána dne 30. 1. 2014 za přítomnosti J.Č., která připravovala celou smluvní dokumentaci, a to za aktivní spolupráce obžalovaného N. a poškozeného B. V mailové dokumentaci mezi Č., obžalovaným N. a poškozeným B., která probíhala v rámci přípravné fáze vyhotovení výše uvedené smlouvy a dalších dokumentů v době od 16. 1. 2013 do 28. 1. 2013 není ani jediná zmínka o dokumentu s názvem – dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky. Mailová dokumentace Č. obsahuje email ze dne 25. 1. 2013 adresovaný obžalovanému a poškozenému, kde je uveden seznam dokumentů, které se dne 30. 1. 2013 budou podepisovat. Ani mezi těmito dokumenty není dodatek uveden. Také obžalovaný v této korespondenci nikdy nezmiňuje existenci zmíněného dodatku. Dodatek č. 1 rovněž není součástí účetní evidence společnosti XXXXX, přičemž smlouva o postoupení pohledávek se v účetnictví nachází. Účetní společnosti, která byla vyslechnuta, popřela předložení dodatku č. 1. Skutečnost nereálnosti vytvoření a podpisu dodatku ke dni 29. 1. 2013 je prokazována zajištěnými třemi poškozeným podepsanými verzemi tohoto dodatku. První verze dodatku obsahuje na první straně chybně neexistující datum splatnosti 31. září 2013 (č. l. 1302) a tato verze byla vyhotovena 12. 9. 2014, jak bylo zjištěno z počítače obžalovaného N. zajištěného při domovní prohlídce. Tuto verzi byl poškozený donucen podepsat 7. 10. 2014 (č. l. 1302-1303). Druhá verze dodatku (č. l. 1299-1300) obsahuje změnu data na první straně na datum splatnosti 31. 8. 2014 a je zde mírně pozměněný text posledního odstavce na první straně dokumentu. Tuto verzi předložil obžalovaný dne 28. 1. 2015 do trestního spisu a druhá strana dodatku obsahuje podpis poškozeného z první verze. Třetí verze dodatku (č. l. 1304-1305) obsahuje změnu splatnosti pohledávky, která je rozdělena na dvě části, přičemž první část ve výši 17.000.000 Kč je splatná do 31. 12. 2013 a zbývající část ve výši 553.753.280 Kč je splatná do 31. 8. 2014. Tuto verzi dodatku předložil JUDr. Svatoš, zástupce obžalovaného N., dne 30. 6. 2015 Okresnímu soudu v Uherském Hradišti jako důkaz v řízení, sp. zn. 211 C 97/2014 a i u této verze byla přiložena druhá strana z první verze.

Kromě reálné existence tří verzí tohoto dodatku pak o neexistenci dodatku č. 1 k 29. 1. 2013 svědčí i reálné chování obžalovaného, který ve svém dopise ze dne 5. 6. 2014 adresovaném poškozenému mimo jiné uvádí: Třetí možnost, že dodržíš naše dohody a dořešíš AG , tak jak jsme se dohodli a vyplatíš mě do tří let moji pohledávku, která bude zajištěna nemovitostmi. Po úhradě ti prodám zpět G a uvolním zástavy. Z obsahu tohoto dopisu je zřejmé, že obžalovaný se snaží donutit poškozeného, aby pohledávku uhradil do tří let; přitom podle dodatku č. 1, pokud by v této době existoval, končila lhůta splatnosti pohledávky za necelé tři měsíce od napsání zmíněného dopisu a obžalovaný by mohl následně začít legálně svou pohledávku vymáhat. Také v komunikaci právních zástupců obžalovaného a poškozeného v uvedeném období není nikde zmínka o dodatku č. 1. Nereálnost dodatku je pak potvrzována i odposlechy na č. l. 3022-3024, které jsou výše uvedeny, v rámci kterých obžalovaný v rozhovoru s J. uvádí: „Ještě jsem mu říkal: P., to bude jako zpětně. To já mu dám podepsat zpětně a on to tam kurva napočítá, jako kdyby to bylo v samý den (obžalovaný P. míní P.O. a zjevně hovoří o dodatku č. 1). Z odposlechlů, které jsou výše uvedeny, je rovněž prokazována domluva obžalovaných o charakteru výpovědi svědků týkající se události ze dne 7. 10. 2014 a soud považuje svědecké výpovědi ve prospěch obžalovaných za nevěrohodné. Také další údajné skutečnosti, jako např. údajné obtěžování obžalované ze strany poškozeného, soud považuje za zcela účelové a v tomto směru poukazuje i na následné cestování automobilem obžalovanou a její dcerou, které lze logicky vysvětlit jen následným setkáním s pachateli únosu poškozeného. Samotné odposlechy rovněž svědčí o vině obžalovaného. Také jednání obžalovaných po předání usnesení o zahájení trestního stíhání, kdy ve věci nevypovídají, případně odmítají odpovídat na otázky, posiluje důkazní hodnotu usvědčujících důkazů. V této souvislosti soud konstatuje, že obžalovaní ze zákona mají právo hájit se jakýmkoliv způsobem, avšak samotný postup obžalovaných v rámci své obhajoby, tedy včetně odmítnutí vypovídat, případně odpovídat na otázky, soud může v rámci hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu logicky hodnotit a toto hodnocení je v souladu s platnou judikaturou. Soud v této souvislosti poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2016 III. ÚS 3738/15.

166. Po doplnění dokazování v intencích vrchního soudu podle názoru nalézací soudu je důkazní situace shodná či obdobná a rovněž závěry nalézací soudu jsou shodné či obdobné, přičemž soud po opětovném prostudování prvotního rozsudku dospívá k závěru, že určité formulace typu uhelný kámen veškerého dokazování příp. zásadnost prokázání reálnosti či nereálnosti sepisu poškozeným P.B. v rámci dokazování jsou určitým způsobem nešťastně zvolené formulace, neboť např. doba vzniku dopisu je jen jedním ze základních důkazů svědčící o vině manželů N.. Ve stručnosti jakožto základní důkazy soud označuje reálně zjištěný pohyb poškozeného před samotnou trestnou činností, reálné vyloučení možné SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozeným, což svědčí o nemožnosti dobrovolného příjezdu poškozeného do rodinného domu obžalovaného, skutečnosti týkající se dokumentů, které obžalovaný pod nátlakem podepsal v rodinném domě obžalovaného, které svědčí, že tyto dokumenty byly vytvořeny bez spolupráce a vědomí poškozeného, přičemž minimálně část dokumentů nebyla vytvořena v době, která je u těchto dokumentů uvedena. Důležitou reálnou skutečností je existence kamerového systému na domu obžalovaných N.. Samotnou kapitolou jsou pak provedené odposlechy, které jednoznačně svědčí o vině obžalovaných. Právě provedené odposlechy i výše uvedené skutečnosti pak umožňují bez jakýchkoliv pochyb činit závěry o věrohodnosti obhajoby obžalovaných a věrohodnosti výpovědi poškozeného.
167. Soud se rovněž zabýval reálným pohybem poškozeného dne 7. 10. 2014, a to těsně před samotnou trestnou činností. Jak plynu ze sdělení mobilního operátora, poškozený dne 7. 10. 2014 v 18:12:36 volal své dceři V. a buňka byla lokalizována v Uherském Hradišti, Za Olšávkou. V čase 18:15:11 pak volal svědkovi R.J. a hovor registrovala buňka Uherské Hradiště, Podolí. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že obžalovaný zjevně jel do místa trvalého bydliště, neboť Uherské Hradiště – Podolí je právě při cestě do trvalého bydliště, oproti tomu je zcela v jiném směru než bydliště

obžalovaného N.. Několik minut po telefonátu poškozeného svědkovi R.J. pak došlo v rámci směru jeho cesty k zastavení jeho osobního vozidlo zn. VW Touran neznámými osobami, které jej za použití násilí eskortovaly do místa bydliště obžalovaného J.N. na adresu XXXXX. Zcela jednoznačně za účelem alibi pak obžalovaný sám, ale pravděpodobně jinou nezjištěnou osobou nechal z mobilního telefonu poškozeného zaslat SMS s dotazy, zda může přijet. Argumenty obhajoby týkající se údajného zakódování telefonu poškozeného nejsou v tomto směru relevantní. V rámci ohledání telefonu na policii žádné zakódování zjištěno nebylo, resp. o této skutečnosti není záznam. Soud obecně konstatuje, že většina uživatelů mobilních telefonů nemá svůj mobilní telefon zakódován a běžně jej používá bez jakýchkoliv kódů. Pokud se týče údajné dobrovolné telefonní komunikace prostřednictvím SMS, nalézací soud zde zdůrazňuje a poukazuje na protokol o zpřístupnění dat mobilního telefonu P.B., z kterého lze zjistit, že zprávy zaslané dne 7. 10. 2014 z čísla obžalovaného N. na číslo poškozeného nemohly být mobilním operátorem doručeny z důvodu zablokování čísla obžalovaného v mobilním telefonu poškozeného. SMS zprávy zasílané z mobilního telefonu poškozeného tak nemohly být reakcí na SMS zprávy obžalovaného, protože právě SMS zprávy od obžalovaného N. na tento mobilní telefon poškozeného nebyly v dané době doručeny. Odblokování čísla obžalovaného na svém telefonu provedl až sám poškozený na žádost policejního orgánu dne 8. 10. 2014. Je tedy zřejmé, že poškozený nemohl vědět o zprávě od obžalovaného, že má přijet do jeho bydliště, takže veškeré teorie obhajoby o údajné dobrovolnosti příjezdu poškozeného do místa trvalého bydliště obžalovaného jsou zcela liché. Dané dokazování není o tzv. tvrzení proti tvrzení, ale jedná se o reálné nevyvratitelné skutečnosti. I v případě údajné dobrovolnosti příjezdu poškozeného do místa trvalého bydliště obžalovaného N., kdy celý příjezd a následné jednání poškozeného alespoň podle obhajoby mělo být vedeno snahou poškozeného následně křivě obžalovaného obvinít má zásadní logickou vadu. V případě této konstrukce, tedy snahy o křivé obvinění obžalovaného je zde podle názoru nalézacího soudu jedna skutečnost, která tuto možnost logicky vyvrací. Jedná se o existenci kamerového systému monitorujícího okolí rodinného domu obžalovaného N.. Obdobný monitorovací systém má u rodinného domu i poškozený, obdobný systém je i u společnosti XXXXX, takže obžalovaný buďto věděl nebo musel předpokládat existenci tohoto monitorovacího systému. Pokud by poškozený skutečně chtěl obžalovaného křivě obvinít, pak záznam z tohoto monitorovacího systému by jakékoliv křivé obvinění spočívající v nedobrovolné eskortaci poškozeného do rodinného domu obžalovaného spolehlivě vyvrátilo. Poškozený nemohl vědět či tušit, že obžalovaný bude uvádět poškození tohoto monitorovacího systému a policii nepředá záznamy z kamer. Soud klade v tomto směru řečnickou otázku, jak by mohl poškozený křivě obvinít obžalovaného v rámci výpovědi, kterou učinil na policii, pokud by toto křivé obvinění mohlo být jednoduše smeteno a vyvráceno předložením kamerového záznamu. Odpověď na danou řečnickou otázku je jediná, poškozený byl do domu obžalovaného N. eskortován a násilím a proti své vůli, a to způsobem tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Podle názoru nalézacího soudu právě existence kamerového na domě obžalovaných manželů N. svědčí o hodnověrnosti výpovědi poškozeného a sama tato skutečnost by podle názoru soudu byla dostačující pro prokázání hodnověrnosti poškozeného. Dobrovolnost příjezdu poškozeného je pak zcela vyloučena v rámci prokázání neexistence komunikace mezi obžalovaným a poškozeným tak, jak je uvedeno výše.

168. Nalézací soud se dále bude dále zabývat písemnostmi, které poškozený P.B. pod nátlakem podepsal dne 7. 10. 2014 v domě manželů N.. Nejprve nalézací soud považuje za důležité krátce shrnout (shodně jako v předcházejícím prvotním rozsudku) spory mezi poškozeným P.B. a J. N. před samotnou trestnou činností. Spory spočívaly v rozdílném pohledu poškozeného a obžalovaného na vypořádání finančních závazků. Počátek sporné situace lze nalézt v roce 2010, kdy majitelé holdingu XXXXX P.B. a J.N.se z důvodu tzv. optimalizace výplat holdingu dohodli na odprodání akcií, kdy každý vlastnil 50 % akcií společnosti XXXXX (nyní XXXXX), a to po znaleckém ocenění, kdy společnost byla oceněna na částku 1.151.506.560 Kč. Dohoda byla realizována na základě smlouvy o převodu cenných papírů ze dne 25. 8. 2010 a na každého z převodců (N., B.)

připadala částka 575.753.280 Kč. Splatnost obou pohledávek z titulu neuhrazené kupní ceny byla stanovena na 31. 8. 2011 a na základě dodatku č. 1 ze dne 30. 9. 2010 byla splatnost obou pohledávek posunuta na 31. 8. 2020, a to z důvodu, aby byl zajištěn dostatečný časový prostor na výplatu očekávaných dividend, aniž by došlo ke splacení pohledávek v prodlení. Při převodu akcií pak ve společnosti XXXXX, držel v roce 2010 podíl J.N. ve výši 49,75 %, stejně P.B. a společnost XXXXX 0,5 %. V roce 2010 došlo mezi N. a B. k dohodě o odchodu N. z řízení firmy a vyplacení částky 540 mil. Kč J.N.. Částka měla být zaplacená ze zisku holdingu XXXXX a nikdy nebylo jednáno či zakotveno o zaplacení této částky z majetku fyzické osoby poškozeného B.. Následně došlo ke schválení nových zákonů týkajících se předmětu podnikání společnosti XXXXX, které podle názoru poškozeného podstatně snížily ziskovost firmy XXXXX. Poškozený P.B. prostřednictvím zmocněnce M.Š. se snažil jednáním s J.N. snížit úplatu resp. výši finanční částky, která má být obžalovanému zaplacená, což J.N. nebyl ochoten akceptovat a poškozený reagoval odstoupením od původní postupní smlouvy v září 2012. V listopadu a prosinci 2012 došlo k dohodě mezi B. a N., že N. se vrátí do firmy do pozice předsedy představenstva XXXXX a současně se dohodli, že uzavřou novou smlouvu o postoupení pohledávky J.N. za XXXXX. Dne 30. 1. 2013 ve Svitavách vznikla smlouva o postoupení pohledávky datována zpětně ke dni 2. 1. 2013. Podle poškozeného J.N. po vrácení do holdingu XXXXX si neoprávněně vyplácel finanční prostředky v řádech milionů až desítek milionů Kč, a proto na valné hromadě společnosti XXXXX dne 17. 2. 2014 byl J.N. odvolán z představenstva společnosti a rozvázán s ním pracovní poměr ve společnosti XXXXX. Došlo k jednání mezi Š. a B., přičemž podle poškozeného byl návrh ve dvou variantách. Zaprvé J.N. bude finančně vypořádán s konečnou platností poškozeným B., kterému zůstane holding XXXXX, a to tak, že k přijatému plnění z let 2010 až 2013 celkem 201.520.000 Kč, obžalovaný obdrží doplatek ve výši 150 mil. Kč, a to ve splátkách po 4.200.000 Kč, nebo obžalovaný N. převezme holding XXXXX a vyplatí poškozeného B. ve stejné výši a ve stejném režimu. Na předloženou nabídku reagoval po delší odmlce B. s tím, že J.N. prodá své pohledávky za 150 mil. Kč a očekává návrh smluvní dokumentace. V této souvislosti soud poukazuje na e-mail, který odeslal Š.B. a jedná se o doložitelnou dokumentaci ze dne 21. 7. 2012. Obsahem e-mailu je dohoda o započtení, jejímž předmětem bylo započtení veškerého plnění, které přijal J.N. od společnosti XXXXX od 27. 10. 2010 včetně nevrácené pokladny společnosti v celkovém objemu 204.518.958,43 Kč na nesplatnou pohledávku vyplývající z nové postupní smlouvy ve výši 570.753.280 Kč, dále dohoda o postoupení pohledávky J.N. za XXXXX za úplatu ve výši 150 mil. Kč splatnou ve splátkách po 4.200.000 Kč. Na tuto nabídku ale J. N., ani jeho právní zástupce nijak nereagovali až do září 2014, kdy B. sdělil Š., že již J.N. nezastupuje. Výše uvedené skutečnosti jsou důležité pro posouzení popisu situace a jednání poškozeného v rámci vyjádření obžalovaného N.. Soud s ohledem na výše uvedené dospívá k závěru, že obě osoby, které byly dlouho činné v podnikání, v rámci kterého nabyly značného majetku, se snažily v rámci jednání dosáhnout výsledku, který by byl výhodný pro jejich stranu. Soud nerozporuje, ani se nemíní blíže zabývat reálnou finanční situací společnosti XXXXX tak, jak vyplývá ze znaleckých posudků příp. z vyjádření zaměstnanců XXXXX, které předložil zmocněnec poškozeného. Podle názoru soudu je jednoznačné, že v rámci přijetí nových zákonů došlo k částečnému snížení ziskovosti společnosti. Na straně druhé stále se jednalo o společnost s velkým výdělkovým potenciálem a hodnotou. Nalézací soud danou problematiku uzavírá prostým konstatováním, že jak poškozený J. B., tak obžalovaný J.N. se v rámci jednání prostřednictvím svých právních zástupců snažili dospět k dohodě, která by vyhovovala především jejich osobě. Nalézací soud však zdůrazňuje, že se jednalo o problematiku vysoce odbornou, takže oba výše jmenovaní zcela logicky jednali prostřednictvím právních zástupců.

169. Jak je shora uvedeno, na návrh odeslaný dne 21. 7. 2012 Š. nebylo ze strany právního zástupce obžalovaného reagováno. Přesto, jak vyplývá z obsahu počítače obžalovaného J.N., obžalovaný v rámci nevyřešeného finančního sporu vyvíjel následující aktivity. Pokud se týká jednoznačného určení času vytvořených dokumentů, pak soud nemůže bez jakýchkoliv pochybností tvrdit, že se

jedná o dané dny, kdy tyto dokumenty byly vytvořeny. Na straně druhé je třeba si položit otázku, kdo tato časová určení mohl měnit, příp. zda mohlo dojít k přesunu daných dokumentů a tím k vytvoření nové časové stopy. Lze tak poukázat na e-mail od B., který obdržel J.N. dne 24. 7. 2014 a následně 26. 7. 2014 zasílá J.N. L.B. tento e-mail:

Dobrý den, navrhuji připravované doklady upravit ve vztahu k informacím, které nám poskytli. Myslím tím, že výše dluhu tedy činí částku 365.234.321,57 Kč, to pak nemůžou zpochybnit. Pokusím se to zkontrolovat, ale já jsem Vám veškeré platby poslal a mrknu se na to. Na druhou stranu určitě to spočítali přesně a taky zaúčtovali, aby jim to pasovalo na co nejméně, takže bych to vzal jako OK, protože nemáme přístup k účetnictví. Myslím, že vše ostatní je jasné. Potřebuji dokumenty v duchu toho, jak jsem Vám sdělil při poslední setkání. Děkuji JN

170. Z tohoto e-mailu vyplývá, že J.N. navrhuje použít částku uvedenou v e-mailu jako základ pro tvorbu dalších dokumentů, protože v tuto dobu nemá další podklady. Tato skutečnost je však v rozporu s obsahem dodatku č. 1 ze dne 29. 1. 2013 i dohody o započtení z 11. 2. 2014, kde jsou přesné částky uváděny. V této souvislosti soud upozorňuje na koncept proti návrhu J.N., který vypracoval právní zástupce N. v reakci na návrh listin, které byly N. zaslány dne 21. 7. 2014, kdy autorem poslední změny je L.B.. Jedná se o koncept vytvořený dne 30. 7. 2014 a upraven dne 31. 7. 2014, přičemž osobou uznávající dluh vůči J.N. je výhradně XXXXX a samotný tento návrh logicky vylučuje reálnost postoupení pohledávky z 2. 1. 2013 a dohodu o započtení z 11. 2. 2014. V rámci tohoto návrhu lze konstatovat, že v tuto dobu neexistoval žádný dodatek č. 1 ke smlouvě o postoupení pohledávky z 29. 1. 2013, kterým by se zkracovala splatnost pohledávky na 31. 8. 2014 a jehož obsahem by bylo též přistoupení P.B. k závazku XXXXX vůči J.N.. Výslovně se v těchto návrzích uvádí, že právním titulem je smlouva o postoupení pohledávky z 2. 1. 2013 a je splatná 31. 8. 2020. Tento dokument se na disku nachází ještě v jedné verzi, která je totožná co do obsahu dokumentu, pouze neobsahuje komentáře J.N. k návrhu textu. Verze byla vytvořena dne 30. 7. 2014 a změněna 31. 7. 2014. Soud výše uvedená data považuje za věrohodná, protože nelze dospět k logickému závěru, z jakého důvodu by tato data byla měněna. Následně tak lze poukázat na doklady vytvořené dne 28. 7. 2014, 12. 9. 2014, kde se jedná o koncept sporné listiny dodatku č. 1 včetně chyby v datu. Soud rovněž poukazuje na další dokumenty, a to z 30. 9. 2014 dohoda o úhradě peněžního závazku, kdy se jedná o koncept jedné z listin, kterou P.B. podepsal dne 7. 10. 2014, dále dohoda o vyplňovacím právu směnečném, kopie e-mailu od B. ze dne 15. 8. 2014 včetně změn týkajících se smluv a splatností, dohoda o vyplňovacím právu směnečném ze dne 12. 9. 2014, přičemž lze konstatovat, že doklady nalezené v počítači obžalovaného jednoznačně svědčí o přípravě dokladů, které byly podepsány poškozeným dne 7. 10. 2014 bez jeho aktivní účasti a vědomí. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že je zcela nelogické, aby poškozený, který vždy obdobné právní problematiku řešil pomocí erudovaných najatých spolupracovníků, narovnáni s obžalovaným řešil bez jakékoliv konzultace se svými odbornými spolupracovníky a údajně vyhotovil dopis ze dne 15. 8. 2014, kde nejenom přistupuje na všechny návrhy obžalovaného N., ač v předcházející době právě pomocí svých právních zástupců, na tyto návrhy nepřistupoval, ale s těmito návrhy souhlasí, a to za velmi nevýhodných okolností týkajících se jistění vlastním majetkem, okolností týkající se úroků z prodlení a smluvních pokut. Podle názoru nalézacího soudu již tato prostá úvaha vede ke správnému závěru, že dopis ze dne 15. 8. 2014 nevyhotovil poškozený P.B., ale byl vyhotoven obžalovaným J.N.. Svědkové, kteří mají potvrdit doručení písemností P.B. příp. kontakt mezi P.B. a J.N., jsou zcela nevěrohodní, a to již jen při zvážení jednoznačně prokázané situace, že v době, kdy mělo docházet k jednání, poškozený měl ve svém telefonu zablokovaný přístup z telefonu obžalovaného, což svědčí o absenci komunikace. Mezi poškozeným a obžalovaným nedocházelo k žádným reálně ověřitelným kontaktům např. prostřednictvím e-mailu příp. telefonu. Je rovněž prokázáno, že poškozený se v dané době neradil se svými právními zástupci o narovnáni, jak vyplývá z dopisu ze dne 15. 8. 2014. V této souvislosti nutno rovněž poukázat na svědecké výpovědi svědků J.Č. a M.Š., kdy svědkové ve svých výpovědích jednoznačně uvedli, že poškozený v rámci řešení jakékoliv právní

problematiky vyžadoval pečlivé vypracování podkladů, maximální přípravu, která by měla umožnit řešení pro poškozeného co nejpříznivější. Soud konstatuje, že úvahy týkající se vytvoření dopisu ze dne 15. 8. 2014 v rámci rozsudku ze dne 28. 3. 2018, kdy soud dospěl k závěru, že je prokázáno v rámci vyhodnocení obsahu počítače obžalovaného, že tento dopis byl vytvořen v tomto počítači dne 19. 8. 2014, nejsou správné. Na straně druhé soud nadále zastává stanovisko, že je prokázáno nevytvoření dopisu ze dne 15. 8. 2014 poškozeným, a to jednak z důvodů výše uvedených, přičemž nelze rovněž přehlédnout znalecký posudek, kdy znalkyně dospěla k závěru, že dopis tohoto obsahu vytvořil obžalovaný J.N., a to s ohledem na styl a obsah tohoto dopisu, a k dotazu soudu v průběhu hlavního líčení na možnost vytvoření obdobného stylu dopisu za účelem případné dehonestace znalkyně uvedla, že takový dopis by nebyla schopna stvořit. Tato skutečnost také jednoznačně svědčí o autorství dopisu ze dne 15. 8. 2014. Při posuzování důkazů v souvislostech, tedy nemožnost SMS komunikace s ohledem na zablokování telefonního čísla mezi poškozeným a obžalovaným ze dne 7. 10. 2014 pak lze dospět k jedinému závěru. Poškozený o dopisu z 15. 8. 2014 nevěděl, nevytvořil jej a nemohl se tak dobrovolně dostavit k obžalovanému a dobrovolně podepsat jím předložené dokumenty. Nalézací soud rovněž konstatuje, že vyjma nesprávného posouzení vytvoření dopisu k datu 19. 8. 2014, veškeré předcházející odůvodnění prvotního rozsudku jest přiléhavé a soud na něj plně odkazuje.

171. Nalézací soud se nyní bude zabývat nejprve obecně, posléze především ke vztahu k poškozenému P.B., věrohodností. K otázce věrohodnosti existuje bohatá literatura. Soud poukazuje především na literaturu doporučovanou Bílým kruhem bezpečí. Jedná se o titul *Viktimologie pro forenzní praxi* od L.Č., vydané vydavatelstvím Portál dne 23. 1. 2014, *Domácí násilí*, autoři Drahomír Ševčík, Naděžda Špatenková a kol., vydavatelství Portál, rok vydání 2011, *Moderní psychologie pro právníky*, autor Ludmila Čírtková, vydavatelství Grada, vydáno 11. 8. 2008, dále veškeré publikace Bílého kruhu bezpečí. Z běžné právní literatury soud poukazuje na následující tituly: *Základy kriminalistiky* od Protivinského a Klvani, vydáno Armex Publishing, rok 2005, *Psychologie výslechu*, autor Spurný, vydáno 2003, *Soudní psychiatrie a psychologie*, autoři Pavlovský a kol., vydáno Grada, rok 2001. K problematice speciální věrohodnosti výpovědi autor Neumann, publikováno *Kriminalistika* 2001, ročník 34, č. 3, od téhož autora pak shodný článek v č. 4. Zásadní informace jsou pak v *Základech soudní psychiatrie a psychologie*, Brno, Masarykova univerzita, rok 1999, od kolektivu autorů. Z výše uvedené literatury je zřejmé, že každá svědecká výpověď je subjektivní pohled svědka na objektivní skutečnosti, přičemž věrohodnost svědka nemůže být zpochybněna určitými odlišnostmi popisu situace ze strany svědka oproti objektivní realitě, kdy samotná výpověď svědka se odvíjí nejenom od subjektivního vnímání svědka, ale je ovlivněna i mírou rozrušení v průběhu popisované skutečnosti možným šokem, časovým odstupem apod., přičemž drobné odchylky mezi jednotlivými výpověďmi jsou zcela normální a absence takových odchylek by svědčila spíše o předem připravené a naučené výpovědi. Převážná většina výpovědí v různých kombinacích obsahuje pravdivé a nepravdivé informace vesměs bezděčně, v menší míře při tzv. křivých výpovědích záměrně. Od věrohodnosti výpovědi je třeba odlišovat její přesnost, tj. ochotu vypovědět úplně a pravdivě bez úmyslu klamat. Je nutné si uvědomit, že podaná výpověď se nikdy úplně neshoduje s minulou skutečností. Jedná se o přirozený jev, kdy člověk následkem vnitřních příp. vnějších příčin vypovídá zkresleně, přičemž toto zkreslení je nevědomé a neúmyslné. Dále je nutné rozlišit tzv. patické zkreslení výpovědi, které je rovněž nevědomé a neúmyslné, ale již není přirozené a vzniká v důsledku psychických poruch osobnosti. U svědků, které soud vyslechl v této trestní věci a jejichž výpověď je důležitá či zásadní, soud vylučuje tzv. patické zkreslení výpovědi, přičemž u poškozeného a dcery obžalované N. je tato skutečnost zjistitelná i ze znaleckých posudků. Samotná svědecká výpověď je postavena na tzv. procesu vnímání té které osoby, která následně vystupuje v pozici svědka. Vnímání lze charakterizovat jako psychický proces umožňující jedinci poznávat to, co v dané chvíli působí na jeho smysly. Na základní vnitřních a vnějších podnětů tak vznikají počítky a vjemy. Vjem není prostým kopírováním skutečnosti, ale jejím selektivním zachycením. Jedinec si tak dotváří obraz vnímané události, přičemž zaplňování

mezer má vliv na úplnost a přesnost vnímání. Přesnost vnímání vyjma osob se zjištěnou poruchou vnímání (např. iluze, halucinace) je ovlivněna, resp. snížena v důsledku únavy, požití omamných látek i alkoholu, silného rozrušení apod. S vnímáním je pak úzce spjata pozornost. Pozornost je současně předpokladem k selektivnímu přijímání informací, schopnosti vybírat si z vnějšího či vnitřního prostředí takové podněty, které mají pro člověka určitý význam při odhlédnutí od jiných. V rámci rozdílů při procesu vnímání příp. pozornosti u různých jedinců tak vznikají i rozdíly ve výpovědi různých svědků týkající se jedné události, kdy každý si může všimnout jiného detailu, jiného popisu situace, přičemž tyto skutečnosti nesvědčí o lživosti jedné nebo druhé výpovědi. Důležitá je i úloha paměti, kdy získaná informace se dále přepracovává, neboť v paměti člověka se postupně vydělují a zobecňují podstatné stránky vnímané události, doplňují se o nové elementy na základě dřívějších zkušeností, některé části vnímaného mizí, dochází tak k dalšímu úbytku množství a přesnosti získaných informací. V konkrétním případě pak na uložení do paměti mohou negativně působit např. intenzivní emoce, jako jsou strach, vztek, bolest, automatické či zautomatizované činnosti, reflexní reakce, impulzivní jednání a naopak pravděpodobnost spolehlivého zapamatování se zvyšuje, jestliže svědek přímo a aktivně vstoupil do průběhu kritické události. Reminiscence neboli znovuvybavení a rozpomenutí je přirozený jev, kdy dochází k náhlému spontánnímu vybavení zdánlivě již zapomenuté informace vlivem nahodilých příznivých okolností. Pokud se týká výpovědi, pak výpověď popisující určitou událost není nikdy přesnou kopií původního vjemu. Změny jsou jak kvalitativní, tj. úbytek přesnosti informací, tak kvantitativní, tj. úbytek objemu informací. V rámci popisu často vznikají vzpomínkové mezery, a to i neuvědomované vzpomínkové mezery, kdy vypovídající je přesvědčen o úplnosti své informace, i když má na určité okolnosti výpadek. Občas nastává situace, kdy si svědek vyplní prázdné místo bezděčně a neúmyslně smyšlenou informací. Často dochází ke vzpomínkám s časovými posuny. Vyslýchaný svědek uvádí správné údaje, ale sled zážitků je převeden do jiného časového sledu, než ve skutečnosti nastal. Svědek je přesvědčen, že vše proběhlo tak, jak líčí, ale zařadí konkrétní událost do špatného časového úseku. S ohledem na výše uvedené skutečnosti, které jsou předmětem obsáhlé literatury lze dospět k závěru, že odlišnosti ve výpovědi svědků jsou běžné a pochopitelné a nevěrohodnost svědeckých výpovědí bývá spíše spojena buďto s přímým úmyslem někomu pomoci či někoho poškodit, příp. lze dovodit z absolutní stejnorodosti výpovědí v rámci výpovědi skupiny svědků.

172. Nalézací soud se nyní bude zabývat věrohodností výpovědi poškozeného, následně svědků svědčících ve prospěch obžalovaných. Výpověď poškozeného P.B. je v rámci odůvodnění shora uvedena. Soud konstatuje, že daná výpověď je v základních rysech neměnná, a pokud v jednotlivých výpovědích lze nalézt změny, tyto nevybočují v rámci běžných změn výpovědí osob, které výpovědi nemají naučené, ale popisují prožité události tak, jak je vnímaly se všemi nedostatky lidského vnímání a svoji výpověď částečně mění v rámci možnosti lidské paměti. Především výpověď poškozeného je logická. Poškozený uvádí, že z práce odjížděl směrem do místa trvalého bydliště, o čemž svědčí poslední telefonát, který byl na trase do místa trvalého bydliště. Následně byl přepaden jemu neznámými muži, kteří jej přes jeho odpor za použití fyzického násilí eskortovali do rodinného domu u manželů N.. Tato skutečnost vyplývá nejen z výpovědi poškozeného, ale především, jak je výše uvedeno, poškozený s ohledem na SMS komunikaci, která mezi ním a obžalovaným reálně neproběhla, nemohl tak, jak ve svém vyjádření uvádí obžalovaný, dobrovolně obžalovaného navštívit v jeho rodinném domě za účelem ukončení sporů týkajících se finančních otázek ohledně společnosti XXXXX. Přepadení poškozeného tak, jak uváděl ve své výpovědi, je dále prokazováno jednak ohledáním místa činu, které ověřuje výpověď poškozeného, a přímými výpověďmi svědků S.K., O.P., kteří na daném místě a přibližně v daném čase viděli incident mezi poškozeným a neznámými muži, přičemž jej popisovali obdobně jako poškozený. O daném incidentu hovořili i svědkové I.Č. a M.M., kteří však skutečnosti uváděli s jiným časovým určením. S ohledem na výslech svědků, tedy značný časový odstup od události, lze tyto pochybnosti docela reálně připsat nedostatkům lidské paměti a vnímání, tak jak soud uvádí shora. Především svědkové

popisují danou skutečnost jako skutečnost, kterou lze podřadit pod pojem násilné jednání osob oblečených do stejnokrojů policie vůči osobě sedící v autě, tedy poškozenému. Rozpory jsou zajisté vysvětlitelné a obecně se k těmto skutečnostem nalézací soud vyjadřuje a odkazuje shora. Svědkové nemají k poškozenému žádný vztah a přes enormní snahu obhajoby tento vztah v rámci dokazování nebyl ani obhajobou jakkoliv blíže prokázán. Rozpory mezi výpověďmi svědků svědčí o spontánnosti výpovědi a je zjevné, kdyby svědkové vypovídali jen za finanční odměnu příp. jiné benefity pak by jejich výpověď měla zcela odlišný charakter a nebyly by mezi těmito výpověďmi takové rozpory. Soud obecně k rozporům chce uvést, že v rámci své mnohaleté praxe i praxe kolegů považuje za zcela běžné, že svědkové odlišně popisují vnímané skutečnosti, a to v mnoha případech ještě rozdílněji než výše uvedení svědkové a často také tyto události rozdílně zasazují do časového kontextu, přičemž dané výpovědi při uvážení všech skutečností jsou vedeny jen snahou popsat dané události dle svých vzpomínek a vnímání. Podle názoru soudu výše uvedené svědecké výpovědi svědčí o věrohodnosti poškozeného. Přesto soud zdůrazňuje, že dané výpovědi rozhodně nejsou těmi zásadními důkazy nebo důležitými důkazy svědčícími o hodnověrnosti poškozeného. Obhajoba jakožto primární zpochybnění výpovědi poškozeného vnímá znalecké posudky, a to vypracované znalcem MUDr. Svatoplukem Loykou, CSc., znaleckým ústavem z oboru zdravotnictví v oboru kriminalistiky Nemocnice na Bulovce a Nemocnice Vinohrady. Tyto znalecké posudky vyloučily možnost škrčení drátem s ohledem na absenci škrťací rýhy u poškozeného. K posudku od MUDr. Svatopluka Loyka, CSc., jehož závěry, jakožto i závěry výše zmíněných znaleckých ústavů, soud nezpochybňuje. Hovoří obžalovaný s J. dne 8. 6. 2016, kdy se uvádí, že MUDr. Loyka jede na 14 dní do Chorvatska a N. dodává, že má vydělané na Chorvatsko za posudek. Nelze rovněž pominout znalecký posudek MUDr. Jaromíra Freiwalda, který v rámci škrčení drátem dochází k jiným závěrům. K závěrům znalce MUDr. Jaromíra Freiwalda pak u hlavního líčení se odmítl vyjádřit znalec MUDr. Hladík z vinohradské nemocnice s odkazem, že mu tato činnost nepřísluší. S ohledem na znalecké posudky je vysoce pravděpodobné, že poškozený skutečně nebyl škrčen drátem tak, jak popisu ve svých výpovědích. Tato skutečnost však nemůže zásadně poškodit věrohodnost jeho výpovědi. Jednak poškozený ke škrčení drátem uvádí, že drát viděl snad vteřinu a je zjevné, že tento časový údaj je údaj svědčící o krátkém časovém okamžiku, spíše tzv. mžiku, kdy poškozený zahlédl předmět, kterým byl pravděpodobně škrčen. Nelze odhlédnout od celkové situace, kterou poškozený popisuje. Poškozený je náhle přepaden, zjevně musí být minimálně překvapen, ale spíše v šoku, dochází mezi ním a útočníky k zápasu, dále tato událost je překrývána dalšími zásadními událostmi, kterou jsou převoz do domu obžalovaných N., držení v garáži, nucení k podpisu listin za použití výhrůžek usmrcení poškozeného a jeho rodiny, následné nucení požívání alkoholických nápojů pravděpodobně podle poškozeného s nějakou látkou umocňující opilost, takže přesný popis, který by zcela odrážel realitu, by podle názoru soudu byl spíše neobvyklý a určité odchylky od možné reality nejsou skutečnostmi, které snižují věrohodnost poškozeného, a to zvláště za situace, kdy o věrohodnosti poškozeného svědčí další skutečnosti. Jsou zde poukazy především na podpis dokumentů, které zjevně nemohl poškozený podepsat dobrovolně, samotné dokumenty tak, jak vyplývá z výše uvedených důkazů, byly připraveny bez vědomí poškozeného a bez jeho součinnosti. Je zjevné, že tzv. dodatek č. 1 existoval v několika verzích, a pokud obhajoba poukazuje na notářské ověření, jedná se o reálnou skutečnost, která není v rámci dokazování vysvětlena, na straně druhé reálnost ověření je minimálně zpochybněna skutečnostmi uváděnými obžalovaným v rámci odposlechů. Obžalovaný N. při hovoru s J. dne 8. 6. 2015 řeší dané písemnosti s tím, že S. udělal několik chyb na písemnostech, na jedné napsal špatné datum. J. tehdy říká, že to není problém, že se to vysvětlí jako písařská chyba. N. dále uvádí, že vše prožívá od února 2014. Popisuje, kolik právníků už v té věci angažoval a s jakým negativním výsledkem. J. doporučuje udělat to notářským zápisem, bylo by to nejčistší. Oba se nakonec shodují, že by to mohli udělat notářským zápisem a ne prohlášením s ověřením podpisu. (Soud rozhodně netvrdí, že se jedná o dohodu notářského zápisu, kterým argumentuje obhajoba. Je však zřejmé, že obžalovaný měl v úmyslu využít notářský zápis k podpoře svých tvrzení, která se nezakládají na pravdě). O nereálnosti dobrovolnosti podpisu

listin pak zcela jednoznačně svědčí rozhovor mezi obžalovaným aj. J. ze dne 11. 6. 2015, kde obžalovaný hovoří přímo o skutečnosti, že poškozenému dal doklady podepsat, o problémech týkajících se postavení poškozeného v době podpisu a opět hovoří o ověření, kdy v rámci hovoru se řeší problematika trestního stíhání a mj. se řeší ověřená kopie, kdy N. uvádí, že ověřená kopie bude seplá napevno, kdy notářka ověřila ty dva papíry a ona to sepla. J. říká, že tomu rozumí, N. posléze pokračuje, že když by S. zalepil ty dva listy k sobě a šel to ověřovat, tak by bylo poznat, že je to přelepované, než jsme to měli přelepené. Následně se baví o dodatku a tzv. dobrém datu. Tyto odposlechy jednoznačně svědčí o věrohodnosti výpovědi poškozeného týkající se okolností podpisu smluv. V této souvislosti soud opětovně zdůrazňuje, že jen osobnost zcela duševně degradovaná, která nemá zájem na řešení materiálních podmínek své budoucnosti, by podepsala listiny se všemi podmínkami, a to zárukou vlastním majetkem za závazky a se sankcemi a pokutami v případě nedodržení smluvních závazků, nadto v rámci jakéhokoliv většího obchodního případu bez předcházejících rozborů a porad s právníky, které dlouhodobě k řešení obdobných věcí užívá. Za zásadní skutečnost, která svědčí o věrohodnosti výpovědi obžalovaného, pak soud považuje především tu skutečnost, že obžalovaný musel být srozuměn s kamerovým systémem umístěným na rodinném domě obžalovaného. Pokud by poškozený krivě obvinil obžalované, je zcela jasné, že k předložení kamerového záznamu ze strany obžalovaného J.N. by tvrzení poškozeného zcela bez problému vyvrátilo. Poškozený rozhodně nemohl předpokládat absenci takového záznamu a soud se nemíní pouštět do spekulací, z jakých důvodů záznam nebyl policii předložen. Stejně tak z jakých důvodů nebyl policii předložen údajný dopis od poškozeného.

173. Nálezací soud se nyní bude zabývat vyhodnocením výpovědí obžalovaných, tedy výpovědí, které se především týkají přímo trestné činnosti, dále osob, které se k událostem odehrávajícím se v době trestné činnosti ať přímo, či nepřímo vyjadřují a svědkům, kteří vypovídají ve prospěch obžalovaných. Nálezací soud nejprve konstatuje zásadní skutečnost, která vyplývá z logického posuzování věci, kdy prokázání trestné činnosti tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, zcela jasně svědčí o účelovosti, případně přímo i lživosti daných svědků svědčících ve prospěch obou obžalovaných. Z provedených odposlechů, které jsou uvedeny výše, je zcela jednoznačná snaha především obžalovaného J.N. ovlivňovat ve svůj prospěch probíhající trestní řízení, a to včetně manipulace se svědeckými výpověďmi, případně jinými skutečnostmi. Soud se touto problematikou zabýval již v rozsudku ze dne 29. 3. 2018 a na závěrech, které jsou uvedeny shora, plně setrvává. K dané problematice následně dodává: oba obžalovaní ve věci nevypovídají a omezili se na písemné vyjádření. Procesní postup obou obžalovaných je zajisté jejich zákonným právem, je však zřejmé, že obžalovaní se úmyslně vyhýbají odpovídat na otázky, které v souvislosti s danou trestní věcí by byly jistě položeny, což hodnověrnost jejich vyjádření rozhodně snižuje. V této souvislosti soud jako již v odůvodnění rozsudku z roku 2018 poukazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 8. 3. 2016 III.ÚS 3738/15. Manipulace s výpověďmi ve prospěch obžalovaných je zcela zjevná především z provedených odposlechů. O důkazní situaci se rodina obžalovaných, včetně dcery B.D., domlouvají dne 16. 9. 2015 (č. l. 3122), kdy se nejprve domlouvají, zda mají uvést matku jako svědka a jaké vůbec argumenty, proč ji neuváděli dříve. Také se baví, zda matka má uvádět skutečnosti týkající se rozhovoru mezi obžalovaným a B. nebo jen uvádět, že slyšela hlasy, jak spolu hovoří. Tyto skutečnosti jednoznačně svědčí o manipulaci s touto výpovědí a podle názoru soudu logicky v rámci tohoto odposlechu lze dojít k závěru o absenci matky obžalované N. v domě manželů N. v době trestné činnosti. Tato skutečnost je rovněž logicky podporována zjištěním týkajícím se daného dne, kdy s matkou obžalované bylo vícekrát telefonováno, což je zcela nelogické, pokud by se reálně zdržovala v domě obžalovaných. V rámci prováděných odposlechů se obžalovaní i přímo domlouvali na obsahu svých výpovědí, viz odposlech ze dne 23. 11. 2015, kdy N.N. poučuje, jak má vypovídat ke skutečnosti, že byla v B. autě a brala z něj nějaké věci, opětovně se baví o svědectví matky obžalované N., o charakteru svých výpovědí, kdy obžalovaný N. přímo uvádí 10 nebo 12 bodů, kterých se musí všichni držet a na které nesmí nikdo zapomenout a musí je mít zafixované. Tyto odposlechy podle názoru soudu

nemohou být vyloženy jiným způsobem, než že výpovědi obžalovaných a svědků v jejich prospěch jsou účelové a nejsou odrazem reality, nýbrž jsou vedeny jen snahou vyvinut obžalované z trestné činnosti. Soud konstatuje, že výpovědi příbuzných obžalovaných ve světle těchto odposlechů je nutno hodnotit jako lživé a pokud obhajoba poukazuje na nahrávku hovoru mezi N. a poškozeným, kterou měla nahrát dcera obžalované, pak tato nahrávka je jednak z časového období, kdy již došlo v rámci násilného přinucení k podpisu veškerých dokladů předložených poškozenému z jeho strany, jednak v období, kdy obě osoby zjevně požíly větší množství alkoholických nápojů a především se jedná o časové období, kdy poškozený neměl informace, kde se nacházejí osoby, které jej násilně dopravily do domu obžalovaných N., takže logicky se musel vyjadřovat tak, aby obžalovaného N. nepopudil. Soud si je vědom znaleckého posudku týkajícího se této nahrávky, který však nepřeceňuje a poukazuje v této souvislosti opětovně na dané odposlechy, viz např. odposlech ze dne 9. 6. 2015, kdy obžalovaná N. uvádí, že by bylo nejlepší, aby její dcera měla jeden iPhone, všechno by si tam přetáhla a pak by to měla vyčistit s tím, že by tam nechala jen nahrávky. Následně hovoří o možnosti pročištění a důvodech, proč nahrávka byla předána později a o důvodech nenahrání celého hovoru. S ohledem na tyto skutečnosti podle názoru nalézacího soudu dané nahrávky nemohou svědčit o verzi, kterou uvádí obžalovaný, případně svědci svědčící v jejich prospěch. V této souvislosti soud poukazuje již na v předcházejícím rozsudku uvedené odposlechy z 19. 8. 2015, 21. 8. 2015, případně rozhovor ze dne 19. 8. 2015 v dopoledních hodinách, které svědčí o důvodnosti závěrů soudu I. stupně týkajících se této nahrávky. K událostem majícím přímý vztah k trestné činnosti obžalovaných svědčí i Š., který ověřoval podpisy poškozeného. Výpověď daného svědka při bližším zkoumání je především neurčitá. Svědek se ve své výpovědi především snaží, aby nevypovídal jednoznačně, čehož si v rámci rozhovorů, které byly zachyceny při odposleších, povšimli i obžalovaní a tuto skutečnost kritizují, viz skutečnost, že Š. ve své výpovědi uvedl, že v době, kdy čekal na ověření podpisu, byl v místnosti se zavřenými dveřmi. V rámci odposlechů se především obžalovaný N. a J. vyjadřují k osobě Š., a to velmi dehonestujícími vyjádřeními a uvádí zde skutečnosti, na základě kterých, a to i při vyhodnocení dalších důkazů, soud musí jednoznačně dospět k závěru o přinejmenším účelovosti výpovědi Š., která hraničí s hodnocením křivé výpovědi. Obhajoba ve své závěrečné řeči poukazovala především na výpověď svědkyně Š., manželky obžalovaného Š.. Obecně lze konstatovat o věrohodnosti výpovědi manželky, či manžela ve prospěch druhé osoby, že tyto výpovědi bývají velmi často vedeny snahou pomoci druhému partnerovi, případně bývají druhým partnerem ovlivněny. Zda došlo k ovlivnění výpovědi svědkyně Š. ze strany jejího manžela, případně jiných osob, nebylo v rámci dokazování zjištěno, i když tato skutečnost rozhodně není vyloučena. Samotná svědkyně však toliko uvádí, že v době čekání na svého manžela v autě, ve kterém ho dovezla, poblíž brány, kterou se vjíždí na pozemek obžalovaných, viděla přijet velké bílé auto, ze kterého vystoupil velký robustní muž. Z této výpovědi nelze jednoznačně dovodit, že by se jednalo o poškozeného, který dobrovolně přijel do rodinného domu obžalovaných, neboť se mohlo jednat o jinou, postavou podobnou, osobu s obdobným automobilem. Nelze, než opětovně poukázat na jednu ze zásadních skutečností, že pokud by poškozený celou událost chtěl připravit jakožto falešné obvinění obžalovaných, takové falešné obvinění i potvrzení výpovědi svědkyně by bylo předání kamerových záznamů týkajících se příjezdu poškozeného k domu obžalovaných.

174. Nalézací soud se bude dále zabývat výpovědí O. a listinami předloženými v souvislosti s touto výpovědí. Svědek O. v rámci trestního řízení předložil listiny, které měl od obžalovaného N. pro účely zpracování dokumentace k dispozici. Jednotlivé listiny předložené jmenovaným svědkem jsou založeny v příloze č. 1. Součástí těchto listin je také dodatek č. 1, který je datovaný dne 29. 1. 2013, podepsaný všemi stranami a nachází se na něm ověřovací doložka od notářky. Podle obhajoby je právě tato skutečnost zásadní ve věci posuzování důkazní situace, neboť výpověď O. vylučuje věrohodnost tvrzení poškozeného B. o donucení jeho osoby k podpisu daných listin až dne 7. 10. 2014, a to včetně dodatku č. 1, který však je ověřen notářkou. Konstrukce ze strany obhajoby je relativně logická. Pokud však dané závěry budou vyhodnoceny ve světle provedených

odposlechů, je zřejmé, že tyto skutečnosti měly obžalovanému sloužit právě pro svoji obhajobu a znevěrohodnit výpověď poškozeného. Soud již výše v rámci odůvodnění odposlechy uváděl. Přesto, a to především s ohledy na argumenty obhajoby opětovně poukáže na část odposlechů týkajících se těchto skutečností. Za zásadní soud považuje odposlech z 11. 6. 2015, v rámci kterého se hovoří o zpětnosti podpisu dokumentů ze strany poškozeného a obžalovaný v této souvislosti kritizuje práci svědka O., který při vyhotovení podkladů nezohlednil veškeré skutečnosti. Obžalovaný N. v této souvislosti přímo uvádí: „Ještě jsem mu říkal, P., to bude jako zpětně, to já mu dám podepsat zpětně. A jo, jo. On potom kurva počítá, jako kdyby to bylo v ten samý den.“ Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že obžalovaný v rámci odposlechů přímo uvádí zpětnost podpisu dokumentů, tedy že dokumenty, které byly podepsány, nebyly podepsány v rámci doby, kdy měly být vyhotoveny. Byly tedy podepsány zpětně. Zcela logicky je možnost pouze jednoho vysvětlení, a to podpisu dokumentů dne 7. 10. 2014 v rámci donucení poškozeného. Samotný odposlech pak svědčí o vědomí svědka s těmito skutečnostmi, tedy že svědek se vědomě zapojil do přípravy dokumentů, o kterých věděl, že budou podepsány teprve následně. V této souvislosti soud pouze podotýká, že není jakýmkoliv způsobem prokázáno, že svědek O. věděl i o samotné trestné činnosti, tedy že poškozený k podpisu dokumentu bude donucen. V rámci tohoto odposlechu se obžalovaný baví i o notářském ověření, ze kterého je zřejmé, že notářské ověření bylo zajištěno v rámci zakrytí trestné činnosti. Soud opětovně upozorňuje, že není důkazně prověřeno, zda se na daných skutečnostech podílela svědkyně J., která ve své výpovědi uvedla, že na samotné ověření si nepamatuje, nebo zda došlo k manipulacím v rámci ověření a zneužití notářského úřadu. Samotná doba ověření, případně další skutečnosti nelze verifikovat z jiného dokladu, jako jsou vedené záznamy, ze kterých by mohlo být zjištěno – kdy, kdo a jaké dokumenty si nechal ověřit. Obdobné skutečnosti pak lze zjistit i z odposlechu ze dne 4. 12. 2015, přičemž podle názoru nalézacího soudu právě provedené odposlechy ve spojitosti s dokumenty nalezenými v počítači obžalovaného tak, jak jsou uvedeny ve znaleckých posudcích Ing. Martínka a Mgr. Krause, s výpovědí poškozeného P.B. a prokázanou skutečností, že poškozený nemohl dobrovolně po předcházející komunikaci s obžalovaným N. dorazit do domu obžalovaného N., jednoznačně prokazují, že dané listiny byly podepsány dne 7. 10. 2014 poškozeným po hrubém nátlaku na jeho osobu. Soud v této souvislosti pak uvede i další skutečnost, kterou již výše uváděl. Pokud by poškozený měl vše jen předstírat za účelem, aby obžalovaného vystavil trestnímu stíhání, které by mu zajistil výhodu v rámci jeho sporu, který souvisí se společností XXXXX, pak je zde zásadní otázka kamerového systému, kdy poškozený v žádném případě nemohl předpokládat nepředložení, či nezajištění kamerových záznamů ze strany obžalovaného, přičemž samotné kamerové záznamy by jednoznačně prokázaly hodnověrnost verze buď obžalovaného, nebo poškozeného. Tato skutečnost je podle názoru nalézacího soudu zcela zásadní, přičemž nejde o problematiku tvrzení proti tvrzení, ale zcela jednoznačný a reálný fakt, který lze vyhodnotit jen jediným možným způsobem.

175. V souladu s pokynem vrchního soudu se nalézací soud bude rovněž zabývat vyhodnocením věrohodnosti výpovědí svědků S.K., O.P., M.M. a I.Č.. Svědkové ve svých výpovědích jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení se vyjadřovali k událostem ze dne 7. 10. 2014, kdy poškozený měl být při cestě domů z Uherského Hradiště přinucen nejprve k zastavení svého vozidla Volkswagen Touran, následně k přesunutí na místo spolujezdce a poté byl odvezen do domu obžalovaného N.. Mezi výpověďmi svědků jsou reálné rozdíly a na tuto skutečnost poukazovala i obhajoba, podle které z naprosto zásadních rozporů mezi těmito svědeckými výpověďmi, ale i dalšími důkazy, nelze z těchto svědeckých výpovědí činit žádné relevantní závěry. Svědkové se liší v rámci svých výpovědí v počtu údajných policistů, v jejich oblečení v době, kdy tyto události viděli, přičemž jejich výpovědi nejsou v souladu s výpovědí P.B., který dané skutečnosti líčí odlišně. Soud konstatuje, že skutečně v rámci výpovědí svědků lze mezi výpověďmi svědků nalézt podstatné odlišnosti, přičemž tyto výpovědi svědků nejsou totožné s výpovědí poškozeného P.B.. Po vyhodnocení těchto skutečností nalézací soud dospívá k následujícím závěrům:

- Svědkové s ohledem na rozdílnost jejich výpovědí v žádném případě nebyli zajištěni poškozeným P. B., tak jak bylo naznačováno ze strany obhajoby v rámci celého trestního řízení, kdy tyto osoby měly být falešní svědkové vypovídající ve prospěch poškozeného P.B.; pokud by se jednalo o svědky, jejichž účelem by mělo být toliko prokázat věrohodnost tvrzení poškozeného P.B., pak charakter a obsah jejich výpovědí by byl zcela odlišný a rozdíly v jejich výpovědích by byly maximálně minimální.
- Jak soud již uvedl v rámci obecného hodnocení věrohodnosti svědeckých výpovědí a skutečností mající vliv na popis reálných událostí, pak je zcela běžné, že svědkové různě popisují reálně prožité události. Běžně tak mezi svědeckými výpověďmi dochází k rozdílnému popisu osob, které jsou předmětem svědeckých výpovědí; často i k rozdílnému uvedení počtu osob, případně časového určení. V této souvislosti soud zdůrazňuje časový odstup svědeckých výpovědí od doby 7. 10. 2014, přičemž svědkové hovořili o skutečnostech, které nepovažovali pro svoji osobu za závažné a v době rozhodné také nevěděli o páchání závažné trestné činnosti. Tato dedukce nalézacího soudu je potvrzena i dalším jednáním daných svědků, z nichž nikdo o událostech ze dne 7. 10. 2014 neinformoval policii, ani nedával podnět k zásahu policie. S ohledem na značný časový odstup mezi reálně zažitou skutečností a dobou výpovědí svědků, s ohledem, že tyto skutečnosti se přímo svědků nedotýkaly, soud považuje rozdíly mezi výpověďmi svědků za pochopitelné a celkem logicky vysvětlitelné právě nedostatky v lidské paměti a nedostatky lidského vnímání. Je však zřejmé, že svědkové, byť nedokonale a s chybami, popisují reálné skutečnosti, které skutečně zažili, byť tyto skutečnosti v jejich výpovědích jsou zkreslené a také časové určení těchto událostí je s největší pravděpodobností zkreslené. Nalézací soud tak uzavírá, že výpovědi těchto čtyř svědků částečně potvrzují hodnověrnost výpovědi poškozeného.

176. Po takto provedeném dokazování, které je shora uvedeno, nalézací soud rozhodl dne 17. 12. 2019 rozsudkem č. j. 61 T 5/2017-6646. Rozsudek zrušil vrchní soud usnesením ze dne 30. 9. 2021, č. j. 5 To 22/2020-7459 podle § 258 odst. 1 písm. b) c) trestního řádu, a to z podnětu obou podaných odvolání (odvolání obou obžalovaných) a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně. Odvolací soud v bodech 18 - 34 zamítl procesní námitky odvolatelů týkající se údajných pochybení nalézacího soudu v tomto směru. Dané skutečnosti však nemají přímý vztah k žalovanému skutkovému ději. V bodech 35 - 81 pak odvolací soud vyjádřil své stanovisko ke skutkovým zjištěním a hodnocení důkazů krajským soudem. Nalézací soud pro zdůraznění přehlednosti a jasnosti názoru odvolacího soudu dané stanovisko odvolacího soudu uvede v plném rozsahu, tedy plné znění bodu 35-81 usnesení vrchního soudu ze dne 30. 9. 2021:

- Z hlediska skutkových zjištění a hodnocení provedených důkazů soudem I. stupně je rozsudek v mnoha částech nepřezkoumatelný, neboť se krajský soud dostatečně nevyřadil důsledně s uplatněnou obhajobou obžalovaných a dalšími skutečnostmi, na které odvolatelé obsáhle a mnohdy opodstatněně poukázali v podaných opravných prostředcích a dílčím způsobem opět navrhli doplnit dokazování o další důkazy, předložené až v rámci odvolacího řízení.
- Krajský soud i poté, co mu byla věc vrácena k novému rozhodnutí, bez důvodných pochybností neobjasnil skutkový děj, akcentoval zejména výpověď poškozeného P. B., aniž by ji příležitým způsobem zkonfrontoval s obsahem ostatních provedených důkazů.
- Lze přisvědčit odvolatelům, že věrohodnost výpovědi poškozeného P.B. je krajským soudem hodnocena neobjektivně, jednostranně a v jeho prospěch, přičemž po doplněném dokazování vyvstala řada dalších skutečností, které výpověď P. B. rovněž zpochybňují.
- Důvodně odvolatelé poukázali na obsah jednotlivých výpovědí poškozeného, které postupně učinil v průběhu řízení a v nichž popisoval pachatele svého přeapadení. V těchto výpovědích existují podstatné rozpory, které poškozený nebyl schopen logicky sám vysvětlit.

- Z napadeného rozsudku je patrné, že krajský soud nakonec pravomocně zprostil obžaloby i další osoby, a to obžalované A.Ž. a R.S.. V současné době jsou tak pravomocně zproštěny obžaloby již všechny osoby, které si měl obžalovaný J.N. „najmout“ na provedení „únosu“ P.B., což se promítlo i do popisu skutkové věty napadeného rozsudku. Po provedeném dokazování krajský soud uzavřel, že obžalovaný J.N. se společně se svojí manželkou trestné činnosti dopustil, avšak pokud se jedná o únosce P.B., tak není známo nic o těchto osobách, jejich počtu, kdy, jak a kým byla jejich účast na trestné činnosti zajištěna a není ani známo, jakou úlohu každý z těchto spolupachatelů v rámci trestné činnosti zastával.
- Pravomocné zproštění obžaloby obžalovaných A.Ž. a R.S. má pro posuzování věrohodnosti výpovědi P.B. podstatný význam. Je tomu tak proto, že byli zproštěni obžaloby dva pachatelé, o nichž poškozený P.B. opakovaně se 100 % jistotou tvrdil, že se jedná o osoby, které ho přepadly, aniž by připustil jakoukoliv pochybnost. Tento poznatek věrohodnost výpovědi P.B. zásadním způsobem snižuje.
- Z odůvodnění napadeného rozsudku je patrný i diametrální rozdíl v přístupu soudu I. stupně k hodnocení provedených důkazů (výpovědi svědků a telefonních odposlechů) ve vztahu k odvolatelům na straně jedné a ve vztahu k obžalovaným A.Ž. a R.S. na straně druhé (viz bod 245).
- Z odůvodnění rozsudku je patrné, že krajský soud sám připustil, že ve výpovědích P.B. lze nalézt rozpor, které ovšem interpretuje ne zcela přiléhavým způsobem.
- Krajský soud se problematice věrohodnosti svědecké výpovědi poškozeného věnuje v odůvodnění rozsudku z obecného hlediska (bod 228). V rámci této pasáže poukázal na odbornou literaturu a konstatoval, že každá svědecká výpověď je subjektivním pohledem svědka na objektivní skutečnost s tím, že drobné odchylky jsou u výpovědi svědků zcela normální, ba právě naopak, pokud by takové drobné odchylky absentovaly, tak by to naznačovalo, že se jedná o výpověď, kterou má svědek naučenou.
- V bodě 229 se krajský soud zabývá výpověďmi P.B. konkrétněji. Poukázal na to, že jeho výpověď je v podstatných rysech neměnná s tím, že pokud v jednotlivých výpovědích lze nalézt změny, tak tyto nevybočují v rámci běžných změn výpovědi osob. Věřohodnost výpovědi poškozeného je dána i tím, že jeho přepadení je potvrzováno věrohodnými svědky P., K., Č. a M..
- Krajský soud uzavřel, že výpověď P.B. je v základních rysech neměnná, a pokud mezi výpověďmi určité odchylky jsou, tak tyto považuje za odchylky drobné, které nemají vliv na věrohodnost výpovědi jako takové. Důvodně proti takovému závěru odvolatelé vznesli výhrady s tím, že závěry soudu prvního stupně jsou v extrémním rozporu s provedenými důkazy, a že při hodnocení odlišností mezi výpověďmi P. B. některé důkazy zcela pominul a nehodnotil je v souladu s § 2 odst. 6 trestního řádu (zejména ve vzájemných souvislostech).
- Lze přisvědčit námitce odvolatelů, že nelze považovat za drobnou odchylku, jestliže svědek bezprostředně po incidentu popíše, že ho přepadly tři osoby, z nichž by byl schopen poznat pouze jednu a následně s odstupem několika let identifikuje všechny tři osoby, z toho dvě osoby s jistotou 100 %. Stejně tak nelze za drobnou odchylku považovat poznatek, pokud se po celou dobu vedeného řízení poškozený P.B. vyjadřuje k tomu, jak poznal obžalovaného A. Ž. a nikdy neuvedl žádný M. v jeho obličejí, aby následně v listopadu 2019 (tj. po více než pěti letech od incidentu) uvedl, že obžalovaného poznal podle jizev v obličejí. Z jaké příčiny tak podstatnou věc neuvedl dříve, nedokázal poškozený před soudem logicky vysvětlit. Za drobnou odchylku ve výpovědích nelze pokládat ani vyjádření P.B. k osobě obžalovaného R.S., kdy uvedl, že viděl ruce pod lokty a podle nich usoudil, že osoba měla málo tuku (byly hubené), aby opět v rozporu s tím v listopadu 2019 tvrdil,

že všichni pachatelé měli dlouhé rukávy, a proto jejich ruce neviděl vůbec. Důvod ve změně výpovědi P.B. je zřejmý z toho, že obžalovaný R.S. na svoji obhajobu uvedl, že nemohl být pachatelem, neboť má od zápěstí potetované ruce, což nikdy poškozený neuvedl. Po zjištění této skutečnosti poškozený P.B. uvedl novou skutečnost, že všichni útočníci měli dlouhé rukávy, a proto jejich ruce vůbec neviděl.

- Odvolatelé rovněž důvodně poukázali na to, že mezi jednotlivými svědeckými výpověďmi P.B. (ohledně popisu způsobu jeho přepadení ve vozidle) existují podstatné rozpory, které nelze logicky vysvětlit jinak, než tak, že P.B. své výpovědi v průběhu trestního řízení přizpůsoboval tomu, jak se postupně měnila důkazní situace v závislosti na obžalovanými předloženými znaleckými posudky, vylučujícími tvrzení poškozeného.
- Odvolatelé opodstatněně namítli, že jednotlivé výpovědi poškozeného ve vztahu k fyzickému napadení jeho osoby ve vozidle (od čehož se odvíjí charakter zranění) se postupně zásadně měnily. V listopadu roku 2014 (tj. cca jeden měsíc po incidentu) P.B. popsal, že byl škrčen drátem s tím, že intenzita škrčení byla taková, že byl přidušen a ztrácel vědomí. Současně uvedl, že útočníci ho za pomoci drátu přetáhli na sedadlo spolujezdce. V listopadu 2015 (po roce od předešlé výpovědi) uvedl, že byl přidušen drátem, kdy mezi ohryzek a drát vložil prsty. Drát byl na holé kůži. Výslovně uvedl (a to opakovaně), že nemohl dýchat. V červenci 2017 u hlavního líčení potom uvedl nové skutečnosti, a to, že měl svetr s límcem, a že pod drát dal prsty. O svetr s límcem nikdy dříve nehovořil. V předchozích vyjádřeních uvedl, že si myslí, že drát byl na holé kůži. U hlavního líčení současně uvedl, že vědomí neztrácel a problémy s dýcháním neměl. Dříve však jednoznačně uvedl, že ztrácel vědomí a že nemohl dýchat. Způsob, jakým poškozený P.B. popisuje fyzické napadení ve vozidle, je podstatně odlišný. Lze usuzovat, že uváděné změny ve výpovědích jsou reakcí na odvolatelem předložené znalecké posudky, které vylučovaly, že by k přepadení mohlo dojít způsobem, který P.B. prezentoval.
- Důvodně odvolatelé poukázali na skutečnost, že z obsahu znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, lze usuzovat, že poškozený P.B. reálně nemohl být přepaden tak, jak popisoval ve svých výpovědích.
- Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku z hlediska možnosti napadení P.B. v jeho vozidle spočívá v tom, že odvolatelé k důkazu předložili znalecký posudek Ing. Mandáka, jehož závěry krajský soud sice uvedl na str. 41-42 odůvodnění rozsudku, avšak s tímto důkazem se v rámci hodnotící činnosti nijak nevypořádal. Ze závěrů tohoto posudku vyplývá, že způsob přepadení popsáný poškozeným P.B. je po technické stránce neproveditelný. Důvodně odvolatelé v této souvislosti namítli rozpor v tom, že krajský soud na straně jedné hodnotí výpověď P.B. jako věrohodnou, na straně druhé však ponechává bez hodnocení závěr znaleckého posudku, který vylučuje, že by se přepadení z technického pohledu mohlo odehrát tak, jak poškozený popsal.
- Odvolatelé opodstatněně namítli, že podkladem pro závěr, potvrzující věrohodnost výpovědi poškozeného, nemůže být znalecký posudek z odvětví psychologie znalce PhDr. Libíčka, neboť z jeho výpovědi vyplynulo, že neměl pro účely zpracování znaleckého posudku k dispozici všechny relevantní doklady. Znalec na dotaz, zda se při posuzování věrohodnosti zabýval výpověďmi P.B., uvedl, že srovnával, zda jsou výpovědi v nějakém kontextu, jestli se příliš neliší (str. 6 protokolu z hlavního líčení konaného dne 7. 11. 2019). K rozporům a rozdílům ve výpovědích P.B. z hlediska obecné a specifické věrohodnosti P.B. znalec uvedl, že se tímto v posudku nezabýval, protože podklady neměl k dispozici (viz. náleзовá část znaleckého posudku). Znalec neměl k dispozici výpovědi P.B., které učinil před konanými rekognicemi a výpovědi učiněné u hlavního líčení.

- Věrohodnost výpovědi P.B. je založena na závěru krajského soudu, že tato je zvyšována výpověďmi čtyř svědků (K., P., Č. a M.), kteří popisují přepadení poškozeného P.B. ve vozidle.
- Důvodně odvolatelé poukázali na rozpory ve výpovědích těchto svědků, se kterými se krajský soud vypořádal tak, že rozpory reálně existují, avšak tento fakt na věrohodnosti výpovědí uvedených osob ničeho nemění. Tento závěr krajského soudu nelze označit za přílehlavý.
- Obsahem výpovědí svědků K., P., Č. a M. a jejich hodnocení se soud prvního stupně zabývá v jednotlivých bodech odůvodnění. Na str. 112 krajský soud uvedl, že „Přepadení poškozeného ... je dále prokazováno ... přímými výpověďmi svědků S.K., O.P., kteří na daném místě a přibližně v daném čase viděli incident mezi poškozeným a neznámými muži, přičemž jej popisovali obdobně jako poškozený. O daném incidentu hovořili i svědkové I.Č. a M.M., kteří však skutečnosti uváděli s jiným časovým určením. S ohledem na výslechy svědků, tedy značný časový odstup od události, lze tyto pochybnosti docela reálně připsat nedostatkům lidské paměti a vnímání... Především svědkové popisují danou skutečnost jako skutečnost, kterou lze podřadit pod pojem násilné jednání osob oblečených do stejnokrojů policie vůči osobě sedící v autě“.
- Uvedené závěry krajského soudu jsou nepřesné a v rozporu s obsahem provedených důkazů. Závěr, že svědci P. a K. viděli incident mezi P.B. a neznámými muži přibližně v daném čase, je nepřijatelný. Poškozený P.B. popsal, že z Uherského Hradiště vyjžděl v cca 18:00 hodin s tím, že v 19:23 hodin už byl držen v garáži v Kunovicích v domě obžalovaného J.N.. S ohledem na reálnou vzdálenost od kanceláře P.B. do místa údajného přepadení mohl být P.B. v místě přepadení cca v 18:20 hodin. Z výpovědí svědků P. a K. vyplynulo, že vyjžděli z motokrosu v čase cca 19 hodin. Místo, kde motokros probíhal, je z hlediska časového vzdáleno od místa údajného přepadení cca 20 minut. Svědci P. a K. tak měli místem údajného přepadení projíždět v době, kdy se tam reálně P. B. již nemohl nacházet. Tyto poznatky vyplývají ze skutečností, které uvedl P.B. a svědci P. a K., kteří místem přepadení měli projíždět cca hodinu poté, co k přepadení dle výpovědi P. B. mělo dojít. Za tohoto stavu věci nelze akceptovat závěr, že svědci místem údajného přepadení projížděli přibližně v daném čase. Svědci Č. a M. místem projížděli před 18:00 hod., přičemž poškozený P. B. uvedl, že teprve v 18:00 hod. vyjžděl z Uherského Hradiště. Nelze akceptovat jako přílehlavý závěr soudu prvního stupně, že rozpory ve výpovědích svědků lze přičíst časovému odstupu, s jakým o události vypovídali. Krajský soud dostatečně neuvážil, že svědci časové souvislosti neodhadovali, ale dovozovali je od určitých pevných časových okamžiků. Svědek Č. si např. přesně pamatoval, že daného dne přišel do zaměstnání v 17:45 hod., takže místem údajného přepadení musel společně se svědkyní M. projíždět před tímto časem. Svědci P. a K. časový údaj dovozovali s ukončením jejich tréninku motokrosu v 19 hodin.
- Nesprávný je závěr krajského soudu, že svědci sice událost popisují rozdílně, avšak popisují ji tak, že je možné ji podřadit pod násilné jednání osob oblečených do stejnokrojů vůči osobě sedící v autě. Svědci Č. a M. o ničem takovém nevypovídali. Z výpovědi svědka Č. vyplynulo, že okolo klasického policejního vozidla viděl dvě osoby. Jedna osoba se pohybovala na levém břehu nad cestou a druhá u zavazadlového prostoru vozidla. Svědci Č. a M. o žádném násilném jednání vůči osobě sedící ve vozidle nevypovídají.
- Závěr krajského soudu na str. 116 odůvodnění rozsudku o tom, že mezi svědeckými výpověďmi dochází běžně k rozdílnému popisu osob, časového určení, a to s ohledem na časový odstup, je akceptovatelný v případech drobných rozporů mezi výpověďmi, které je možno vysvětlit časovým odstupem, nikoliv však v předmětné trestní věci, kde se ve

výpovědích svědků projevují rozpory natolik zásadní, které časovým odstupem vysvětlit nelze.

- Odvolací soud přisvědčil námitce odvolatelů, že krajský soud rozporně přistoupil k hodnocení významu dopisu ze dne 15. 8. 2014 zasláného poškozeným obžalovanému N. (který byl soudem prvního stupně v prvním rozsudku označen za „úhelný kámen“ dokazování). Při hodnocení tohoto dopisu krajský soud pochybil, když konstatoval, že dopis byl nalezen ve složce, která „byla vytvořena pod datem 19. 8. 2014, tzn. den předtím, než byl dopis obžalovanému doručen“. Že se jednalo o nesprávný závěr krajského soudu při výkladu technických parametrů v počítači, bylo doloženo znaleckými posudky J.B..
- Krajský soud v odůvodnění rozsudku toto své pochybení připustil (bod 227), když uvedl, „Soud konstatuje, že úvahy týkající se vytvoření dopisu ze dne 15. 8. 2014 v rámci rozsudku ze dne 29. 3. 2018, kdy soud dospěl k závěru, že je prokázáno v rámci vyhodnocení obsahu počítače obžalovaného, že tento dopis byl vytvořen v tomto počítači dne 19. 8. 2014, nejsou správné.“, avšak i přesto v tomto stejném rozsudku (bod 217), uvedl, že uvedený dopis je „úhelným kamenem veškerého dokazování“ a že složka, ve které byl tento dopis nalezen „byla vytvořena pod datem dne 19. 8. 2014, tedy den před tím, než byl dopis obžalovanému doručen“ (bod 218). Obdobně je tato faktická chyba (již znalecky vyvrácená) uvedena v bodě 124 rozsudku.
- Podstatné je však zjištění, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný J.N. měl tento dopis dříve, než mu byl prostřednictvím pošty doručen a znaleckým zkoumáním bylo prokázáno, že v počítači obžalovaného J.N. uvedený dopis (či jeho fragmenty) nalezen nebyl.
- Byly shledány důvodnými výhrady odvolatelů týkající se Dodatku č. 1 ke Smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 29. 1. 2013, který je významný z pohledu posuzování věrohodnosti výpovědi poškozeného P.B.. Z provedeného dokazování vyplynulo, že Dodatek č. 1 existoval podepsaný P.B. již dne 15. 5. 2013, kdy prováděla vidimaci notářka JUDr. Jankovičová, která potvrdila, že na vidimační doložce se nalézají její podpisy a že vidimaci prováděla ona sama. Tvrzení svědkyně není osamoceno, ale je potvrzováno i výpovědí svědka O..
- Podle závěru soudu prvního stupně mají reálnost provedené vidimace vylučovat odposlechy. Důvodně odvolatelé v této souvislosti namítli nepřesné vyhodnocení odposlechu ze dne 8. 6. 2015 a z něho nevyplývající závěr, že obžalovaný J. N. měl úmysl využít notářský zápis k podpoře svých tvrzení, která se nezakládají na pravdě.
- Za nesprávný lze označit závěr krajského soudu o tom, že v počítači odvolatele byl nalezen Dodatek č. 1 s datem vytvoření až v roce 2014, neboť se soud prvního stupně dostatečně nevypořádal se závěry znalců z oboru kybernetiky ohledně přenosů a kopírování dat mezi různými médii v operačním systému Windows, který odvolatel používal.
- Problematikou motivace činu obžalovaných, která je měla vést ke spáchání trestné činnosti, se krajský soud zabýval v bodě 232. Uvedl, že cílem obžalovaného bylo to, aby si vynutil předčasné splacení pohledávky a rovněž to, aby se dlužníkem stal P.B. jako fyzická osoba. Krajský soud však pominul, že pokud by takový záměr obžalovaný J.N. sledoval, pak by mu postačovalo uzavřít s P.B. pouze Dodatek č. 1. Lze přisvědčit výhradě obžalovaných, že dokumenty podepsané dne 7. 10. 2014 však uvedený záměr jednání obžalovaného J.N. vylučují, jelikož na jejich základě byla pohledávka rozložena do splátek splatných teprve v budoucnu.
- Krajskému soudu bylo uloženo, aby se v novém rozhodnutí zabýval majetkovými poměry poškozeného P.B. a jeho společností, neboť tato otázka je důležitá pro posuzování věrohodnosti poškozeného P.B.. Jmenovaný opakovaně tvrdil, že závazky vůči obžalovanému nemohly být plněny, jelikož k tomu nebyl dostatek finančních prostředků,

hazard (oblast, v níž poškozený podnikal) byl zatížen vyšším zdaněním, a proto chtěl dojednat s obžalovaným J. N. snížení nárokové částky. Na toto ovšem odvolatel odmítl přistoupit, „vzal spravedlnost do vlastních rukou“ a P.B. přinutil k podpisu inkriminovaných dokumentů dne 7. 10. 2014.

- Z provedeného dokazování vyplynulo, že poškozený měl dostatek prostředků na to, aby své závazky vůči obžalovanému splnil. Krajský soud sám v odůvodnění rozsudku (bod 214) konstatuje, že „nelze rovněž vyloučit, že poškozený měl dostatek finančních prostředků, aby mohl uhradit za podíl obžalovaného ve společnosti částku okolo 400 mil. Kč a že se snažil všemi možnými prostředky tuto částku snížit“, na str. 108 krajský soud konstatuje, že „nerozporuje finanční situaci společnosti XXXXX, jak vyplývá ze znaleckých posudků, a dodává, že se „nemíní blíže zabývat reálnou finanční situací společnosti XXXXX“ Současně v uvedené pasáži rozsudku krajský soud uvedl, že „je podle jeho názoru jednoznačné, že v rámci přijetí nových zákonů došlo k částečnému snížení ziskovosti společnosti P. B.“, přestože provedl k důkazu znalecký posudek zpracovaný Ostravskou znaleckou a.s., který vyznívá opačně. Z uvedeného lze dovozovat, že výpověď poškozeného je nevěrohodná, avšak krajský soud zjišťované skutečnosti nijak nevyhodnotil.
- Důvodná byla shledána námitka odvolatelů, že svědci K., O., Š. a Š. vylučují, že mohlo dojít k události tak, jak poškozený P.B. uvedl ve své výpovědi. Krajský soud tyto výpovědi označil za nevěrohodné, aniž by jeho závěry byly podpořeny jinými dalšími důkazy.
- Krajský soud považuje za podstatný důkaz SMS komunikaci mezi poškozeným a obžalovaným J. N.. Obžalovanému J. N. je kladeno za vinu, že z mobilního telefonu P. B. měly být neznámou osobou zaslány SMS na mobilní telefon obžalovaného J. N.. Důvodně je odvolateli namítáno, že se krajský soud přílehlavým způsobem nevypořádal se skutečností, jak se cizí osoba mohla dostat do zabezpečeného telefonu poškozeného, jakož i s tím, že mobilní telefon P. B. nebyl lokalizován v místě, kde měl být přepaden, a že jeho mobilní telefon byl lokalizován v Uherském Hradišti v místě jeho kanceláře v době, o níž poškozený tvrdil, že již měl být držen proti své vůli v garáži obžalovaného J.N. v Kunovicích.
- Je skutečností, že krajský soud v odůvodnění rozsudku nevyhodnotil znalecké posudky Ing. Mandáka a Ing. Bernatíka, z nichž vyplývá, že červená vozidla zachycená na kamerovém záznamu z čerpací stanice v Uherském Hradišti a na kamerovém záznamu společnosti XXXXX s.r.o. nejsou totožná, avšak tato vada rozsudku pro řešení trestní odpovědnosti odvolatelů nemá žádný podstatný význam, neboť identifikace těchto vozidel byla relevantní ve vztahu k dalším obžalovaným osobám, které však již byly obžaloby pravomocně zproštěny.
- Lze přisvědčit námitce odvolatelů, že odůvodnění krajským soudem zamítnutí návrhu na doplnění dokazování výsledkem svědka M.M. je nedostačující (bod 213). Písemné prohlášení jmenovaného bylo krajskému soudu předloženo bezprostředně poté, co jej obhajoba obdržela. Posuzování věrohodnosti svědka jen s odkazem na časový odstup od skutku je nepřipadné. Věrohodnost výpovědi nelze posuzovat bez toho, aniž by byl svědek osobně vyslechnut. Odvolací soud nesdílí závěr krajského soudu, že výslech M.M. je nadbytečným s ohledem na dosavadní důkazní situaci. Ve věci posuzované jde o závažný poznatek, pokud se objeví informace o tom, že P.B. měl oslovit konkrétní osobu a nabídnout jí finanční prostředky za to, že bude vypovídat tak, aby bylo potvrzováno jeho přepadení. Navíc za situace, kdy tato osoba uvádí i jména osob, které vystupovaly v trestním řízení jako svědci (a vypovídali ve prospěch P. B.) s tím, že tyto osoby měly od P. B. za výpověď přijmout finanční plnění, je podstatný výslech takové osoby. Vyslechnutí M.M. jako svědka je významné i proto, že jeho výpověď by mohla nabýt relevanci při posuzování

věrohodnosti výpovědi P.B., která je v celé této trestní věci stěžejním důkazním prostředkem.

- Krajský soud nevyhodnotil videonahrávku skrytě pořízenou svědkem J.K. při rozhovoru s P.B.. Na této videonahrávce se P.B. přiznává, že dal policistům „tři melouny“, a tento obrat použil v kontextu předchozí konverzace o „milionech“. Dále P.B. na této videonahrávce přiznává, že policisté jsou ve vztahu k němu motivováni tím, že je zaměstná, až policisté u Policie ČR skončí. V předchozím rozsudku ze dne 29. 3. 2018 se krajský soud tímto důkazem zabýval, v současném však nikoliv. Lze přisvědčit odvolatelům v názoru, že není rozhodné, nakolik dotyční policejní důstojníci na korupční snahy P.B. skutečně přistoupili, ale již jen samotná skutečnost, že P.B. takovou korupční snahu měl vyvíjet, je důležitým poznatkem pro hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozeného.
- Krajský soud v odůvodnění rozsudku zdůraznil (bod 234), že podstatným důkazem svědčícím o vině odvolatelů je mj. existence kamerového systému na domu obžalovaného, který reálně znemožňuje, aby poškozený v úmyslu poškodit obžalovaného celou trestnou činnost obžalovaných toliko vyfabuloval. Záznam z kamerového systému nebyl obžalovaným pro účely trestního řízení vydán a nebyl ani zajištěn při domovní prohlídce. Odvolatelé v tomto směru uplatnili obhajobu, z jakých příčin není záznam z kamerového systému k dispozici, čímž se bude potřebné v dalším řízení rovněž zabývat.
- Vrchním soudem v rámci jeho předchozího zrušovacího usnesení, bylo krajskému soudu uloženo, aby se znovu zabýval ustálením skutkových zjištění ve vztahu k obžalované N. v reakci na uplatněné výhrady v jejím odvolání. Krajský soud se ustálením skutkových zjištění ve vztahu k obžalované J. N. D. a hodnocením důkazů dostatečně nezabýval. Mimo skutkovou větu lze úvahy krajského soudu k obžalované J. N. D. nalézt až v samém závěru napadeného rozsudku (body 234, 235) kde je její jednání (uvedené toliko ve skutkové větě) právně kvalifikováno, a dále v bodě 240 při odůvodnění jejího trestního postihu. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním konkrétní úvahy krajského soudu ohledně obžalované absentují. Není tak zřejmé, z jakých důkazů a z jakých úvah krajský soud vycházel při formulaci skutkové věty, že se obžalovaná J. N. D.: „podílela na řízení maskovaných mužů v domě, kterým společně s J.N. nařizovala, co mají dělat, kam jít, co mají přinést apod. Nařizovala poškozenému P.B., kde má podepisovat dopředu připravené dokumenty a vypsát směnku“.
- Vyvození trestní odpovědnosti obžalované J. N. D., které je jí kladenou za vinu ve formě účastenství na činu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku je sice závislé na prokázání viny hlavního pachatele, a to obžalovaného J. N., avšak v případě jmenované je potřebné rovněž přezkoumatelným způsobem vyložit v odůvodnění rozsudku, na podkladě jakých důkazů je její vina budována a její obhajobu konfrontovat s obsahem výpovědí svědků, přítomných na místě činu a dalšími skutečnostmi relevantními pro možnost vyvození závěrů o právní kvalifikaci činu uvedenou ve výroku napadeného rozsudku.
- Po provedeném dokazování je nadále zjevné, že ve věci posuzované stojí na straně jedné výpověď poškozeného P.B. a skupina důkazů majících potvrzovat jeho tvrzení a na straně druhé řada svědeckých výpovědí a dalších důkazů, o nichž odvolatelé tvrdí, že zcela vylučují výpověď poškozeného a jeho verze události nemůže obstát.
- Odvolací soud přisvědčil opravným prostředkům obžalovaných, že za současného stavu věci a vyhodnocení důkazní situace soudem I. stupně nelze opět prozatím jednoznačně bez důvodných pochybností dospět k závěru o jejich vině. V těchto souvislostech je třeba akcentovat náleží Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 398/97, z něhož plyne, že jakkoliv vysoký stupeň podezření není s to vytvořit zákonný podklad pro odsuzující výrok s tím, že odsuzující výrok musí být vždy výrazem lidsky dosažitelné jistoty plynoucí ze zákonem stanoveného procesu zjišťování a následujícího vyhodnocení rozhodných skutečností.

- Vrchní soud nadále zastává názor, že prozatím nebylo dosaženo jistoty, že se odvolatelé dopustili jednání, které jim je kladeno za vinu podanou obžalobou, a že je potřebné věc znovu posoudit ze všech hledisek, a to po doplněném dokazování před soudem I. stupně.
- Úkolem soudu I. stupně v dalším řízení bude zejména:
  - o provést výslech svědka M.M.,
  - o provést znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie vypracovaný znalkyní PhDr. Petrou Kasalovou, k němu vypracovaný dodatek č. 1 a uvážit vyjádření obžalovaného J.N. k tomuto znaleckému posudku (č. l. 7321-7324 a 7378-7379),
  - o provést znalecký posudek - dodatek č. 3 z oboru kybernetiky ze dne 13. 7. 2020, vypracovaný znalcem Ing. Jiřím Bernatíkem,
  - o provést usnesení PČR, Národní centrály proti organizovanému zločinu, SKPV, expozitura Olomouc ze dne 11.2.2020, č.j. NCOZ-5130-277/TČ-2018-417801-U,
  - o provést usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, č. j. 80 Cm 120/2019-32,
  - o provést usnesení Okresního státního zastupitelství v Šumperku ze dne 26. 3. 2020, č. j. 2 ZT 226/2018-275,
  - o opětovně podrobně vyhodnotit výpověď poškozeného P. B. v návaznosti na dosud již provedené dokazování a zabývat se důsledně věrohodností jeho výpovědi,
  - o znovu vyhodnotit ostatní provedené důkazy jednotlivě a ve vzájemných souvislostech a zabývat se důsledně uplatněnými námitkami odvolatelů k jednotlivým provedeným důkazům,
  - o zabývat se znovu ustálením skutkových zjištění a obsahem jednotlivých důkazů ve vztahu k obžalované J. N. D.,
  - o provést event. další důkazy, pokud taková potřeba v dalším řízení vyvstane v souvislosti s naznačeným směrem dalšího dokazování,
  - o znovu rozhodnout o podané obžalobě v návaznosti na provedeném dokazování.
  - o Z doposud uvedeného tedy vyplývá, že krajský soud se dostatečně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, přičemž k objasnění věci bude třeba hlavní líčení opakovat. Proto odvolací soud po zrušení napadeného rozsudku podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil věc krajskému soudu k novému rozhodnutí.
- V dalším řízení soud I. stupně provede k objasnění skutkového stavu věci potřebné dokazování. Po provedení důkazů krajský soud tyto opětovně zhodnotí způsobem upraveným v § 2 odst. 6 trestního řádu, odpovídajícím způsobem vyhodnotí doplněné dokazování v kontextu s již ostatními provedenými důkazy a na podkladě tohoto postupu poté znovu rozhodne o trestní odpovědnosti odvolatelů na podkladě podané obžaloby a odpovídajícím způsobem v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu vyloží svoje závěry v odůvodnění rozhodnutí.
- Závěrem vrchní soud akcentuje, že v případě přetrvávajících pochybností o věrohodnosti výpovědi poškozeného P.B. a při neodstranění pochybností o obsahu dalších důkazů, na které odvolatelé důvodně poukázali v podaných odvoláních, bude nezbytné, aby krajský soud uvážil možnost aplikace zásady trestního práva in dubio pro reo (v pochybnostech o vině ve prospěch obviněných) ve věci posuzované a od toho se odvíjející i způsob rozhodnutí o trestní odpovědnosti obou odvolatelů.

177. Podle nalézacího soudu je zcela nemyslitelné, aby v rámci jakéhokoliv rozhodnutí odvolacího soudu nebylo postupováno v souladu s ustanovením § 264 trestního řádu. Přes tuto zdůrazněnou skutečnost považuje nalézací soud za nutné konstatovat, že z výše uvedeným usnesením vrchního

soudu nesouhlasí. Nalézací soud především nechápe, z jakého důvodu odvolací soud ve věci nerozhodl sám, když listinné důkazy a doplněné znalecké posudky měl odvolací soud k dispozici před svým rozhodnutím a jedná se o důkazy, které obhajoba odvolacímu soudu zaslala po rozhodnutí soudu I. stupně. Nalézací soud v tomto směru nemá od odvolacího soudu nařízeno vyslechnout znalce, ale toliko provést úkony tak, aby v rámci zaslaných písemností byla doplněna důkazní situace. Pokud se týká výpovědi svědka M.M., který následně stejně odmítl ve věci vypovídat, a na jehož výpovědi obžalovaní netrvali, naopak žádali, aby soud rozhodl bez této výpovědi, pak tento svědek měl sloužit pouze k posouzení věrohodnosti poškozeného P.B., přičemž odvolací soud přisvědčil odvolatelům v rámci jejich ohodnocení věrohodností výpovědi poškozeného P.B.. V této souvislosti nalézací soud poukazuje především na bod 37 a 75 usnesení vrchního soudu, ze kterých plyne, a to i při vyhodnocení všech závěrů vrchního soudu, že vrchní soud dospěl k názoru, že výpověď obžalovaného P.B. týkající se dané trestní věci není věrohodná. Za této situace je zcela zřejmé, že bez konstatace věrohodnosti výpovědi P.B. ve věci je možno učinit toliko jedno rozhodnutí, a to rozhodnutí o zproštění obžalovaných. Nalézací soud proto nechápe, z jakého důvodu odvolací soud ve věci nerozhodl sám, a to i s ohledem na posílení apelačního principu novelou z roku 2001 a s tím související judikaturou (např. 4 Tz 52/2003). Nalézací soud rozhodně netvrdí, že určité skutečnosti nemohou být vyhodnoceny různě a v žádném případě netvrdí, že jeho závěry týkající se dané trestní věci jsou jediné správné a jediné možné. S ohledem na usnesení vrchního soudu se však k některým hodnocením vrátí. Nalézacímu soudu je v bodě 36 usnesení vrchního soudu vyčítáno, že akcentovaná výpověď poškozeného P.B., aniž by ji příslušným způsobem zkonfrontoval s obsahem ostatních provedených důkazů, přičemž výpověď P.B. (viz bod 45) hodnotí jako v zásadních rysech neměnnou a odchyly těchto výpovědí považuje za drobné, které nemají vliv na věrohodnost výpovědi jako takové. Vrchní soud tak v dalších bodech dospívá k závěru, že u poškozeného se nejedná o drobné odchyly, poškozený P.B. nemohl být přepaden, tak jak popisuje, a rovněž časové určení nesouhlasí s výpověďmi svědků (viz bod 54, 55 usnesení vrchního soudu). Nalézací soud v rámci nynějšího rozhodnutí chce jednoznačně uvést, co považuje za základní rysy výpovědi týkající se trestné činnosti a jaké skutečnosti za víceméně podružné skutečnosti. Za zcela zásadní skutečnosti ve výpovědi poškozeného P.B. nalézací soud považuje následující skutečnosti: tvrzení poškozeného, že s obžalovaným před samotnou trestnou činností neprojednával možnou dohodu, neobdržel žádný dopis a nedomluvil se na návštěvě obžalovaného. Dále tvrzení poškozeného, že byl přepaden a násilím a pod pohrůžkou násilí dopraven do rodinného domu obžalovaného, kde pod pohrůžkou násilí byl donucen podepsat jeho osobě předložené dokumenty. Veškeré ostatní vylíčení skutečností týkajících se únosu, charakteru násilí vůči poškozenému, způsobu jeho transportu apod. nalézací soud považuje za podružné. Podle nalézacího soudu v tomto směru je nutno vyhodnotit 2 základní skutečnosti, a to: 1. - že samotné spáchání trestné činnosti bylo nečekané, samotný děj velmi nepřehledný a vylíčení tohoto děje ze strany poškozeného pak nemuselo být přesným popisem daných skutečností. V tomto směru lze opětovně odkázat na vcelku rozsáhlou literaturu týkající se nepřesností popisů dějů trestné činnosti ze strany poškozených, a to v souvislosti s emoční vypjatostí daných situací v souvislosti s časovým zkreslením a dalšími skutečnostmi. Nalézací soud chce uvést i další skutečnost, kterou se ve svých rozhodnutích doposud nezabýval. Jak obžalovaný, tak poškozený provozovali podnikatelskou činnost, která zcela jistě není běžnou podnikatelskou činností, ale je podle názoru nalézacího soudu vždy spojena s nutností určité charakterové zvláštnosti osob, které v dané oblasti podnikají. Podle názoru nalézacího soudu jest axiom, tedy skutečnost, která se nemusí dále prokazovat, že podnikání v tzv. hazardu je podnikání s předpokládanými vysokými výnosy, které mohou být uskutečněny jen při reálné finanční újmě osob, které se tohoto tzv. hazardu zúčastní. Podnikatelé v této oblasti si tak musí být vědomi, že toto podnikání nejenom nutně způsobuje řadě fyzických osob výrazné finanční ztráty, ale u řady osob nastává tzv. gamblerství a řadu osob dostává do těžko řešitelných životních situací a přispívá velmi často k rozkladu sociálních a rodinných vazeb. Je tedy zřejmé, že osoby podnikající v této oblasti k těmto konečným důsledkům své podnikatelské činnosti

nepřihlíží, případně je přehlíží, což vedle nalézacího soudu k závěru o určité tzv. podnikatelské tvrdosti a možnosti dovodit u těchto osob snahu prosadit se a získat finanční prostředky v rámci obdobného typu podnikání i za cenu výrazných negativních dopadů vůči jiným osobám. V dané trestní věci podle názoru nalézacího soudu je zcela zřejmá snaha minimálně obžalovaného N. ovlivnit celou řadu různých osob v průběhu vyšetřování v jeho prospěch. V této souvislosti soud poukazuje na provedené odposlechy. Soud nevyklučuje obdobnou snahu, a spíše tuto snahu předpokládá a i u poškozeného P.B.. V této souvislosti poukazuje i na dodatek znaleckého posudku týkající se poškozeného, který jeho osobu podle názoru nalézacího soudu výstižně charakterizuje. V této souvislosti proto soud nevyklučuje, ale spíše předpokládá u P.B. určitou účelovost v rámci jeho výpovědí týkajících se vědomé změny jeho výpovědí v konkrétních fázích vyšetřování, případně trestního řízení před soudem. Tato účelovost však podle názoru nalézacího soudu nemá vztah k věrohodnosti či nevěrohodnosti výpovědi poškozeného v rámci základních skutečností týkajících se trestné činnosti. Nalézací soud v tomto směru opětovně zdůrazňuje, že se jedná o jeho názor, přičemž odlišné subjekty mohou mít názory jiné a možná i reálněji odpovídající logickému hodnocení, byť tento závěr nalézací soud nesdílí. Nalézací soud se dále ještě stručně vyjádří k některým skutečnostem, které mají údajně zcela vyvracet věrohodnost poškozeného. Pokud se týká časového určení v rámci napadení poškozeného neznámými muži (v obžalobě pravomocně zproštěnými obžalovanými), pak vrchní soud (viz bod 55 usnesení) uvádí, že krajský soud dostatečně nezávažil, že svědci časové souvislosti neodhadovali, ale dovozovali je od určitých pevných časových okamžiků. Svědek Č. si například přesně pamatoval, že daného dne přišel do zaměstnání v 17:45 hodin, takže kolem údajného přepadení musel společně se svědkyní M. projíždět před tímto časem. Svědci P. a K. časový údaj dovozovali s ukončením tréninku motokrosu v 19 hodin. Odvolací soud pak konstatuje, že nelze akceptovat jako přílehlavý závěr soudu, že rozpor ve výpovědi svědků lze přičíst časovému odstupu. V této souvislosti nalézací soud toliko stručně konstatuje, že svědek Č. si například ve své výpovědi vůbec nepamatoval na své jednání s policistou, který jej vytěžoval k dané věci, a přesto jeho údaje týkající se přesného časového určení počátku pracovní doby má soud brát jako takzvané „bernou minci“. Nalézací soud v rámci těchto skutečností opětovně odkazuje na rozsáhlou odbornou literaturu týkající se paměťových schopností různých osob a svědků vystupujících v rámci trestních řízení. Podle názoru nalézacího soudu u většiny osob při časovém odstupu několika dnů dochází k tzv. „vyblednutí“ časových vzpomínek, případně k zapomenutí spojitosti určitých skutečností s konkrétním časovým zařazením. Osoby se následně vesměs řídí opakujícími se skutečnostmi typu počátku práce, ukončení určité činnosti, která obvykle probíhá a podobně, takže reálně běžně dochází ke zkreslení časových údajů. Tyto skutečnosti vyplývají nejenom z odborné literatury, ale nalézací soud obdobné skutečnosti zkonstatuje i v rámci své dlouhodobé mnoha desítek let trvající praxe. Nalézací soud se dále krátce bude zabývat námitkami obžaloby týkající se absence kamerového záznamu z kamer umístěných na domě manželů N.. V této souvislosti lze jen poukázat na provedené odposlechy, kdy asi po dvou nebo třech dnech od trestné činnosti obžalovaná N. hovoří se svou matkou o trestním oznámení ze strany poškozeného P.B.. Tato skutečnost tak prokazuje, že obžalovaní věděli o trestním oznámení, jehož obsah pravděpodobně znali, a pokud by měli k dispozici kamerový záznam týkající se příjezdu P.B., který by vyvracel jeho trestní oznámení, pak by si tento kamerový záznam jistě uschovali. Daný telefonní rozhovor pak svědčí rovněž o zcela nadstandardních vztazích obžalovaných minimálně k některým či některému příslušníku Policie České republiky v době rozhodné. Pokud se týká okolností možnosti obdržení dopisu obžalovaného poškozenému P.B., možností telefonování obžalovaného na mobil poškozeného P.B., pak soud opětovně poukazuje na své předcházející závěry a dále poukazuje i na dodatky znaleckých posudků, které byly čteny po rozhodnutí vrchního soudu.

178. Nalézací soud provedl listinné důkazy v souladu s pokynem Vrchního soudu v Olomouci tak, jak bylo uvedeno v bodě 78. výše citovaného usnesení, přičemž provedl i další listinné důkazy. Z usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku ze dne 28. 5. 2020,

č. j. 2 ZT 226/2018-275 (č. l. 7381 až 7 396) nalézací soud zjistil, že ve věci bylo podle § 172 odst. 1 písm. a) trestního řádu zastaveno trestní stíhání obviněného I.S., protože je nepochybné, že se nestal skutek, pro který se řízení vede, přičemž I.S. byl stíhán na základě usnesení policejního orgánu OHK Šumperk ze dnů 30. 10. 2014 a 10. 10. 2016 pro trestný čin zpronevěry dle § 206 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního řádu, kterých se měl ve stručnosti dopustit tím, že od ledna 2010 do konce prosince 2011 jako mandatář společnosti XXXXX si různým jednáním ponechal finanční prostředky v rozporu s mandátní smlouvou uzavřenou se společností XXXXX a takto společnost měl poškodit v celkové výši 3 737 804 Kč a dále jednáním od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2012 opětovně ve stejné pozici obdobným jednáním si měl ponechat prostředky ve výši 1 068 296 Kč a to ke škodě společnosti XXXXX V daném usnesení byla vyslechnuta celá řada svědků včetně poškozeného P.B., který vypovídal jako bývalý majitel společnosti XXXXX I svědek R.J., který rovněž hovořil o neodvážení tržeb. Na straně druhé mimo jiných vypovídal i J.N.(obžalovaný v této trestní věci), kupodivu i svědek J.K., jakožto mandatář v jiné herně společnosti XXXXX V rámci vyhodnocení dokazování v závěru předmětného usnesení státní zástupce uvedl, že po rozsáhlém dokazování je nutno konstatovat, že velmi výrazně převažují důkazy, že se skutky popsane v bodech 1. až 25. nestaly, a to ani co se týče jednotlivých útoků, nad důkazy, že by si obviněný I.S. přisvojil konkrétní finanční prostředky z tržeb, které náležely poškozené společnosti XXXXX a způsobil tak na jejím majetku značnou škodu. Je tedy nepochybné, že se nestal skutek, pro který se trestní stíhání vede, a proto trestní stíhání obviněného bylo podle § 172 odst. 1 písm. a) trestního řádu zastaveno.

133. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2020, č. j. 80 Cm 120/2019-32 (č. l. 7395-7396) soud zjistil, že ve věci navrhovatelů J.N., za účasti XXXXX soud rozhodl o neplatnosti usnesení valné hromady ze dne 22. 3. 2019 v rámci které hromada zvolila J.F., narozeného XXXXX členem představenstva, dále byla schválena řádná účetní uzávěrka za účetní období roku 2017, přičemž bylo rozhodnuto, že ztráta, která společnosti XXXXX , a. s. dosáhla výše 744 753 Kč bude uhrazena z nerozděleného zisku z minulých let. Dále na této valné hromadě byla schválena řádná účetní uzávěrka za účetní období za rok 2018 a rozhodnuto, že ztráta, které společnost XXXXX , a. s. dosáhla ve výši 47 298,02 Kč, bude uhrazena z nerozděleného zisku z minulých let. Rovněž bylo rozhodnuto o nákladech řízení. Pokud se týká odůvodnění, nalézací soud konstatuje, že navrhovatel J.N.se jako akcionář společnosti XXXXX domáhal vyslovení neplatnosti výše uvedených rozhodnutí z valné hromady ze dne 22. 3. 2019. Soud v bodě 13. odůvodnění dospěl k závěru, že návrh navrhovatele je důvodný. Usnesení o jmenování J.F. členem představenstva společností v rozporu se zákonem, když jmenovaný nesplňuje podmínky podle živnostenského zákona a zároveň i s dobrými mravy s ohledem na nekontaktnost jmenovaného, která by sama o sobě znemožňovala řádný výkon funkce člena představenstva, jakož i s ohledem na jeho neschopnost uspořádat si vlastní záležitosti, což lze dovodit z toho, že je proti němu vedeno několik exekucí. Pokud se týká účetních uzávěrek, dozorčí radou společnosti nebylo předloženo vyjádření o přezkumu účetní závěrky a návrhu na rozdělení zisku, resp. úhrady ztráty, jakož i proto, že navrhovateli nebyly pro účely hlasování o těchto usneseních poskytnuty účetní závěrky za roky 2015, 2016, ačkoliv seznámení s jejich obsahem je pro možnost kvalifikovaně se rozhodnout jak bude o těchto usneseních hlasováno, zapotřebí pro zachování možnosti relevantně posoudit kontinuitu ekonomického vývoje společnosti. Z výše uvedených důvodů soud návrhu navrhovatele, jemuž nikdo neodporoval, vyhověl tak, jak je ve výroku I. tohoto usnesení, uvedeno.
134. Znalecké posudky včetně dodatku, které byly vypracovány ve věci z předcházejícího rozhodnutí nalézacího soudu do nynějšího rozhodnutí, které je výše uvedeno, byly se souhlasem procesních stran čteny. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který vypracovala znalkyně PhDr. Petra Kasalová (č. l. 7289-7317) a z dodatku k tomuto znaleckému posudku (č. l. 7399-7907), zpracovanému rovněž PhDr. Petrou Kasalovou, přičemž daný posudek a dodatek byl vypracován na základě žádosti zmocněnce poškozeného P.B. a byl vypracován právě na poškozeného P.B., soud zjistil následující skutečnosti. Při posouzení věrohodnosti výpovědi

poškozeného P.B. na základě forenzně psychologického postupu dospěla znalkyně při posuzování obecné věrohodnosti k závěru, že P.B. nemá obecně spíše psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování si prožitých událostí – je tedy méně věrohodný. Jeho nižší obecnou věrohodnost způsobují jednak osobnostní vlastnosti, jednak úroveň paměťových funkcí. Z osobnostního hlediska je to zejména jeho až nutková potřeba dosáhnout svého, kdy se posuzovaný nenechá zastavit sociálními konvencemi nebo soucitem. Není závislý na pozitivní sociální výměně a má nižší senzitivitu pro tresty. Jde si za svým cílem a v tomto směru je výkonný, pečlivý, náročný a obdobné skutečnosti očekává od druhých. Pokud se cíle nenaplní, zvyšuje svůj tlak a nenechá se odradit od svého záměru. Při psychologickém vyšetření byly zjištěny známky nepřesného vnímání reality k posuzovaným. Vlivem konfabulací v jeho podání realita místy není vnímána přesně, posuzovaný má místy snížený odstup od toho, co je skutečné. Do vnímání reality vstupují smyšlenky. V úzkých si tak může pomáhat zkreslováním skutečnosti a to jak na vědomé, tak na nevědomé úrovni. Důležitým faktorem se jeví také jeho paměťové schopnosti, které jsou u posuzovaného průměrné až podprůměrné. Kognitivní funkce jsou méně spolehlivé, objevují se konfabulace a opakování. Ve vyšetření jsou známky tendence ke spletní informací označeny jako potíže se zapamatováním a problémy s vybavností z paměti. Jako kompenzační strategii mohl posuzovaný vyvinout strategii konfabulací, kterými zaplňuje některé nezapamatované informace. Jeho vnímání je spíše celostní, postrádá detaily, na ty není zaměřen a místy si je nedokáže zapamatovat. Uchování a vybavení prožívané situace je z tohoto hlediska tedy zkreslené a není přesné. Psychologické vyšetření osobnosti posuzovaného neprokázalo závažnou duševní poruchu, jeho rysy se však spolupodílejí na snížení obecné věrohodnosti. Jeho nižší obecnou věrohodnost dále způsobuje i nižší úroveň paměťových funkcí. Pokud se týká specifické věrohodnosti, tak i když v detailech se na její věrohodnost nelze zcela spolehnout, lze výpověď posuzovaného v inkriminované události jako celek považovat spíše za věrohodnou. Posuzovaný obecně disponuje předpoklady klamat a to na vědomé i nevědomé úrovni. V dané trestní věci se pak nelze v detailech spolehnout na výpověď pravdivosti posuzovaného, ale výpověď jako celek znalkyně považuje spíše za věrohodnou. Kódování do paměti a vybavování je u posuzovaného průměrné až podprůměrné. Znalkyně dále konstatuje, že takzvaná prožitková ukotvenost se postupem času logicky proměňuje, což nelze považovat za důkaz pravdivosti nebo nepravdivosti výpovědi. K takzvanému rozpomenutí, které je charakterizováno jako náhlé spontánní vybavení si zdanlivě zapomenutého pamětního obsahu, které je vyprovokováno náhodnou souhrou příznivých okolností, pak znalkyně uvádí, že v případě pravé reminiscence (rozpomenutí) jde o poměrně obvyklý jev, který není patologický a je možné mu věřit. Při opakovaném výslechu si například svědek najednou vzpomene na dříve neuváděné informace či detaily, zejména pokud je konfrontován s novými fakty. Je přirozené, že si člověk při prvotním výslechu nevzpomene na všechny podrobnosti uložené v paměti, spíše naopak. Nepřesnosti ve výpovědi spíše poukazují na její pravdivost. Lhář má tendence zůstat i v líčení detailu konstantní a stereotypně se opakovat, jeho výpověď je tedy strnulá bez přirozených strukturálních změn. Takzvané rozšiřování výpovědi je tedy jevem běžným, svědčícím spíše pro věrohodnost výpovědi. Je zde však nutno odlišit, zda se jedná o reminiscenci nebo lež. Důležité je podívat se na motivaci vypovídajícího. Právě analýza motivace a osobnosti vypovídajícího je klíčová. Přesnost odpovědi se předpokládá u osoby, která je ochotná vypovídat úplně a pravdivě, přičemž její výpověď může být nepřesná. V důsledku přirozených rizik utváření výpovědi jde však o nepřesnosti neúmyslné a z důvodu nevědomovaných zdrojů zkreslení výpovědi. V případě posuzování je takzvaná přesnost výpovědi nižší a je negativně ovlivněna jeho osobnostní strukturou a dynamikou, úrovní jeho paměťových schopností a také motivací. V detailech ji nelze považovat za zcela věrohodnou a tzv. rozpomenutí lze vysvětlit výše uvedenými faktory. Jako celek se však výpověď jeví spíše jako pravdivá. Znalkyně se dále zabývala možností odlišného vnímání konkrétních obrazů při násilném jednání ze strany více osob. Podle znalkyně se odlišná vnímavost konkrétních obrazů může vyskytovat a dokonce se jedná o pravidlo. Vybavované informace nejsou zpravidla čistou kopií původního autentického zážitku a do jejich reprodukce vstupuje jak úroveň rozumových funkcí vypovídajících osob, tak jejich osobnostní

charakteristika. Co se týče zapamatování, problémy jsou u osob s kognitivními deficity, dále s osobnostními poruchami, případně u osob s disociální poruchou osobnosti. Dochází rovněž k vytěsnění události z paměti a nejzávažnější v tomto směru je zapomenutí u jedinců trpících posttraumatickou poruchou, přičemž některé vjemy se mohou vrátit za určité situace, například při zažití události, které jsou obdobné události, která zapříčinila posttraumatickou poruchu. Znalce se vyjádřila k závěrům znaleckého posudku PhDr. Zdeňka Libíčka, kde byla konstatována dobrá obecná i specifická věrohodnost posuzovaného P.B. a jeho kognitivní schopnosti a paměťové schopnosti byly hodnoceny jako pásmo průměru až nadprůměru. Znalce uvedla, že svoje závěry opírá o vyhodnocení nejmodernějších standardizovaných testových metod, které PhDr. Libíček nepoužil. V dodatku č. 1 pak znalce konstatovala, že před vyšetřením poškozeného a podáním znaleckého posudku měla k dispozici protokoly z hlavního líčení, které bylo konáno ve dnech 7. 11. 2019 a 18. 11. 2019 a znalecký posudek PhDr. Zdeňka Libíčka, jakožto i výslechy jmenovaného znalce ze dne 7. 11. 2019. Znalce dále uvádí veškeré listiny, které měla k dispozici, přičemž se jedná o obsah spisu a rozhodnutí ve věci samé, včetně části protokolu o hlavním líčení. Dané doklady znalce prostudovala a to včetně výpovědi P.B. z 18. 11. 2019, kdy při vypracování posudku posoudila i skutečnost, že P.B. u této výpovědi uvedl nové skutečnosti oproti svým předchozím výpovědím, včetně skutečností nikdy dříve neuvedených. Po důkladné analýze výpovědi posuzovaného, jejich vývoj v čase s přihlédnutím ke změnám ve výpovědích a nepřesnostech po kombinaci se závěry z psychologického vyšetření, tak znalce nadále trvá na závěru, že výpověď posuzovaného lze považovat spíše za věrohodnou, tedy k závěru, ke kterému dospěla v rámci znaleckého posudku.

135. Ze znaleckého posudku k dodatku č. 3, který vypracoval znalec Ing. Jiří Bernatík na žádost obhajoby (č. l. 7229-7249) soud zjistil, že znalec se zabýval možností nalézt historii zablokování komunikace v telefonu iPhone IMEI XXXXX (poškozeného P.B.) v období od 7. 10. do 10. 10. 2014. Znalec velmi podrobně uvedl, z jakých podkladů vychází, přičemž konstatoval, že daný typ telefonu umožňuje zablokování komunikace, a to včetně doručování zpráv od vybraného kontaktu. Zkoumání výše uvedených vlastností zřejmě nebylo předmětem zkoumání Policie ČR, což lze dovodit absencí v předložených podkladech vyžádaných znalcem. Podle výrobce, pokud uživatel zařízení blokuje kontakt, pak tento kontakt neobdrží upozornění, že hovor nebo zpráva byla zablokována. Při nastavování nového iPhone je uživatel vyzván k vytvoření přístupového kódu. Uživatel má možnost tento krok přeskočit. Znalec dále poukazuje na závěry znaleckého posudku znalce Ing. Bergera, dle kterých na záloze mobilního telefonu není možné zpětně nalézt historii zablokování komunikace vybraného kontaktu. Podle znalce Ing. Bernatíka lze s pravděpodobností hraničící s jistotou (za současné úrovně výše dokumentovaných informací) tvrdit, že interní systém společnosti APPLE nezaznamenává stavy mobilních telefonů, pokud jde o zablokování doručování zpráv, a proto nelze tuto historii pro předmětný MP zjistit. Znalec konstatuje, že v podkladech není obsažena informace, zda v předmětném mobilním telefonu byl vytvořen přístupový kód. Podle znalce však tento kód může být uživatelem velmi lehce kdykoliv během několika jednoduchých kliků řádově v čase 5 až 10 sekund nastaven, a to v běžném nastavení mobilního telefonu ve volbě kódový zámek. Znalec dále konstatuje, že v případě nedoručení zprávy je odesílatel v řádu několika sekund informován, že adresát odesílané SMS je nedostupný. Podle znalce zpráva SMS na kontakt zablokovaný v mobilním telefonu pravděpodobně ani nevyvolá komunikaci na síti provozovatele SMS karty. V mobilním telefonu odesílatele zprávy, což je dokumentováno výše, nereagováním této sítě informací o nedoručení na mobilní telefon odesílatele zprávy, a to například v porovnání s nedostupností adresáta SMS, jak výše uvedeno. Lze tedy konstatovat s pravděpodobností hraničící s jistotou, že nedoručení zprávy na kontakt zablokovaný v mobilním telefonu se na tomto mobilním telefonu nijak neprojeví. Pokud se týká SMS zpráv ze 7. 10. 2014 v době, od 19:24 do 19:39 hodin, pak dle znalce SMS z daného období lze považovat za právoplatné, protože jsou výsledkem výše dokumentované ošetření Policie ČR a za právoplatné je tak nutno považovat i lokaci mobilního telefonu odesílatele

a adresáta předmětných SMS v daném čase. Danou problematikou se zabýval i znalecký posudek z oboru kriminalistiky, analýza dat zkoumání nosičů dat, který vypracoval Mgr. Jiří Kraus na žádost zmocněnce poškozeného (č. l. 7357-7375) a který v usnesení vrchního soudu není zmíněn. Znalecký posudek se opětovně zabýval předmětným mobilním telefonem Apple iPhone IMEI XXXXX, přičemž konstatuje, že se jedná o mobilní telefon Apple iPhone 5, a to podle konkrétní IMEI. Daný telefon byl z výroby zabezpečen proti zneužití pasivní ochranou, a to šifrováním vnitřní paměti pomocí šifrovacího koprocesoru a aktivním zabezpečením pomocí bezpečnostního kódu. Obě varianty zabezpečení jsou v továrním nastavení zapnuty a při zapnutí telefonu je uživatel vyzván při první konfiguraci telefonu k použití nebo odmítnutí. Pokud byla v telefonu zapnuta pasivní nebo aktivní ochrana, bylo k jejímu vypnutí v roce 2014 potřeba znát bezpečnostní kód. Cizí osoba bez znalosti tohoto kódu zabezpečení vypnout nemůže. V případě vypnutého pasivního i aktivního zabezpečení v roce 2014 byl mobilní telefon nechráněn a manipulovat s ním mohla jakákoliv osoba, která měla telefon fyzicky k dispozici. Režim letadlo vypíná veškeré bezdrátové funkce telefonu a operátor nemá možnost v rámci tohoto režimu jakkoliv vysledovat pohyb tohoto telefonu. Uživatel však v rámci režimu letadlo má možnost povolit dočasně nebo trvale wifi nebo bluetooth. Pokud uživatel tyto sítě povolí, může dojít k připojení jeho telefonu k těmto sítím, což může vést k vysledování jeho polohy. Tato skutečnost však není záležitostí operátora, ale správce či vlastníka konkrétního wifi nebo bluetooth připojovacího zařízení. Pro blokaci určitého telefonního čísla lze v mobilním telefonu využít buď zabudovaných funkcí výrobce, nebo pomocí dodatečně nainstalovaných aplikací. Při využití zabudovaných funkcí lze blokovat telefonní čísla, kontakty a e-maily, filtrovat zprávy od neznámých odesílatelů a hlásit nevyžádané zprávy. Zablokování lze provést kliknutím vedle telefonního čísla, viz tedy volání, zpráv nebo e-mailů, a kliknutím na volbu zablokovat volajícího. Zprávu takto zablokovaných čísel nebo kontaktů lze zobrazit, upravit nebo zrušit volbou nastavení – telefon – zablokované kontakty. Pro odhalení blokování blokovanou osobou je možno použít volání z jiného telefonního čísla nebo vypnutí identifikace volajícího na volajícím mobilním telefonu. Tato možnost ale samozřejmě nebude fungovat v případě, kdy volaný bude blokovat všechny příchozí hovory nebo zprávy. Zablokovaný kontrakt nebo telefonní číslo může nadále nechávat vzkazy na záznamníku blokujícího mobilního telefonu, uživateli se o tom ale nezobrazí žádné oznámení, poslané ani přijaté zprávy se na blokujícím mobilním telefonu nezobrazí. Tyto skutečnosti se nezobrazí ani volajícímu; volajícím se volané číslo jako nedostupné, ale je mu umožněno nahrání vzkazu do hlasové schránky. K dotazu, který poukazoval na zjištění Policie ČR týkající se odchodu zprávy z mobilního telefonu poškozeného dne 7. 10. 2014 v čase 19:39:21 hodin, kdy se mělo jednat o automatickou službu společnosti Apple nezobrazující se na mobilním telefonu poškozeného s tím, že znalec má vysvětlit, o jakou automatickou službu se jednalo, případně, co bylo obsahem SMS, znalec uvedl, že pokud se nějaký uživatel mobilního telefonu značky Apple rozhodne, že chce využívat šifrovanou komunikaci, musí o tuto službu aktivně požádat. Analýzou dodaného výpisu telekomunikačního provozu bylo zjištěno, že daná SMS v čase 19:39:29, tj. 8 vteřin po odeslání první technologické SMS zprávy na dané číslo (žádost o aktivaci šifrované komunikace) byla na stejné telefonní číslo doručena další SMS zpráva operátorem označena jako UNOE:Info SMS. Jedná se o technologickou SMS zprávu, kdy se vzhledem k výše uvedeným souvislostem mohlo jednat o SMS zprávu související s aktivací služby, kdy se vzhledem k výše uvedeným souvislostem mohlo jednat o SMS zprávu související s aktivací služby iMessage nebo FaceTime. Znalec z odpovědi operátora Vodafone jednoznačně konstatoval, že síť operátora neví o provedení blokace na cílovém, mobilním telefonu a proto s ní pracuje jako s jakoukoliv jinou platnou SMS zprávou, tj. že ji převezme, zaregistruje ji do svých interních databází a doručí na cílový mobilní telefon. Samotné zablokování, neboli skrytí před uživatelem cílového mobilního telefonu provede až firmware telefonu, popřípadě software aplikací třetích stran. Podle znalce absence konkrétní SMS zprávy, která byla registrována mobilní sítí ve zkoumaném mobilním telefonu, je spíše než důkazem jejího smazání indicií nasvědčující tomu, že byl použit mechanismus k blokování kontaktu. Znalec dále konstatuje, že z protokolu o předložení hmotné věci na č. l. 1385 týkající se daného mobilního

telefonu, je zřejmé, že v době předání mobilního telefonu na pracoviště Policie ČR i v době zkoumání Policie ČR nebyl tento mobilní telefon chráněn žádným bezpečnostním kódem, protože v opačném případě by musel být kód uveden v protokolu nebo by o tento kód musel být uživatel policíí oficiálně požádán po zjištění jeho neznalosti na začátku vlastního zkoumání.

136. Danou problematikou se zabýval i znalecký posudek z oboru kriminalistiky, analýza dat zkoumání nosičů dat, který vypracoval Mgr. Jiří Kraus na žádost zmocněnce poškozeného.
137. Z důvodů skutečností uváděných v odvoláních soud se snažil připojit spis 68 T 2/2021, kde trestná činnost, která byla zažalována, částečně souvisí s výše uvedenou trestní věcí. Trestní spis se však v současné době nachází v rámci odvolacího řízení u Vrchního soudu v Olomouci, proto nalézací soud ve věci připojil nepravomocné rozhodnutí nalézacího soudu a veškeré protokoly od hlavního líčení. Na základě prostudování těchto listinných materiálů pak nalézací soud předvolal a vyslechl dva svědky. V rámci dotazu na státního zástupce týkajícího se možného stíhání poškozeného P.B. v mezidobí od rozhodnutí nalézacího soudu, které bylo zrušeno usnesením Vrchního soudu Olomouci, státní zástupce u hlavního líčení předložil usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 7. 12. 2021, č. j. NCOZ-8612-641/TČ-2018-417802-F, kterým bylo zahájeno trestní stíhání poškozeného P.B. narozeného XXXXX, a dalších devíti osob, mimo jiné R.J., narozeného XXXXX, který v této trestní věci vystupuje jako svědek, a to pro trestný čin podvodu s celkovou škodou ve výši 169 837 310 Kč, když osoby, které jsou stíhány, měly různým jednáním úmyslně nepravdivě deklarovat odvedení výtěžku z provozu loterií a jiných podobných her n VPÚ, a tímto způsobem uvedli v omyl Českou republiku zastoupenou Ministerstvem financí ČR v důsledku neodvedení výtěžku z provozu loterií a jiných podobných her na veřejně prospěšné účely.
138. **Svědék S.N.**, který byl vyslechnut u hlavního líčení dne 16. 2. 2022, u hlavního líčení po řádném poučení uvedl, že s obžalovaným hovořil vícekrát o dané trestní věci; obžalovaný nikdy nehovořil o spáchání trestné činnosti, naopak poukazoval na údajné vazby poškozeného P.B. k policii, která měla nezákonně zlikvidovat kamerový záznam týkající se odjezdu poškozeného ze sídla firmy. Svědek dále ve své výpovědi uvedl, že v souvislosti s touto trestní věcí hovořil se státními zástupci z Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, ale rozhodně se nesnažil jakoukoliv osobu, která by byla zapojena do rozhodování o této trestní věci, jakýmkoliv způsobem ovlivňovat, a s těmito osobami neměl žádný kontakt. Ve věci možnost ovlivnění jen předstíral, a to právě za účelem vylákání finančních prostředků. V této trestní věci obžalovaných N. tak společně se svědkem K., který je v jeho trestní věci rovněž obžalován, zpracovával výpověď P. M., který měl vypovídat ve prospěch obžalovaného N., a kterého obhajoba navrhla jako svědka, avšak se samotným svědkem M. se nesetkal a postupoval na základě zadání ze strany P. K. tak, aby výpověď byla logická a přesvědčivá. Daná výpověď měla pomoci právě obžalovanému N.. Trestní věc obžalovaného N. dále konzultoval s advokátem z Brna JUDr. Michaelem Buchlovským.
139. Obdobné skutečnosti ve své výpovědi u stejného hlavního líčení uvedl **svědek P.K.**, který dále vypověděl, že s obžalovaným N. se setkal prostřednictvím J.K., který v této trestní věci svědčil, přičemž nejprve byl osloven K.E. z Prahy. S poškozeným P.B. se svědek nikdy nesetkal, ani jakýmkoliv způsobem, byť zprostředkovaně nejednal. Schůzek s obžalovaným N. bylo velké množství, asi 80-90, a vesměs se zúčastnil i J.K. (aktivní účast J.K. při těchto schůzkách jednoznačně výrazně snižuje věrohodnost jeho výpovědi, případně jakýchkoliv důkazů, které předložil soudu a svědčí o účelovosti těchto důkazů, stejně jako výpověď svědka K., případně E. v předcházejících fázích trestního řízení). Svědek rovněž potvrdil odmítnutí jakékoliv trestné činnosti ze strany manželů N. obžalovaným N. v rámci hovorů se svědkem, a svědek dále před soudem uvedl, že sliby týkající se možnosti ovlivnění trestního řízení byly uváděny obžalovanému N. jen za účelem vylákání finančních prostředků a neměli jakoukoliv reálnou podstatu.

140. Nálezací soud splnil veškeré pokyny odvolacího soudu týkající se doplnění dokazování, vyjma výslechu svědka M.M., který písemně odmítl ve věci vypovídat, přičemž se jednalo o svědka, který v předcházejícím stadiu trestního řízení byl navrhnut k výslechu obhajobou, a obhajoba následně ustoupila od požadavku výslechu tohoto svědka. Nad rámec pokynů odvolacího soudu nálezací soud shromáždil i další listinné důkazy a vyslechl ve věci další dva svědky, kteří k trestní věci, a to především k trestnímu řízení, mají vztah. Po takto provedeném dokazování procesní strany neměly žádných dalších důkazních návrhů, což potvrzuje názor soudu, že dokazování bylo provedeno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu a byl zjištěn skutkový stav věci, který je nezbytný pro rozhodnutí nálezacího soudu. Soud provedené důkazy hodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu, přičemž postupoval v souladu s ustanovením § 264 odst. 1 trestního řádu, když je vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud.
141. Státní zástupce v rámci závěrečného návrhu závěry odvolacího soudu označil za závěry, které se neopírají o hodnocení veškerých důkazů, a poukazují jen na určité důkazy bez toho, aby byly komplexně zhodnoceny veškeré důkazy, přičemž dle závěrečného návrhu státního zástupce odvolací soud ve skutečnosti nálezací soud nabádá, jakým způsobem má důkazy hodnotit. Nálezací soud má pochopení pro závěry státního zástupce, avšak opětovně zdůrazňuje, že je vázán ustanovením § 264 odst. 1 trestního řádu. Pokud se týče rozdílu mezi právním názorem a hodnocením důkazů, nálezací soud v tomto směru vychází především z předcházejících rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci týkajících se v senátu 61 T a poukazuje zde na svůj rozsudek 61 T 7/2017, který byl následně zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci dne 24. 6. 2021, č. j. 1 To 10/2021-5196, kde vrchní soud řešil otázku právního názoru a pokynů k hodnocení důkazů, přičemž v rámci obdobné situace vytkl nálezacímu soudu právě nedodržení pokynu odvolacího soudu, což dle jeho názoru vrchního soudu v tomto rozhodnutí bylo natolik závažné, že trestní věc odňal senátu 61 T s tím, aby ve věci rozhodl jiný senát Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně. Nálezací soud k tomuto rozhodnutí vrchního soudu dodává, že toto rozhodnutí bylo učiněno na základě odvolání státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočky ve Zlín, a to včetně návrhu na odnětí věci senátu. Za této situace podle názoru nálezacího soudu může nálezací soud postupovat v souladu s názory vrchního soudu jen v souladu s absolutní akceptací právních závěrů vrchního soudu, které jsou uvedeny v bodu 37, 75 a 81 odůvodnění vrchního soudu, které podle názoru nálezacího soudu jednoznačně stanoví, jakým způsobem má nálezací soud postupovat. S ohledem právě na rozhodnutí vrchního soudu proto nálezací soud konstatuje, že výpověď poškozeného P.B. je s ohledem na všechny okolnosti nutno vyhodnotit jako o výpověď nevěrohodnou, a to s ohledem na skutečnosti, že svědkové K., O., Š. a Š. vypovídají zcela odlišně než poškozený a potvrzují obhajobu obou obžalovaných. Výpověď poškozeného tak znevěrohodňuje znalecký posudek z oboru zdravotnictví, který vylučuje, že by jednání mohlo proběhnout tak, jak ve své výpovědi uvádí poškozený. Samotné skutečnosti, především časové souvislosti týkající se únoru, o kterém vypovídal poškozený, jsou pak v protikladu s výpovědí svědků Č. a M., jakož i svědků P. a K., kteří hovoří o jiných dobách, kdy měli vidět skutečnosti, o kterých hovořili ve své výpovědi. Výpověď poškozeného rovněž není potvrzována znaleckými posudky Ing. Mandřáka a Ing. Bernatíka, a možná motivace poškozeného k falešnému obvinění u poškozeného lze dovodit při vyhodnocení jeho majetkové situace, kdy poškozený měl dostatečné finanční prostředky k uhrazení závazků vůči obžalovanému N., ale tyto závazky neplnil a pravděpodobně ani nechtěl, což jest pravděpodobnou motivací k jeho výpovědi. Výpověď poškozeného je pak v protikladu s výpověďmi i dalších svědků, případně listinných důkazů, tak jak velmi podrobně uvádí vrchní soud, přičemž nálezací soud v tomto směru zdůrazňuje, že k závěru o nevěrohodnosti výpovědi poškozeného dospěl právě na základě pokynu vrchního soudu. Věrohodnosti, či nevěrohodnosti výpovědi poškozeného je zcela zásadní otázkou při hodnocení důkazní situace a vyhodnocení, zda bylo, či nebylo prokázáno jednání obžalovaných, které by bylo možno podřadit pod trestnou činnost. Pokud při úvahách o hodnocení důkazní situace nálezací

soud vychází z nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného, pak je nutné konstatovat, že události ze dne 7. 10. 2014 okolo 18 hodiny, pro které byly původně obžalováni A.Ž., R.S. a M.J., v rámci dokazování před nalézacím soudem nebyly prokázány, a všechny výše uvedené osoby byly pravomocně zproštěny. Obžalovaní N. byli v rámci obžaloby viněni především z jednání, které proběhlo v jejich rodinném domě. O tomto jednání pak ve své výpovědi přímo hovoří toliko poškozený P.B., a právě z popisu tohoto jednání vychází obžaloba. Ostatní osoby, které se přímo nebo nepřímé účastnily tohoto jednání, pak trestnou činnost kategoricky popírají. Je tedy zcela logické, že v případě zpochybnění věrohodnosti výpovědi poškozeného je nutno ostatní důkazy označit za okrajové a není jiné možné rozhodnutí, než rozhodnutí o zproštění obou obžalovaných, což nalézací soud také učinil. S ohledem na doplnění dokazování pak nalézací soud v tomto směru rovněž upozorňuje na trestní stíhání poškozeného, což však nemá přímou souvislost s hodnocením jeho věrohodnosti, protože poškozený doposud nebyl pravomocně odsouzen nebo nebylo ve věci pravomocně rozhodnuto. Dané trestní stíhání však svědčí o určitém způsobu života poškozeného. Obdobný nepřímý vztah má pak ve věci rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 80 Cm 120/2019, případně znalecký posudek z oboru zdravotnictví vypracovaný znalkyní PhDr. Petrou Kasalovou, kdy v závěrech tohoto znaleckého posudku nejsou jednoznačné a zcela nezpochybnitelné závěry. Obdobně výpovědi svědků, jejichž výslech byl proveden po rozhodnutí vrchního soudu, sice nepřímou potvrzují verzi žalovaných, když obžalovaný N. před těmito svědky nikdy nehovořil o spáchání trestné činnosti. Tuto skutečnost však v žádném případě nelze přeceňovat, neboť obžalovaný, kterého svědci chtěli odvézt a připravit o značné finanční prostředky, v době rozhodné činnosti obou svědků oznámil na policii a bylo by tedy absurdní předpokládat, že by právě před těmito osobami zmínil jakékoliv skutečnosti, které by jeho osobou mohly spojovat se žalovanou trestnou činností. Nalézací soud proto konstatuje, že de facto dané rozhodnutí, které je výše uvedeno, vychází z důkazního stavu, tak jak bylo dokazování provedeno před rozhodnutím nalézacího soudu ze dne 17. 12. 2019, přičemž nalézací soud vychází z pokynu odvolacího soudu, dospívá k závěru o nevěrohodnosti výpovědi poškozeného, a na základě této zcela zásadní skutečnosti konstatuje, že dokazováním nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který jsou oba obžalovaní stíháni, a proto obžalované zprostil obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. S ohledem na zprošťující výrok pak oba poškozené v souladu se zákonem odkázal s jejich nároky ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Poškozený může požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do 8 dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 16. února 2022

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu